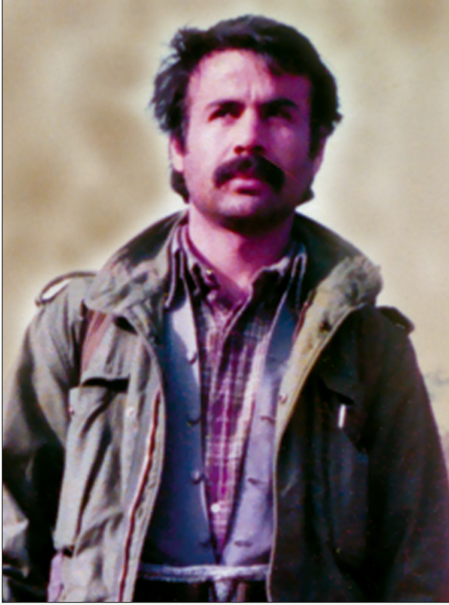

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 27 / Hejmar: 320 / Tebax 2008

15 Ağustos Atılımı soylu insan emeğinin zaferidir

RÊBER APO DEĞERLENDİRİYOR

Çeteci devlet anlayışı iyi aydınlatılmalıdır

Partileşmenin ilk hamlesi daha zihniyet aşamasında Kesire, Şahin Dönmez vb tarafından işlemez kılınmaya çalışılırken, ikinci hamlesi çeteleşmenin elinde adeta can veriyordu. Buna önlem olarak düşünülen her hamle çetelerin oldukça kemikleşmiş yapılarında eriyip gidiyordu. Buna ne Önderlik olarak bizim yetersizliğimiz ne de devletin ve işbirlikçilerin yönelimi yol açtı. Çeteleşmenin gücünü kestirememe ve etkili tavırlar geliştirememe asıl neden oldu demek daha gerçekçidir. Zafer ne önderliğin ne de devletindi, zafer çeteciliğindi. Zaten devletin yanındaki köy korucularının durumuyla çoğu itirafçı olan çete elebaşılarının mevcut durumu bu olguyu daha iyi izah eder. Fakat devletin daha sonra iyice yapıştığı bu silah bumerang etkisi gibi kendisini vuracak etkilere de sahipti. İlerde bu görülecekti. 1990'ların başlarında daha boyutlu çeteler olarak düşünebilecek Güney'deki aşiret önderlerinin desteklenmesi nasıl federe devlet olarak karşılarına dikilmişse, Kuzey'deki işbirlikçi elebaşıları da köy koruculuğu ve tarikatlar temelinde devletin hem siyasi hem askeri yapısında artık kolay kolay karşıya alınamaz bir ağırlığa oturmuştu.

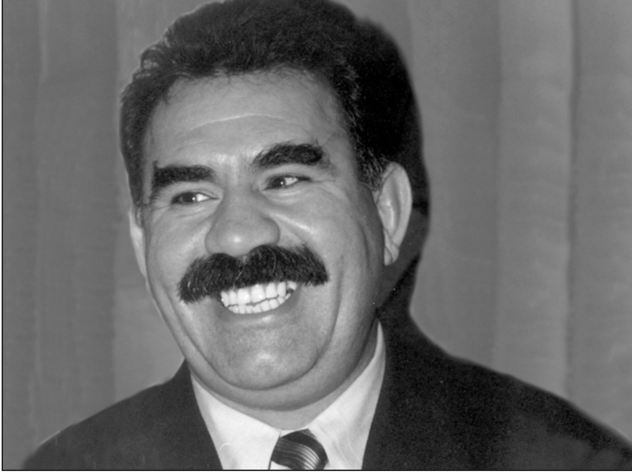

İçerik olarak Önderlik kurumu bu dönemde rolünü fazlasıyla oynamıştır. İdeolojik, siyasi ve askeri çizgi sorunlarını olduğu kadar, temel kadro eğitimi ve kitle ilişkileri, lojistik ve silahlanma çabalarında da fazlasıyla beklenen rol oynanmıştı. Belki üslenme açısından yer değişikliği eleştirilebilir. Ama bunda da uzun süreli güvenlik içinde hareket olanaklarıyla karşılaştırılınca, eleştiri gücünü yitirir. Çizginin pratik önderliğinin ne siyasi ne askeri olarak o kadar hazırlanmış olanaklara rağmen rolünü oynamaması en çok üzerinde durulması gereken husustur. Elde başarılı olabilmek için her şey vardı. Silahtan paraya, üslenmeden dış irtibatlara, kitle ilişkilerinden devlet ilişkilerine, her tür kadro ve savaşçı adaylarından eğitilmiş çok sayıda askeri ve siyasi kadroya kadar varolan olanaklar sadece dürüst bir askeri, siyasi, örgütsel yönetimin elinde biçimlendirilseydi, gelişmelerin seyri çok başka olurdu. Belki bir devlet iktidarına ulaşılmazdı. Kaldı ki, pek de planlanmayan bir amaçtır bu. Buna rağmen demokratik bir çözüme rahatlıkla ulaşılabilirdi. Hem de taraflar o kadar kayıp vermeden ve acı çekmeden bu sonuca ulaşılabilirdi. Sonuca ulaşılamamasında içte PKK'nin, dışta devletin çeteleşmesi ve bunda sorumlu tutulması gereken PKK Merkezi'nin rolüne sahip çıkmaması asıl engelleyici etkenler olmuştur. Devletin de PKK'nin de kazanmadığı, çok şey kaybettiği açıktır. Buna karşı tarih boyunca sinsi ve işbirlikçi olan Kürt feodal üst tabakası çıkarlarını iyi yürütmüştür.

Güney Kürdistan'daki geleneksel aşiret önderliği, Türkiye'nin PKK ile girdiği savaşımın en kritik anında kendince önemli çıkarlar karşılığında en büyük ihanete cesaret edebilmiştir. Cezaevinde ve savaş ortamındaki ihanetlerle karşılaştırılınca, çok daha sinsi, planlı ve gizli yürütülen bu ihanet Türkiye'yi çete politikalarına daha çok sarılmaya teşvik etmiştir. Siyasiler yapıları gereği buna baştan açık iken, ordunun da yaşadığı zorlanmayla bu politikaya yatması bugünkü Federe Kürt devleti'ne giden yolun başlangıcıdır. Türkiye yönetimi bu sonucu hiç şüphesiz beklemiyor, taktik bir ilişki olarak değerlendiriyordu; PKK'nin tasfiyesiyle bitirilebileceğine emindi. Ayrıca ABD'nin Irak planlamasının gerçek boyutlarından habersizdi. İşbirlikçi Kürt önderliği amaçlarında daha bilinçli ve planlıydı. Bunu hem PKK, hem TC ile ilişkilerinde ustaca uyguluyordu. Yüzeysel ve basit yaklaşan, pratikteki PKK ve TC komuta kademesiydi. Bu sürecin kapsamlı değerlendirilmesi birçok gerçeği ortaya çıkaracaktır. Özellikle TC bünyesinde de klasik devlet anlayışı ile çeteci devlet anlayışı arasındaki ilişki ve çelişkilerin aydınlanması büyük önem taşır. Devletin varlığına karşı sadece PKK'nin değil, devlet içinde de gerçek tahribatı hangi politikacılar ve kurumların yaptığı açığa çıkarılması gereken temel hususlardandır. Cumhuriyetin devrimci ilkelerinden tamamen kopuk, Türk islamcı sentez adı altında bambaşka bir devlet yapılanmasına doğru nasıl gidildiği; bunda Kürdistan'daki savaşın rolü, Kürt aşiretçiliği, köy koruculuğu ve geleneksel feodal dinci çevrelerin tarikatçılığı yoluyla nasıl cumhuriyet karşıtı ve ilerde Kürt Federe Devleti'ne benzer gelişmelere yol açılabileceği de anlaşılmak durumundadır.

**** Bu yazı Rêber Apo'nun "Bir Halkı Savunmak" kitabından alınmıştır***

İçindekiler

AKP Önümüzdeki Dönemde de Savaş Hükümeti Olacaktır

"Türkiye'de egemenlik mücadelesinde klikler arasındaki çatışma belirli bir aşamaya gelmiş bulunmaktadır. Gelinen aşamadaysa iktidar üzerine mücadele eden bu hâkim klikler arasındaki çatışma, bir uzlaşma noktasına getirilmiştir. Anayasa Mahkeme'sinin AKP'yi kapatmaması, ama suçlayıcı bir karar alması, aynı zamanda hükümet ile inkârcı sömürgeci savaş karargâhı..."**(2'de)**

AKP ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMDE DE SAVAŞ HÜKÜMETİ OLACAKTIR

"Kürt toplumunda kafa karışıklığı yaratmak ve AKP'den uzaklaşan kesimleri yeniden AKP'ye yönlendirmek istiyorlar. Ve böylece özellikle yerel seçimlerde DTP'yi daraltmayı çalışıyorlar. Hem içerde hem dışarıda psikolojik üstünlük sağlayıp yeni saldırılarla Kürt Özgülük hareketini tasfiye etmeyi hesaplıyorlar. AKP'nin ve İslamcı basının Kürt Özgürlük hareketi düşmanlığı yaparak devlet içine yerleşmek istediğini tüm demokratik güçlere ve Türkiye toplumuna kavratmak gerekir. Ve böylece İslam inancını sömürmek isteyen siyaset tüccarların oyunları ortaya çıkarılmalıdır"

Türkiye'de egemenlik mücadelesinde klikler arasındaki çatışma belirli bir aşamaya gelmiş bulunmaktadır. Gelinen aşamadaysa iktidar üzerine mücadele eden bu hâkim klikler arasındaki çatışma, bir uzlaşma noktasına getirilmiştir. Anayasa Mahkeme'sinin AKP'yi kapatmaması, ama suçlayıcı bir karar alması, aynı zamanda hükümet ile inkârcı sömürgeci savaş karargâhı arasındaki ilişkinin bundan sonra nasıl olacağını belirlemiştir. Aslında bu durum, Zap operasyonunun yenilgisinden sonra Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülen saldırıda ittifak içinde olan siyasi güçlerin, bu ittifakın dağılmasından sonra Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülecek saldırının yeni siyasal dengelerini oluşturma biçiminde gerçekleşmiştir. Ergenekon üzerine son operasyonunun başlamasından önce Tayip Erdoğan ile İlker Başbuğ arasında yapılan görüşme, varılan bu uzlaşmanın somut bir kanıtı olarak yer almıştır. Ardından yaşanan gelişmeler de varılan uzlaşmanın boyutunun hangi aşamaya vardığını göstermiştir.

22 Temmuz seçimlerinden önce Yaşar Büyükanıt ile Erdoğan arasında Dolmabahçe Sarayında bir görüşme gerçekleşmişti. Görüşmede yapılan anlaşmalar ve varılan uzlaşmalar, bir özel savaş konsepti olarak yaşanan gelişmelere damgasını vurmuştur. Ancak Kürt özgürlük hareketinin direnişi, Yaşar Büyükanıt ile Tayip Erdoğan'ın hedefe ulaşmalarını engellemiştir. Bunun bir sonucu olarak da Dolmabahçe Sarayında uzlaşılan özel savaş konseptine başta CHP ve MHP gibi partiler ile ordu içerisindeki ulusalcı kesimlerin vermiş oldukları destek de kesilmiş oldu. Bunun üzerine AKP ve kendini "Kızıl Elma" ittifakı olarak da adlandıran ulusalcı kesimler arasında süren çelişki giderek şiddetlenen bir boyut kazanmıştır. Zaten AKP ve Ergenekon hakkında açılan davalar da bunun bir sonucu olarak gerçekleşmiştir.

AKP'yi biraz daha terbiye ederek kullanacaklar

AKP ve "Kızıl Elma" ittifakı arasındaki süren bu çatışma, en çok da özel savaş rejimi üzerinde ve bu rejimi destekleyen küresel sermaye güçleri üzerinde etkide bulunmuştur. Gerek özel savaş rejimi gerekse de küresel sermaye güçleri, süren bu çatışmanın neden olacağı bu tahribatı ve siyasal alanda yaşanacak olan boşluğun doldurulamaması karşısında açığa çıkacak olan gelişmelerin önünü alamayacaklarını gördükleri için bir an önce bu çatışmaya son verilmesi ihtiyacını duydular. Genelkurmayın merkezinde yer aldığı inkârcı savaş karargâhı, Ergenekon denilen ulusalcı kliğin Avrasyacı ve uç kesimlerinin kendileri açısından sıkıntı yaratacağını görerek Ergenekon davası ile hem dış güçlerin desteğini almayı hem de AKP'yi bir dönem daha iyi kullanmayı düşünmüşlerdir. Kürt özgürlük hareketine karşı kullanılacak siyasi bir güç olmadığı için AKP ile bir süre daha yürüme kararı almışlardır. Ancak Anayasa Mahkemesinin AKP hakkında almış olduğu kararla da AKP'yi biraz daha fazla terbiye etmiş olarak kullanacaklardır. Aslında bu süreçten dış güçler de memnun olmuştur. Hem ABD karşıtlığını geliştirerek bunu şantaj olarak kullanmak isteyen ordu içindeki kesimler törpülenmiş, hem de AKP'nin İslami yanı biraz daha törpülenerek ABD ve Avrupa'nın kullanacağı işbirlikçi ılımlı İslam konusunda biraz daha yol almışlardır. Bu durum aynı zamanda inkârcı sömürgeci karargâhla dış güçler arasında da bir uzlaşmanın yaratıldığını göstermektedir. Dış güçler hem kendileri hem de Türkiye içindeki siyasi, ekonomik, basın-yayın ve sivil toplum örgütleriyle AKP'ye Kürt özgürlük hareketi karşısında daha fazla destek verme kararı almışlardır.

Küresel sermaye ve özel savaş rejiminin ortak müdahalesi sonucunda yaşanan bu uzlaşmanın kesişme noktasını ise özgürlük ve demokrasi mücadelemiz oluşturdu. AKP ve AKP yanlısı basının Kürt özgürlük hareketine şimdiye kadar hiçbir basının ve siyasi hareketin yürütmediği kadar bir özel savaş yürütmesi de önümüzdeki dönemde neler yaşanacağının açık göstergesidir. Bu noktada diyebiliriz ki gerek mücadelemiz

açısından, gerekse özel savaş rejimi açısından yeni bir sürece girilmiştir.

AKP hükümeti Çiller hükümetinden farklı değildir

Türk devletinin Kürt özgürlük hareketini ezmek için yeni bir konsept benimsediği, Kürt halk Önderine gösterilen yaklaşımlarla netleşmiştir. Önderliğe yönelik tecrit, psikolojik yıpratma uygulamaları ve zorla saç kazıtılması, inkârcı sömürgeci karargâhın Önderlikten başlayarak Kürt özgürlük hareketine karşı bir tasfiye hareketi başlatıldığını göstermektedir. Aslında İmralı sistemi; ABD, Avrupa ve tüm bölge gericiliği adına Önderliğin ideolojik ve siyasi olarak etkisizleştirilmesine yönelik oluşturulan bir sistemdir. Güncel uygulamalarda Önderliğin Kürdistan ve Türkiye siyaseti üzerindeki etkisini kırmaya, böylece hem Kürdistan'da hem de Ortadoğu'da kendi politikalarını daha kolay uygulamaya yöneliktir. Eğer bir çözüm eğilimi olsaydı, en makul yaklaşımları ortaya koyan Kürt halk Önderliğine böyle yaklaşılmazdı. İnkârcı sömürgeci karargâh, mücadele geliştikçe bu mücadeleden en fazla da Önderliğimizi sorumlu tutarak ona yönelmektedir. Öyle anlaşılıyor ki AKP yoluyla Önderliğimizi daha kolay etkisizleştireceklerini düşünmektedirler. AKP'nin son zamanlarda Apo ve PKK düşmanlığını arttırtması, bu çerçevede görülmelidir. AKP de devlet içine yerleşmek için bu işi gönüllü biçimde üstlenmiştir.

Önümüzdeki dönemde inkârcı sömürgeci karargâhın bütün kararları AKP tarafından pratikleştirilecektir. AKP hükümeti Çiller hükümetinden farklı olmayacaktır. AKP, Anayasa Mahkemesi kararıyla kapatılmamış, ama kapatılacak bir parti olduğu ortaya konularak inkârcı sömürgeciliğe göbekten bağlı hale getirilmiştir. AKP, bu nedenle daha fazla PKK ve Apo düşmanı olduğunu göstermek için yoğun bir gayret içine girmiştir. Mevcut devlet zihniyetine ve sistemine kendini kabul ettirmek için Kürt özgürlük hareketini "en iyi ben tecrit ederim, en iyi ben ezerim" mesajını her gün uygulamaları ile ortaya koymaktadır. Önceleri Ergenekoncu denilen kesimler "en büyük PKK ve Apo düşmanı biziz" diyerek dokunulmazlık kazanmışlarsa da, AKP de yürüttüğü iktidar mücadelesinde, en fazla PKK ve Apo düşmanlığını yaparak konumunu güçlendirmek istemektedir. Tüm İslamcı kesimler de devleti ele geçirmenin fırsatı ve iştahıyla PKK ve Apo düşmanlığını en çirkin biçimde yürüterek 90 yıldır mevcut devlet tarafından doyumsuz bırakılmalarını şimdi aç gözlü bir biçimde telafi etmeye çalışmaktadırlar. Bu kesimin devlet dışı konumda tutulmuş olmaktan kurtulmak için yapmayacağı hiçbir şey yoktur. Bu açıdan Kürt özgürlük hareketine karşı düşmanlıklarını en kötü biçimde yürüteceklerini şimdiden söyleyebiliriz. Özel savaş merkezi de bunlardaki devlete yaranma dalkavukluğunu gördüğü için Kürt özgürlük hareketine düşmanlığı bunlar eliyle en üst düzeyde tırmandırmış durumdadır. Artık AKP ve AKP yanlısı basın 1999 öncesi özel savaş merkezine bağlı basın gibi çalışmaktadır. Bilindiği gibi bu basın önemli oranda da bugün Ergenekon olarak tanımlanan JİTEM tarafından yönlendirilmekteydi. Yakın zamanda Serdar Turgut'un "nasıl da kullanıldık" demesi, ibret vericidir. Bunu söylerken tabi Kürt özgürlük hareketine karşı özel savaş aracı olmanın itirafını yapmıyor, sadece bugün teşhir olmuş Ergenekon tarafından yönlendirilmesinin üzerinde bıraktığı töhmeti ortadan kaldırmak istiyor.

Özel Harp Dairesine çeki düzen veriliyor

Önderliğin belirttiği gibi Özel Harp Dairesine çeki düzen veriliyor. Artık Türkiye'nin Kürt özgürlük hareketine karşı yürüttüğü savaşta Ergenekoncular fayda değil, zarar veriyor. Bu nedenle bunların üzerine gidilmiştir. Çünkü bunlar hem dış dünya açısından hem Güneydeki Kürtleri, hem de içerde daha geniş kesimleri Kürt özgürlük hareketine karşı kullanma açısından artık olumsuz rol oynar duruma gelmişlerdir. Yoksa dün Kürt özgürlük hareketine karşı "neden savaştın" diye bir suçlamada bulunmamaktadırlar.

Bazı kesimler, Ergenekon'un demokrasi karşıtı olduğunu söylüyorlar. Türkiye'de demokrasi karşıtlığı, Kürt sorununu çözmeme ve inkârcı zihniyetten dolayı ortaya çıkmaktadır. Çünkü Türkiye demokratikleşirse "*Kürtlerin hakkı tanınır, böylece Kürtler üzerindeki asimilasyon politikası son bulur*" düşüncesiyle demokrasi karşıtlığı yapılmıştır. Ergenekon demokrasi karşıtlığı yapmışsa, en fazla da Kürt özgürlük hareketine karşı saldırılar temelinde yapmıştır. Kürt sorununu çözümsüz bırakmak, zaten Türkiye'nin demokratikleşmesini engellemektir. Kürt sorunu çözülmeden kimse Türkiye'nin demokratikleştiğini söyleyemez. Ergenekon denen Özel Harp Dairesinin kolu AKP kurulmadan öne vardı. Özellikle 1980-2000 arası esas olarak da Kürt özgürlük hareketine karşı kirli savaş karargâhı olarak kullanılmıştır.

Belki son zamanlarda AKP gibi güçleri de siyasi olarak hedeflemiştir. Ancak Kürt özgürlük hareketine karşı yapılanların %1'i bile bu çevrelere yapılmamıştır. Kaldı ki Özel Harp Dairesi yıllarca Kürt özgürlük hareketine karşı dini kullanmıştır. Zaten AKP ve AKP öncesi siyasi İslami güçler de özel savaşın dini Kürtlere karşı kullanmasından yararlanarak palazlanmışlardır. Özcesi, Ergenekon, AKP karşıtı olduğu için değil, PKK'ye karşı savaşta mevcut inkârcı sömürgeci karargâhı zayıf bıraktığı için törpülenmiştir. Yoksa Ergenekon'un rolünü oynayacak örgütlenmeler ortadan kaldırılmamıştır. Bu tür örgütlenmeler bundan sonra da devam edecektir.

Ergenekon'un Kürdistan'da işlediği suçlarının açığa çıkarılması gerekir

İnkârcı sömürgeci karargâh, Kürt sorunu çözülmediği müddetçe bu tür örgütlenmelere ihtiyaç duyacaktır. Dolayısıyla bu tür örgütlenmelerin ortadan kalkması için ilk önce bunların Kürdistan'da işledikleri suçlarının açığa çıkarılması gerekir. Bu da yetmez, bu tür örgütlenmelere neden olan inkârcı sömürgeci anlayıştan vazgeçilip Kürt sorununun çözülmesi gerekir. Bunun dışında her türlü dava, mahkeme, hatta cezalandırmalar bu tür örgütlenmeleri ortadan kaldırmaz. Tersine Kürdistan'daki suçlar açığa çıkarılmadığı müddetçe bu tür yargılamalar "*bu işleri Türkiye'de yaparsanız suçtur, ama Kürdistan'da yaparsanız meşrudur*" anlamına gelir. Yaşar Büyükanıt neden Şemdinli sanıklarını korudu, ama mevcut generallerin tutuklanmasına izin verdi? Bunu irdelemek ve anlamak bile mevcut davaların ne anlama geldiğini ortaya koyar.

Sonuç olarak Ergenekon davası, Kürdistan'daki olayları araştırmama kaydıyla açılmış ve böyle sonuçlanacaktır. Eğer Kürdistan'a doğru yönelirse, Van Cumhuriyet Savcısının başına gelenler, Kürdistan'daki olayları sorgulayanların başına da gelir. Çünkü zihniyet değişmemiştir. Kürt sorunu çözülmediği müddetçe de değişmeyecektir.

AKP ile Genelkurmay arasındaki yeni uzlaşma, Kürt özgürlük hareketi karşısında yaşanan ciddi bir sıkışmanın sonucudur. Çünkü Kürdistan'da bu yıl özgürlük devriminin yaşanması ve gerillanın direnişi, siyasal ibrenin Kürt özgürlük ve demokrasi mücadelesinden yana kaymasını beraberinde getirdi. Özel savaş rejiminin hâkim klikler arasında süren iktidar mücadelesinde sağlanan uzlaşmayla Kürt özgürlük ve demokrasi mücadelesi lehine olan bu ibrenin tersine çevrilmesi hedeflenmektedir. Hâkim klikler arasında sağlanan bu uzlaşmayla önümüzdeki dönemde özel savaş daha da tırmandırılacaktır.

Türkiye'de siyasal anlamda ortaya çıkan bu tablo ve AKP'nin savaş hükümeti haline gelmesi, ABD ve AB ülkeleri tarafından da desteklenmektedir. Bunun bir sonucu olarak da küresel sermayenin önümüzdeki dönemde kendi çıkarları doğrultusunda Türkiye'den rolünü oynaması yününde istemleri ve beklentileri gündeme gelecektir. Özelikle de İran'a yaklaşımda Türkiye'nin kullanılacağını söyleyebiliriz. Türkiye, böyle bir kullanılmaya yatkınıdır. Ancak Türkiye, "*İran'a tümden yönelmemi istiyorsanız siz de Güneyli güçler üzerinde baskı kurarak onların benimle birlikte PKK'nin tasfiyesinde yer almalarını sağlamalısınız*" doğrultusunda pazarlık içinde olacaktır. Bu açıdan Güneyli güçlerin önümüzdeki dönemde olumsuzluğa girme ihtimalini de gözden uzak tutmamak gerekir. Tabii ki, Güneyli güçler de kendileri açısından çok önemli destek almadıkları taktirde bu tür bir yönelime girmeleri zordur. Özcesi birçok pazarlık PKK üzerinden yürütülmeye devam etmektedir. AKP bile iktidarını PKK düşmanlığı üzerinden devam ettirmektedir. Radikal yazarı Murat Yetkin, bunu açıkça yazmıştır. Genelkurmayın PKK'ye karşı kullanacağı başka bir silah yoktur. "*AKP'yi içine sindirmese de PKK nedeniyle desteklemektedir*" diyerek Türkiye'deki siyasal gerçeğin hangi eksende geliştiğini itiraf etmiştir. Bu yalnız iç siyaset açısından değil, dış siyaset açısından da önemli bir durumdur.

Çatı partisi çalışmalarına hız vererek sonuç almak gerekir

Türkiye'de yaşanan bu gelişmelere bağlı olarak Ortadoğu'da yaşanacak olası gelişmeler, Kürt özgürlük mücadelesi açısından da gözetilmesi ve ona göre tutum ve yaklaşımların geliştirilmesini bir gereklilik haline getirmektedir. Buna göre de gerek İran'la gerekse de Güneyli güçlerle ilişkilerde bu durumun gözetilmesi gerekecektir. Özellikle Güneyli güçleri bize karşı kullanma durumunu boşa çıkarmak için hem ulusal birlik çağrı ve çabalarını arttırmak, hem de aynı zamanda bu tür olası tehlikelere karşı uygun bir şekilde deşifrasyon ve halkı bilinçlendiren, ilgili güçleri de uyarıcı, caydırıcı politikaları basın-yayın yoluyla geliştirmek önem kazanmaktadır. Kuzey Kürdistan ve Türkiye özgünlüğünde ise özel savaş rejiminin politikalarını boşa çıkaracak şekilde demokratik ulus yaklaşımımızın gerekleriyle birlikte, özellikle bu konudaki milliyetçi, saptırıcı ve bizi politikasız bırakmayı amaçlayan yaklaşımlara karşı Türkiye'de sol demokratik güçlerle ortak örgütlenme ve mücadelenin geliştirilmesi yönündeki çabaların daha fazla geliştirilmesi de bu gerçeklik içersinde yerini alacaktır. Bu bağlamda özellikle çatı partisi çalışmalarına hız vererek sonuç almak çok önemli olmaktadır.

Özellikle son Askeri Şura toplantısı gösterdi ki, ordu ile hükümet tam bir mutabakat içinde, adeta Güreş-Çiller dönemi gibi tüm güçleri ile hareketimize yönelik yoğun bir saldırı savaşı içine gireceklerdir. O nedenle de bir bütün olarak özgürlük ve demokrasi güçleri önümüzdeki dönemde şiddetlenecek olan çatışmalara kendisini her bakımdan hazırlaması gerekmektedir. Hiç kimse önümüzdeki sürece rehavet içinde yaklaşamaz. Gelecekte Türkiye yönetiminin bir demokratikleşme ve açılım politikası yoktur. 2007-2008 sonbahar ve kışında gördüğümüzden daha ağır saldırılar planlanmaktadır. Geçmiş yöntemlerle ve saldırılarla sonuç alamadıkları için önümüzdeki dönemde bundan daha ağır bir saldırı

"Bu Askeri şûra kadar savaş eksenli terfi ve tayinin yapıldığı başka bir Askeri Şûra olmamıştır. Bu da gösteriyor ki Ergenekon davası bağlamında tutuklanan generaller, tamamen Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülen savaşta ellerini güçlendirmek için yapmışlardır. Dikkat edilirse Orgeneral Saygun da bu terfi eden orgeneraller çerisindedir. Öyle anlaşılıyor ki önümüzdeki dönemde Türk ordusuyla ABD ordusu arasındaki ilişkiler de bu generaller tarafından sürdürülecektir"

içinde olacakları kesindir. Zaten askeri şûra'daki terfi ve tayinler tamamen savaşı en yüksek düzeyde sürdürecek komuta kademesinin içinden seçilmiştir. Öyle ki Ergenekon ile ilişkili olduğu söylenen ya da tutuklanan generallere yakın olan generaller hem terfi etmiş hem de önemli görevlere getirilmiştir. Belki de bu askeri şûra kadar savaş eksenli terfi ve tayinin yapıldığı başka bir askeri şûra olmamıştır. Bu da gösteriyor ki Ergenekon davası bağlamında tutuklanan generaller, tamamen Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülen savaşta ellerini güçlendirmek için yapılmıştır. Dikkat edilirse Orgeneral Saygun da terfi eden bu orgeneraller içerisindedir. Öyle anlaşılıyor ki önümüzdeki dönemde Türk ordusuyla ABD ordusu arasındaki ilişkiler de bu generaller tarafından sürdürülecektir.

Türkiye'de Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülen savaşın dış desteği alınırken, Türkiye de İran konusunda bazı tavizler vermiştir. Belki Türkiye şu anda İran'a karşı bir askeri harekat içinde yer alacağı sözünü vermemiş, ama siyasi olarak ABD'nin yanında yer alma, İran üzerinde siyasi baskı yapma rolünü üstlenmiştir. Aslında Ahmedinecad'ın Türkiye'ye kabul edilmesi de böyle bir baskıyı yürütmek için olmuştur. ABD ve İsrail bu temelde Ahmedinecad'ın Türkiye'ye gelmesine izin vermiştir. Son zamanlarda Avrupa ve ABD ülkelerinin İran ile görüşme yapması bir ılımlı gelişmeyi değil, İran üzerinde daha fazla baskı kurmayı ifade etmektedir. Daha doğrusu Avrupa'nın "*görüşme yapalım buna rağmen İran geriye adım atmazsa üzerine daha sert gidelim*" önerisinin ABD tarafından kabul edilmesiyle böyle bir toplantı süreci başlamıştır.

Rusya ile ABD arasında düşük yoğunluklu siyasi çekişme sürecektir

Aslında AB, İran konusunda ABD politikasına yakınlaşmıştır. Ancak Rusya'nın sorun çıkardığı söylenebilir. Gürcistan üzerindeki ABD-Rusya çekişmesinin bir boyutu da İran konusundaki çekişmedir. Öyle anlaşılıyor ki Rusya ile ABD arasında düşük yoğunluklu bir siyasi çekişme sürecektir. Bu da aslında ortaya çıkacak yeni uzlaşmaların çekişmesi olarak görülmelidir. ABD Rusya'ya, Rusya da ABD'ye bazı tavizler vererek ilişkilerinde yeni dengeler kurulacaktır. Rusya, ABD'nin dünyanın birinci hegamon gücü olmasına savaş açmayacaktır, ancak kendisinin de belli düzeyde dikkate alınmasını sağlayacak bir ilişkinin olmasını dayatacaktır.

Türkiye-İran ilişkilerini ABD-İran çekişmesi belirleyecektir. Türkiye-İran ilişkilerinin eskisinden daha fazla gelişeceğini sanmamak gerekir. Çünkü Avrasya ve İran ilişkisini savunanlar zaten tasfiye edilmiştir. Bundan sonra İran ilişkisi Türkiye için kullanılacak bir şantaj olacaktır. Ancak Türkiye'nin eskisinden daha fazla ABD yörüngesine girip İran ile ilişkilerinin sınırlanması gündeme gelebilir. Ya da İran geri adım atarsa Türkiye-Suriye ilişkilerine benzer bir Türkiye-İran ilişkisi ortaya çıkabilir. Çünkü şu anda Suriye ABD'ye direnen değil de bir şeyler kopararak kendisini yaşatmaya çalışan bir ülke konumundadır.

Türkiye, İran ve Arap dünyası ile birlikte Kürtlerin Irak'ta zayıf konuma düşmesi için çalışmaktadır. Bu konuda belirleyici olan Türkiye değildir. Arap dünyası, Kerkük sorununda olduğu gibi gücünü kullanarak Kerkük'te Irak merkezi hükümetinin etkili olacağı bir statü oluşturmaya çalışmaktadır. Türkiye tabii bu konuda Arap dünyası ile ortak çalışmaktadır. Türkiye, Türkmenlerin hak elde etmesinden çok, Kürtlerin zayıf kalmasını gerektiren bir politika izlemektedir. Şu anda Kürtlerin pozisyonunda belirli düzeyde zayıflama vardır. Çünkü Güneyli güçler tüm Kürtlerin gücüne dayanarak politika yapma yerine, dış dengelere dayanarak politika yapmak istediği için dış dengelerin durumu önceki yıllara göre Kürtler için daha iyi olmayınca, Kerkük konusunda pozisyonları zayıflamıştır. Güneyli güçler, tüm Kürtleri arkasına alarak Kerkük'te tüm etnik ve dinsel toplulukların katılacağı demokratik konfederal bir sistem kurulmasını teşvik etmeli ve Kerkük, konfederalizmi özgünlüğü ile bir statüyle Kürdistan'a bağlanmalıdır. Çünkü Kerkük farklı etnik ve dinsel toplulukların olduğu bir Kürt şehridir.

Tüm bu siyasal gerçeklikler Kürt özgürlük hareketine karşı Türkiye cephesinden çok boyutlu bir saldırı gerçekleştirileceğini göstermektedir. İç siyasi dengeler kurulmuştur. Dışarıdan destek almışlardır. Elden geldiği kadar Güneyli Kürtleri de Kürt özgürlük hareketine karşı olumsuz bir pozisyona sokmaya çalışacaklardır. Tüm bu saldırıları ideolojik saldırı ve psikolojik savaşla tamamlayacaklardır. Nitekim AKP yanlısı basın ve Fetullahçılar psikolojik savaş karargâhı gibi hareket etmektedirler. Sadece AKP yanlısı basın değil, dış güçlerin isteğiyle AKP hükümetine destek veren ve bunun için liberal sol denen kesimleri toplamaya çalışan Taraf gazetesi de Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülen ideolojik ve psikolojik savaşın bir aktörü haline gelmiştir. İnkârcı sömürgeci güçler, sağıyla-soluyla tüm toplumsal kesimleri Kürt özgürlük hareketine karşı yürütülen savaşta kullanarak bir ideolojik, siyasi ve toplumsal kuşatma yapmak istiyorlar.

Bu durum karşısında ideolojik çalışmaların, basın-yayın kurumlarının rolünü iyi oynaması gerekmektedir. Çünkü ideolojik saldırı ve psikolojik savaşla özellikle Türkiye halkını aldatmaktadırlar. Bu da Kürt sorununun çözümünde sıkıntı yaratmakta-

dır. Öte yandan Kürt toplumunda da kafa karışıklığı yaratmak, AKP'den uzaklaşan kesimleri yeniden AKP'ye yönlendirmek, böylece özellikle yerel seçimlerde DTP'yi daraltmayı hedeflemektedirler. Böylece hem içerde hem dışarıda psikolojik üstünlük sağlayıp yeni saldırılarla Kürt özgülük hareketini tasfiye etmeyi hesaplıyorlar. Bu gerçekliği başta Kürt halkına ve Türkiye toplumuna olmak üzere tüm demokratik güçlere kavratmak önem kazanmaktadır. Savaş hükümeti haline gelen AKP'ye destek verenlerin bu desteklerinden vazgeçirmek için hem ideolojik alanda hem de basın-yayın alanında çalışmaları daha da etkili hale getirmek gerekmektedir. AKP'nin ve İslamcı basının Kürt özgürlük hareketi düşmanlığı yaparak devlet içine yerleşmek istediğini tüm demokratik güçlere ve Türkiye toplumuna kavratmak önemlidir. Kürdistan'da da devlet destekli bir siyasi ve psikolojik saldırıyla karşı karşıya olduğumuz bilinerek, Kürt toplumunu duyarlı hale getirmek, bilgilendirmek, bilinçlendirmek ve bu temelde Kürt halkının İslam inancını sömürmek isteyen siyaset tüccarlarına karşı halkın tepkisi ortaya çıkarılmalıdır.

Türkiye halkı AKP ve CHP'ye çaresizce mahkûm edilmiştir

KCK 6. Genel Kurulu, genel siyasal durumu ve tüm gelişmeleri değerlendirerek, önümüzdeki dönemi geçen yıldan daha fazla bir mücadele dönemi olarak belirlemiştir. Bunun için tüm parçalardaki Kürt siyasi güçlerinin ve halkının birliğini sağlayacak çalışmaların bu saldırıları boşa çıkarmada stratejik değerde olduğunu vurgulamış, tüm Kürt siyasi çevrelerini ve demokratlarını Kürt halkının düşmanlarına karşı duyarlı olmaları ve birlik yönünde politika izlemeleri çağrısında bulunmuştur. Gelinen aşamada artık Hewler'in Hewler'den, Mahabat'ın Mahabat'tan, Kamışlo'nun Kamışlo'dan, Amed'in Amed'ten değil, Hewler'in Amed'ten, Amed'in Hewler'den, Mahabat'ın Kamışlo'dan savunulacağı bilinciyle hareket edilmesi gerektiğinin altını çizmiştir.

KCK, önemli bir çalışma olarak da başta Türkiye olmak üzere tüm bölge ülkelerinde halkların siyasi güçlerini bir arada toplayan çatı partilerinin oluşturulması çağrısını yapmıştır. Hem içteki gericiliğe hem de bölgeye kendisini dayatan uluslararası gericiliğe ancak çatı partisi ile cevap verilebileceği belirtmiştir. Çatı partileri oluşturmanın en büyük stratejik adım olduğu, her türlü diplomasiden ve taktikten daha değerli sonuçlar yaratacağı ortaya konulmuştur. Eğer dış güçlerin etkisinden uzak, ne dış güçlere dayanarak Kürt sorununu bastırma ne de dış güçlere dayanarak Kürt sorununu çözme gibi bir siyasal anlayışımız ve stratejik yaklaşımımız varsa, bunun en önemli siyasal aracı, demokratik güçlerin bir çatı altında birleşerek söz konusu ülkeleri demokratikleştirecek ortak mücadele etmeleri olarak görülmelidir. Bu açıdan bir çatı hareketinin Türkiye siyasetine önemli bir soluk aldıracağı kesindir. Bugün Türkiye halkı zorunlu olarak ya AKP'ye ya da CHP'ye oy vermektedir. Aslında iki partiye oy veren birçok kesimi bir demokratik hareket rahatlıkla etrafında toplayabilir. Bir çatı hareketi, Türkiye halklarına umut olabilir. Gerçekten de Türkiye siyaseti bugün bir demokratik müdahale bekliyor. Türkiye'de bu düzeyde demokratik bir alternatifin beklenildiği bir tarih görülmemiştir. Bu açıdan çatı partisinin oluşumu hem Türkiye'nin demokratikleşmesi hem de Kürt sorununun çözümü açısından çok önemli bir adım olacaktır. Bu adımı zorlayan ve geciktiren her tutum, inkârcı sömürgeciliğe, AKP ve CHP'ye hizmet etmiş olur. Türkiye halkı bu iki partiye çaresizce mahkûm edilmiştir. Çatı partisi kurulursa, bu iki partinin de misyonları bitecek, Türkiye siyasetini etkileme güçleri eskiye göre çok azalacaktır.

Bu bağlamda bir konuyu özellikle açıklık getirmek gerekmektedir; bazı yanılgılı veya amaçlı yaklaşımlara göre, sanki Türkiye'nin bir çözümü var da, bu konuda PKK sorun olmaktaymış gibi bir yaklaşım geliştirilmek istenmektedir. Açık ki bu doğru değildir. Ne Türkiye'nin ne de küresel sermaye güçlerinin en azından önümüzdeki süreç açısından herhangi bir çözümü, hatta işbirlikçi bir çözümü bile yoktur. Aksine şiddetli bir savaşın gelişeceği bir dönem içinde bulunuyoruz. ABD ve Avrupa kendi çıkarları için en az bir yıl daha Türkiye'ye destek verecekleri şimdiden kesinleşmiştir. Mevcut uygulama politikalarının amacının çözüm olmadığı açıktır. PKK'yi tabansız bırakma ve Kürtleri kendi içinde parçalama çabalarının olduğu bir süreci hiç kimse çözüm süreci olarak göremez. AKP yoluyla bazı Kürtler yeni işbirlikçiler olarak hazırlanıyor olabilirler, fakat bu ne küresel sermaye güçlerinin ne de devletin bir çözümü vardır anlamına gelir. Tüm bu gerçeklikler Kürt halkına büyük bir mücadeleye hazırlanma ve saldırılara mücadeleyi yükselterek cevap vermekten başka bir yol bırakmamıştır.

15 AĞUSTOS ATILIM RUHUNU HER ALANDA HÂKİM KILALIM

"15 Ağustos Atılımı 25. yılına girerken, bütün gücü ve yaygınlığıyla devam ediyor. Eksiklikleri vardır, gidermemiz gerekiyor; hataları vardır, düzeltmemiz gerekiyor. Ama hareket ve halk olarak, Önderlik ve şehitler çizgisinde daha kararlı ve daha mücadeleci olduğumuz da tartışma götürmez bir gerçektir. 15 Ağustos Atılımının 25. yılını, yani 25'inci 15 Ağustos yılını böyle karşılıyoruz. Kürt miladı olan 15 Ağustos'un 25. yılına daha hazırlıklı, daha iddialı ve daha kararlı giriyoruz. Önderlik gerçeğimiz böyledir; örgütümüz, gerilla gücümüz ve halk gerçeğimiz böyledir. Bu temelde de 25. yılı daha büyük bir mücadele ve zafer yılı haline getirmekte kararlıyız"

Halk Savunma Merkezi

Değerli Yoldaşlar!

Büyük 15 Ağustos Atılımının 25. yılına giriyoruz. Bu tarihi atılımın 24. yıldönümünün, Ulusal diriliş bayramımızın başta Önder Apo olmak üzere halkımıza ve tüm yoldaşlara kutlu olmasını diliyoruz. Bu kahramanlık atılımının büyük komutanı Agit yoldaşın şahsında tüm direniş şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Özellikle 24. yıl mücadelesine öncülük eden, bu yılı hareket ve halk olarak kazanmamızı sağlayan 1 Haziran Atılımımızın öncülüğünü yapmış olan büyük komutan Adil yoldaş başta olmak üzere Kurtay, Ferhat, Gülbahar, Nuda, Sidar, Dicle, Avareş, Medeni ve Roza yoldaşlar şahsında tüm 24. yıl şehitlerimizi yine saygı ve minnetle anıyoruz. Onlar gerçekten de büyük bir mücadele verdiler. Önderlik çizgimizin, PKK'nin ve Kürdistan gerillasının kahramanlık düzeyini daha da geliştirip yükselttiler. Gabar, Oramar ve Zap direnişimiz temelinde 24'üncü 15 Ağustos yılının başarıyla tamamlanmasını, 24. yılda da kazananın Özgürlük hareketimiz ve Kürt halkı olmasını sağladılar. Onlar 1 Haziran Atılımının en zor dönemini kazanmanın şehitleri oldular. İkinci 15 Ağustos Atılımı olarak tanımladığımız, yeni stratejik sürecimizin temel atılımı olan 1 Haziran Atılımını başarıyla devam ettirme, kazanma ve zafere taşımanın gücünü, inancını, iradesini ve tarzını ortaya çıkardılar. Nasıl ki, Kürt halkının birinci kahramanlık dönemi Agit yoldaş şahsında 15 Ağustos Atılımı şehitleriyle anıldıysa, bu ikinci kahramanlık dönemi diyebileceğimiz, Kürt sorununun çözüm sürecini ifade eden direniş sürecimiz de başta Adil ve Nuda yoldaşlar olmak üzere, bu 1 Haziran Atılımının şehitleriyle anılacaktır.

15 Ağustos Kürt ulusal birliğini örgütlülüğünü ve bilincini yaratmıştır

15 Ağustos Atılımının 25. yılına girerken, elbette görev ve sorumluluklarımız daha ağırdır; bilinç, irade ve kararlılığımız daha büyüktür. Bir direniş atılımının kesintisiz olarak devam etmesi, sadece sömürgeci egemenlikle de değil, onu yaratan, besleyen ve destekleyen bölge ve dünya gericiliğiyle de savaşın çeyrek asır sürdürülmüş olması başlı başına üzerinde durulması ve değerlendirilmesi gereken bir husus oluyor. 25 yıl az bir zaman değildir, bir çeyrek asrı ifade ediyor. 25 yıl insan yaşamında bir çocuğun bilinç ve irade olarak en kudretli çağına ulaşmasını ifade ediyor. Kürt tarihi açısından ise, ilk defa bu düzeyde böyle bir direniş gerçekleşiyor. Bu direniş son iki yüzyılın Kürt isyanlarının olumsuz kaderini yıkmayı içeriyor. 25 yıl bir yana, bu dönemde onlarca isyan yaşandığı halde, hiçbiri yirmi beş ay bile dayanmadı. İnkâr ve imha sisteminin baskıcı ve katliamcı saldırıları karşısında kısa sürede ezildi ve imha oldu. Çeşitli aşamalardan da geçse, büyük saldırılara maruz kalsa da, dönem dönem çok ağır zorlanmaları da yaşasa, ilk defa Önder Apo çizgisinde ve PKK öncülüğünde gelişen bir Kürt isyanı darbe yemeden yirmi beş yıllık bir sürece yayılmış oluyor.

Bu isyan çeyrek asır boyunca kesintisiz bir biçimde devam eden, gittikçe güçlenen, büyüyen, bütün Kürdistan'ı kapsayan, Kürt ulusal bilincini,

Nuda Karker

Ferhat Dersim

ruhunu, örgütlülüğünü ve birliğini yaratan bir direniş hareketi oluyor. Kuşkusuz bu isyan sadece çeyrek asır devam etmesiyle anılmıyor; belki de yüz yılda yaratılabilecek gelişmeleri bu çeyrek asır içerisine sığdırmış, bu düzeyde büyük tarihi gelişmeler yaratmış olan bir direniş hareketi olmayı da ifade ediyor. 25. yıla girerken, elbette bu gerçeği daha iyi anlamak, değerlendirmek ve özümsemek gerekir. Nasıl oldu da PKK direnişi diğer Kürt isyanlarının aksine kesintisiz bir biçimde 25 yıllık bir silahlı isyanı sürdürebildi? Bunu gerçekleştirirken neye dayandı, hangi temel özellikler bu durumu yarattı? Kürt toplumunda ve mücadeleci güçlerde neleri değiştirdi ki, bu kadar büyük bir gelişmenin ve çeyrek asırlık direnişin sahibi oldu? 25. yıla giriş dolayısıyla bu hususların daha iyi sorgulanmasına, değerlendirilmesine ve anlaşılmasına ihtiyaç vardır.

15 Ağustos Atılımı özgür yaşam arayışını temsil ediyor

Kürdistan gibi bir coğrafyada 25 yıl savaşmak, direnmek öyle kolay değildir. Bu coğrafya ki paramparça edilmiş, üzerindeki toplum teslimiyet ve ihanet anlamında en ağır baskılara maruz kalmış, yok sayılan ve yok edilmek istenen bir tarihsel süreç içerisine alınmış, dolayısıyla çok katı bir ulusal inkârcılık, en ağır ve çok yönlü katliam ve imha yöntemleriyle uygulanmaya çalışılmıştır. Bunu yapan sadece bir devlet, bir baskıcı sömürgeci güç değil, yine birkaç devlet ittifakı da değil, bir dünya sistemidir. Kapitalist devletçi sistemin dünya hegemonyası Kürdistan'ın bölünmesi, Kürt toplumunun yok sayılarak imha edilmesi üzerine kurulmuştur. Dolayısıyla bir bütün olarak devletçi sistem bu inkâr ve imhayı temsil ediyor, onun arkasında bulunuyor. Dolayısıyla bütün bölge gericiliği ve uluslararası gericilik böyle bir inkâr ve imha saldırısını yürütüyor. Herhalde bu düzey küçümsenemez. Dünyada hiçbir toplum yoktur ki, bütün devletçi sistem gericiliği ona karşı saldırıda birleşmiş olsun; onu yok sayarak, başta katliam olmak üzere asimilasyon ve her türlü yok etme yöntemiyle imha etmeye çalışsın. Bu gerçeklik sadece Kürdistan'da yaşanıyor, Kürt toplumunda yaşanıyor, bu yöntemler Kürdistan toplumu üzerinde uygulanıyor.

"Kürdistan gibi bir coğrafyada 25 yıl savaşmak, direnmek öyle kolay değildir. Bu coğrafya ki paramparça edilmiş, üzerindeki toplum teslimiyet ve ihanet anlamında en ağır baskılara maruz kalmış, yok sayılan ve yok edilmek istenen bir tarihsel süreç içerisine alınmış, dolayısıyla çok katı bir ulusal inkârcılık, en ağır ve çok yönlü katliam ve imha yöntemleri uygulanmaya çalışılmıştır"

Böyle bir uygulamanın, bu kadar vahşi, insanlık dışı ve despotik bir uygulamanın, her türlü yok etme, imha ve katliam yöntemlerini hiçbir ölçü ve kurala bağlı kalmaksızın pratikleştiren böyle bir uygulamanın elbette Kürt toplumu ve insanında yarattığı ciddi sonuçlar ve etkileşimler vardır. Bunlar umutsuzluk, inançsızlık, karamsarlık, güvensizlik, örgütsüzlük, bölünme, parçalanma, bireycilik, kendine görelik, işbirlikçilik, teslimiyet ve ihanete kadar giden bir durumu ifade ediyor. Bir de Önder Apo'nun deyimiyle kendine ihanet ettirilmemiş tek bir Kürt insanının bile, insanlığın bile kalmadığı bir ortamda, tarihi 15 Ağustos Atılımı bütün bu baskı, saldırı ve gericiliğe karşı insan olarak var olmanın, kendi kimliğiyle özgürce yaşamanın, adil ve demokratik bir yaşam kurmanın arayışını, iradesini, bilincini, inancını, iddiasını ve eylemini temsil ediyor.

Dikkat edilirse, bu öyle hafife alınacak bir direniş değildir; zayıf düşmanlara karşı gelişen bir direniş hareketi olmuyor. Tam tersine, içteki her türlü parçalanmış, örgütsüz kılınmış, bireycileştirilmiş, Önder Apo'nun deyimiyle düşürülmüş insan gerçekliğine karşı direnişten tutalım da, sömürgeci işgal ve imha hareketinin en zalimine, yine tüm bölge ve dünya gericiliğinin el ele verip bu ulusal imha hareketini yürütmesine karşı direnmeyi ifade ediyor. Bunun öyle başka direnişlerle kıyaslanması elbette mümkün değildir. Küçük görülmesi, hafife alınması, kolaylıkla gerçekleştirilebilen bir direniş olarak değerlendirilmesi hiçbir biçimde doğru olmaz. Bu kadar ağır baskı ve imha hareketi söz konusu olduğu için, geçmişin Kürt isyanları kendilerini yıllara bile yayamadılar. Haftalar veya aylarla ifade edilen zaman dilimleri içerisinde katliamlarla ezilip imha olmaktan kendilerini kurtaramadılar. Bu gerçekliğe rağmen PKK öncülüğündeki silahlı isyanın 25 yıldır bu biçimde devam etmesi, yirmi beş yıl boyunca bir amaç doğrultusunda kurtuluş için, özgürlük, eşitlik ve demokrasi için, insanlık için Kürdistan dağlarında özgürlük kuvveti olarak gerillanın var olması ve direnmesi elbette Kürt tarihinin en önemli olayı olduğu gibi, insanlık tarihi açısından da küçümsenemeyecek ve basit ele alınamayacak büyük bir özgürlük ve insanlık eylemini oluşturuyor. Bu gerçeği kesinlikle böyle görmek ve anlamak gerekir.

15 Ağustos Atılımı vahşi sisteme karşı yürütülen özgürlük direnişidir

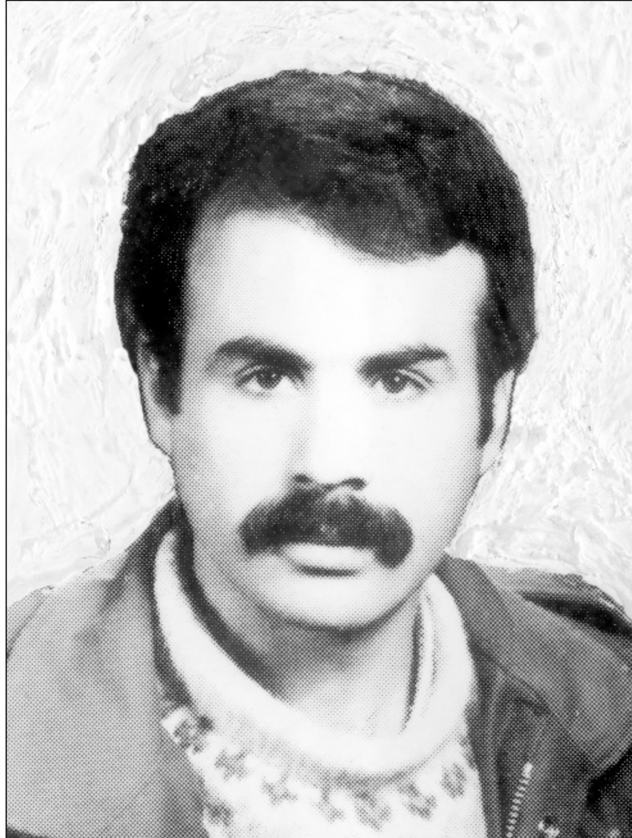
Peki, bu olumsuz koşullarda, zorluklar ve engellere rağmen, bu denli vahşi ve katliam sistemine karşı sürdürülen bu direniş mücadelesi neye dayandı? Gücünü nereden aldı? Neye dayandı da, Kürt isyanlarının geçmişte başaramadığını günümüzde başaran, dolayısıyla yeni bir Kürt tarihi yaratmayı ve Kürt miladını oluşturmayı bilen bir hareket oldu? Kuşkusuz bu konularda da kesinlikle doğru bir anlayışa ihtiyaç vardır. Çünkü yanlış değerlendirmeler mevcuttur. Dışımızda olduğu gibi içimizde de bu tür yanlış değerlendirme ve algılamalar çeşitli biçimlerde ortaya çıkabiliyor. Buradan kalkılarak direniş çizgisi saptırılıyor. İçeriği tersyüz edilmeye, özü boşaltılmaya, dolayısıyla sonuçları gerici sistem ya da milliyetçi devletçi çizgi tarafından emilmeye çalışılıyor. Bu alanda ciddi bir tehlike olarak böyle bir çaba vardır. Bunu da iyi görmemiz gerekir.

Direnişin gücü görülmezlikten geliniyor

Bazılarına göre aslında 15 Ağustos Atılımı, bu temelde gelişmiş bir özgürlük, eşitlik ve demokrasi direnişi değildir. Aslında bazı çete grupları var -ki, bunlara 'terör grupları' diyorlar-; bunlar sağda solda dolanıyorlar, acımasız katillerdir, önlerine geleni vuruyorlar, avare asi topluluklar olarak Kürdistan'ın sert coğrafyasının sunduğu imkânlara dayanarak kendilerini yaşatıyorlar. Bir direniş hareketini böyle tanımlıyorlar. Bazılarına göre, bu aslında Kürtlerin geliştirdiği bir hareket değildir. Kürt insanı ve toplumu böyle örgütlenemez, birlik olamaz, bu kadar uzun soluklu bir direniş gösteremez, böyle bir gücü ortaya çıkaramaz. Dolayısıyla PKK, Kürt gençliğinin, Kürt insanının, Kürt toplumunun ortaya çıkardığı ve yürüttüğü bir hareket olmaktan ziyade, çeşitli dış güçlerin, dünya üzerinde paylaşım savaşı yürüten devletlerin, emperyalistlerin yarattığı, desteklediği ve geliştirdiği bir oyundur; Türk düşmanlarının ortaya çıkardığı ve Türkiye'ye dıştan dayatılmış olan bir harekettir. Bir görüş var olan olguyu böyle tanımlıyor. 15 Ağustos Atılımı temelinde ortaya çıkan direnişin gücünü ve yarattıklarını görmezden gelmiyor, inkâr edemiyor, ancak onun gerçeğini bu biçimde saptırmaya çalışıyor.

Bir başka görüşe göre- ki, bu daha çok içimize de yansıyan ve Kürt toplumunun değişik katmanlarında yer tutan bir görüş oluyor-, PKK bu işe başlarken büyük imkânları vardı, çok silahı vardı, çok parası vardı. Toplum örgütlüydü, aslında Kürt toplumu tarihten gelen büyük bir direniş içerisindeydi. İsyanlar aslında kökten ezilmediler, büyük güç yarattılar. Dolayısıyla PKK büyük bir mirasa ve imkâna dayanarak bu direnişi ortaya çıkardı ve yürüttü. Bu anlamda gücü çoktur, imkânı çoktur; baştan da böyleydi, şimdi de öyledir. Kısaca her şey güçle oluyor, para ve silahla oluyor, bir büyük mirasa dayanarak gerçekleşiyor. Bu da bu direnişe ilişkin bir görüştür, bir değerlendirmedir, bir algılama biçimidir. Bunlar gibi birçok eğilim, anlayış ve değerlendirmeden söz edebiliriz.

Tabii bu tarihi atılımın 25. yılına giriş dolayısıyla bir kere daha bu noktada şunu açıkça ifade etmeliyiz: Bunların hiç birisi doğru değildir. Hepsi yanlıştır, yalandır, gerçek dışıdır. Önder Apo bu hususu her zaman bu biçimde yalın olarak ifade etti. Bu tür eğilimler ve anlayışların PKK ve 15 Ağustos Direnişini doğru ifade etmediğini, anlamaktan uzak olduğunu ve çarpıttığını söyledi. Şimdi bizim 25. yıla giriş vesilesiyle bu gerçeği daha iyi anlamamız, dolayısıyla PKK ve 15 Ağustos Atılımı gerçeğini, ruhunu, ölçülerini ve özelliklerini daha derinden bilince çıkarmamız gerekiyor. Şu çok iyi bilinmelidir ki, 15 Ağustos Atılımı ne öyle yaşamdan bıkmış çete gruplarının avare asi saldırı hareketidir, ne öyle Türk düşmanlarının ve emperyalistlerin Türkiye'ye ve Ortadoğu'ya dayatmaya çalıştığı bir oyundur, ne de güçlü bir tarihsel bir mirasa dayanan, silah ve parayla dolu olarak başlayıp bu direnişi ve mücadeleyi bugüne kadar getiren bir hareket ve direniştir. Hayır, bunların hiçbirisi değildir. Bu tür görüşlerin hiçbirisi PKK gerçeğini, dolayısıyla 15 Ağustos Atılım gerçeğini ifade etmez.

15 Ağustos yaşama tutku düzeyinde bağlı olan insan emeğinin ürünüdür

O zaman 15 Ağustos gerçeği nedir? Önder Apo bu atılım gerçeğini bir yaşam arayışı, özgürlük, eşitlik ve demokrasi ilkelerine ve temel insanlık değerlerine tutkuyla bağlılık durumu, bir yaşamın yeniden canlanması, damarlara yürüyüp yayılarak canlı insan yaşamını var eden kan gibi Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını yaratmak üzere toplumsal damarlara yayılan yaşam suyu, özgürlük suyu olarak tanımladı. Dolayısıyla dış güçlerin yarattığı bir olay değildir. Hele parayla, silahla, şu ya da bu mirasla yaratılmış ve geliştirilmiş bir hareket hiç değildir. Tamamen insan bilinci, iradesi ve eylemiyle geçekleşmiş, özgür ve demokratik yaşama tutku düzeyinde bağlı olan insan emeğinin ürünü, insanlık erdemi denen değerlerin en üst düzeyde sentezleşmesidir. Dolayısıyla elbette büyük çaba ve emekle, kan ve terle, kahramanca direnişle, büyük bir cesaret ve fedakârlık tutumu ve duruşuyla yaratılan, geçekleştirilen bir eylemdir. Bunu böyle anlamamız gerekir. Böyle olunca da, elbette başkaları tarafında çıkar için ya da oyun olarak şu ya da bu güce dayatılan bir hareket değildir. Dış güçler ve emperyalistlerin Türkiye ve Ortadoğu'daki egemen sistemlere bir oyunu hiç değildir. Öyle ortalıkta dolaşan, yaşam imkânı bulamayan, sağı solu vurup kırarak kendine yaşam yaratmaya çalışan çete gruplarını işi hiç mi hiç değildir. Bunların hepsi çarpıtmadır. Bu, büyük direnişi yanlış ortaya koymayı, özünden ve ruhundan saptırmayı ifade ediyor.

Üzerinde soykırım uygulanan bir halkı yeniden diriltme hareketiyiz

Oysa 15 Ağustos Atılımı PKK'yi pratikleştiren, taktiğe kavuşturan, dolayısıyla Kürt tarihinde yeni bir milat yaratmayı sağlatan, inkâr ve imha sistemi altında ulusal yok oluşa giden tarihi durdurarak, özgürlük, eşitlik ve demokrasi çizgisinde yeni bir toplum yaratmayı ifade eden bir atılımdır. Bu büyük atılım Kürt insanı ve toplumunun tarihten gelen özgür yaşam tutkusunu, tarihte insanlığın özgür yaşam arayışlarına önemli katkılar sunma gerçeğini günümüzde de sürdürme anlamına gelen bir büyük insan duruşunu, büyük bir çabayı, yaratıcılığı ve direngenliği ifade ediyor. Bu gerçeği iyi görmek gerekir. Bu öyle yaşam gücü bulamayanların hareketi değil, tam tersine özgür yaşamı uğruna ölecek kadar sevenlerin, normal insanların bulamadığı ve yaratamadığı yaşam derecesini ve yaşam yaratma becerisinde olan insanların hareketidir. Öyle şunun bunun çıkarlarını savunan bir hareket değil, tam tersine Kürt halkı ve toplumunun dünyadaki diğer halklar gibi çok doğal ve meşru bir hak olan var olma ve kendi kimliğiyle özgür yaşama hakkını savunan, bunu gerçekleştirmeyi temel görev bilen ve esas alan bir harekettir. Öyle birilerine karşıt, birilerini yok etmek için Türklüğün ya da Ortadoğu'da var olan güçlerin düşmanı olarak ortaya çıkan bir hareket de değildir. Öyle bazılarına düşmanlık yapmış, onları önüne düşman olarak koymuş, onları yok etmeyi vazife bilmiş bir hareket değildir. Tam tersine, aslında bazı gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışan, insanlığın beşiği olan Mezopotamya'da ve Ortadoğu'da hakikatin hakimiyetini tesis etmeyi öngören, vurmaktan çok vurulma gücünü, cesaretini ve fedakârlığını ifade eden, hiç kimsenin yaşam hakkına karşı olmadığı gibi, sadece yaşam hakkı elinden alınmaya ve yok edilmeye çalışılan Kürt toplumunu ve onun şahsında insanlığı diriltmeyi ve yaşatmayı esas alan, bunu öngören bir hareket oluyor.

"PKK Hareketi elbette büyük bir insanlık hareketidir; özgürlük, eşitlik ve demokrasi hareketidir; büyük bir kardeşlik ve birlik hareketidir; haksızlığa ve adaletsizliğe karşıt olan, eşitliği ve adaleti savunan bir harekettir. Her türlü vahşete, gericiliğe, zulme ve despotizme karşı özgür ve demokratik var olmayı, kardeşçe yan yana, özgürce ve eşitçe yaşamayı esas alan bir harekettir"

Bu bakımdan da PKK Hareketi elbette büyük bir insanlık hareketidir; özgürlük, eşitlik ve demokrasi hareketidir; büyük bir kardeşlik ve birlik hareketidir; haksızlığa ve adaletsizliğe karşıt olan, eşitliği ve adaleti savunan bir harekettir. Her türlü vahşete, gericiliğe, zulme ve despotizme karşı özgür ve demokratik var olmayı, kardeşçe yan yana, birlikte özgürce ve eşitçe yaşamayı esas alan, bunu öngören, bu yüce değerleri yaratmaya çalışan bir harekettir. Bu hareket öyle şunun bunun çıkarları doğrultusunda var olmuyor, hiç kimsenin oyunu filan değildir, hiç kimseye düşman veya karşıt da değildir. Hiç kimsenin hakkını elinden almak, yaşamına kast etmek ve yok etmek gibi bir anlayışı, amacı ve çabası yoktur. Tam tersine, üzerinde soykırım uygulanan, yok edilmek istenen ve yaşam hakkı elinden alınmış olan Kürt insanını ve toplumunu bilinçlendirerek, örgütleyerek ve direnme gücü kazandırarak özgür ve demokratik yaşar hale getirme ve böyle bir geleceğe kavuşturma amacını güden bir harekettir. Bu gerçekleri böyle görmemiz gerekir.

Hiçbir oyun herhalde yirmi beş yıl açığa çıkmadan süremez. Hiçbir eşkıya, mahkûm, yaşamdan aciz ve sağı solu vurarak basit yaşamını sürdürmeye çalışan çete hareketi 25 yıl direnemez. Güce, paraya ve maddiyata dayanan hiçbir hareket bu kadar ağır saldırı altında ve bu kadar çok düşmanla karşı karşıya olduğu bir ortamda direnemez; böyle bir zindan direnişçiliğini ortaya çıkaramaz; 15 Ağustos Atılımı gibi tamamen insan ruhunun, bilincinin ve iradesinin eseri olan bir direnişi ortaya çıkaramaz; tüm dünya gericiliğinin kendisini yok etmeyi amaçlayan birleşik saldırıları karşısında ayakta kalamaz, varlığını sürdüremez, örgütlülüğünün koruyamaz ve direnişini devam ettiremez.

PKK'nin direniş değerlerini çalarak yaşamak isteyenler var

Hayır, ne baskıcı ve sömürücü gerici devletçi güçlerin sandığı gibi zorla böyle bir hareket ve direniş var edilebilir, ne de çeşitli vaatlerle, para ve imkânlar verilerek insanlar böyle bir hareket içerisinde tutulabilir. Kürdistan'da bunu esas alanlar, bu ülkede bu biçimde direniş olabileceğini sananlar, bu temelde Kürt ulusal demokratik hareketini geliştirmek isteyenler çok oldu. PKK öncesinde de bunlar vardılar. PKK ile birlikte de birçok grup halinde Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında ortaya çıktılar. PKK'den sonra da ortaya çıkan direniş değerlerini çalarak, bu değerleri ele geçirerek, bu ölçüler temelinde bir hareket yaratmak istediler. Ama somuta bakalım, günümüzdeki Kürdistan realitesinin durumuna bakalım, bunların hiçbirisinden bir eser yoktur. Bu tür yaklaşımda olan hiç kimse küçük bir gelişme bile sağlayamadı. Parti olmayı, direniş cephesi geliştirmeyi, gerilla kurmayı, gerilla direnişi yürütmeyi bir yana bırakalım, bir küçük grup olarak bile var olamadılar, grupsal varlıklarını bile sürdüremediler, yok olup gittiler.

Peki, neden? İstemedikleri için mi? Hayır. Hepsi de Kürt halkının kurtuluşu için değil, imkâna ve güce sahip olmak için, lider ve önder olmak için, Kürdistan'ın ve Kürt halkının bütün zenginliklerinin sahibi haline gelebilmek için bunu çok istediler. Bunun rüyasını görenler ve hayali içinde yüzenler çok oldu, bunun arayışını sürdürenler çok oldu. Bunu Kürdistan'da yürüttükleri gibi, yurtdışında da çeşitli güçlere işbirlikçilik ve ajanlık yapma ve onların desteğini alma te-

melinde yapmaya çalışanlar da çok oldu. Ama hepsi sıfırdır. Dikkat edilirse, bu tür yaklaşım içinde olanlardan ortada bir eser bile yoktur. İnkâr ve imha sistemine karşı küçük bir direniş eylemi geliştiremediler. Kürt toplumunun özgür yaşamına katkı olsun diye küçük bir demokratik kurumlaşma geliştiremediler. Öyle ki, karınlarını bile doyuramaz duruma düştüler. PKK olmasa, PKK'nin yarattığı değerlere dayanmasalar, karınlarını bile doyuramayacak kadar zayıf ve aciz durumda olurlardı.

Düşman PKK gerçeğini daha iyi anlamaya çalışıyor

Bu bakımdan Kürdistan'da bu tür yaklaşımlar ve anlayışlar hiçbir şey üretmiyor, üretmedi. Gelişme yaratan, halkı bilinçlendiren, gençliği örgütleyip büyük direniş ve eyleme çekmeyi başaran öyle çeşitli oyunlar, maddi yaklaşımlar, para ya da silah gücü olmadı. Tam tersine, düşünce gücü oldu, özgürlük, eşitlik ve demokrasi gibi yüce amaçlar oldu; bu amaçlara dürüstçe ve tutku düzeyinde büyük bir cesaret ve fedakârlıkla bağlılık oldu; insanın özgür yaşam tutkusu oldu. PKK bunlara dayandı, bunları esas aldı; kendini böyle yüce değerlerin yaratıcısı bir hareket olarak tanımladı. Tümüyle bu büyük tarihi değerleri ve yücelikleri esas aldı, bunları gerçekleştirme noktasında büyük bir cesaret ve fedakârlık ortaya çıkardı. Yine bunları hayata geçirebilmek ve başarıyla bu çizgiyi uygulayabilmek için büyük bir dürüstlük ve tutarlılık ortaya koydu. PKK'yi var eden ve güç yapan budur. Dolayısıyla 15 Ağustos Atılımını yaratan değerler de bu oldu.

İçte ve dışta birçoğunun aklının bile almadığı, hala anlayamadığı ya da anlamak istemediği, farklı biçimlerde değerlendirerek gerçeği çarpıtmaya çalıştığı bu büyük 15 Ağustos Atılımı gerçeği, 25 yıllık Kürt özgürlük direnişi bu temel değerler ve ölçüler üzerinde gelişti. Şimdi birçok çevre zorunluluk olarak da olsa bunu anlamaya çalışıyor. 25 yıldır içerde ve dışarıda giderek artan oranda en çok tartışılan, hakkında tartışmanın hiç eksilmenin olmadığı hareket 15 Ağustos Atılımı oluyor. Düşmanları da yeniden ve yeniden ele alıyorlar, karşıtları da daha gerçekçi anlamaya çalışıyorlar. En azından bu direnişe karşı yürüttükleri mücadelede hata yapmamak ve başarılı olabilmek için daha doğru, daha tutarlı sonuçları çıkartmaya ve buna göre davranmaya çalışıyorlar. Bunu düşüncede saptırsalar da, Kürt insanı ve toplumunun bilincini karartmak için propaganda anlamında farklı şeyler söyleseler de, öz itibariyle içerden kendileri doğruyu anlamaya çalışıyorlar.

Çeşitli toplumsal kesimler, onları temsil eden çeşitli eğilimler, milliyetçi devletçi eğilimler, küçük burjuva reformist-teslimiyetçi eğilimler 15 Ağustos direniş gerçeğini, dolayısıyla onu yaratan ve günümüze kadar getiren PKK gerçeğini daha iyi anlamaya çalışıyorlar. Onlar içinde de tartışmalar eksilmeden sürüyor. Bu anlamda diyebiliriz ki, gerçekten de Kürt tarihinin en çok tartışılan, üzerinde en çok konuşulan ve en fazla söz söylenen hareketi kuşkusuz PKK Hareketi ve 15 Ağustos direniş atılımı olmuştur. Bu tartışma, bugün 25. yıla girerken de devam ediyor. Karşıt olanlar da, yandaş olanlar da tartışıyor ve anlamaya çalışıyorlar. 25. Ağustos yılına adım atarken, Kürt halkı kadınları, gençleri, yurtseverleri bu tarihi atılımı, onun 25. yıla girişini büyük coşku ve heyecanla karşılıyorlar. Daha şimdiden her yerde gösteriler ve kutlamalar başlamış durumdadır. Bu 25. yıla giriş dolayısıyla Kuzey'de, yurtdışında, Batı ve giderek Doğu Kürdistan'da, Güney'de onu destekleyen kutlamaların çok daha yaygın, etkin, canlı ve diri, 15 Ağustos ruhuna ve ölçülerine uygun bir biçimde yaşanacağı anlaşılıyor.

Dolayısıyla bu kadar etkili olan, bu kadar tartışılan, Kürt tarihinde bu kadar önemli bir dönüm noktasını ifade eden, yenilik içeren, Kürt insanının özgür ve demokratik olarak yeniden doğuşunu ifade eden, Kürt ulusal ruhunu, bilincini, örgütlülüğü ve birliğini yaratarak özgür Kürt toplum yaşamını var eden bu büyük atılımının elbette mensuplarınca da iyi anlaşılması ve doğru özümsenmesi gereği vardır. Özellikle bu atılımı devam ettirmekle yükümlü olanlar, 25. yılında ve daha sonrasında çizgiye uygun olarak bu atılımı aynı başarı ölçüsünde yürütmekle görevli ve sorumlu bulunanlar elbette herkesten fazla bu gerçeği anlamalı, tartışmalı ve değerlendirmeliler. Herkesten çok elbette Kürt gençliği bu atılımı anlamalı ve değerlendirmelidir. Bu atılım Kürt gençliğinin on binlerce yıllık Kürt tarihinde yarattığı en büyük ve en soylu eylemi ifade ediyor. Gençlik için özgür ve demokratik geleceğin yolunu gösteriyor. Dünya halklarına layık, denk, onlara güç veren onurlu ve cesur yaşamı ifade ediyor.

Kürt kadını bu atılım gerçeğini iyi anlamalı

Yine elbette Kürt kadını bu atılım gerçeğini iyi anlamalı, doğru değerlendirip sahip çıkmalıdır. Çünkü Kadın özgürlük hareketi Önderlik çizgisinde, PKK ile 15 Ağustos Atılımının yarattığı büyük değerler üzerinde gerçekleşti. Gerillanın Kürt toplumu için taşıdığı özgürlük değeri aynı oranda, hatta ondan daha fazla kadın özgürlük değeri olmayı da ifade etti. Kadın özgürlüğüyle gerilla direnişi Kürt halkının her türlü inkâr, imha ve teslimiyeti kırarak özgür, eşit ve demokratik yaşam yolunu tutmasının iç içe geçmiş iki temel değeri oldu. Kürdistan'da gerillasız toplumsal özgürlük, onun temeli olan kadın özgürlüğü asla var olmayacağı gibi, böyle bir özgürlük çizgisine dayanmadan gerillanın Kürdistan'da uzun vadeli var olma, gelişme ve büyük görevler başarmasının mümkün olamayacağı geçtiğimiz 25 yıllık tarihin ortaya çıkardığı en büyük gerçekliği ifade etti. Bu bakımdan toplumsal özgürlükte öncü rolü oynamak, toplumsal özgürlüğün kalıcı, adil ve eşit gerçekleşmesini sağlamak ve kendi özgürlüğünü bu temelde güvenceye alabilmek için, elbette herkesten çok Kürt kadınının 15 Ağustos Atılımı gerçeğini, onun yarattığı gerilla gerçeğini, bu gerçeğin ortaya çıkardığı büyük değerleri görmesi, anlaması ve sahiplenmesi gerekir.

Kürt emekçileri, işçileri, köylüleri, memurları, işsizleri elbette yurtseverliği, demokrasiyi, insanlığı, insanca var olma ve yaşama gücünü ve hakkını burada buluyorlar. Dolayısıyla onların da 15 Ağustos Atılım gerçeğini herkesten fazla öğrenme ve anlama sorumlulukları vardır. Bu kesimlerle birlikte elbette en başta da bu hareketin yaratıcısı ve yürütücüsü olan, onun çizgi, örgüt ve taktik olarak yürütülmesinden sorumlu olan kadro ve komuta gücünün, partimizin bütün militan yapısının 15 Ağustos gerçeğini doğru anlaması, 25. yıl derslerini derinden özümsemesi ve 25. Ağustos yılına bu temelde daha güçlü, kararlı, inançlı, iradeli ve iddialı girmesi gerekir. Bütün kadro yapımızın ve gerilla gücünün herkesten çok böyle bir kavrayışa ve anlayışa ulaşması gerekiyor. Bu, görevlerini başarması açısından tarihi bir sorumluluğu ifade ediyor. Mademki herkes tartışıyor ve anlamaya çalışıyor, elbette en az onlar kadar, hatta onlardan daha fazla bu atılımın sahibi olanların, onu temsil etme görev ve sorumluluğunda olanların, 25. yıl görevlerini başarmakla yükümlü oldukları gibi, önümüzdeki onlarca yıla bu büyük atılımı yenilgisiz ve başarı çizgisinde taşımaktan sorumlu olanların, tüm komuta ve savaşçı gücünün, HPG ve YJA-STAR güçlerinin bu gerçeği anlaması ve özümsemesi, gerekir.

15 Ağustos Atılımı öyle büyük imkânlarla gerçekleştirilmedi

15 Ağustos Atılımı nasıl ortaya çıktı, hangi temel değerlere dayanarak gelişme gösterdi, yenilmezliği neye dayanarak var oldu? Nasıl günümüzde bütün Kürt toplumunu ve Kürdistan parçalarını birleştirerek Kürt ulusal demokratik hareketini temsil eden ve yürüten, Kürt ulusal savunmasını sağlayan gerillayı var eden bir hareket haline geldi? Bunu elbette iyi anlamak kadar, doğru temsil edebilmek ve başarı çizgisinde yürütebilmek için de derslerini bütünlüklü olarak derinden ortaya çıkartıp özümsemek gerekir. Bunun için de yanılgıları

ve yanlış anlayışları kesinlikle bertaraf etmek şarttır. 15 Ağustos Atılımının nasıl ortaya çıktığını iyi bilmek zorundayız. Bu konuda karşıt güçlerin içten ve dıştan geliştirdikleri saptırıcı anlayışlara karşı duyarlı ve dikkatli olmak durumundayız. Onlardan etkilenmek bir yana, bu atılımı doğruyu iyi özümseyen, temsil eden, propagandasını ve eylemini geliştiren bir konumda olmak gerekir. Çünkü bu hareketin, 15 Ağustos Atılımının militanı, savaşçısı ve direnişçisi olmak bununla mümkündür. Yine işleri başarıyla yürütebilmek için 15 Ağustos Atılımının başarısının sırrının nerede olduğunu iyi bilmek gerekir. Yoksa yanlış ölçülerle bu direnişin yürütüldüğü sanılırsa, görev ve sorumlulukları sahiplenmek ve başarıyla yürütmek bir yana, bu zafer atılımına yenilgiyi dayatmaktan başka sonuca ulaşılamaz.

Çeşitli dış güçlerin yaklaşımları kadar, içimizi de etkileyen çeşitli toplumsal kesimlerin milliyetçi, işbirlikçi ve teslimiyetçi anlayış ve yaklaşımları da yanlıştır. 15 Ağustos Atılımı öyle büyük imkânlarla olmadı; büyük bir mirasa dayanarak ortaya çıkıp gelişmedi. Dayandığı miras Kürt isyanlarıydı ki, en uzun ömürlü olanı bile birkaç ay dayanabilmişti. Gerisi ezilip yok olmak, imha olmak, her türlü etkisinin silinip gitmesiydi. Dolayısıyla öyle büyük bir tarihsel miras yoktu. Bu atılım kısmen dünya halklarının, emekçi güçlerin, işçilerin, köylülerin, kadınların ve gençlerin direniş mirasına dayandı. O da elbette dışardan bir bilinç olmaktan öteye fazla bir anlam ifade etmiyordu. Dolayısıyla her şeyi kendisi yarattı. Öyle güçlü bir miras üzerinde değil, büyük yaratma iddiasına dayalı olarak bu atılım ortaya çıkıp gelişme gösterdi.

15 Ağustos Atılımını yaratanların ceplerinde bir kuruş paraları yoktu

Yine bazılarının sandığı gibi silahla, parayla ve hazır örgütle olmadı. 15 Ağustos Atılımını yaratanların ceplerinde bir kuruş paraları yoktu. Onlar parayla çalışmıyorlardı. 15 Ağustos Atılımı için ilk gerilla çekirdeklerinin eğitildiği Filistin sahasında ilk eğitilen grupların temsilcisi olan Kemal Pir'e Filistinliler sigara parası olarak harçlık verince, Kemal Pir onlara şunu söylemişti: "*Ben paralı asker değilim; para için mücadele etmiyorum, bunun için savaşa girmiyorum. Paranız sizin olsun.*" Yine 15 Ağustos Atılımı hazır örgütle olmadı. PKK'nin halk içinde bir hücresi bile yoktu. 12 Eylül faşist-askeri darbesi hepsini dağıtmıştı. Toplumda en küçük bir örgütlülük bırakmamış, vurmuş, kırmış, zulmetmiş, hepsini ezmişti. 15 Ağustos Atılımını yaratanlar ne yeterince tanıdıkları bir coğrafyada üslendiler, ne de örgütlere dayanarak güçlü ve donanmış bir halde hareket ettiler. Tersine, bilmedikleri ve tanımadıkları alanlarda adeta karanlıkta el yordamıyla yol bulma misali adım adım coğrafyayı tanıyarak işe başladılar. Örgütü bırakın, hiç ilişkilerinin olmadığı bir yerde, oradan buradan bir dostluk ilişkisi bulup halka dayanarak bu 15 Ağustos Atılımı geliştirildi.

15 Ağustos Atılımı paranın pulun silahın atılımı değildir

Demek ki bu atılım parayla olmadı, silahla olmadı, hazır örgütle olmadı. O zaman neyle oldu? İnsan bilinciyle oldu, insanın büyük yürek ve beyin gücüyle oldu, inançla, iradeyle ve iddiayla oldu. Bu anlamda 15 Ağustos Atılımı öyle paranın, pulun, silahın atılımı değildir. 15 Ağustos Atılımı insan bilincinin atılımı, büyük inancın atılımıdır. 15 Ağustos Atılımı özgürlük, eşitlik ve demokrasi gibi, Kürt ulusal kimliği temelinde özgür yaşamak gibi temel ve yüce insani değerlere tutku düzeyinde bağlı olmanın atılımıdır. 15 Ağustos Atılımı büyük iddianın, iradenin, bu temelde oluşmuş cesaret ve fedakârlığın atılımıdır. 15 Ağustos Atılımı insan yaratıcılığının, insanın her şeyden fazla yaratma gücüne sahip olmasının atılımıdır. Bu temel değerler ve ölçüler geçen yirmi dört yıldaki başarı ve gelişmenin yaratılmasını sağlayan temel ölçüler ve değerlerdir. 25. yılda mücadelemizin esas alması ve her yerde hâkim kılması gereken ölçülerdir. 25. mücadele yılını hareket ve halk olarak kazanmamızı sağlatacak temel ölçülerdir. Bu gerçeği iyi görmemiz gerekir. 15 Ağustos Atılımı fedai çizgisinin atılımıdır. 15 Ağustos Atılımı, PKK ile oluşan ve büyük zindan direnişiyle pekişen fedai çizgisinin Kürdistan dağlarına taşınması, Kürt toplumuna ulaştırılması, örgütlendirilip ete kemiğe kavuşturulmasıdır. O bakımdan da zayıf insanın, bencil insanın, ürkek ve korkak insanın, çeşitli kir pas ve tortu içerisinde basit yaşam arayışında boğulmuş insanın eseri değildir. Böyle insanların başaracağı, içinde yer alacağı ve temsil edeceği bir atılım, bir hareket kesinlikle değildir. Büyük yiğitlik hareketi, kahramanlık hareketi, fedai hareketidir. Bu, büyük direniş gerçeği böyledir.

O nedenle 25. yılda bu ölçüleri ve özellikleri daha fazla esas alıp geliştirmek büyük önem taşımaktadır. Özellikle mensuplarının bu gerçeği daha iyi görerek derinden özümsemek durumunda oldukları bu ölçüler ve değerler dağda olsun, şehirde olsun, ovada olsun, gerillada olsun, halk serhildanında olsun, her alandaki mücadeleye ve direnişe hâkim kılmaları gereken ölçü ve değerlerdir. Bu 25. yılın daha büyük başarılarla geçmesi ve daha büyük kazanımlar yılı haline gelmesi, tamamen 15 Ağustos Atılımının bu ölçüleri ve özelliklerinin esas alınıp iyi özümserek temsil edilmesine bağlıdır. Kısaca 15 Ağustos ruhunun 25. mücadele yılında daha güçlü ve daha derin temsil edilmesi gerekmektedir.

Nedir 15 Ağustos ruhu? Bu ruh büyük cesarettir, büyük fedakârlıktır, büyük bilinç ve örgütlülüktür, sağlam ve sarsılmaz birliktir, savaşmak ve kazanma azmidir. 25. yıla girerken bu gerçeklerin, bu ölçülerin daha çok bilinmesi ve esas alınması; bu ruhun her türlü saptırmaya, saldırıya, çekiştirmeye, bölmeye, parçalamaya ve zayıflatılmaya karşı daha da geliştirilip yüceltilerek ve derinleştirilerek temsil edilmesidir. 15 Ağustos büyük atılım ve fedai ruhunun eksiksiz geliştirilerek 25. mücadele yılına taşınması, kesinlikle 25. yılın daha büyük başarı ve zaferlerle geçmesini sağlayacaktır. Böyle bir anlama ve tanımlama temelinde 15 Ağustos Atılımının Kürt halkı açısından taşıdığı önem ve anlam nedir denilirse şunu belirtmek gerekir: Birey ve toplum olarak özgür, iradeli ve demokratik Kürt duruşu 15 Ağustos Atılımıyla yaratılmıştır. 15 Ağustos Atılımı **Eruh ve Şemdinli eylemleriyle** 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı Kuzey Kürdistan'da gelişen bir atılım olarak başlamış olmakla birlikte, bir bölgenin veya bir parçanın atılımı değildir; bir ulusal direnişin başlangıcıdır. Ulusal ruh, bilinç ve birliğin oluşturulması adımının atılmasıdır. Bu, demokrasi hareketinin bir atılımıdır. Demokratik birliğin, yaşamın ve örgütlülüğün ortaya çıkartılmasını ifade ediyor.

Bu bakımdan da 15 Ağustos Atılımını Kürt toplumu, Kürt insanı ve Kürdistan tarihi açısından doğru tanımlamak ve anlamak önemlidir. Kuzey'den başlayan, giderek hızla Batı Kürdistan'a ve yurtdışındaki Kürtlere yayılan, '90'lardan itibaren de Doğu ve Güney Kürdistan'ı içine alarak PKK öncülüğünde ve gerilla temelinde bir ulusal direniş hareketini yaratan bir hareket oluyor. 15 Ağustos Atılımı böyle bir hareketi temsil ediyor. Bu açıdan da öyle bir bölgeye, aşirete ya da kabileye, bir parçaya, hatta bir zamana ait bir hareket değil; bütün Kürt insanının ve Kürt toplumunun ulusal dirilişini, direnişini, ruhunu, bilincini ve örgütlülüğünü yaratma hareketidir. Bütün Kürdistan açısından parçalanma, sömürgeleşme ve yok olma tarihini durdurarak, bilinçlenme, örgütlenme, direnme, birleşme ve özgürleşme, özgür demokratik yaşamı geliştirme tarihinin başlamasını ifade ediyor. Bütün halk ve tüm ülke açısından anlamı ve tanımı budur.

> "15 Ağustos Atılımı her türlü gericiliğe, inkârcılığa ve teslimiyete vurulan bir Şahmeran darbesi oluyor. Kürdistan'ı bölüp parçalayan, inkâr ve imha sürecine alan sisteme karşı sıkılan bir kurşun, vurulan bir darbe, bu sisteme teslim olmuş, boyun eğmiş ve ona karşı direnemeyen Kürt geriliğine ve gericiliğine, her türlü ihanet ve teslimiyete karşı da sıkılmış bir kurşun oluyor"

15 Ağustos Atılım ruhuyla her türlü gericiliğe darbe vurulmuştur

Bu temelde şunu bilmemiz gerekir ki, geçtiğimiz son 25 yılda Kürdistan'da yaratılan her türlü özgürlükçü, demokratik, eşitlikçi ve adil gelişmenin altında 15 Ağustos Atılımının imzası vardır. 15 Ağustos Atılım ruhuyla, örgütlülüğüyle, bilinciyle, gerçeğiyle her türlü gericiliğe darbe vurulmuştur. Her türlü özgürlükçü, demokratik değer, bilinç, ruh, irade ve iddia 15 Ağustos direnişi temelinde elde edilmiş, kazanılmış, örgütlendirilip günümüze kadar taşınmıştır. Bu bakımdan 15 Ağustos Atı-

lımı her türlü gericiliğe, inkârcılığa ve teslimiyete vurulan bir Şahmeran darbesi oluyor. Kürdistan'ı bölüp parçalayan, inkâr ve imha sürecine alan sisteme karşı sıkılan bir kurşun, vurulan bir darbe olduğu gibi, bu sisteme teslim olmuş, boyun eğmiş ve ona karşı direnemeyen Kürt geriliğine ve gericiliğine, her türlü ihanet ve teslimiyete karşı da sıkılmış bir kurşun oluyor. Yeni özgür insanın ve toplumun her türlü geriliğe ve gericiliğe karşı fedai çizgisindeki direniş temelinde yaratılmasını ifade ediyor. Bunun için **15 Ağustos Atılımı Kürtler için Ulusal Diriliş Bayramıdır** diyoruz. Kürt ulusal dirilişini ifade ediyor, ulusal diriliş devriminin gerçekleştirilmesini ve başarılmasını temsil ediyor. 15 Ağustos Atılımı temelinde 90'ların başında yaşanan o büyük ulusal diriliş devriminin başarıldığını söylüyoruz. Kürt toplumuna ve insanına da kabul ettirilmek istenen inkârcı ve teslimiyetçi bilincin böyle bir devrimle tümden kırılarak, ulusal bilinç, ruh, örgütlülük, birlik ve bütünlüğün oluşturulduğunu görüyoruz. Bu açık bir gerçektir.

Bu temelde diyoruz ki, 24 yıllık 15 Ağustos Atılım mücadelesi inkâr ve imhaya dur dedi; ona karşı özgürlük ve demokrasi tarihini başlattı, ulusal bilinci, ruhu, iradeyi, birliği ve örgütlülüğü oluşturdu, ulusal demokratik çizgiyi geliştirdi, büyük bir Önderlik gerçekleşmesini ortaya çıkardı. Etkisi yüz yıllara yayılacak olan Önderliksel doğuşu ve gelişmeyi sağladı. Bu Önderlik çizgisi temelinde Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine her koşulda büyük cesaret ve fedakârlığa dayanan çizgisiyle öncülük edip yürütecek partileşmeyi yarattı. Her türlü vahşi saldırı, baskı ve zulüm karşısında Kürt halkının haklarını, özgürlüğünü, demokratik yaşamını ve geleceğini fedai çizgisinde savunan gerilla ordusunu ortaya çıkardı. Halkın büyük bilinçlenmesini, örgütlenmesini, coşkusunu, heyecanını ve bayram düzeyindeki serhildanını yarattı. Kürt ulusal demokratik birliğini çok değişik düzeyde Kürt demokratik örgütlenmelerini ve kurumlaşmalarını ortaya çıkardı.

Gerilla her türlü saldırıyı bozuyor boşa çıkartıyor

Önderlik gerçeği Kürt toplumuna öncülük etmeye devam ediyor. Parti öncülüğü her alanda Önderlik çizgisinin başarıyla uygulayıcısı olma rolünü sürdürüyor. Gerilla 25 yıl öncesindeki vahşeti aratmayacak düzeyde geliştirilen yeni imha ve tasfiye saldırıları karşısında kahramanca direniyor, her türlü saldırıyı bozuyor, boşa çıkartıyor ve yenilgiye uğratıyor. Özgürlük ve eşitlik bilinciyle dolu olarak serhildana kalkan, büyük coşku ve heyecan yaşayan Kürt halkı, eylemini ve örgütlenmesini KCK sistemi içerisinde demokratik komünalizmi örgütleyip geliştirerek, Kürt toplumunun geleceğini güvence altına alan bir kurumlaşma haline getirmeye çalışıyor.

Bütün bu değerler 15 Ağustos Atılımının yarattığı değerlerdir. Belki dünyada bu değerleri daha ileri düzeyde yaratmış olan toplumlar vardır. Ama Kürt toplumu ilk defa PKK ile ve 15 Ağustos Atılımının temsil ettiği direniş temelinde bunları yarattı. Bu düzey belki diğer toplumların örgütlülük düzeyine ve gelişimine göre zayıf görülebilir; ama içeriği zengindir, hepsinden daha çok özgürlükçüdür, eşitlikçidir, demokratiktir, hepsinden daha fazla insancıldır. Temel insanlık değerleriyle bütünleşmeyi ifade ediyor. Doğal komünal toplumun temsil ettiği soylu insanlık değerlerini günümüzün demokratik komünal toplumsal örgütlülüğüne taşımayı içeriyor. Bu bakımdan insan dürüstlüğünü, saygınlığını, erdemini, paylaşımcılığını ve dayanışmacılığını hepsinden daha ileri düzeyde içeriyor. Bu bakımdan diyoruz ki, maddi bakımdan zayıf olabilir, ama temel değerler bakımından hepsinden daha zengindir, daha ilerdedir, daha güçlüdür. İddiamız budur, anlayışımız bu temeldedir. Bunu daha da ilerletmek ve zenginleştirmek için de mücadelemiz esastır. Bu durumu iyi görelim. 15 Ağustos Atılımının yirmi dört yılda Kürdistan'da neler yarattığını, yirmi dört yıl önceki Kürdistan'ın içinde bulunduğu durumu ve Kürt toplumunun yaşadıklarını anlamaya çalışarak, araştırarak ve bugünkü durumla kıyaslayarak anlayalım.

Gerçekten de 15 Ağustos Atılımı gibi bu kadar zorluklarla geçen, büyük cesaret ve fedakârlık isteyen, binlerce, on binlerce şehidin kanı üzerinde gerçekleşen bir atılım, öyle durup dururken, kendiliğinden ya da birilerinin istemi üzerine ortaya çıkmadı. Çok iyi biliyoruz ki, Kürt toplumu için özgür demokratik yaşamı bir yana bırakalım, ulusal kimliğiyle kendini ifade etmenin başka herhangi bir yolu ve çaresinin bırakılmadığı bir ortamda, bu atılım tek çare, bir zorunluluk olarak ortaya çıktı. 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesinin Kuzey Kürdistan'da yarattıklarını iyi bilmek, Diyarbakır zindanının o büyük vahşetini ve işkencesini hiçbir zaman unutmamak gerekir.

Kürdistan'ın her tarafının 12 Eylül rejimi tarafından bir işkence haneye ve zindan haline dönüştürüldüğünü yine unutmamak gerekir. Kürdistan'ın diğer parçalarında ise her tür örgütsüzlüğün, umutsuzluğun ve çıkışsızlığın hâkim olduğunu, özellikle direniş alanı olarak görülen Güney Kürdistan'da 1975 yenilgisiyle birlikte tüm direniş güçlerinin dağılıp ezildiğini, toplumun her tarafa savrulması temelinde bir mültecileşmenin gelişmiş olduğunu da unutmayalım.

PKK aslında bir gerilla hareketi olarak doğmadı

15 Ağustos Atılımı Kürdistan'ı bölen, inkâr ve imha sistemi altına alan dünya ve bölge gericiliğinin artık başardığını, Kürt inkârı ve imhasını sonuca götürdüğünü, temel direnme gücünün bütün parçalarda kırıldığını, böylece inkâr ve imhanın artık başarıya gittiğini sandığı, söylediği ve öyle ele aldığı bir ortamda gelişti. Unutmayalım ki, 15 Ağustos Atılımı gelişirken Kürdistan bu biçimdeydi. Kürt toplumu tarihinin en karanlık dönemini yaşıyordu ve en büyük zorluklar altındaydı. Bölünmüşlük, parçalanmışlık, örgütsüzlük, umutsuzluk, inançsızlık, karamsarlık, işkence, imha, katliam ve yok oluş bütün parçalarda en ileri düzeydeydi. Daha da ötesi, hiçbir parçada Kürt insanı için "*Ben Kürt'üm, kimliğimle yaşamak istiyorum*" deme hakkı, özgürlüğü yoktu. Kürt olduğunu söylemek ve öyle yaşamayı istemek en ağır suç sayılıyor, karşılığı ise idam cezası olan bir suça tekabül ediyordu.

PKK aslında bir gerilla hareketi olarak doğmadı, bir silahlı direnişle işe başlamadı. Önder Apo yüzlerce kez PKK'nin 1973 baharında iki kelimeyle, Kürdistan'ın sömürge bir ülke olduğunu söyleyerek işe başladığını ifade etti. PKK altı kişilik bir gençlik aydın grubuyla, bir tartışma grubuyla işe başladı. 1973'ten 75'e kadar Ankara'da bir ideolojik araştırma ve inceleme grubu oldu. 1975'ten 77'e kadar Kürdistan'da bir gençlik grubu olarak kendini var edip şekillendi. 1978'den 80'e kadar Kuzey Kürdistan'da Kürt halkı içerisinde ulusal demokratik bilinci taşıyan, bu bilinç temelinde halkı örgütlemeye çalışan bir siyasi partileşmeyi ifade etti. Ama bütün bu çabalar, yaklaşımlar ve çalışmalar neyle karşılaştı? 12 Eylül askeri-faşist darbesiyle Kürdistan'ı yeniden işgal eden, Diyarbakır zindanını yaratan, yüz binlerce ve milyonlarcasıyla Kürt halkını işkenceden geçiren, dil dahil her şeyi yasaklayan tarihin en ağır baskı rejimiyle karşılaştı. Öyle ki, siyasi mücadele yürütmeyi bir yana bırakalım, sözle bile kendi kimliğini ifade etme imkânı kalmadığı gibi, Kürt toplumuna sadece ölümlerden ölüm beğen yaklaşımı dayatıldı, kendisine böyle vahşi bir yaklaşım layık görüldü. 15 Ağustos gerilla atılımı işte bu yaklaşımın sonucudur. Bu öyle tercih edilen ve istenen bir mücadele yöntemi olmaktan çok, inkâr ve imha sisteminin faşist baskı rejimi karşısında silahlı direniş dışında kendini ifade etmenin hiçbir yolu ve çaresinin kalmadığı bir ortamda, bir zorunluluk olarak ortaya çıkan bir direniş adımıdır.

Bu bize şunu gösterdi: Öz savunması olmadan, silahlı direniş örgütü olmadan, böyle bir savunma gücüne dayanmadan, Kürt toplumu ve Kürdistan için özgürlük olmaz, demokratik yaşam olmaz, insanlık olmaz; kendi kimliği, dili ve kültürüyle yaşam hakkı olmaz. Öz savunması ve gerillası olmadan, Kürt toplumuna dayatılacak olan inkârdır, imhadır, sömürgeciliktir, katliamdır, yok etmedir. Toplum 15 Ağustos öncesi bütün parçalarda bunu çok açık gördü. Onun için bu kadar imkânsızlığa ve zayıflığa rağmen, gençlik, 15 Ağustos Atılımı halk ve giderek bütün parçalardaki Kürt insanı tarafından tutkuyla kucaklanan ve sahiplenilen bir hareket, bir atılım oldu. Kısa sürede toplumun diri, yurtsever ve demokrat kesimleri arasında, Kürt gençliği, köylüsü ve kadını içinde hızla yayıldı, taraftar ve destek buldu. Toplumu hızla bilinçlendirdi, uyardı, eğitti, örgütledi ve direniş içerisine çekti. Özgürlük ve eşitlik değerlerini hiç görmeyen, bilmeyen, tanımayan, onlar için bir saatini bile ayırmayan Kürt insanında büyük fedailiği yarattı, büyük cesaret ve fedakârlık ortaya çıkardı. Bu, büyük bir tarihsel ihtiyacın ne denli bir karşılığı olduğunu gösteriyor. Onun için de bütün Kürt toplumu tarafından benimsendi; bütün parçalarda bu zamana kadar hiçbir isyanın yaratamadığı etkiyi yarattı; bilinç ve örgütlülük ortaya çıkardı. Bütün büyük değerlerin yaratıcısı oldu.

> "Öz savunma olmadan, öz savunma gücüne dayanmadan, Kürt toplumu ve Kürdistan için özgürlük olmaz, demokratik yaşam olmaz, insanlık olmaz, kendi kimliği, dili ve kültürüyle yaşam hakkı olmaz. Öz savunması ve gerillası olmadan, Kürt toplumuna dayatılacak olan inkârdır, imhadır, katliamdır, yok etmedir. Toplum 15 Ağustos öncesi bütün parçalarda bunu çok açık gördü"

Halkın demokratik konfederalizm çizgisinde örgütlenmesi gelişiyor

Şimdi içinde bulunduğumuz dönem, kuşkusuz 15 Ağustos Atılımı döneminden farklılıklar arz ediyor. Şimdiki duruma bakarak 25 yıl öncesini değerlendirmemek gerekiyor. Kendi kimliğini ifade etmeyi, kimliğine dayalı çalışma yapmayı ve örgütlenmeyi bir yana bırakalım, şimdi Kürtlük Ortadoğu'da büyük bir politik değer ifade eder hale gelmiş bulunuyor. Dünya demokrasi hareketini etkileyen en büyük hareketlerden biri Kürt Özgürlük hareketi oluyor. Bütün Kürdistan parçalarında halkın demokratik konfederalizm çizgisinde örgütlenmesi gelişiyor. Böyle bir örgütlenmeyi temsil eden, var eden parti öncülüğü, gerilla ve öz savunma gücü, halk örgütlenmeleri ortaya çıkıyor. Güney Kürdistan'da özerk, bir tür devletleşmeyi ifade eden bir düzey yaratılmış bulunuyor. Bütün dünya devletleri Kürt politikası oluşturuyor, bazı devletler geçmişte var olan politikalarını değiştiriyorlar. Geçmişte Kürt'ü yok saymış, inkâr etmiş olanlar artık yok sayamıyorlar, inkâr edemiyorlar. Sadece Kürt toplumu

için imhayı bir politika olarak bilmiş ve dayatmış olanlar, şimdi Kürt sorununa yalnızca imha politikasıyla yaklaşmanın yetersiz ve kendi çıkarlarını ifade etmeyen politikalar olduğunu görüyorlar. Kısacası politikalarında değişiklikler yapıyorlar. Kürdistan'ın sadece bazı parçalarını gören, dolayısıyla bütünlüklü bir Kürdistan politikasına sahip olmayanlar şimdi politika oluşturmaya çalışıyorlar. Dünyayı ele geçirmek isteyen küresel sermaye siyaseti de bunu yapıyor. ABD-İsrail-İngiltere ittifakının yürüttüğü siyasal çizgi de bu temeldedir. Avrupa ve Asya'nın birçok politik gücü de buna göre yaklaşıyor. Ortadoğu devletleri ve politik güçlerinin yaklaşımı da bu temeldedir. Onlar da artık eskisi kadar Kürt'ü inkâr etmiyorlar, görmezden gelmiyorlar. Geçmişte Kürt gerçeğini gizliden var sayıp ona karşı bu temelde savaş yürütürken, şimdi bu gerçeği biraz daha açıktan görüp onu imha etmek üzere açıktan özel savaş sistemlerini örgütleyip geliştiriyorlar.

Kürt halkı yarattığı gelişmelerle geleceğe daha güvenli bakıyor

Uluslararası alanda ve bölgedeki tüm siyasi güçler böyle bir politik süreci yaşarken, halklar, demokratik güçler, sol, sosyalist hareketler de benzer bir süreci yaşıyorlar. Dünya Ortadoğu'da üçüncü büyük savaşını, ABD öncülüğünde küresel sermayenin dünya hegemonyasını yaratma savaşını yaşıyor. Bu savaşın içinde, savaşın kaderini belirleyecek büyük güç ve değer olarak Kürt gerçekliği ortaya çıkıyor. Kürdistan'ın ve Kürt toplumunun Ortadoğu'da işgal ettiği konum kendini böyle gösteriyor ve Kürdistan üzerindeki mücadele bu biçimde ABD'nin dünya hegemonyası kurma mücadelesiyle birleşmiş bulunuyor. Dolayısıyla Kürdistan'daki özgürlük mücadelesi, 15 Ağustos Atılımının başlattığı özgürlük, eşitlik ve demokrasi direnişi, sadece inkâr ve imha sürecine alınan Kürt insanını ve toplumunu kurtarmakla kalmıyor; Ortadoğu'nun demokratikleşmesinin ve demokratik birliğinin, yine dünyada demokrasi hareketinin gelişmesinin temel kuvvetlerinden birini oluşturuyor. Bölgesel ve uluslararası siyaset üzerinde Kürdistan'ın yeri, Kürdistan üzerindeki mücadele ve bu arada Kürdistan Özgürlük mücadelesi bu kadar büyük bir anlam ifade etmiş bulunuyor. Gelişme düzeyi işte bu noktadadır. Kürt halkının bu kadar örgütü var, bilinci var, özgürlük kuvveti var. Kürt insanı 24 yıllık mücadele temelinde yarattığı gelişmelerle geleceğe daha güvenli bakıyor, daha örgütlü yürüyor. Aynı zamanda Ortadoğu'daki gelişmeler ve özgürlükçü demokratik değişim üzerinde öncülük düzeyinde etkide bulunuyor; dünya siyasal mücadelesi, dünyadaki değişim, dönüşüm ve demokratik gelişme üzerinde etkide bulunuyor. Gelişmenin düzeyi budur. Bu gelişmenin iyi bilinmesi gerekir.

Bununla birlikte elbette şunları da görmek durumundayız: 25 yıl önce yöntem bakımından ve amaç bakımından Kürt toplumuna, Kürdistan'a dayatılan inkâr, imha, baskı ve zulüm ne idiyse, şimdi de baskı, zulüm, inkâr ve imha arayışı aynı düzeydedir. Sistemin gücü azalmıştır, etkinliği zayıflamıştır; fakat unutmayalım ki, inkâr ve imha sistemi zihniyet olarak, politik açıdan ve örgütlülük olarak tümden kırılmış değildir. Bu sistem dağıtılmış olmaktan uzaktır. İnkâr sistemi katliam ve imha amacından, bunun için her türlü baskı, işkence, katliam ve zulüm dayatmasından vazgeçmiş değildir. 1980'lerin başında bu durum 12 Eylül faşist-askeri rejimi oldu; '90'ların sonunda bu durum uluslararası komplo oldu. Bugün de 2008 yılında uluslararası komplo, 12 Eylül faşist-askeri rejiminin yarattığı temel özelliklere de dayanarak hükmünü icra ettirmeye, inkâr ve imha sistemini başarıya götürmeye çalışıyor. Bunda hala ısrarlıdır; dayatması hala bu temeldedir. Bu konuda amaçta bir değişiklik olmadığı gibi, vahşette, baskıda, işkencede ve katliamda da bir azalma yoktur. Gücünün yettiği oranda dünya gericiliğini birleştirerek Kürdistan özgürlük güçlerini ezmek, Kürt halkının özgür ve demokratik duruşunu ortadan kaldırmak için her türlü saldırıyı yürütüyor, her türlü çabayı geliştiriyor.

Güney ve Doğu Kürdistan'a da yayılmış bir savaş gerçeği var

İşte 2007 yılına hem Türkiye'de, hem de bölgesel ve uluslararası alanda yaratılan yeni ittifakla 2007 Aralık'ından itibaren dayatılan yeni imha ve tasfiye saldırısı ortadadır. Bu öyle bir saldırıdır ki, birbirine karşıt olan tüm dünya gerici güçlerini içinde taşıyor. Bir yanında ABD, diğer yanında İran vardır. Türkiye rejimi bütün dünya ve bölge gericiliğini inkâr ve imha sisteminde birleştirerek Kürt halkı ve Özgürlük hareketine karşı saldırı yürütmeye çalışıyor. Bu açık bir gerçektir. Bu temelde Kuzey Kürdistan'da olduğu gibi, Güney ve Doğu Kürdistan'a da yayılmış bir savaş gerçeği vardır. Özellikle bahardaki Zap direnişi ve halk serhildanı karşısında geliştirdiği imha ve tasfiye planı belli bir darbe yiyip dağılınca, yaşadığı kriz ardından şimdi yeniden bir uzlaşma, yeni bir plan ve ittifak yaratmaya çalışıyor. 15 Ağustos Atılımının 25. yılına girerken, bu atılımın karşıtları içindeki gelişmenin bu olduğunu görmemiz gerekir.

AKP'nin kapatılmasına ilişkin verilen kapatmama kararı ve Ergenekon soruşturması temelinde yapılanlar, aslında PKK'ye karşı savaş temelinde Türkiye'deki milliyetçi ve dinci iktidar klikleri arasında yeni bir uzlaşmanın yaratılmaya çalışıldığını gösteriyor. Bu ne uzlaşmasıdır? Bu, PKK'ye karşı savaş uzlaşmasıdır; Kürt'e karşı imhayı öngören ve savaş dayatmasını içeren uzlaşmadır. Bu konuda asla yanılmamak gerekiyor. Dikkat edilirse, İran buna destek veriyor. Türkiye-İran görüşmeleri bu temelde oluyor ve ittifakları vardır. ABD-İngiltere-İsrail ittifakı buna destek veriyor. ABD ile Türkiye'nin sıklaşan görüşmeleri karşılıklı pazarlıklar temelinde yeniden böyle bir ittifak oluşturduklarını gösteriyor. AB Türkiye'nin bu yaklaşımlarına destek veriyor. Bu güçler, yani ABD, İran ve AB destek vermekten öteye, Türkiye'yi PKK'ye ve Kürtlere karşı tahrik edip savaşa kışkırtıyor. Hepsi çıkarlarını Kürt-Türk savaşında görüyorlar. Türkiye

yönetimini Kürt toplumuna karşı savaştırarak, hem Kürtleri hem de Türkiye'yi zayıf düşürmek ve kendilerine muhtaç kılmak istiyorlar.

Ne yazık ki, Türkiye'yi yönetenler bu gerçeği göremiyorlar. Beton kafalıdırlar, hastalıklı bir zihniyet içindeler. Kürt'ü yok sayan, inkâr eden, Kürt toplumu üzerinde Türk uluslaşmasını yaratmak isteyen zihniyet gözlerini kör etmiştir. Dünya gerçeğini göremiyorlar. Kürtlere karşı savaşa teşvik ve tahrik eden yaklaşımları kendilerine verilen destek sanıyorlar, öyle sayıyor ve hareket ediyorlar. Bu çerçevede Irak yönetimini de bunun içine almaya çalışıyorlar. Pasif bir konumda böyle bir ittifaka katılan Güney Kürdistan yönetimini, KDP ve YNK'yi de bu ittifaka aktif olarak katmaya çalışıyorlar. Bu hususlar önemlidir. Öyle anlaşılıyor ki, inkâr ve imha güçleri 15 Ağustos Atılımının 25. yılına böyle bir ittifak temelinde yeni bir imha saldırısı dayatmak istiyorlar. Bunun hazırlığını yapıyorlar. Önümüzdeki yakın süreçte, güz döneminde bir imha operasyonunu Kuzey'de, Güney'de ve Doğu'da daha kapsamlı ve bütünlüklü olarak geliştirme ihtimalleri fazladır. Karşıt cephenin böyle bir saldırıya hazırlandığı, bunun ittifakını yaratmaya çalıştığı ve bunun planlaması içinde olduğu en büyük olasılıktır. Zaten Kuzey'de ve Doğu'da bu saldırılar önemli ölçüde sürdürülüyor. Önümüzdeki aylarda bunu Güney'e de daha yaygın bir biçimde sürdürmeleri muhtemeldir.

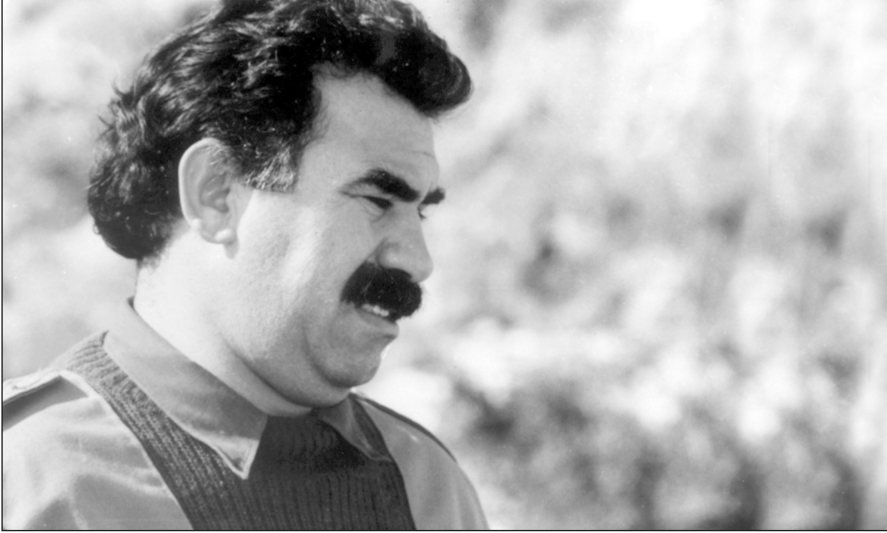

Büyük zindan direnişinin gerillaya taşınması yaşandı

Bu bakımdan şimdi de tıpkı 25 yıl öncesinde olduğu gibi katliamcı saldırılar vardır. Baskı, zulüm ve işkence had safhadadır. Halk üzerindeki baskı ve işkence de öyledir. Demokratik siyaset üzerinde de yine öyledir. En önemlisi, Önder Apo üzerindeki uygulamalar bu çerçevededir. İmralı işkence sistemi fiziki ve psikolojik olarak en ağır bir işkence sistemi haline getirilmiştir. Kronik zehirleme temelinde geliştirilen bir imha süreci vardır. Öyle ki, topluma dayatılan baskı ve işkence temelindeki pasifikasyon, gerillaya ve örgüte dayatılan katliam ve operasyon saldırıları esas varlığını İmralı'da Önder Apo üzerindeki baskı ve işkencede gösteriyor. Hücre içerisinde hücre cezalarıyla Önderlik gerçeğimiz o koşullarda bile yaşayamaz hale getirilmek isteniyor. Ya sesini tümüyle kısıp kesmek, ya da en sert direnişe zorlamak istiyorlar. Onun için bu durum Diyarbakır zindan direnişini, Diyarbakır zindanındaki işkence ve baskıları, 12 Eylül faşist-askeri rejiminin PKK kadro ve savaşçıları üzerinde geliştirdiği vahşi uygulamaları hatırlattı. Önderlik de İmralı'daki uygulamalarla Diyarbakır zindan gerçeği arasında bir benzerlik kurdu.

Demek ki, şimdi de Önderlik üzerindeki baskı ve işkence Diyarbakır zindanındaki baskı ve işkence gibidir. Önderlik buna benzetti. Önderlik üzerindeki baskı ve işkence demek, Özgürlük Hareketimiz ve halkımız üzerindeki baskı ve işkence düzeyi demektir. Demek ki içinde bulunduğumuz koşullarda da baskı ve işkencenin, imha ve katliam dayatmasının durumu, 1980 sonrasını, 12 Eylül faşist-askeri rejiminin saldırı durumunu aratmayacak türdendir. İşte o rejimin baskı ve saldırısına karşı büyük zindan direnişi ortaya çıktı. Büyük zindan direnişinin dağa, gerillaya taşınması 15 Ağustos tarihi atılımını geliştirdi. Yani şimdi de baskı, zulüm ve işkencenin hem dozajı hem amacı 25 yıl öncesinden farklı değildir. İnkâr ve imha sisteminin amacında, duruşunda ve yöntemlerinde bir değişiklik olmamıştır. Yine Kürt inkâr ediliyor, baskı ve zulüm altında tutulup imha edilmek isteniyor. Bunun için her türlü oyun ve baskı geliştiriliyor.

O zaman demek ki, yirmi beş yıl önce bu yaklaşımlara, baskı ve zulme karşı nasıl 15 Ağustos temelinde büyük bir direnme gösterildi ve bir direniş ruhu geliştirildiyse, şimdi de yapılması gereken odur. Koşullar ve dayatmalar 25 yıl öncesinden farklı değildir; sadece gücü azalmıştır, örgütlülüğü azdır. Düşman bu 25 yıllık mücadelede ciddi darbeler yemiştir. Biz Özgürlük hareketi olarak, halk olarak güçlendik. İnkâr ve imha sistemi ise bu 24 yıllık süre içerisinde Özgürlük hareketimizin vurduğu darbeler karşısında zayıfladı. Yani bizim mücadele etme imkânımız, gücümüz ve koşullarımız daha çok arttı; imkânlar ve fırsatlar daha büyüdü. O zaman imkân ve fırsat adına ciddi hiçbir şeyin olmadığı bir ortamda, hareket ve halk olarak nasıl 15 Ağustos Atılımı gibi büyük bir direnişi geliştirdiysek, şimdi de mevcut gücümüze ve imkânımıza dayanarak, Türkiye yönetiminin ABD ve AB'nin de desteğini alarak bu atılımın 25. yılında geliştirmeye çalıştığı yeni imha saldırısına karşı da 15 Ağustos ruhu, anlayışı ve ölçüleriyle özgürlük ve direniş mücadelesini dayatmamız ve geliştirmemiz gerekiyor. Bu konuda yanlış değerlendirme yapmamalı, olaylar ve olguları tersinden ele almamalı, basit ve kendini

yanıltıcı tutumlar göstermemeliyiz.

Durum ciddidir. Ne hareket olarak, ne de halk olarak, "24 yıl mücadele ettik, gericiliğe bu kadar darbe vuruldu, düşman cephesi bu kadar zayıfladı; dolayısıyla çok fazla mücadele etmesek de olur, aslında mücadele kazanılmıştır, direnişe, mücadeleye, bedel ödemeye çok fazla gerek yok" gibi yanılgılı, yanlış, rehavet ifade eden ve bize çok zarar verecek olan düşünce ve yaklaşımlar içerisinde asla olmamalıyız. Bu tür eğilimler yanlıştır, tehlikelidir; düşmana yarar getirir, mücadelemiz için zarar vericidir. Başta gerilla olmak üzere, Özgürlük hareketimizin hiçbir ortamında ve alanında böylesi yanlış düşüncelerin izi ve kırıntısı bile olmamalıdır. Gerçekleri, inkâr ve imha sisteminin dayattığı katliamı ve geliştirdiği saldırıları iyi görmeliyiz. Önderlik üzerindeki saldırıyı iyi anlamalıyız. Bu bize "*Sizi yok ederiz*" tehdididir. En son Önderliğin saçlarını kazıttılar. Bununla "*Size istediğimizi yaparız*" demek istiyorlar. Bu isteğin içerisinde katliam vardır, linç hareketleri geliştiriyorlar, imha vardır. Kürt'e özgür ve demokratik yaşam yoktur. O bakımdan tehdit 25 yıl öncesindeki gibidir, tehlike değişmemiştir, düşmanın amacı ve duruşu değişmemiştir. O zaman bizim de tıpkı 25 yıl öncesi gibi aynı ruh ve yaklaşımla, aynı cesaret ve fedakârlıkla başta gerilla direnişi olmak üzere özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmemiz, her alanda halk serhildanını dayatmamız gerekiyor.

Êdî Bese Hamlesini 15 Ağustos atılım ruhuyla geliştirmek gerekiyor

İşte biz buna Êdî Bese Hamlesi dedik. 1 Haziran Atılımını, 2007 yazında düşmanın oluşturduğu yeni imha ve saldırı planına karşı mücadele olarak Êdi Bese Hamlesi biçiminde tanımladık. Şimdi 15 Ağustos Atılımının 25. yıl direnişinde bu hamlenin ikinci aşamasını geliştiriyoruz. Êdî Bese Hamlemizin ikinci aşamasını, tıpkı 15 Ağustos döneminde yaşanan ruh, bilinç, anlayış, cesaret ve fedakârlıkla geliştiriyoruz. Düşmanın 25. yıla dayatmak istediği imha saldırılarını boşa çıkarmak ve zafer kazanmak için Êdî Bese Hamlesinin ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri bütün alanlarda, Kuzey'de, Güney'de, Doğu'da ve Batıda, Kürdistan'ın bütün parçalarında ve yurtdışında 15 Ağustos atılım ruhuyla geliştirilmesi gerekiyor. Bu bakımdan elbette dikkatli olmalı, doğru anlamalıyız. Êdî Bese Hamlesini 15 Ağustos ruhuyla 25. yılda her alanda başarıyı kazanma temelinde yürütmeliyiz. Bu hamleyi yöntem, tarz, örgütlülük ve hedef olarak gerçekten de özgürlük mücadelesini geliştirecek ve düşmana etkili darbeler vuracak düzeyde geliştirmemiz gerekiyor. Şimdi gün bu gündür. 25. yıl her zamankinden daha büyük bir mücadele yılı, daha kapsamlı bir mücadele yılıdır. Sadece gerilla cephesinden askeri boyutlarla süren bir mücadele de değil, siyasi alanda halk serhildanıyla, diplomasi mücadelesiyle, örgütsel alanda demokratik konfederalizmin inşasıyla, en önemlisi de ideolojik alanda ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi temelinde süren bir hamlesel mücadeledir.

O bakımdan da daha kapsamlı yaklaşmaya, 15 Ağustos Atılım ruhunu her yerde daha canlı ve diri tutmaya, 15 Ağustos zafer çizgisini her alandaki mücadeleye hâkim kılmaya ihtiyaç vardır. 25. yılı kazanmak ancak böyle mücadele etmekle mümkün olur. Düşmanın 25. yıla dayatmak istediği yeni imha ve tasfiye planını boşa çıkartarak düşman saldırılarını uluslararası komplo düzeyinde gelişen saldırıları kırmak ancak böyle bir direnişle mümkün olur. Bu bakımdan başta gerilla olmak üzere bütün demokratik ve yurtsever güçler, demokratik örgütlenmeler durumun ciddiyetini görmeliler. Kesinlikle işi öyle basit ele alan, kendini rehavete kaptıran ve yanıltan bir yaklaşım içinde kesinlikle olmamalılar. En küçük bir gevşemeye, disiplinsizliğe ve gerilemeye yer vermeden, büyük bir duyarlılık ve hazırlıkla her günü ve her saati büyük direniş mücadelesi haline getirmeyi ve her alanda yürütülen mücadeleyle karşılamayı bilmeliler. Bu, Önder Apo'nun özgürlüğü temelinde süren bir mücadeledir. Biz Önder Apo'nun tedavisini ve yerinin değiştirilmesini somut hedefler olarak öngördük. Bu direniş esas olarak da düşmanın başta Önderliğimiz olmak üzere, harekete ve halka dayatmak istediği yeni bastırma ve imha komplosunu ve saldırısını boşa çıkartma direnişidir. Bu direniş mücadelesini ne kadar doğru anlar ve 15 Ağustos çizgisiyle ne kadar birleştirirsek, o kadar kazanacağımızı bilmemiz gerekiyor.

Yine 25 yıl öncesinde olduğu gibi günümüzde de bizi böylesi bir mücadelede zayıf bırakmaya ve mücadeleden alıkoymaya çalışan tutum ve davranışlar var. Yanlış anlayışlar, rehavet, kendini kandırma bu işin bir yönüyken, diğer yönü teslimiyetçi, işbirlikçi ve ihanetçi zihniyetin direniş ortamına dayatılması olmaktadır. 25 yıl önce de tasfiyecilik vardı; orta yolculuk, oportünizm, iha-

net ve teslimiyet vardı. 12 Eylül rejiminin saldırıları karşısında teslim olmamış hiçbir küçük burjuva eğilimi ve hareketi kalmamıştı. Bunlar yenilmişler, ezilmişler ve tasfiye olmuşlardı. Bu hareketler yenilmeyen, ezilmeyen, ayakta kalan ve direnmek isteyen PKK'yi de dağıtmak için ellerinden gelen çabayı harcıyorlardı. Bütün bu eğilimler 12 Eylül rejiminin beşinci kolu olarak PKK'ye karşı saldırı yürütüyorlardı. Bu eğilimlerin içimizdeki uzantıları temelinde ortaya çıkan provokatif-tasfiyeci saldırılar vardı. Provokatif-tasfiyeci çizgi ilkin o zaman ortaya çıktı. Buna Semir provokasyonu diyoruz. AB'ye dayanan bu provokasyon, hareketimizin en zayıf olduğu ve saldırıların en yoğun olduğu bir ortamda, kendini örgütleyerek ve Alman ve İsveç emperyalizmini arkasına alarak saldırmıştı.

Özgürlük hareketimiz yeni ihanetlerle karşı karşıya geliyor

15 Ağustos Atılımı işte bu tasfiyeci-provokatif, teslimiyetçi ve işbirlikçi saldırılara karşı da bir direniş atılımını ifade ediyor. Bu atılım nasıl 12 Eylül faşist-askeri rejimine öldürücü darbe vurduysa, onun temsil ettiği inkâr ve imha sistemini nasıl dağıttıysa, aynı biçimde bu sistemin içimizdeki ajanlığı biçiminde ortaya çıkan ve onun beşinci kolu olarak çalışan her türlü işbirlikçi, milliyetçi ve teslimiyetçi eğilime, provokatif-tasfiyeci yaklaşımlara, bizi mücadeleden alıkoymaya çalışan, geriye çeken, örgütlülüğümüzü zayıflatan, bilincimizi bulanıklaştıran, yaşamımızı dağıtan, fedai çizgimizi, cesaretimizi ve fedakârlığımızı zayıflatan her türlü tutum ve anlayışa karşı da büyük bir direnmeyi ifade etti. İnkârcı sisteme öldürücü darbe vurduğu gibi, onun ajanı konumunda olan teslimiyetçi ve işbirlikçi çizgiye de ölümcül darbe vurdu. Provokatif-tasfiyeci eğilime de öldürücü darbeyi vurarak süpürüp attı. Örgütümüzün Önderlik ve direniş çizgisinde birliğini ve bütünlüğünü geliştirdi, direnme azmini yarattı. Kadro ve militan yapının direnişçiliğini ve gücünü ortaya çıkardı. Onları direnişe sevk ederken, her türlü teslimiyetçi, provokatif-tasfiyeci eğilimi de darbeledi, teşhir etti ve etkisizleştirdi. Böylece PKK'nin gerilla temelinde direniş içerisinde şekillenmesini ve yapılanmasını ortaya çıkardı. Parti örgütlenmemiz ve halkın bilinçlenip mücadeleye çekilmesi böyle bir gerilla direnişi etrafında gerçekleşti. Demek ki, 15 Ağustos Atılımının inkâr ve imha sistemine darbe vurmak kadar, bir de onun ajanlığı konumunda olan teslimiyetçi ve tasfiyeci eğilimlere karşı öldürücü darbe vurma gerçekliği vardır.

Günümüzde de durum benzerdir. Bu kadar düşman saldırısı ortamında tasfiyeci ve teslimiyetçi dayatmaların olması anormal değildir, tersine anlaşılır bir durumdur. Çok iyi biliyoruz ki, inkâr ve imha sisteminin saldırı konsepti ne kadar büyük ve planlıysa, bununla bağlantılı olarak düşmanın hareketimize karşı teslimiyetçi, tasfiyeci, bozguncu ve yıkıcı iç dayatmaları geliştirip bu temelde yönelmesi de o düzeyde kapsamlı ve planlı olmaktadır. Nitekim 25 yıl önce 15 Ağustos Atılımı gerçekleştirilirken de durum böyleydi. Buna rağmen teslimiyetçi ve tasfiyeci eğilimler ne kadar bozguncu ve yıkıcı durum arz etseler de, hareketimizin 15 Ağustos Atılımını geliştirmesini ve direniş çizgisinde kendisini örgütlenmesini engelleyememişlerdir. Tam tersine, onlara duyulan öfke ve tepki militan yapının hem gerçeği görmesini ve Önderlik çizgisinde birleşmesini sağlamış, hem de daha büyük bir cesareti, fedakârlığı, mücadele azmini ve ruhunu ortaya çıkarmıştır.

Bugün de Özgürlük hareketimize karşı böyle dayatmalar vardır. 15 Ağustos Atılımının 25. yılına girerken, düşmanın uluslararası komplo çerçevesinde dayatmaya çalıştığı yeni imha ve tasfiye konsepti temelinde içimizde dayatılan provokatif-tasfiyeci eğilimler, bozguncu ve yıkıcı davranışlar söz konusudur. Özgürlük hareketimiz yeni ihanetlerle karşı karşıya geliyor. Bunlar nereden kaynaklıyor? Kuşkusuz düşman konseptinden kaynaklanıyor. Neye dayanıyor? Düşmanın saldırı konseptine dayanıyor. Gücünü nereden alıyor? Elbette düşmandan alıyor ve bizim zayıflıklarımıza da dayanmak istiyor. Neyi amaçlıyor? Düşman dıştan her türlü ekonomik, askeri ve siyasi gücünü ortaya koyarak gerçekleştirmeye çalıştığı imha ve tasfiyeyi içten daha tehlikeli bir biçimde, çeşitli bozguncu, yıkıcı, bireyci, tepkici, grupçu ve hizipçi davranışlar olarak, birliğimizi, disiplinimizi ve örgütlülüğümüzü gevşeterek ve dağıtarak gerçekleştirmek istiyor. Dolayısıyla düşmanın içimizdeki koludur, uzantısıdır. Bu durum daha tehlikeli bir düşman duruşudur.

Teslimiyetçi tasfiyeci saldırılara karşı etkin mücadele edilmeli

Hareketimiz nasıl ki 25 yıl önce böyle bir duruşa karşı 15 Ağustos Atılımı temelinde karşı durmuşsa, nasıl içten dayatılan Semir provokasyonunu yok etmeyi bilmiş ve ona darbe vurup yok ettikçe 15 Ağustos Atılımını geliştirip ilerletmişse, şimdi de uluslararası komplo temelinde kendisine dayatılan yeni imha konseptine ve içten dayatılan teslimiyetçi-tasfiyeci eğilimlere karşı da direniş temelinde 25. yılı kazanmasını bilecektir. Demek ki, süreç bu bakımdan da benzerdir. Dıştan düşman dayatmalarına paralel olarak, içten de onun ajanı konumunda olan teslimiyetçi-tasfiyeci, yıkıcı ve bozguncu dayatmalar vardır. Bu bakımdan günümüzdeki mücadelenin derslerini iyi çıkartmamız ve doğru anlamamız gerekiyor. Bütün bu alanlarda dışta olduğu gibi içten de teslimiyetçi-tasfiyeci saldırılara, yıkıcı ve bozguncu dayatmalara karşı etkin mücadele edebilmek için 15 Ağustos Atılımı sürecinden gerekli dersleri çıkartmamız gerekiyor.

Bu noktalarda da 15 Ağustos direnişi öğreticidir, açıklayıcıdır, doğruları göstericidir. Düşman karşısındaki duruşun ne olduğunu öğrettiği gibi, tasfiyeci ve teslimiyetçi eğilimler, yıkıcı ve bozguncu davranışlar karşısında doğru militan duruşun, kadro ve komuta duruşunun ne olması gerektiği, teslimiyetçi ve tasfiyeci eğilimlere karşı Önderlik çizgisinde militan duruş ve mücadelenin nasıl olması gerektiği konusunda da bizi aydınlatıyor, güçlendiriyor; bize bunun yolunu bizlere gösteriyor. Dolayısıyla her türlü gerici, tasfiyeci ve bozguncu iç dayatma karşısında da 15

"Özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için fırsatlar daha çok, imkânlar daha fazladır. Gerillamız geçen beş yılı içinde yeniden bir tecrübe, sistem ve örgütlülük kazanmıştır. Halk örgütlenmemiz demokratik konfederalizm çizgisinde gelişiyor. Yine kadın ve gençlik örgütlülüğü ve eylemliliği gelişme gösteriyor. Her şeyden önce, süreci belirleyen Önderlik gerçeğimiz var"

Ağustos Atılımının içerdiği zengin dersleri iyi özümsememiz zorunludur. Bunlara karşı mücadelede 15 Ağustos Atılımının başaran çizgisini esas almamız ve bu tür yanlış eğilimlere karşı durmamız gerekiyor. Dıştan imha ve tasfiye konseptine, içten teslimiyetçi, tasfiyeci ve bozguncu eğilimlere karşı 25. yılda da 15 Ağustos Atılım ruhu, çizgisi, ölçü ve direnme gerçeğiyle karşı durduğumuz zaman, bu 25. yılı çok daha büyük bir başarı yılı haline getireceğimiz; büyük bir ideolojik ve örgütsel çizgi duruşuyla, eleştiri-özeleştiri temelinde kendimizi sorgulayarak her türlü zayıflığı, geriliği ve iç engeli bertaraf edip aşacağımız gibi, bu temelde kendimizi güçlendirerek düşman saldırıları karşısında daha büyük bir direnişi ve etkili bir mücadeleyi yürüteceğimiz kesindir. Buna inanalım ve güvenelim.

Yeni ortaya çıkan iç ve dış saldırı dayatmaları sanki ilk defa oluyormuş gibi sanmayalım. Bunlar hiç de yeni değildir. 15 Ağustos Atılımı temelinde Özgürlük hareketimiz her zaman, her yıl bu tür iç ve dış saldırılara karşı mücadele ederek gelişme sağladı ve bugünlere geldi. Böyle bir mücadele içerisinde büyük deneyim ve tecrübe kazandı, bilinç edindi. O bakımdan 25. yıla girerken, gerilla ve halk olarak, siyasi hareket olarak daha güçlü, daha kararlı, daha direngen, daha örgütlü durumdayız. 25. yılda kazanma iddiamız ve irademiz daha fazladır. Önümüz daha çok açık ve aydınlık, zafer inancımız daha güçlüdür. Dolayısıyla 25. yılı her zamankinden daha büyük bir başarı yılı haline getireceğimiz, 15 Ağustos Atılımının ilk çeyreğini halkımız açısından özgürlük ve demokrasi çizgisinde kalıcı zaferi ifade eden bir düzeye ulaştıracağımız kesindir.

Sonuç olarak, 15 Ağustos Atılımı 25. yılına girerken, bütün gücü ve yaygınlığıyla devam ediyor. Eksiklikleri vardır, gidermemiz gerekiyor; hataları vardır, düzeltmemiz gerekiyor. Ama hareket ve halk olarak, Önderlik ve şehitler çizgisinde daha kararlı ve daha mücadeleci olduğumuz da tartışma götürmez bir gerçektir. 15 Ağustos Atılımının 25. yılını, yani 25'inci 15 Ağustos yılını böyle karşılıyoruz. Kürt miladı olan 15 Ağustos'un 25. yılına daha hazırlıklı, daha iddialı ve daha kararlı giriyoruz. Önderlik gerçeğimiz böyledir; örgütümüz, gerilla gücümüz ve halk gerçeğimiz böyledir. Bu temelde de 25. yılı daha büyük bir mücadele ve zafer yılı haline getirmekte kararlıyız.

Büyük ve yüce değerlerimiz var

Bunu gerçekleştirmenin gücü ve imkânı var mıdır? Özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için fırsatlar daha çok, imkânlar daha fazladır. Direniş tecrübemiz daha çoktur, gerillamız 1 Haziran Atılımının geçen beş yılı içinde yeniden bir tecrübe, sistem ve örgütlülük kazanmıştır. Halk örgütlenmemiz demokratik konfederalizm çizgisinde gelişiyor. Yine kadın ve gençlik örgütlülüğü ve eylemliliği gelişme gösteriyor. Her şeyden önce, süreci belirleyen bir Önderlik gerçeğimiz var ki, tarihin en büyük fiziki ve psikolojik işkencesine karşı hem direniyor, hem de üretiyor ve çalışıyor. Bu büyük bir irade, görkemli insan duruşu, özgür birey duruşudur. Anlayan için bilgi, yüreği olan için bir vicdan değerlendirmesi, ahlaklı olan herkes için doğru görülüp anlaşılması ve izlenmesi gereken bir gerçeği ifade ediyor. Bu bakımdan da bütün alanlarda Önderlik, örgüt ve halk cephemizde duruşumuz, örgütlülüğümüz ve mücadele azim ve kararlılığımız daha güçlüdür.

Bu temelde günlük olarak da savaşıyoruz; her gün kan döküyor ve şehitler veriyoruz. HPG, 25 yıllık gerilla kahramanlığını eksiltmeden, onu sürekli büyüterek devam ettiriyor. Her gün şehitler veriyoruz. Bu şehitler ki, her biri özgürlük, demokrasi ve insanlık için gencecik yaşta şehit düşüyorlar. Bunlara, bu yüce değerlere kendilerini katmaktan başka herhangi bir hesapları, kazançları ve arayışları yoktur. Dolayısıyla insanlığın, ezilenlerin ve Kürt halkının ruhunu ve özünü temsil ediyorlar. Büyük bir fedakârlık ve cesaret yaratıyorlar. Dürüstlük, irade, iddia, birlik ve örgütçülük ortaya çıkartıyorlar. Onlar o kadar büyük güçtürler ki, taşı bile eritmeye kadirdirler. Buz kesilmiş yüreklere özgürlük ve demokrasi ateşini sokabiliyorlar. Kireçlenmiş beyinleri düşünebilir hale getiriyorlar. Bizi özgür, demokratik ve eşitlikçi yaşama tutku düzeyinde, aşkla bağlıyorlar. Böyle yüce ve büyük değerlerimiz vardır.

24. yıl mücadelesi içerisinde başta Adil ve Nuda yoldaşlar başta olmak üzere, öncülük düzeyinde böyle büyük bir kahramanlık duruşu daha da geliştirildi ve daha anlamlı kılındı. Gerçekten de 15 Ağustos Atılımının o büyük şehitlerinin oynadığı rolü oynayan ve temsil ettiği düzeyi temsil eden büyük kahramanlıklar ortaya çıktı. Bunları yaratan bir Önderlik, bir hareket, bir gerilla, bir halk ve örgüt elbette yenilmezdir. Her yerde ve her zaman bu değerlere sadık kaldıkça ve oradan güç aldıkça, başaramayacağı iş ve kazanamayacağı zafer yoktur.

25'inci 15 Ağustos yılına girerken, hareket olarak, halk olarak duruşumuz böyledir. Bu anlamda kendimize inancımız tam, kararlılığımız daha büyük, mücadele azmimiz ve isteğimiz daha fazladır. Dolayısıyla başarma ve kazanma iddiamız ve sözümüz daha kesindir.

Biz bu temelde diyoruz ki, 15 Ağustos Atılımının 25. yılında kazanan ve başaran hareketimiz, kaybeden inkârcılık, işbirlikçilik ve ihanet olacaktır.

Adil ve Nuda Yoldaşların, Tüm Kahraman Şehitlerimizin Anıları Ölümsüzdür!

-Yaşasın 15 Ağustos Atılım Ruhu!
-Yaşasın Meşru Savunma Direnişimiz!
-Bijî Serok APO!

Başarmaktan başka seçeneğimiz yoktur

"Tarihin bu önemli aşamasında Kürdistan halkının kurtuluş ve özgürlük umutları artmıştır. Hareketimizden ve kadrolarından büyük beklentileri vardır. Çünkü umut, hareketimizde ve onun fedai militanlarındadır. Halkımızın yüzlerce yıldır dinmeyen özgürlük hayalleri vardır. Apocu militanlar tarihin bu aşamasında Kürt halkının bu hayallerini gerçekleştirme talebini karşılamak gibi bir görevle karşı karşıya bulunmaktadırlar. Onbini aşkın şehidimizin analarının yüreği yanmaktadır. Onlar niçin en değerli varlıkları olan oğullarını ve kızlarını toprağa verdiler? Hepsi özgür, demokratik bir halk ve ülke yaratalım diyedir. Bu nedenle de Kürdistan analarına layık olmalıyız"

Değerli yoldaşlar,

Kürdistan halkının en yüksek iradesini temsil eden Kongra Gel, 6. Olağan Genel Kurulunu başarıyla gerçekleştirmiştir. Bu başarının zeminini İmralı işkence sistemine karşı eşine ender rastlanan bir tarzda direnerek yaratan Önder Apo'yu selamlıyor, dönemin büyük şehitleri Adil, Nuda, Ferhat, Gülbahar, Cihan, Hüsnü ve Kurtay arkadaşlar şahsında tüm Êdî Bese Hamlesi şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Önder Apo'ya, hareketimize ve halkımıza karşı arkasına uluslararası güçlerin desteğini de alan Türk özel savaş rejimi başta olmak üzere, Kürdistan üzerinde egemenliğini sürdüren devletlerin çok yönlü saldırılarını geliştirdiği, büyük direnişler ve emekler pahasına elde edilen kazanımların tasfiye edilmek istendiği bir dönemde gerçekleştirilen 6. Genel Kurulu, her sahadan temsilcinin katılımıyla 21-25 Temmuz tarihleri arasında Medya Savunma Alanları'nda toplanarak, Kürdistan halkının ve Özgürlük hareketinin her koşul altında Önder Apo'nun yolunda, tüm zorlukları aşabilecek, demokratik işleyiş ve iradesini koruyarak temsil edebilecek güçte olduğunu ortaya koymuştur.

Genel Kurulumuz, tüm saldırıları dikkate alan bir tarzda toplanmış, devrim şehitlerini anma, Önderliğin "***Kapitalist Modernitenin Aşılma Sorunları ve Demokratikleşme***" kitabının özeti, geçmiş pratiğin değerlendirmesini içeren Yürütme Konseyi, Başkanlık divanı, Yargı kurumları ve KJB raporlarının okunması, tartışılması ve onaylanması, siyasi süreç değerlendirmesi, sistemin örgüt, kadro ve ideolojik sorunlarının sıra plan-projelerin tartışılması gündemleri Êdî Bese Hamlesi ekseninde yürütülmüş ve kapanış konuşmasıyla sonuçlandırılmıştır.

Kapitalist modernitenin temel sorunları dünyada Ortadoğu'da Kürdistan'da siyasal durum ve doğrultumuz

6. Genel Kurulun siyasal süreç tartışmalarında, dünya ve Ortadoğu'da var olan çelişkiler ve bu çelişkilerin hangi yöne evrileceği, olasılıklar ve hareket olarak izleyeceğimiz politik çizgi ve görevlerimiz daha net bir biçimde ortaya konulmuştur.

Geçen yüzyılda biriken ve 21. yüzyılda artan toplumsal, siyasal ve ekonomik sorunlarına çözüm getiremeyen kapitalist modernitenin temel açmazları derinleşerek devam etmektedir. Tüm insanlığı refah içinde yaşatabilecek bilimsel, teknolojik gelişmeler ve onun üretime yansıtılmasıyla ortaya çıkan birikim bunu fazlasıyla karşılayacak durumdadır. Ancak var olan zihniyet ve devletçi siyasal yapılanma üretilen zenginliğin eşit ve adaletli paylaşımını engellemektedir. Bu uygulamanın sonuçları ise insan, doğa ve toplum üzerinde önemli tahribatlara yol açmaktadır.

Sistemin geliştirdiği bireycilik, ruhsal çöküntü, ahlaki ve kültürel yozlaşma, toplumu yaşanmaz hale getirmiştir. Kapitalist modernite, toplumsallığı çözmüş, ancak ortada kalan birey ise bunalımlı, kaygılı ve kuşkulu olmaktan öteye gidememiştir. Birey, toplumsallığı düşünme gücünden düşürülerek, zihniyeti bireycilikle sakatlanmıştır. Kendisinden başka hiç kimseyi düşündürmeyen, düşündürse bile çıkarları için düşündüren bu zihniyet, insanı hem başkalarıyla güvensiz ilişkiler içinde çatışmalı kılmakta, hem de topluma karşıt hale getirmektedir. Daha fazla sermaye, daha fazla tüketim ve daha fazla iktidar arzusu, her türlü kötülüğün, sahtekarlığın, iki yüzlülüğün ve çürümenin temelini yarattığı gibi, çelişki ve çatışmaları da derinleştirmekten başka bir sonuç yaratamamıştır. Yaratılan kişilik tatmin olmadığı gibi, tam olarak neyle de tatmin olacağını bilememektedir. Cinsellik, spor ve sanat ile biçimlendirilmeye çalışılan toplum ve birey, insanlığın varoluşundan günümüze kadar en derinden bir tatminsizliği, kişilik bunalımını ve çöküşü yaşamaktadır. Bu biçimiyle birey ve toplum örgütsüzleştirilerek her türlü sömürüye ve yönlendirilmeye açık hale getirilmektedir.

Kapitalist sistem erkek egemenlikli sistemi yeniden üreterek erkeği de iradesizleştirip, düşürerek sistemin adeta bekçisi haline getirirken, en fazla üzerinde oynayarak tahrip ettiği, fakat kendisini sürdürmesinde temel bir araç olarak kullandığı cins ise kadın olmaktadır. Tüm devletçi sistemin ta-

rih boyunca yarattığı tahribatların en fazlasını kapitalist modernite kadın üzerinde yaratmıştır. Kadını en ileri düzeyde düşürmesine rağmen, kadının kendini en fazla özgür hissettiği bir sistem olması bu tahribatın büyüklüğünü ortaya koyması bakımından ibret vericidir.

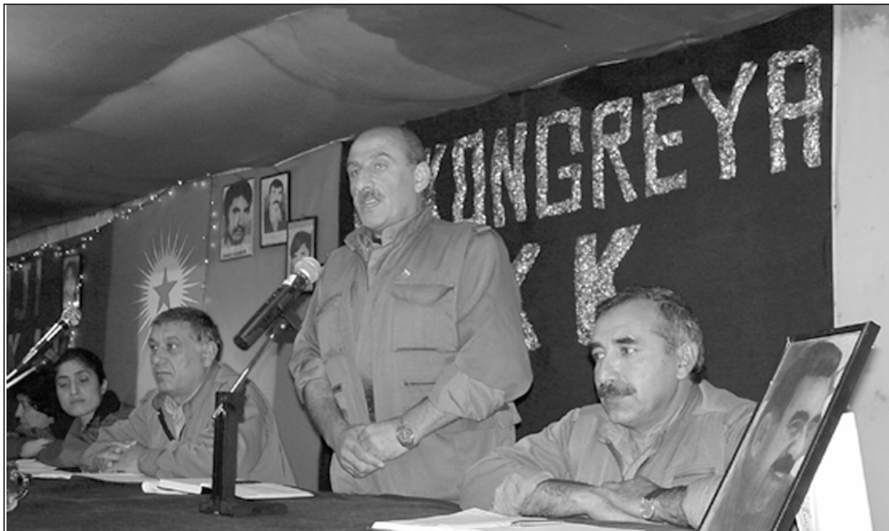
Ekonomik kriz devam etmektedir. Neo-liberal ekonomik politikalarla her şeyin güllük gülistanlık olacağı propagandaları yerle bir olmuştur. Gelir dağılımındaki adaletsizlik insanlığı derinden sarsmaktadır. Bir taraftan büyük bir bolluk ve fazlalık var iken, öte taraftan milyarlarca insan açlık ve yoksulluk sınırında yaşamaktadır. İşsizlik toplumun var oluş gerçeğine ters bir biçimde varlığını sürdürmektedir.

Özellikle bu yıl içinde petrol fiyatlarındaki anormal artış sistemi giderek zorlamaktadır. Davos'ta gerçekleştirilen dünya egemenlerinin zirvesinde "*Birlikte Kalkınma ve İnsancıl Kapitalizm*" biçiminde formüle edilen çözümün, sistemin ağırlaşan bunalımlarına çözüm üretemeyeceği açıktır. Var oluşu toplum karşıtlığına dayanan bir sistemin insanlığın sorunlarına çözüm getirmesi mümkün değildir. Tersini iddia etmek, büyük bir ideolojik aldatma ve demagoji anlamına gelmektedir.

Sistemin varoluş zihniyetinin yarattığı ağır sorunlardan birisi de dünyanın ekolojik dengesinin sarsılması biçiminde ortaya çıkmaktadır. Kapitalist tekeller arasındaki rekabet, maliyetin düşürülmesi için sürdürülen mücadele en fazla kendisini doğanın tahribatında göstermektedir. Üretim yaparken insanın ve doğanın geleceği değil, azami kârın esas alınması nedeniyle doğal olarak bu alanlardaki tahribatlar görmezden gelinmektedir. Bunun sonucunda ise dünyamız yaşanmaz hale gelmektedir.

Demokrasinin sınırlarını tekeller çizmektedir

Devletin niteliğini belirleyen tekellerdir. Siyasal sistem bu temelde oluşturulmaktadır. Gerçeklik böyle olmasına rağmen, sistem büyük bir ustalıkla insan hakları, özgürlük ve demokrasi kavramlarını kullanmaya devam etmektedir. Bu konuda önemli bir kabulü ve meşrulaştırmayı yarattığı da bir gerçektir. Özünde demokrasiyi yadsıyan tekel gerçekliği ve bunu sürdürmek için insanlara karşı gerçekleştirdikleri baskı, özgürlüklerini kısıtlama çabaları ve en önemlisi artan silahlanma ve güçlendirilen denetim araçlarıyla demokrasiyi ve özgürlükleri yok ederken bile sistemin kendisini demokratik olarak tanımlaması en fazla üzerinde durulması ve açığa çıkarılması gereken yönü olmaktadır. Gerçekten de dünyayı bir avuç tekelin çıkarlarına göre dizayn etmesinden başka bir anlamı olmayan küreselleşme bugün savaşlara, katliamlara ve giderek artan gerginliklere yol açmasına rağmen, tüm bunların demokrasi ve özgürlük savaşı olarak nitelendirilmesi sistemin en büyük yalancı gerçeğini ortaya koymaktadır. Eğer bir demokrasi varsa o da tekellerin kendi demokrasileri, eğer bir özgürlük veya insan haklarından söz ediliyorsa bunun sınırlarını tekellerin çıkarları çizmektedir.

Dünyada egemenlik mücadelesi enerji kaynakları üzerinedir

Reel sosyalizmin aşılmasından sonra ABD dünyayı tek bir merkezden yönetmeye çalışmıştır. ABD'nin liderliğini yaptığı bu hegemonya gerçekliği 2000'li yıllardan itibaren ciddi bir biçimde tartışılmaya başlanmıştır. ABD ekonomik, askeri ve siyasi alanda dünyanın önde gelen en büyük gücü olarak varlığını sürdürmesine rağmen, Çin, Hindistan ve Rusya giderek ekonomik, siyasi ve askeri alanda farklı merkezler olma yolunda ilerlemektedirler. Özellikle Putin'in iktidara gelmesinden itibaren Rusya belirgin olarak bu yörüngeye girmiştir. ABD'nin Rusya'nın arka bahçesi saydığı ülkelerde izlediği siyaset karşısında giderek Rusya yeniden egemen olma mücadelesini belirgin bir biçimde başlatmış bulunmaktadır. Bu konuda ABD ile tekrardan bir çekişme ve yarış içerisine girmiştir. Son günlerde Gürcistan'ın Osetya'ya girişini fırsat bilen Rusya'nın Gürcistan'a müdahalesi, Kafkasya'yı bir çatışma merkezi haline getirmiştir. Kafkaslardaki çatışma bir Osetya sorunu değildir, ABD'nin Gürcistan vasıtasıyla çıkarlarını yerleştirme, Rusya'nın ise buna engel olma ve püskürtme mücadelesidir.

Dünyaya egemen olma mücadelesi daha çok petrolün yüzde altmış alsına sahip Ortadoğu üzerinde gelişmektedir. ABD sistemi petrol, doğal gaz ve enerji hatları üzerinde denetim sağlamaya çalışmaktadır. Bu, aynı zamanda yukarıda sözünü ettiğimiz Çin, Rusya ve Hindistan gibi güçlere karşı da geliştirilen bir tedbir olmaktadır.

Belirtilen bu nedenlerden dolayı Ortadoğu üzerinde mücadele gevşemek ve gerilemek şurada kalsın, tırmanarak devam etmektedir. Irak'ta sorun çözülmüş olmaktan uzaktır.

Afganistan'da da ciddi bir zorlanmayı yaşamaktadır. ABD çok yönlü yüklenmelerine rağmen, hala her iki alanda da tümüyle egemen olamamıştır. ABD'ye karşı bölgede direnen sadece sınırlı bazı direniş grupları değildir. Direnen bölge statükoculuğunun liderliğini yapan İran'dır ve halen her iki güç arasında çelişki ve çatışmalar sürmektedir. Bu çatışmanın özü, bölgenin ağırlaşan sorunlarını çözme değil de karşılıklı olarak bölgede kimin egemen olacağını belirleme mücadelesidir. İran'ın, bölgeye ulus-devlet modelini ve kapitalist moderniteyi aşan bir çözüm alternatifi yoktur. ABD'nin amacı da, tüm demokrasi ve insan hakları söylemlerinin tersine, bölgeyi küresel sermayenin çıkarlarına göre dizayn etmekten başka bir şey değildir.

Demokratik Konfederalizm halkların demokrasisidir

Bölgenin tarihsel ve toplumsal sorunlarına en doğru çözümü geliştiren Önder Apo'nun liderliğindeki Kürdistan özgürlük hareketi üçüncü bir alternatif olarak giderek gelişme göstermektedir. Her iki gücün ağırlaşan bölge sorunlarını, bölge halklarının gerçekliği ve özgürlüğü temelinde çözme yerine egemenlik kurma, kullanma ve bastırma yönündeki politikaları nedeniyle Demokratik konfederalizm çözümü halklar ve tüm ezilenler adına bir alternatif haline gelmektedir. Demokratik konfederalizm hem bölgenin tarihsel, toplumsal, kültürel gerçekliğiyle uyumlu hem de aşılma ile yüz yüze bulunan ulus-devlet siyasetine karşı bölge halklar mozaiği gerçeğiyle uyumlu bir çözümü ifade etmektedir.

Demokratik konfederalizm çizgisi, halkların demokrasisini ifade etmektedir. Demokratik konfederalizm sadece Kürt sorununu değil, Irak-Kerkük, Filistin-İsrail sorunlarını, yine bölgedeki bütün toplumsal, ekolojik, kültürel ve cins sorunlarını çözecek güçtedir. Çünkü Demokratik konfederalizm baskı, bastırma ve tanımama değil, eşitlik, özgürlük, demokrasi, birbirini tanıma, birbirine saygı göstermeye dayanmaktadır. 21. yüzyıla yanıt verecek olan da bu toplumsal projedir. Hareketimiz bu duruşu itibarıyla bölgeye yepyeni bir alternatif çözüm sunmaktadır.

Bugün Kürdistan'daki ulusal demokratik mücadele Türkiye'yi, İran, Suriye ve Irak'ı da demokratik bir ülke yapabilir bir kapsam ve içeriğe sahiptir. Bölgede demokrasinin gelişmesi için de mücadele verilmektedir. Her ne kadar ulusal-demokratik bir hareket olsa da aynı zamanda hareketimiz bölgesel bir harekettir. Bugün Apocu hareketin bu özellikleri daha da ön plana çıkmıştır.

"İran rejimi de ABD'yi büyük şeytan ilan etmesine rağmen, Türk devleti ile birlikte hareketimize karşı yoğun saldırılar gerçekleştirmektedir. Sadece hareketimize karşı da değil, Güney Kürdistan'daki kazanımların geriletilmesinde özellikle de Kerkük'ün Kürdistan sınırları dışında tutulması politikasında aynı konumdadır"

Tüm güçler anti-Kürt politikasında birleşmişlerdir

Ancak bu gelişmeyi durdurmak için Türkiye Cumhuriyeti devleti başta olmak üzere İran, Suriye rejimi kendi cephelerinden bölgesel olarak anti-PKK, anti-Kürt politikasında birleşmişlerdir. ABD geçen yılda PKK'yi Amerika ve bölge güçlerinin düşmanı ilan etmesi, bölge statüko güçleri ile bir çatışma içinde bulunmasına rağmen, PKK karşıtlığında aynı paralele düşmesi de bu gelişmeyi durdurma amaçlıdır. Aynı şey bölge statükosunun temsilini yapan İran için de geçerlidir. İran rejimi de ABD'yi büyük şeytan ilan etmesine rağmen, Türk devleti ile birlikte hareketimize karşı yoğun saldırılar gerçekleştirmektedir. Sadece hareketimize karşı da değil, Güney Kürdistan'daki kazanımların daraltılması ve geriletilmesi konusunda özellikle de Kerkük'ün Kürdistan sınırları dışında tutulması politikasında aynı konumdadır. ABD'nin tüm Arapların sempatisini kazanarak Irak'ta tam olarak hakimiyetini sağlayabilmesi için 2006'dan bu yana giderek Güney'deki kazanımları sınırlandırma politikası öne çıkmakta ve son olarak da Kerkük konusundaki tutumu nedeniyle bölge statükocu güçleriyle aynı noktaya gelmektedir. Daha çok Arap devletlerinin dikkate alındığı bir gerçektir. Kerkük'de referandumun ertelenmesi, ABD'nin bölge politikasından ayrı olarak düşünülemez.

İran, ABD'nin kendisine olası bir yöneliminde yalnız bırakmak, bölge güçlerini en azından nötr bir konumda tutmak için yoğun bir arayış içerisinde bulunmaktadır. Bölgenin sayılı güçlerinden biri olan Türkiye'yi bu konumda tutmak için hareketimize karşı Türkiye'nin yanında daha aktif bir biçimde yer almaktadır. ABD'nin de geçen Sonbaharda Türkiye ile yürüttüğü görüşmelerden itibaren hem hareketimizi düşman ilan etmesi hem de Türk devletine Güney hava sahasını açması ve en ileri teknolojiyi Türk ordusunun hizmetine sunması Türkiye'yi İran karşısında faal duruma geçirmek amaçlıdır. Yine Türkiye'deki iktidar çatışmasında AKP'nin kapatılmaması tutumunda takındığı tavır tümüyle bu amaçlıdır.

İran bir taraftan ABD karşısında var olma mücadelesini yürütürken, öte yandan tüm çağrılarına rağmen, Doğu Kürdistan'da bölge gerçekliğine dayalı bir çözüm yerine öncelikli olarak Kürt halkını bastırmayı, iradesizleştirmeyi hedeflemektedir. Kürt halkı üzerinde geliştirmiş olduğu baskı, korucuLaştırma, ajanlaştırma, gençliği uyuşturucu tuzağına çekme politikasını sürdürmektedir. Agit arkadaşı idam etmesi ise Kürt halkına ve direniş güçlerine göz dağı verme amaçlı bir saldırıdır. Doğu Kürdistan'da izlenen bu siyasetin Fars ve diğer halkların çıkarına olmadığı bir gerçektir.

Suriye rejimi özellikle Adana antlaşmasından bu yana giderek Türk devletinin yörüngesine giren kişilikli olmayan teslimiyetçi bir politika izlemektedir. En son Türkiye'nin arabuluculuğunda İsrail ile yürüttüğü barış görüşmeleri de Türkiye eliyle Suriye'nin ABD'nin bölge politikasına entegre edilme çabasıdır. Suriye rejimi Kürdistan halkı üzerinde baskı işkence ve tutuklama politikasını sürdürmektedir. Ve en tehlikeli politikası ise Kürdistan'daki kuraklığı da fırsat bilerek öteden beri ısrarla sürdürdüğü Kürdistan'ı Araplaştırma politikasının bir gereği olarak bazı yerlerde Kürtlerin toprakları satın alınarak alana Araplar yerleştirilmeye çalışılmasıdır. Bunun halklar arasında çatışmayı körüklemekten başka bir anlamı yoktur. Bu çatışmanın Suriye'ye bir şey kazandırmayacağı açıktır.

Irak devleti henüz bir istikrara ulaşmaktan uzaktır. Son Kerkük sorununun da gösterdiği gibi uluslararası güçlerin parçala böl yönet politikası kriz içerisinde yönetim esprisi ile de uyuşmaktadır. Bu durum Kürdistan'da giderek bir Arap Kürt çelişkisini arttırmaya yönelik bir politikadır. Özellikle Erdoğan-Maliki görüşmesinde imzalanan stratejik anlaşma Büyük Ortadoğu Projesinin Irak ayağını güçlendirme olduğu kadar hareketimizin tasfiyesini de amaçlayan, buna bağlı olarak Kürt kazanımlarını sınırlandırmaya dönük bir adımdır. Gerçeklik böyle olmasına rağmen Güneyli güçler, KDP ve YNK sorunu bölgesel ve Kürdistan'ın tüm parçalarını eksen alan bir perspektifle düşünme yerine parçacı hatta örgüt çıkarları düzeyinde dar düşünmeleri ve siyaset izlemeleri nedeniyle sürece etkili müdahil olmaktan uzak bulunmaktadırlar. Bu yaklaşım Kerkük konusunda da görülmüş ve Güney Kürdistan'daki kazanımları da ciddi bir tehlike ile yüz yüze getirmiştir. Öz güçten yoksun, dışa bağımlı daha çok dengeler üzerinden siyaset yapma tarzının sonuçsuzluğu açığa çıkmıştır. Bugün bu siyasetten Türk devleti de hareketimize karşı azami bir biçimde yararlanmak istemektedir. İşte 2008 başlarında MGK'nin aldığı Güneyli güçlerle görüşme kararı Türkiye'nin bu siyasetini açıkça ortaya koymaktadır. Bu güçlerin gelinen aşamada izledikleri siyasetlerin Kürdistan halkına ve dolayısıyla kendilerine de kaybettireceğini görerek bu siyaset tarzından vazgeçmeleri ve ulusal demokratik bir politikaya yönelmeleri gerekli hale gelmiştir.

Türkiye'deki iktidar çatışmasının tarihsel ve toplumsal arka planı vardır

Tüm Kürdistan ve bölge üzerindeki etkisi itibariyle üzerinde durulması gereken devletlerden bir diğeri de Türk devleti olmaktadır. Türk devleti içerisinde süren iktidar çelişki ve çatışmaları sıradan ve güncel değildir. Bu çatışmanın tarihsel, toplumsal arka planı olduğu kadar, güncel ve ABD'nin bölge siyasetiyle yakından ilişkisi olan boyutları da vardır. Türkiye'de ordu belirleyen bir güç konumunda bulunmasına rağmen, özellikle çeyrek asrı bulan silahlı mücadele pratiğimiz Türk ordusunu tartışılamaz konumdan çıkararak tartışılır konuma getirmiştir. Türkiye'de cumhuriyetin kuruluşundan bu yana sol demokratik güçler başta Kürdistan sorunu olmak üzere Türkiye'nin demokratikleştirilmesi sorununda tutarlı bir siyaset izleyemedikleri ve güç olamadıkları için ordunun bu gerilemesinden kendileri değil, dini siyasileştirerek güç olan İslami baronlar daha fazla yararlanmışlardır. Bugün ordunun hareketimize karşı yedeklemek istediği siyasal İslam önemli bir avantaj elde etmiş bulunmaktadır. AKP'nin bu ilerlemesi elbette sadece Türkiye'nin iç siyasetiyle veya Erdoğan'ın maharetiyle açıklanacak bir durum değildir. Bu Türkiye'nin ABD'nin bölge politikasına göre uyarlanma siyasetinin de bir ifadesi olmaktadır.

Bugün özellikle Kürdistan'da inkârcı-imhacı sömürgeci siyasetlerin sonuç alamaması ve bir çıkmazı yaşaması nedeniyle hemen hemen tüm Kürdistan parçalarında siyasal İslam yeniden devreye konulmuş bulunmaktadır. Bununla Kürdistan özgürlük mücadelesi karşısında tükenen rejimler kendisini siyasal İslam ve bazı tarikatlar vasıtasıyla Kürdistan'da yeniden egemen kılmak istemektedirler. Bunun son derece tehlikeli ve sinsi bir politika olduğu ve mutlaka boşa çıkarılması gerektiği açıktır. Dinin sömürgeciliğe ve zulme araç edilmesi kirli siyasetine karşı halkımızı uyarmak, AKP, Fethullah Gülen ve Hizbullah'ın gerçek yüzlerini deşifre etmek ve halkımızı bu konuda eğitmek önde gelen bir görev haline gelmiştir.

Özellikle AKP'nin kapatılmamasıyla açığa çıkan gerçeklik, AKP'nin Kürdistan politikasında temel bir siyasal güç olarak kullanılmasının Türk devleti tarafından bir zorunluluk haline geldiğinin kesinleşmiş olduğudur. Halkımız ve hareketimiz karşısında Ordu ve AKP'nin uzlaşması, hareketimizin tasfiyesi, Güney Kürdistan'daki

kazanımların daraltılması ve ABD'nin bölgesel çıkarlarına uyulması anlamına gelmektedir. AKP hükümeti uluslararası sermayenin de desteğini alarak, Kürdistan'da boşa çıkarılan inkâr-imha siyasetini yürürlükteki politikalara GAP eylem planı adı verilen ekonomik siyaseti de ekleyerek yeniden tesis etmeye çalışmaktadır. Açlığa, yokluğa, yoksulluğa ve işsizliğe mahkûm edilmiş Kürdistan halkı, bu kez bu planla yeniden vurulmaya çalışılmaktadır. Öte yandan bu politikanın baraj ayağı sistemiyle de Kürdistan'da hem tarihi zenginlikler yok edilecek, hem de Güney Kürdistan üzerindeki su kesilerek, kendisine muhtaç kılınmaya çalışılacaktır.

Ulusal demokratik birlik siyaseti esas alınacaktır

Gerek kapitalist sistemin, gerek bölgesel güçlerin uluslararası sermaye güçleriyle çelişkileri ve gerekse de Kürdistan üzerinde egemenliklerini sürdürmek isteyen devletlerin halkımız ve hareketimiz üzerinde uygulamak istedikleri siyaseti değerlendiren 6. Genel Kurulumuz tüm iyi niyet, barış ve diyalog yönünde attığımız adımlara rağmen önümüzdeki süreçte de, devletin geliştireceği siyasetin daha çok şiddet içereceğini, bunun da daha çok çatışma anlamına geldiğini ortaya koymuştur. Hareket olarak izleyeceğimiz siyaseti ise Genel Kurulumuz, öncelikle uluslararası ve bölgesel güçlerin Kürdistan halkının birliğini, beraberliğini parçalama ve birbirine karşı kışkırtma ve çatıştırma siyasetini boşa çıkarmak amacıyla ulusal demokratik birlik siyasetinin öne çıkarılması ve bu yönde somut olarak adımların atılması temelinde belirlemiştir. İzlenecek diğer bir siyaset de, Kürdistan üzerinde egemenliğini sürdüren devletlerin sonuç alabilmeleri için kendi halklarını milliyetçi ve ırkçılıkla zehirleme saldırılarına karşı Türk, Arap, Fars halklarıyla ortak çatı partileri ve çeşitli demokratik platformlarda bir araya gelme olarak belirlenmiştir.

Genel Kurulumuzun üzerinde önemle durduğu diğer siyasi bir konu ise Önderliğimiz, halkımız, gerillamız ve bir bütün olarak Kürt halkının kazanımlarına karşı yürütülen yok etme saldırılarına karşı ne pahasına olursa olsun Êdî Bese hamlesi temelinde gerillayı nicel ve nitel olarak büyütmek, serhıldanları geliştirip süreklileştirmek ve demokratik konfederalizmi inşa etme siyasetidir.

6. Genel Kurulumuz belirtilen bu görevlerin Êdî Bese hamlesinin ikinci aşamasında İmralı İşkencesine Son, Acil Tedavi, Önder Apo'ya Özgürlük, Kürdistan'a Demokratik Özerklik şiarını esas alan bir politik doğrultu temelinde planlanıp yürütülmesi gerektiğini kararlaştırmıştır.

6. Genel Kurulumuz geçen yıl pratiğini değerlendirmiş yaşanan yetersizliklerin öncülükte derinleşme ile aşılmasını kararlaştırmıştır

5. Kongra-Gel Genel Kurulu, yönetimimizin önüne Önder Apo'ya yönelik zehirlenme saldırısını boşa çıkarma, demokratik konfederalizmi inşa etme, gerillayı ve halk direnişini yenilmez kılma görevlerini koymuştu.

Ekim 2007 tarihinde başlatılan Êdî Bese hamlesiyle yurt içinde ve yurtdışında, binlerce ve çok çeşitli, ancak aynı amaca kilitlenen eylemlere milyonların katılımı olmuştur. Bu eylemlerin örgütleme süreci çalışmaları, eylemlerde sağlanan başarı ve sağlanan süreklilik halkımızda büyük bir coşku, moral ve kendine güven yaratmış, kazanma-başarma umudunu güçlendirmiş, uluslararası komplonun ve tasfiyeciliğin halk üzerinde yarattığı olumsuz etki kırılmıştır. Yakalanan bu gelişme düzeyi Kürdistan serhıldan tarihinde yeni bir dönemi başlatmıştır.

Halkımızın Önderlikten PKK'den ve gerilladan kopmayacağı kanıtlanmıştır

Meşru savunma çizgisinin diğer ayağı olan gerilla alanında da Gabar, Oramar ve Zap direnişiyle bu süreç ilerletilmiştir. Her iki sahadaki mücadele ve direnişin etkisi elbette sadece halk ve militan yapı üzerinde olmamıştır. Bu hamlenin asıl önemli etkisi uluslararası alanda da yaşanmaya başlanmıştır. Kürt sorunu ve çözümü en fazla bu dönemde yaygın bir biçimde tartışılmaya başlanmıştır.

Önderlik üzerinde geliştirilen kimyasal saldırı ve ağır İmralı işkence sisteminin CPT tarafından belli bir gecikmeyle de olsa bir raporla açıklanması, Önderlik, halk ve gerilla direnişinin birbirini tamamlayan, belli bir istikrar kazanan sürekliliğinin bir sonucu olmuştur. CPT'nin açıkladığı raporla Önderlik üzerindeki zehirleme saldırısının deşifre olması Türk özel savaş rejiminin oyununu bozması bakımından önemli olmuştur.

Bu eylemliliklerle birlikte Önder Apo'nun sağlığı, özgürlüğü ve Kürt sorunun çözümü Türkiye, Ortadoğu, Avrupa ve dünyada önemli oranda gündemleştirilmiştir. Hamle ile AKP'nin özgür Kürt'e karşı beslediği düşmanlık gerçeği iyice deşifre olmuş, sahtelikleri açığa çıkarılmış ve bazı kesimler nezdinde var olan saygınlığı önemli oranda azalmıştır. Yakınlaşmakta olan yerel yönetim seçimleri için önemli bir avantaj elde edilmiştir. Bu hamle süreciyle birlikte Kürdistan halkının Önderlikten, PKK'den ve gerilladan kopmayacağı, iradesinin kırılamayacağı bir kez daha kanıtlanmıştır. Uluslararası güçlerin tüm desteklerine dayanarak özel savaş rejiminin

"Bu eylemliliklerle birlikte Önder Apo'nun sağlığı, özgürlüğü ve Kürt sorunun çözümü Türkiye, Ortadoğu, Avrupa ve dünyada önemli oranda gündemleştirilmiştir. Hamle ile AKP'nin özgür Kürt'e karşı beslediği düşmanlık gerçeği iyice deşifre olmuş, sahtelikleri açığa çıkarılmış ve bazı kesimler nezdinde var olan saygınlığı önemli oranda azalmıştır"

teknik üstünlüğe ve yine içte yaşanan kimi tasfiyeci ve taktik dışı duruşlara rağmen, gerillanın bu koşullarda da direnebileceği, yenilemeyeceği ve düşmanı darbeleyebileceği ortaya konulan direniş ve eylemliliklerle net olarak ortaya çıkmıştır.

İdeolojik mücadele süreci derinleştirilip sürekliltirilmelidir

Özellikle 2007 yılının ortalarından sonra giderek artan baskılama, mücadelesiz bırakma, kuşatma-ezme saldırılarına karşılık Êdî Bese Hamlesinin geliştirilmesi önemli bir çıkış olmuş, hareketimizin toparlanma sürecini ilerletmiştir. Bu başarının temelinde, Önderliğin İmralı'daki üretken direnişi, gerillada ve serhıldanlarda yaşanan şehadetler ve halkımızın duruşu vardır. Kadro ve çalışanların da kuşkusuz sürece katılımı olmuştur. 2007'nin Ağustos'undan itibaren ideolojik mücadele çerçevesinde gerçekleştirilen kongre, konferans, toplantı, eğitim devreleri, yayınlanan çeşitli talimat, perspektiflerle kadroda yaşanan yetersizliklere karşı geliştirilen mücadele de sürecin ilerletilmesinde bir rol oynamıştır. Bu yetersizliklere rağmen sağlanan gelişmeler daha fazla başarı imkanının da kaçırılmış olduğunu göstermektedir.

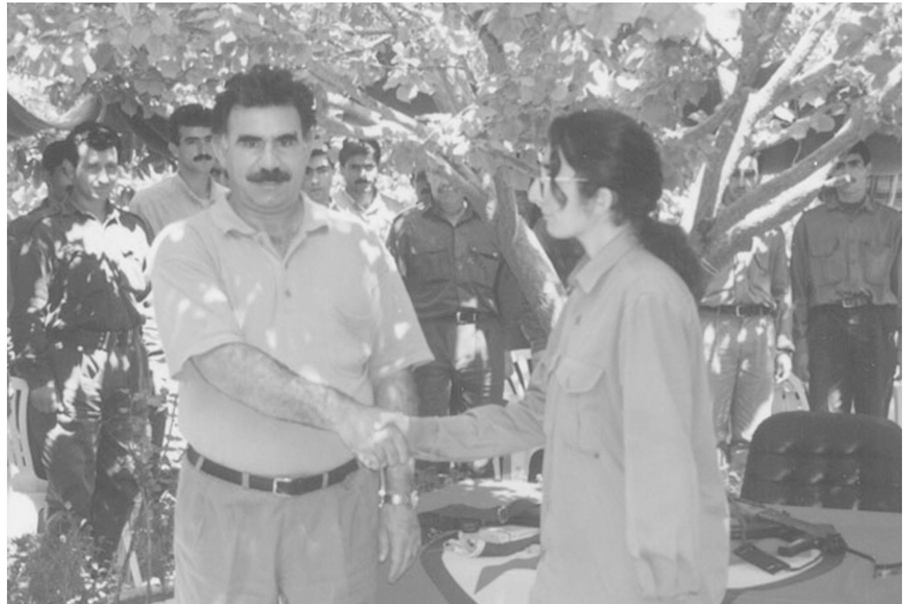
Sağlanan bu gelişmelere rağmen 6. Genel Kurul gelişmeyi istenilen düzeyde sağlayamamanın, sürece tam olarak yanıt olamamanın temelinde yönetim, kadro ve öncülük sorunu olduğunu, bu konuda başlatılan ideolojik mücadele sürecini derinleştirip süreklileştirmek gerektiğini önemle vurgulamıştır, önümüzdeki dönemin nasıl karşılanması gerektiği üzerinde durulmuştur.

Hareketimizin yönetimi 5. Genel Kuruldan sonra eskiye göre kendisini daha fazla örgütlü kılmıştır. Genel olarak süreci yönlendirmede belli bir düzeyi yakalamasına rağmen, süreci derinleştirmede, bütün boyutlarıyla hakimiyet sağlamada, yeni kadro katmada, eğitmede ve doğru bir kadro politikası uygulamada zayıf kalmıştır. 6. Genel Kurul, belirtilen eleştirilerin yanı sıra önümüzdeki dönemin görev ve sorumluluklarının daha fazla ağırlaşacağını göz önüne alarak, yönetimimizin doğru ve yeterli öncülük yapma temelinde daha fazla görevlerine sahip çıkma, hareketimizin genel yönlendirilmesinde daha yetkin, ekipleşmiş, sorumlu, görevlerine sahip çıkan bir duruşu gerçekleştirmesi gerektiğini belirtmiştir.

Kadrodaki tüm yetersizliklerin kaynağında bireycilik bulunmaktadır

Kongra Gel, bir halk meclisi olmasına rağmen öneminden ötürü üzerinde durduğu diğer önemli bir konu da kadro ve kadronun ideolojik ve öncülük konusu olmuştur. Genel olarak tüm çalışma sahalarında kadroda yaşanan yetersizliklerin temelinde ideolojik mücadele alanındaki yetersizlik bulunmaktadır. İdeolojik mücadele alanındaki yetersizlik, özünde net olmayan bir duruşu ifade etmektedir. Bunun örgüt, çalışma tarzı, üretkenlik, halka yaklaşım ve yaşama yansıyışı ise doğal olarak ciddi yetersizlikleri beraberinde getirmektedir. En önemlisi, kapitalist modernite ile ideolojik bir kopuşu gerçekleştiremeyenler, felsefi olarak pozitivizmi aşamayanların, demokratik konfederalizmin inşasına yönelebilmeleri, toplumsallaşabilmeleri ve kadın kurtuluşunu gerçekleştirebilmeleri mümkün değildir. Gerek sistemi inşa konusunda gerekse kadın özgürlük çizgisinde ve cins mücadelesinde yaşanan tüm yetersizliklerin kaynağında bireycilik bulunmaktadır. Bireyciliğin, liberalizmin, iktidarcılığın bu kadar gelişkin olmasının ve hemen hemen tüm alanlarımızda bir türlü kolektif komünalitenin yönetim birimlerinde oturmayışının temelinde de ideolojik sorun bulunmaktadır. Bu tespitlerden hareketle kadronun eğitilmesi, kişiliğinin çözümlenmesi ve gerek bölgenin köklü zihniyet kalıpları ve gerekse de kapitalist modernitenin zihniyet kalıplarıyla derin bir ideolojik mücadelenin yürütülmesine bağlı olarak kadın ve erkek kişiliğinde özgürlüğün gelişebileceği belirtilmiştir. Saflarımızda kendini dayatan, kadro duruşunu geriye çeken açık ve gizli her türlü tasfiyeciliğe karşı yetkin bir mücadele yürütülmemesi de özünde kaynağını buradaki yetersizlikten almaktadır. Bu nedenle de her türlü açık ve gizli tasfiyeciliğe karşı dönemin görevlerine sahip çıkabilecek biçimde kadronun netleştirilmesi gereği önemle vurgulanmıştır.

Temel kadro sorunlarını tartışan 6. Genel Kurul, bu sorunların yanında diğer temel bir konunun da yeni kadro yaratmada yaşanan sıkıntıları da gündemleştirmiştir. Her devrimin kendi kadrosunu yaratarak ancak yoluna devam edebileceğine ve devrimlerin kadrolarla yürütüldüğüne vurgu yapılmıştır. Yeni kadrolarla kendisini

güçlendiremeyen hiçbir hareketin kendini geleceğe taşıyamayacağı ve bu nedenle de yeni kadro yaratmanın sıradan herhangi bir görev olmadığı, temel stratejik bir görev olduğu ortaya konulmuştur.

6. Genel Kurulun üzerinde önemle durduğu konulardan bir tanesi de meşru savunma çizgisinin doğru pratikleştirilmesi, onun hem gerilla hem de serhildan ayağının daha yetkin örgütlendirilmesi ve çeşitli zengin-yaratıcı taktiklerle pratikleştirilmesiyle demokratik komünal sistemin örgütlendirilmesi konusu olmuştur. Bu alanda bir taraftan Adil, Nuda, Ferhat ve Kurtay arkadaşlar ile Cihan ve Hüsnü yoldaşlar şahsında hem gerilla alanında hem serhıldan sahasında çizgi temsil edilirken, öte yandan gerilla'da Ali-Dicle şahsında ortaya çıkan sağ-savunmacı, tasfiyeci-ihanetçi yaklaşımlar ile liberal duruşların, süreci geriye çeken, döneme yanıt olamayan pratikleri üzerinde de durulmuştur.

Üzerinde durulan diğer bir nokta da, özellikle Kuzey Kürdistan ve Türkiye sahasında yaşanan gizli tasfiyecilik Avrupa'da yıllarca örgüt kurdurmayarak, gelişmeleri adeta kendi etrafında döndüren ve böylelikle gelişmelerin önüne geçen hizipçi-tepkici tasfiyeci duruş olmuştur. Yine mücadeleyi tümüyle yasal sınırlar içinde sınırlandırmak isteyen, risk almayan, böylelikle düzen içileşmeyi yaşayan ve bunu duruşuyla hareketimize de dayatan kadro duruşları da bulunmaktadır. Bu anlayışlarla mücadelenin geliştirilmesi ve kadroların çizgide netleştirilmelerinin gereği vurgulanmıştır.

Serhildan hareketinin zenginleştirilmesi ve süreklileştirilmesi yine meşru savunma çizgisinde gerillanın aktif savunmada ilerlemesi için bir nitel ve nicel gelişmeyi sağlaması temel bir çalışma olarak ele alınmıştır. Bununla birlikte demokratik konfederalizm sisteminin bir gereği olarak meclislerin ve halkın demokratik komünal sisteminin ekonomik örgütlendirilmesi olan kooperatifleşmenin zamana yayılmadan örgütlendirilmesi gibi temel görevlerin de ancak öncü kadronun belirttiğimiz temelde netleşmesiyle bu rolünü oynayabileceği belirtilmiştir.

Bu çerçevede serhildan hareketinin iki temel öncü gücü kadın ve gençlik hareketi üzerinde önemle durulmuştur. Önderliğimizin kadın kurtuluş çizgisi çerçevesinde yetkinleşmiş bir kadın hareketini geliştirmeden gerilla da, serhildan da geliştirilemeyeceği gibi, demokratik konfederalizmin inşası da geliştirilip ilerletilemez tespiti yapılmıştır. Çünkü kadın toplumun öncü gücüdür. Kadının katılımı, harekete geçirilmesi olmadan nitelikli, kitlesel bir serhildanın pratikleşmesi ve gerillanın nitelik ve nicelik olarak büyütülmesi de mümkün değildir. Belli bir mücadele yürütülmekle ve kadın hareketi belli bir sistem kazanmış olmakla birlikte, kimi yerde kitleselleşme sorunlarını, kimi yerde ise kitlesi yoğun olmasına rağmen kadrosal ihtiyaçları karşılama gibi sorunlarını köklü bir biçimde aşmasının gereği belirtilmiştir.

Demokratik komünal sistemin diğer bir öncü gücü olan gençlik ve mücadelesi üzerinde de durulmuştur. Yürütülen tartışmalardan da hareketle, gençlik hareketinde belli bir toparlanma olmakla birlikte istenilen düzeyin yakalanmadığı belirtilmiştir. Özellikle serhıldanların yükseldiği bir dönemde harekete geçen kesimlerin gerektiği kadar serhıldanlara ve gerillaya aktarılamaması ve kalıcı örgütlülüklerin geliştirilememesi bir yetersizlik olarak yaşanmıştır. Bu yetersizliklerin hızla aşılması temelinde gençliğin önümüzdeki dönemi kazanmada öncülük rolünü derinlemesine görerek rolünü mutlaka oynaması gerektiği belirtilmiştir.

6.Genel Kurul'un üzerinde durduğu diğer temel bir sorun da Kürdistan parçalarında ve yurtdışındaki öncülük ve örgütlülük düzeyi olmuştur. Gerek raporlara yansıyan gerekse de yürütülen tartışmalarda hareketimizin parça koordinasyonlarının yeterli düzeyde yoğun ve yetkin bir biçimde kendi parça somutuna göre pratiği derinleştiremediklerinin tespiti yapılmıştır. Geçmiş yıllara nazaran belli bir inisiyatif kazanılmış ve gelişme sağlanmış olsa da halen sistemi inşa etmede yaşanan yetersizlikler bulunmaktadır. Hareketimize karşı çok yönlü saldırıların olmasından hareketle, her parça ve yurtdışı koordinasyonlarının mutlaka bulundukları alanda demokratik bir otorite olarak, sürece yanıt verebilecek düzeyde bir yetkinleşmeyi yaşamalarının dönemi kazanmanın öncü duruşunun zorunlu bir gereği olduğu önemle belirtilmiştir.

5. Genel Kurulda demokratik komünal sistemin temel öncü örgütlenmelerinden birisi olan alan çalışma merkezleri üzerinde de durulmuştur. Sistemin işleyebilmesi ve kendisini örgütleyebilmesi için parça koordinasyonlarının yanı sıra alan merkezlerinin örgütlülük ve öncülük rollerinin geliştirilerek yetkin kılınamamasının yol açtığı sorunların giderilmesi gereği vurgulanmıştır. Bunun tabana dayalı demokratik bir sistemi örgütlemek için hayati önemde olduğu belirtilmiştir. Aksi takdirde birbirini dinlemeyen, herkesin kendisini bir baş saydığı, konfederal sistem adı altında benmerkezciliğin uygulandığı bir düzen ve işleyiş söz konusu olursa demokratik konfederalizm değil, anarşizm gelişecektir.

Genel Kurulumuz, dünya, bölge ve Kürdistan'daki siyasal gelişmeleri değerlendirme temelinde diplomasi faaliyetlerimiz üzerinde de durmuştur. Kürdistan'ın uluslararası sömürge olma özelliği ve uluslararası ilişkilerin 90'lı yıllardan itibaren daha fazla karmaşıklaşması göz önüne getirilerek bu saha çalışmalarının üzerinde önemle durularak geliştirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bu alanda önemli bir tecrübe birikmesine rağmen, aynı zamanda önemli bir kadro açığı bulunmaktadır. Kadrosal sorunların yanında, diplomasi çalışmasını belli alanlarla ve kesimlerle sınırlama yerine dünyanın her alanına açılan, çeşitli devlet dışı kesimlerle de ilişki kurmayı hedefleyen, bu konuda atılan mütevazi adımların bir sistemlilik ve süreklilik temelinde geliştirilmesinin zorunluluğu üzerinde durulmuştur.

Demokratik komünalizmin örgütlendirilmesinde sistemin yaşadığı diğer bir sorun olan öncülük sorunu

üzerinde de durulmuştur. Bazı iddiaların tersine, özellikle Kürdistan'da netleşmiş demokratik öncü kadro ve onun örgütlülüğü geliştirilmeksizin demokratik komünalizmi inşa etmek mümkün değildir. PKK'nin KCK sistemi içindeki rolü bu anlamda ideolojik, felsefik, örgütsel, siyasi öncülük ve kurmaylık anlamındadır. Bütün süreçleri tartışan, analiz eden, yönlendiren, planlayan, tabandan gelen görüş, öneri ve kararları üstte ortaklaştıran ve herkesin uyması gereken bir planlama düzeyine çıkaran bir kurmay örgütlülüğü geliştirmek bu anlamda hayati önemde bir konudur. Bu durum, yeni bir sistemi inşa etmedeki iddia ve iddiadaki ciddiyeti de ortaya koymaktadır.

Her mücadelenin bir de zindan cephesinin olduğunu belirten 6. Genel kurulumuz, zindanların mücadele tarihimizdeki önemli bir yeri olduğuna vurgu yapmış, zindanlarda örgüt ve yaşam üzerinde durularak aşılması gereken kimi yetersizliklere dikkat çekmekle birlikte direnişi sürdürme ve hamlesel sürece katılımda belli bir tutumun sahipliğinin yapıldığı da vurgulanmıştır. Artık sadece bir alanla sınırlı değil, Kürdistan'ın tüm parçasında ve yurtdışında önemli sayıda kadro, sempatizan ve yurtseverlerden oluşan bir yapı zindanlarda bulunmaktadır. Bir davanın, ideoloji ve felsefenin zindanlardaki direnişinin, o davanın aynı zamanda geleceği kazanmanın da garantisi olduğundan hareketle, zindanlarda düşmana karşı direnişi geliştirmenin yanı sıra, yaşamı örgütleme başta olmak üzere, kendisini her alanda ideolojik, politik, örgütsel, felsefik olarak yetkinleştirerek dışarıya hazırlamanın gereği Önderlik, halk ve mücadele gündeminden kopmaya izin verilmemesi üzerinde önemle durulmuş, var olan tasfiyeci etkilere karşı mücadeleyi yöntemlice ve yetkince yürütmenin önemine işaret edilmiştir.

6. Genel Kurul kararlaşmaları ulusal birlik komşu halklarla kardeşlik, demokratik konfederalizmi inşa, gerilla ve serhıldanı büyütme temelinde Önderliği özgürlüğüne kavuşturmayı hedeflemektedir

Yapılan siyasal değerlendirmede izleyeceğimiz politik doğrultunun belirlenmesi ve genel faaliyet değerlendirmesinin yanı sıra, demokratik komünal sistemimizin temel örgütlenme merkezleri olan İdeolojik, Siyasi, Sosyal ve Halk Savunma merkezleri ve kadın hareketinin kadına ilişkin sunduğu planlama ve projeler tartışılarak önümüzdeki süreçte yerine getirilmesi gereken görevler de belirlenerek karar altına alınmıştır.

İdeolojik alan merkezi yeni dönem planlamasının eksenine egemen sistemin topluma ideolojisizliği dayattığı, toplumu düşünceden kopararak kapitalist moderniteyi hakim kılmaya, ve bu temelde toplumu kontrole alarak sömürüyü derinleştirmeye çalıştığından hareketle önümüzdeki süreçte, hareketimizin ve kadrolarımızın yürüteceği ideolojik mücadele ve halkın Önderlik ideolojisi ve felsefesi temelinde eğitilmesine ilişkin önemli bir kararlaşmaya ulaşmıştır. Özellikle tüm kurumlarımızda kadrolarımızda ve yurtseverlerde militan ve yurtseverlik ölçülerinin geriye çekilmesine karşı yürütülen ideolojik mücadele ile, her alandaki ölçülerin netleşmesi hedeflenmektedir. Bu çerçevede basın, kültür ve bilim-aydınlanma komiteleri bu amaç doğrultusunda, kendi alanlarında gerekli olan planlamalara kavuşmuşlardır. Önderlik görüşlerinin yaygınlaştırılması için gerekli olan kitap, dergi ve broşürlerin yayınlanmasının yanı sıra harekete yönelik ideolojik saldırılar konusunda kadro ve halkın aydınlatılması, ulusal-demokratik bilincin geliştirilmesi için, gerekli örgütlülük ve kurumlaşmaların sağlanması, sanatsal ve kültürel çalışmaların yürütülmesi planlamasının özü olarak ortaya koymuştur.

Siyasi Alan merkezi, Kapitalist modernitenin izlediği siyaset yarattığı tüm düşünsel, politik kurumlar toplum yaşamını ekolojik, ekonomik ve toplumsal alanları tahrip etmekten başka bir sonuç yaratmadığı gerçeğinden hareketle başta Kürdistan'da ve Ortadoğu'da demokratik konfederalizmi geliştirme temelinde belli bir planlamaya kendisini kavuşturmuştur. Bu çerçevede demokratik siyasetin argümanlarını ve kadrolarını oluşturma, öz yönetim organlarını yerel düzeyde geliştirme, hukuk sistemini inşa etme ve halkımızı mücadeleden alıkoyan köleleştirme siyasetlerine karşı mücadele etme kararı alınmıştır.

Bununla birlikte her Kürdistan parçası ve yurtdışının özgünlüklerine göre siyasal çalışmaların planlanarak yürütülmesinin yanı sıra Kerkük'ün öneminden hareketle bir tutum belgesinin hazırlanması kararlaştırılmıştır. Yine Hasankeyf ve Munzur'da planlanan baraj projelerinin engellenmesi için daha güçlü ey-

lemliliklerin geliştirilmesi de alınan diğer bir karar olmuştur.

Sosyal Alan Merkezi bir yandan toplumsal kesimleri örgütleyerek demokratik komünal sistemin örgütlendirilmesini bir yandan da serhıldanı örgütleme görevini üstlenmiş ve kendisini bu temelde planlamıştır.

Düşmanın toplumsal alanda halkımıza karşı yürüttüğü asimilasyon, toplumsal yozlaştırma, açlık, yoksulluk, fuhuş vb politikalarının boşa çıkarılması açısından da yürütülecek çalışmalar büyük bir öneme sahip olduğu önemle belirtilmiş, alternatif sosyal projeler geliştirmenin yanında, bu politikayı geliştirmek isteyen güçlere karşı da etkili bir mücadele kararı alınmıştır.

Özellikle işçi-emekçi kesimlerin her türlü sendika ağalığı ve bürokrasisine dayanan gerici sendikacılıkları aşarak demokratik komünal sendikacılık esprisi temelinde örgütlendirilme çalışmalarının yoğunlaştırılması, var olan sivil toplum kurum ve derneklerin yeniden yapılandırılması ve çeşitli meslek gruplarının örgütlülüğünün geliştirilmesi yıllık planlamaya alınmıştır.

Bu çerçevede kadın akademilerinin kurulması, uygun yer ve mekanlarda kadın parklarının ve kadın koruma evlerinin açılması, Êdî Bese hamlesine her alanda özgün zengin eylemlerle katılımın sağlanması ve yerel kadrolaşmalara dayalı örgütsel büyümenin tüm alanlarda gerçekleştirilmesi, meclis, komün örgütlenmelerine hız verilmesi kararlaştırılmıştır. Toplumsal cinsiyetçiliğe ve siyasal islamın kadın üzerindeki saldırılarına, intihar ve kadına yönelik her türlü şiddete karşı mücadeleyi Kadın kurtuluş ideolojisi temelinde yürütülmesi hedeflenmiştir.

Kapitalist sistemin gençlik üzerindeki politikalarını boşa çıkaracak, gençliğe tarihsel, toplumsal bilinç ve demokratik öncü kimliğini kazandıracak gençlik akademilerinin kurulması, Êdî Bese Hamlesine güçlü katılım temelinde her alanda eylemlerin yükseltilmesi, Konfederal sistemin geliştirilmesi için her mahalle, köy, şehir vb yerlerde komün ve meclis örgütlenme çalışmalarının güçlendirilip hızlandırılması, toplumun aydınlatılması ve savunulması için her alanda öz savunma örgütlenmelerinin geliştirilmesi kararlaştırılmıştır. Yine Gençlik üzerindeki asimilasyon ve oto asimilasyona dönük *'Zimane Me Rumeta Meye'* (Dilimiz Onurumuzdur) şiarı altında gençlik içerisinde Kürtçe dil eğitiminin örgütlendirilmesi hedeflenmiştir. Uygun alanlarda Kürt Dili Akademilerinin kurulması ve giderek diğer parçalarda şubelerinin açılmasının hedeflenmesi, 'Êdî Bese, Em bı Zımané Kurdi Perwerdeyé Dıxazın' şiarı altında hamlenin güçlendirilmesi amacıyla uygun parçalarda eylem ve etkinliklerin geliştirilmesi kararlaştırılmıştır.

Şehit Ailelerinin örgütlülüğünün geliştirilmesi ve gazilerin kurumsal olarak güçlendirilmesi ve mücadelenin her alanına daha aktif katılım imkanı sağlayacak bir konumlanmanın yanı sıra Halk Sağlığı çalışmalarının tüm alanlarda örgütlülüğünün geliştirilmesi ve uygun alanlarda gerekli kurumlaşmaların yaratılması karar altına alınmıştır.

Kuzey Kürdistan'da Türk devletinin GAP planı başta olmak üzere, mikro kredi vb yöntemlerle yoksullaştırılan, açlığa ve işsizliğe mahkûm edilen halkımızı etkilemeye çalışan özel savaş siyasetine karşı, toplumsal koşullarımıza uygun kooperatifleşmeye dayalı bir ekonomik sistem ve gerçekçi bir mali politikanın yürütülmesi benimsenmiştir.

Önderliğimize ve halkımıza yönelik imha saldırılarına karşı gelişen Êdî Bese Hamlesine aktif savunma savaşını geliştirmek için tüm hareketimiz ve halkımız tarafından HPG'nin maddi ve manevi olarak daha aktif ve etkin desteklenmesi, Kürt gençlerinin gerillaya katılımının herkesçe ve her yerde teşvik edilmesi, Kürt toplumunun yaşadığı her yerde olası saldırılara karşı öz savunma örgütlülüğünün ve bilincinin geliştirilmesi, kahraman şehitlerimize her düzeyde daha güçlü sahip çıkılması, şehitlerimizin yurtsever ve demokrat özelliklerinin topluma daha yoğun taşırılarak yeni toplumun Önderlik ve şehitlerimizin doğru yaşam ölçü ve özellikleri temelinde yaratılması karar altına alınmıştır.

Genel Kurul kararları netleşmiş militan kişiliklerle pratikleştirilecektir

6. Genel Kurul, yukarda özünü ortaya koyduğumuz çerçevede ciddi kararlar almıştır. Düşmanın saldırı ve politikalarına karşı izleyeceğimiz politikalar netleştirilmiştir. Bu planlama ve görevler netleşmiş ve kararlaşmış militan ve onun öncülüğü olmaksızın başarıyla yerine getirilemez.

Êdî Bese hamlesi stratejik anlamı olan bir hamledir. Sonuç alınıncaya kadar sürdürülecektir. Hamlemizin ideolojik, örgütsel, siyasi, toplumsal, diplomatik, kültürel ve askeri yanı bulunmaktadır. Ancak tüm bu alan çalışmaları esas olarak Serhıldanları sadece Kuzey Kürdistan'da değil, tüm alanlarda bunu hedeflemek, geliştirip, süreklileştirmek, zengin taktiklerle daha sonuç alıcı kılmak için halk örgütlenmesinde daha güçlü adımlar atılmalıdır. Halka gitmeyen, halkı söz, karar ve irade haline getirme çalışması yürütmeyen bir çalışma asla kabul edilmemelidir. Ancak böyle bir çalışma ile halk örgütlenebilir, serhıldanlar süreklileşerek sonuç alıcı kılınabilir.

Diğer temel bir görev de, düşmanın yüksek teknoloji ve taktiğini boşa çıkaracak, yenilmezliğini bir kez daha kanıtlayacak, derin gizliliği ve disiplini esas alan, manevra kabiliyeti ve vuruş gücü yüksek bir gerillayı geliştirmektir. Yani ileri tekniğe karşı insan tekniği, insan iradesi ve insan yeteneğini sonuna kadar geliştirmek ve bu temelde gerillada derinlik ve profesyonelliği geliştirmek gerekmektedir. Gerilla bir yere çakılıp kalmamalı, araziyi derinliğine ve genişliğine kullanmalıdır. Halkın içinde ademi merkeziyetçilik derinleştirilmelidir. Kendi inisiyatifi ile her şeyi yapabilmelidir. Ancak böyle bir değişimi kendisinde yaratmış Kürdistan özgürlük gerillaları hamleyi başarıyla yürütebilir ve zaferi kesinleştirebilir. Gerillanın niteliği yükseltilirken, öte yandan nicelik olarak da gerillaya katılımı tüm mücadele sahalarının en başta gelen görevi haline getirmek gerekmektedir.

Önümüzdeki diğer temel bir görev ise bütün alanlarda demokratik komünal sistemi inşa etmektir. Bu konuda sınırlı da olsa bazı adımlar atılmıştır. Ancak bunu geliştirmek gerekmektedir. Sistemi inşa etmenin zaferi kesinleştirmek olduğu bilinciyle harekete geçilmelidir. Bilinmelidir ki, sistem oturtulmadıkça ve halk demokratik bir güç haline getirilmedikçe sonuç almakta mümkün değildir.

Bu görevleri yerine getirmek ancak öncüleşen kadro ile mümkündür. Sistemi inşa edecek olan kadronun önce sistemin ideolojik, felsefik özünü kendisine yedirmiş olması gerekir. Çünkü Kürdistan'da sömürgeci devletler çeşitli araç ve yöntemlerle yoğun bir ideolojik mücadele yürütmektedirler. Bu konuda kadrolarımızın yaşadığı ideolojik yetersizlik göz önüne getirildiğinde bunun ne kadar hayati bir ölçü olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır. Gerçekte özgürlük çizgisi temelinde bir eğitim olmaksızın Kürdistan'da birlik ve iradeleşme gerçekleştirilemez. Kürdistan tarihi bunu fazlasıyla kanıtlamaktadır.

Eğer bugün bir halk gerçekliği ve başarıdan söz ediliyorsa, bunun temelinde Önder Apo'nun yarattığı felsefe, ideoloji ve siyaset vardır. Tüm dinlerden, mezhep, aşiret ve dört parça Kürdistan'dan, farklı lehçelerden insanı bir araya getirmesi, kalıcı, istikrarlı bir birlik yaratması tümüyle ideoloji sayesindedir. Birleştiren, ortak refleks, ruh ve düşünce yaratan ideolojidir. İlerletecek ve başarıya götürecek olan da ideolojidir. Kadrolarda eğer ideolojikleşme gelişirse o zaman KCK sistemi de gerçekleştirilebilir. Serhıldanları güçlendirebilir, gerillada taktik performans yükseltilebilir.

Şu anda Kürdistan'da çok olağan üstü koşullarda bir mücadele yürütülmektedir. Olağanüstü koşullar olağanüstü kişilikler gerektirir. Süreç, Kürdistan özgürlük mücadelesinin ilerletilmesi ve Önder Apo'yu özgürleştirmek, demokratik özgür Kürdistan'ın yaratılması için mevcut koşullar altın değerindedir. Başarmanın imkânları her zamankinden daha fazlalaşmıştır. Ancak unutulmamalı ki, çok yönlü ve vahşi saldırılar altında da bulunmaktayız. Kazanmak hiç de kolay değildir. Kimse de Kürdistan halkına özgürlüğü bahşedecek durumda değildir. Kazanabiliriz derken, dönemin görevlerine istenildiği gibi cevap verilebilirse başarabiliriz. Bu hiçbir zaman göz ardı edilmemesi gereken bir gerçekliktir. Sürece cevap verebilmemiz için de görevlerin üzerine net bir tutum ile yürümek gerekmektedir. İstenildiği gibi cevap veremezsek, şu anda bulunduğumuz noktanın da gerisine düşme riski hiçbir zaman akıldan çıkarılmamalıdır. Bu da ciddi bir tehlike olarak önümüzde durmaktadır. Belki tümden tasfiye etmeleri mümkün değil ancak, altın değerindeki özgürlük fırsatını da kaçırabiliriz. Oysa bu fırsat büyük emek ve çabalarla yaratılmıştır. Bu koşullardan bir özgürlük zaferi çıkarmayı boynumuzun borcu olarak kabul etmeliyiz.

Değerli Arkadaşlar,

Özgürlük maratonumuz tarihin bu aşamasında artık başarıya ulaşmak durumundadır. Başarının adımlarını artık atabilmeliyiz. Bu nedenle en başta kadrolarımızın yüksek düzeyde kendisini tüm gücüyle katarak çalışması gerekmektedir. Kim neredeyse, hangi görevin başında ise görevini mutlaka başarı temelinde yerine getirmelidir.

Geçen çalışma süresince hepimizi derinden etkileyen büyük şehadetlerin yaşandığı bilinmektedir. Şu an gururla andığımız gelişmelerin onlar tarafından yaratıldığı bir gerçektir. Bu bizi şehitler karşısında borçlu kılmaktadır. Ne olursa olsun, onlara karşı olan boyun borcumuzu ödeyebilmeliyiz. Büyük kahraman şehitlerimiz bu konuda bize en büyük gücü vermektedirler. Eğer onlar yaşamları pahasına bize bu imkanları sunmuşlarsa, bizlerin de buna layık olma gibi bir görevimiz ve sorumluluğumuz vardır. Bu da dönemin görev ve sorumluluklarına sahip çıkma temelinde başarmaktan başka bir şey değildir.

Tarihin bu önemli aşamasında Kürdistan halkının kurtuluş ve özgürlük umutları artmıştır. Hareketimizden ve kadrolarından büyük beklentileri vardır. Bunu her söylemlerinde ve sloganlarında dile getirmektedirler. Çünkü umut hareketimizde ve onun fedai militanlarındadır. Halkımızın yüzlerce yıldır dinmeyen özgürlük hayalleri vardır. Apocu militanlar tarihin bu aşamasında Kürt halkının bu hayallerini gerçekleştirme talebini karşılamak gibi bir görevle karşı karşıya bulunmaktadırlar.

On bini aşkın şehidimizin analarının yüreği yanmaktadır. Onlar niçin en değerli varlıkları olan oğullarını ve kızlarını toprağa verdiler? Hepsi özgür, demokratik bir halk ve ülke yaratalım diyedir. Bu nedenle de Kürdistan analarına layık olmalıyız. Ve Kürt çocuklarının geleceğini karanlıkta bırakmamalı, onlar için mutlaka özgür bir gelecek yaratmalıyız. Temel görev ve sorumluluğumuz budur.

Bunun için de tüm Apocu militanların, bizi öncüleştirmeyen, mücadeleci kılmayan, doğru pratikleştirmeyen, savaştırmayan, örgütleştirmeyen ve gelişme yaratmayan tarzlarımıza, duruşlarımıza, bireyciliklerimize 15 Ağustos'un 24. yıldönümünü karşılamaya hazırlandığımız şu günlerde, Agitçe Êdî Bese demeliyiz. Tüm kadro ve çalışanlarımızı süreci bu temelde karşılayacaklarına olan inanç ve güvenle selamlıyor, başarılar diliyoruz.

Kongra Gel Başkanlık Divanı-KCK Yürütme Konseyi

"Diğer temel bir görev de, düşmanın yüksek teknoloji ve taktiğini boşa çıkaracak, yenilmezliğini bir kez daha kanıtlayacak, derin gizliliği ve disiplini esas alan, manevra kabiliyeti ve vuruş gücü yüksek bir gerillayı geliştirmektir. Yani ileri tekniğe karşı insan tekniğini esas almak ve bu temelde gerillada derinlik ve profesyonelliği geliştirmek gerekmektedir"

Serhildan ruhuyla çalışmalara yüklenelim

"Bazı kurumlarımız işlevsizlikten, eğitimsizlikten ve örgütsüzlükten dolayı, neredeyse kör-kötürüm hale gelmişlerdir. Yurtseverlik, demokrasi ve demokratik kültür yok gibidir. Birer yurtseverlik ve demokrasi okulu olması gereken dernek ve kurumlarımız bile gelenekselliğin ağır etkisi altındadırlar. Hatta bazı bölgelerde dinsel ve mezhepsel ayrımcılık bile yapılabilmektedir. Özgürlüğü ve demokratik bir gelecek için her biri büyük bedeller ödemiş olan insanlarımızın ve halkımızın, bu denli geri ve geriletici bir durumda kalmasının tek sorumlusu kadrolarımız ve çalışan arkadaşlarımızdır. Dinsel, bölgesel, mezhepsel, aşiretsel vb tüm farklılıkların tek birleştirici gücü ve bileşkesi özgürlük hayallerimiz, soylu mücadelemiz, Kürtlüğümüz ve Kürdistanlılığımızdır"

CDK Koordinasyonu

Tüm çalışan yapımıza!

Bazı dönemler vardır ki, kader tayin edicidir. Hareket ve halk olarak, tam da böyle bir süreçten geçmekteyiz. Büyük tehlikeler kadar, büyük kazanma imkanları bulunmaktadır. Ancak geleceğimizin nasıl olacağı, tek kelimeyle bizlere bağlıdır. Karşı güçlerin yönelimleri ve dış faktörler, sürecin seyri bakımından ancak etkileyici olabilir. Gerçek bu olmasaydı, 35 yıllık tarihimizden bugün geriye hiç bir şey kalmayacak, esamemiz bile okunmayacaktı. Oysa Özgürlük hareketi, bunun tersini kanıtlayarak gelişip büyümüştür. Onlar bizi ne kadar yok etmek istedilerse biz o kadar büyüdük ve çoğaldık. Kürdistan'da kazandıran tek çizginin, gücünü halktan ve öz değerlerinden alan direniş çizgisi olduğu, en son tarihi değerdeki Zap direnişi ve Êdî Bese hamlesi kapsamındaki serhildan süreciyle de, bir kez daha net bir şekilde, dost, düşman herkese kanıtlanmış bulunmaktadır. Şimdi Êdî Bese hamlesinin ikinci aşaması vesilesiyle kahramanlıklarla, fedailik ve fedakarlık ruhuyla dopdolu 35 yıllık tarihimizi tüm görkemliliğiyle arkamıza alıp, tam da galebe çalmanın zamanıdır. Bunun için olması gereken ne varsa, her şeye sahip olduğumuzu rahatlıkla belirtebiliriz. Hiç kimse "zorluk var, imkan yok" demesin. En zor koşullarda, en kıt imkanlarla bu düzeye gelinmişse, büyük bedeller ve kahramanlıklarla yaratılan muazzam düzeydeki bugünkü imkanlarla, katbe kat fazlasını gerçekleştirmek mümkündür ve daha kolaydır. Bu halk, isterse ve çalışırsa yapabildiğini, başarabildiğini en başta kendisine olmak üzere tüm dünyaya kanıtlamıştır. Bundan daha büyük bir güven, moral ve güç kaynağı yoktur. Yeter ki zeka, güç ve imkanlarımızı doğru kullanmasını bilelim. Bunu başardığımız ölçüde kimliğini, kişiliğini ve özgürlüğünü kazanan bir halk ve hareket olacağımız kesindir. Dolayısıyla her şey elimizdedir. Her şey gerçekten yiğit duruşumuz kadar, akıllı ve doğru çalışma tarzımıza bağlıdır.

Gerilla özgürlük mücadelesinin motor gücü ve sinerji kaynağıdır

Mücadelemiz bir bütündür. Önderliğimiz olmazsa hiç bir şeyimiz olmaz. O halde her şeyden önce, her şey Önderliğimiz için diyeceğiz. Gerilla, özgürlük mücadelesinin motor gücü ve sinerji kaynağıdır. Onsuz bir özgürlük mücadelesini düşünemeyiz. Türkiye ve Kürdistan temel mücadele sahalarımızdır. Beynimiz, yüreğimiz, hatta rüyalarımız bile ülkemiz ve halkımızla olacak, kalbimiz ona göre atacaktır. Avrupa da esaslı bir mücadele sahamızdır. O halde, hakkı neyse tam vereceğiz ki, mücadele bir bütünsellik içerisinde gelişebilsin. Yoksa tek başına, "*Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor*" demekle, özgürlük gerçekleştirilemez. Her mücadeleci insanımız, her kadromuz ve örgütümüz, bunu bilerek kendini ikiye, üçe katlarsa ancak gerçek hedeflerimize ulaşabiliriz. Nasıl ki, bir otomobil eksik tekerlekle yola çıkamaz ya da lastiklerinden biri patlaksa diğer üç tekerlek üzeri sağlıklı yol alamazsa, özgürlük mücadelesi de böyledir. Serhildansız bir gerilla yetmez. Gerillasız bir serhildanın gelişip süreklilik kazanamayacağı da bir o kadar gerçektir. Şüphesiz hareketimizin beyni ve motoru ülke'dir; öncülük

eden ve sürükleyen de odur. Ancak Özgürlük hareketinin kendisini örgütleyemediği bir Avrupa, hareketin nefes borularının azalması, hatta tıkanması demektir. Demek ki Avrupa sahası, Özgürlük hareketi açısından bu kadar önemlidir.

Zalimin zulmüne karşı özgürlük mücadelesi vermekteyiz

Hemen belirtelim ki, bu Avrupa bizim Avrupa'mız değildir. İyisi kötüsü güzellikleri ve çirkinlikleriyle her neyse, Avrupalıların Avrupa'sıdır. Biz zulmün, inkarın, katliamın, işkencenin, zindanın, açlığın ve sefaletin bir sonucu olarak buralarda soluk almışız. Yani köklerimizden, ana yurdumuzdan zorla kopartılarak buralara savrulmuş bir halkız. Zalimin zulmüne karşı özgürlük mücadelesi vermekteyiz. Bunun için ve hiç bir zaman kendimiz olmaktan çıkmamalıyız. Ülke topraklarımıza, özgürlük mücadelemize sımsıkı tutunmalıyız. Bilmeliyiz ki, köklerimizden koptuğumuz an, bitkiye su yerine ayran verilmesi misali, Avrupa sisteminin şerbetiyle ancak kupkuru bir hale geliriz; ruhu çekilmiş bir tabutluktan öteye gidemeyiz.

Kimliğimizi, kültürümüzü, dilimizi, tarihi ve doğal değerlerimizi ne kadar yaşar ve yaşatırsak, hayat da bize o kadar yüzünü çevirecek ve gülümseyecektir. Avrupa çalışmalarımızı "örgüt; kadro, çalışan veya halk-kitle" üçlüsü biçiminde ele almak, yanlış olmayacaktır. **Kadro**; Özgürlük hareketini temsil edendir. İdeolojik politik duruşuyla, yaşam ve ahlak ölçüleriyle, emek ve çalışma tarzıyla bu böyledir. **Çalışan** ise en özet anlamıyla, Özgürlük hareketini kitleye taşıyandır. Yani bir bölgede binlerce, onbinlerce kitlemiz varsa, bir ya da iki kadromuzun bütün bu kitlemize ulaşması mümkün değildir. Asıl rol, çalışan arkadaşlara düşmektedir. Hareketin hedeflerini, beklentilerini, örgüt ve eylem gücünü ortaya çıkaran ve yönlendirecek olan çalışandır. **Kitle** ise altın rezervidir; yani hazinedir, potansiyeldir. Kim ne kadar eğitir ve örgütlerse o kadar eyleme kaldırır, güç alır ve güçlendirir. Halka ve kitleye rağmen hiç bir şey ne başarılır, ne de anlamlıdır. Tekrar çalışmanın rolünü vurgularsak; örgüt ile kitleler arasındaki temel bağ ve esas halka, çalışan arkadaşlar olmaktadır. Bu bağ ya da temel halka dediğimiz arkadaşların olmadığı bir yerde, çalışmak ve çalıştırmak, neredeyse olanaksızdır. Zira çalışan olacak ki, çalışma yürütülsün. Çalışan yoksa çalışma nasıl olacak? Demek oluyor ki çalışan, aynı zamanda örgüt ile kitle arasındaki hayati iletişim bağıdır. Kitlenin örgütle ve örgütün de kitleyle buluşması, esasen çalışan üzerinden olmaktadır.

Çalışan arkadaşlar örgütü kitleye kitleyi de örgüte taşıyandır

Çalışan arkadaşların çok değerli ve ateşli bir yurtseverlikle dolu oldukları tartışmasızdır. Bu arkadaşlar ailelerine karşı sorumluluklarıyla birlikte, dinlenme, uyku vb temel yaşam ihtiyaçlarından feragat ederek, örgütsel çalışmalara zaman yaratmaktadırlar. Bu anlamda örgütsel çalışmalara ayırdıkları zaman ve gayretleri gerçekten değerlidir. Biz de bu arkadaşların duruşlarını, çok anlamlı ve değerli bulmaktayız.

Fakat bütün bunların yanında, önemli ve çözümlenmeye değer diğer bir husus da, çalışan arkadaşların tarz, üslup, ilişki, hassasiyet, eğitim ve temsiliyet düzeyleridir. Çünkü, çalışan arkadaşlar örgütü kitleye, kitleyi de örgüte taşıyandır dedik. Bu şüphesiz heyecan verici, onurlu bir pozisyondur. Ama bilmeliyiz ki, bunun ağır, bir o kadar da önemli görev ve sorumlulukları vardır. Örgüt, çalışanını halktan birisi gibi görmekte ve onun üzerinden halkla ilişkilenmektedir. Halk ise çalışanın şahsında örgütü görmekte ve onun üzerinden örgütle buluşmaktadır. Dolayısıyla çalışan arkadaşlar, burada çapraz ve çifte bir görev ve sorumluluk altına girmiş olmaktadırlar. Sadece sorumluluk da değil, rolleri gereği aynı zamanda çapraz ve çifte bir denetim altındadırlar. Bunun anlamı elbette büyüktür. Yani çalışan şayet bir yanlışlık yaparsa bu pratik olarak ikiye katlanmış demektir. Tersi de doğrudur; doğru ve yeterli çalışan kitleyi de örgütler, örgütü de katlayarak büyütmüş olur.

Üzülerek, hata deyim yerindeyse öfkeyle belirtmek zorundayız ki; pek çok alanda, pek çok çalışan arkadaşımız, bazen gerçekten büyük hata ve yanlışlıklara girmektedir.

İşin içine tepki ve duygusallığımızı katmadan çalışmaları yürütmeliyiz

Çalışanın, çalışanı reddetmesi "O varsa ben yokum" demeye getiren üslup ve tavırları, oldukça zorlayıcı olmaktadır. Örgütün sorunlara genel bir yaklaşım tarzı, üslup ve ölçüleri vardır. Sorunları örgütle paylaşıp ya da örgütün perspektif ve tutumuna uygun bir çözüm arayışına girmek yerine, her arkadaşın kendisini esas alarak, kendince bir ölçü ve tutum belirlemesi, niyet ne olursa olsun örgütsüzlüğü, ölçüsüzlüğü, bireyciliği ve bencilliği geliştirmektedir. Böylece sayısal ve niteliksel olarak büyümesi ve gelişmesi gereken çalışan arkadaşlar, hem güç yitirmekte hem de görev ve sorumluluklar karşısında yalnız kaldıkları için hem zorlanmakta ve hem de zorlamaktadırlar. Birçok bölgede arkadaşların yıllardır kendilerini çoğaltamamalarının, zorlanmalarının ve çalışmalarının verimsiz ve yetersiz olmasının nedeni biraz da budur. Geleneksel Kürt kişiliğinin, tepkiselliğin ve duygusallığın sirayet etmediği yer neredeyse yok gibidir. Değerlendirme ve kararlarımızda çoğu kez böyle davranmaktayız. İşin içine tepki ve duygusallığımızı katmadan, sanki bizden bir şeyler eksiliyor gibi davranmaktayız. Yani ille de kırıp dökeceğiz ki, ondan sonra derleyip toparlayalım. Halbuki her arkadaşın bir temsiliyeti vardır. Sorumluluklarımız gereği, rastgele olamayız. İlle de birilerinin canına okuyup adeta sıfırlama hak ve lüksünü kendimizde göremeyiz. Kaldı ki, başarımızın ölçüsü ne kadar yeni çalışan kattığımız, ne kadar yeni kitleye ulaşıp örgütle ilişkilendirdiğimizdir. Ve bu, aynı zamanda emeğimizin en değerli karşılığı, mutluluk ve gurur kaynağımızdır. Dolayısıyla yeni

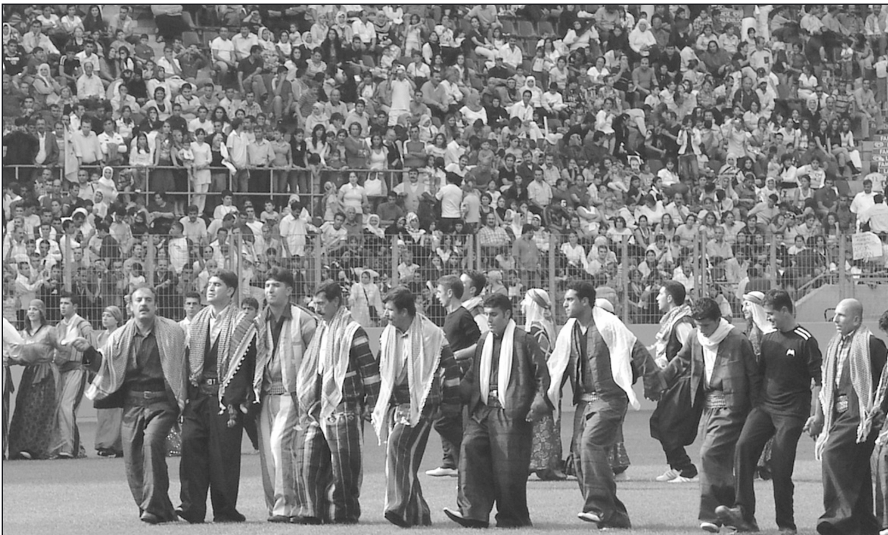
insanların çalışmalara katılması, eskiden bizden uzak olan kesimlerin şimdi yakınlaşma arayışına girmesinden, ne gerekçeyle olursa olsun rahatsız olmak şurada kalsın, mevcut çalışan arkadaşlarımızın büyük sevinç ve gurur duymaları gerekir.

Sorunlar yeni sorunlara neden olursa bu çözümsüzlük yaratır

Şunu açıkça belirtelim: Alanlar ve bölgeler çalışan arkadaşlardan sorulur. Kendileri sorumludurlar. Kaç yeni arkadaş kazanıldı, kaç yeni ilişki veya çevreye ulaşıldı? Bu vb sorunlara sürekli olarak çözüm olması gereken bu arkadaşlardır. Bulunulan alan ya da bölgedeki sorunlar nelerdir, bu sorunlar nasıl çözülür diye kafa patlatması gerekenler de temelde bu arkadaşlardır. Var olan her sorun bir çözüm gerekçesi yapılırsa bu iyidir ve gelişmeye işarettir. Ancak sorunlar yeni sorunlara neden olursa bu da haliyle kötüdür ve çözümsüzlüğü işaret eder. Çözümsüzlük de her türlü dedikodu, spekülasyon, anarşi, keşmekeşlik ve kendiliğindenciliğe hizmet eder. Dikkat edilirse nerede çözümsüzlük, tembellik, sorunlar varsa orada dedikodu, kaos, sevgisizlik, seviyesizlik ve keşmekeşlik vardır. Bütün bunlara yanıt olması gereken elbette başta örgüt kadrolarıdır. Ancak çalışan arkadaşlar da bundan kadrolar kadar sorumludurlar.

Zaman zaman ulaşan kimi raporlarda ve bizzat yaptığımız görüşmelerde gruplaşma, birbirini takmama, dinlememe, bildiğini okuma, benmerkezci, örgütü işletmeme gibi durumlarla karışlaşmaktayız. İşte öfke duyduğumuz bu tür yaklaşımlardır! Neyin grubu ve ne adına grup? Neden grup! Ve neden grup tavrı! Birlikte hareket etme, birlikte tavır geliştirme, birlikte çalışma ya da birlikte çalışmalardan çekilme! Halk ve ülke olarak yüz yıllar hatta bin yıllardan beri zaten iliklerimize dek gruplaştırılıp parçalanmadık mı? Yetmiyor mu? Bir de Özgürlük hareketi adına ya da özgürlük mücadelesi verirken mi gruplaşıp bölünelim?

Çok iyi biliniyor ki; etnik milliyetçilikten tutalım, bölge, parça, aşiret milliyetçiliğine, din, mezhep milliyetçiliğinden tutalım, dil, lehçe milliyetçiliğine ve cins milliyetçiliğine kadar her türlü gerilik ve parçalılığa karşı mücadele iddiası ve kararlılığı olan bir hareketiz. Ancak şimdi karşımıza bir de '*grup milliyetçiliği*' çıkmakta, daha doğrusu çıkarılmaktadır. Tüm milliyetçiliklerde olduğu gibi 'grup' diye tabir edilen zihniyet, tutum ve alışkanlıkların da özgürlük mücadelesinde en geri, bağnaz ve kabul edilemeyecek yaklaşımlar olduğunu altını çizerek belirtmek durumundayız. Bu tür zihniyet ve alışkanlıklar, en değme düşmanın veremeyeceği zararlar kadar zararlı ve tehlikelidir. Örgütün karşısına hiç kimse grup üslubu ve tavrıyla çıkmasın! Bunu peşinen söylüyoruz. Bu örgüte başkaldırma, isyan anlamına gelir. Bu, bireyin örgüte kabul ettirememediğini, birden fazla bireylerle kabul ettirme; yani örgüte sözüm ona gruplaşarak güç olup geri adım attırma anlamındadır. Disiplinsizliğin, hukuksuzluğun tavrıdır bu. Ayrıca Özgürlük hareketini az çok bilen her arkadaş, söz konusu olan ilkeler oldu mu, bu hareket her şeyi göze alır, ama asla taviz vermez. Bu da bu kadar açıktır.

Enerjimizi çalışmaların gelişmesi için harcamalıyız

En iyi çalışan kendisini yalnızlaştıran değil, çoğaltan, herkesle çalışabilme kabiliyetini gösterendir. Halkın ve mücadelenin sorunları orta yerde dururken, hangi arkadaş ne adına ve nasıl görevlerinin üzerinde titremez? Öfkemiz de, tepkimiz de, intikamımız da, ancak görevlerimizi en iyi yerine getirdiğimizde anlam bulur. Tüm gücümüzle buna yüklenmeliyiz. Bize ait olan tüm güç, enerji ve imkanlarımız buna hizmet etmelidir. Enerji, zaman ve emeğimizi birbirimize harcamayalım. Bunu söylerken kuşkusuz emeğe saygı, adalet ölçülerine saygı, eleştiri ve özeleştiri kültürümüz olmasın demek istemiyoruz. Aksine bütün bunlar olmalıdır. Ama her şey çözüme, örgütlenmeye, eylemselliğe, büyümeye hizmet ettiği kadar anlamlıdır. Bu da doğru zamanda, doğru mekanda, doğru tarzı gerektirir.

Hareketimizin özgürlükçü, demokratik bir hareket olduğu dikkate alınırsa, çalışan arkadaşların oldukları her yerde ve özellikle de kitle içerisinde ve kurumlarımızda, insanlarımıza özgürlük bilinci verme, halkımızın yaşam ve ilişkilerinde demokrasi kültürünü geliştirme gibi önemli görev ve sorumluluklarının olduğu görülecektir. Halkımızın öz değerlerine ve doğal geleneklerine elbette seviyeli ve saygılı yaklaşacağız. Ancak 35 yıllık bir mücadele tarihi olan ve neredeyse bir kültür patlamasına yol açan hareketimizin demokratik kültür ve değerlerini de yaşamak, geliştirmek ve örgütlemek durumundayız. Kürdistanlı her birey, aile, çevre ve kurumlarımızda özgürlük kokusu, Kürdistani renk, demokratik, laik yaşam ve kültür olabilmelidir. Bazı arkadaşlar, gerçekleşen Kürt demokratik ve kültür devrimini

"Ne salt ulusal değerlerimizi koruyalım adı altında, kendini demokratik özgürlükçü sosyal gelişime kapatan, tutucu geleneksel muhafazakar yaklaşımlar, ne de sosyalleşme ve genelleşme adı altında ulusal kimlik, dil ve değerlerinden kopma, savrulma tutumları doğru değildir. Biri diğerine alternatif değildir. Bu, demokratik, özgürlükçü, eşitlikçi temelde ulusal ve toplumsal değerlerimize sahip çıkıp, koruma ve geliştirme tavrıdır. Bu da kadrolarımız, çalışanlarımız, kurum ve derneklerimizin öncülük yapmasıyla ancak gerçekleşebilir"

halen kendi ailelerinde bile gerçekleştirebilmiş değildirler. Bazı ailelerimizde katı geleneksellik oldukça fazladır. Çünkü bu ailelerimize Apocu bilinç, kültür ve demokrasi değerleri yeterince taşırılamamış, eğitilememişlerdir. Bazı arkadaşlar ise gün boyu adeta devrimin hamallığını -ki kutsaldır- yapmalarına rağmen, ailelerine yönelik demokratik bilinçlenme ve örgütleme anlamında görev ve sorumluluklarını yeterince yerine getirmemektedirler. Dolayısıyla en yakın çevremizde, çalışan yapımız ve aileleri içinde dahi, geleneksellik halen önemli düzeyde aşılabilmiş değildir. Şu can alıcı gerçeği bir kez daha hatırlatalım ki; kendisi demokrat ve özgürlükçü olmayan, düşmanına karşı ve kendi toplumu içinde demokrasi ve özgürlük mücadelesi veremez. Onun için çalışanlarımızın, hiç vakit kaybetmeden kendilerinden ve en yakın aile çevrelerinden başlayarak, demokratik ve özgürlükçü bir bilinçle kendilerini eğitmeleri ve yaşamın her alanında bu doğrultuda hareket etmeleri, Avrupa çalışmalarımız bakımından temel bir ihtiyaçtır.

Çalışan arkadaşlarımızın görevi halkımızın ulusal birliğini örgütlemektir

Şu gerçeğin altını çizmekte fayda var. Ne salt ulusal değerlerimizi koruyalım adı altında, kendini demokratik-özgürlükçü sosyal gelişime kapatan, tutucu geleneksel muhafazakâr yaklaşımlar, ne de sosyalleşme ve genelleşme adı altında ulusal kimlik, dil ve değerlerinden kopma, savrulma veya yozlaşma tutumları doğru değildir. Biri diğerine alternatif değildir. Biri olmadan diğeri olmaz. Doğrusu demokratik, özgürlükçü ve eşitlikçi temelde ulusal ve toplumsal değerlerimize sahip çıkıp, koruma ve geliştirme tavrıdır. Bu da örgütlerimiz, kadrolarımız, çalışanlarımız, kurum ve derneklerimizin öncülük yapmasıyla ancak gerçekleşebilir.

Oysa buna rağmen bazı kurumlarımız işlevsizlikten, eğitimsizlikten ve örgütsüzlükten dolayı, neredeyse kör-kötürüm hale gelmişlerdir. Yurtseverlik, demokrasi ve demokratik kültür yok gibidir. Birer yurtseverlik ve demokrasi okulu olması gereken dernek ve kurumlarımız bile gelenekselliğin ağır etkisi altındadır. Hatta bazı bölgelerde dinsel ve mezhepsel ayrımcılık bile yapılabilmektedir. Yani başkalarının yapamadığının on katı fazlasını biz yapmaktayız. Özgürlüğü ve demokratik bir gelecek için her biri büyük bedeller ödemiş olan insanlarımızın ve halkımızın, bu denli geri ve geriletici bir durumda kalmasının tek sorumlusu kadrolarımız ve çalışan arkadaşlarımızdır. Dinsel, bölgesel, mezhepsel, aşiretsel vb tüm farklılıkların tek birleştirici gücü ve bileşkesi özgürlük hayallerimiz, soylu mücadelemiz, Kürtlüğümüz ve Kürdistanlılığımızdır. Buna hizmet etmeyen her şeyin, kim ve ne adına olursa olsun gerici, bağnaz ve dogmatik olduğunu, açıklıkla belirtelim. Kadro ve çalışan arkadaşlarımızın en büyük görevi, bu tür sorunları çözmek, demokratik ve özgürlükçü temelde halkımızın ulusal birlik ve beraberliğini örgütlemektir. Bunun da yolu, şu ya da bu yapay grup ve denge adına öne çıkan ve çıkartılan temsilciler aracılığıyla değil, her bireye doğrudan direkt ulaşma ve ilişkilenmekten geçer. Çünkü insanları sadece bölge, parça, aşiret, aile, din, mezhep, cins ve yaş gibi kategorilere sıkıştıran yapay gruplaşmalarla tanımlamak, ele almak ve öyle yaklaşmak, sadece karşıtlarımızın halkımızı parçalayıcı politikalarına hizmet eder. Bireyi sadece söz konusu yapay gruplaştırmaların bir mensubu olarak gören toptancı yaklaşım yerine, birebir ilişkilenmeyi esas almak, aynı zamanda demokratik konfederal anlayış ve yaklaşımın esasıdır. Bunun açık anlamı; örneğin aileye sadece baba veya koca üzerinden, dinsel mezhepsel farklılıklara sadece cemaat önderleri üzerinden ya da farklı bölge ve aşiret mensuplarına geleneksel olarak öne çıkmış birkaç kişi üzerinden değil, direkt ve doğrudan tüm bireylerle; kadın ve çocukla, din, mezhep, bölge ve aşiretse her üyesiyle teke tek ve birebir ilişki kurmaktır. Doğru olan, demokratik ve özgürlükçü olan, örgütsel ve kitlesel olarak büyüten ve kazandıran bu tarz, Özgürlük hareketimizin çıkışından itibaren esas aldığımız Önderlik tarzıdır. Bunun güncel olarak örgütsel ve somut ifadesi, demokratik konfederalist örgütlenmenin Avrupa'daki uygulama modeli olan Halk Meclisleridir. Yerelde, toplumun tüm kesimlerinin ve tek tek her bireyin bir şekilde doğrudan katılım yoluyla örgütlendiği Halk Meclisleri çalışması, dolayısıyla temel çalışmamızdır. Tek tek alan ve bölgeler olarak, başarı ya da başarısızlığımız, toplumun her kesiminin ve tek tek her kişinin örgütlendiği bu çalışmayı, ne kadar geliştirdiğimize bağlı olacaktır. Çünkü örgütsel büyüme de, maddiyat da, kitlesel açılım da, eylemlerdeki artış da birebir bununla bağlantılıdır.

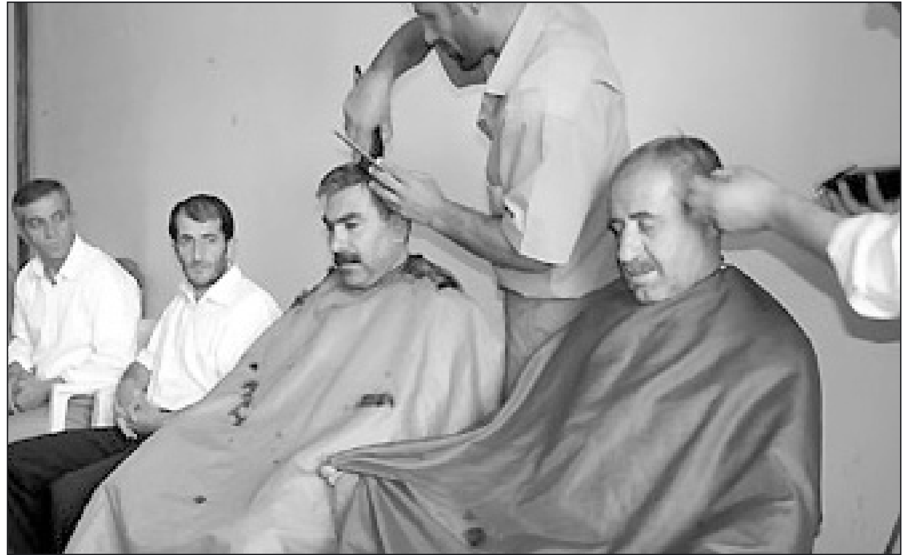
Kişinin kendine olan saygınlığı kadına olan yaklaşımıyla ölçülür

Önderliğimizin insanlığa en büyük evrensel katkısı ve devrimi, özgür Kürdistan kadınını yaratmak olmuştur. Kişinin kendine olan değeri ve saygınlığı, kadına olan yaklaşımıyla ölçülür. Yani kadına saygısızlık, her türlü saygınlığını yitirme anlamındadır. Konumu, yetkisi, yeteneği ne olursa olsun, özgür kadına özgürlük bilinciyle yaklaşmayan, kadının özgürleşmesi için mücadele etmeyen,

daha başta Apocu felsefenin ve duruşun dışına çıkmış demektir. Dolayısıyla bu noktada yeteneklerin, konumun ve yetkinin hiçbir değeri yoktur. Hatta bütün bunlar zararlıdır da. Çünkü ezen cinsin zihniyetidir. Kadının temsiliyet ve iradesi muhakkak olmalıdır. Kadını küçümsemek, yok saymak, çalıştırmamak ya da engelleyici olmak veya kadına karşı kaba davranışlarda bulunmak, asla ve asla hiçbir zaman kabul edemeyeceğimiz hususlardır. Çünkü kadın haksızlığa uğradığında, insanlık haksızlığa uğramıştır. Kadın şiddete maruz kaldığında, insanlık şiddete maruz kalmıştır. Felsefemiz budur. Bu, aynı zamanda haksızlığa, adaletsizliğe, şiddete maruz kalan kadının yanında olmak demektir. Kadın mücadelesini kendi mücadelesi olarak görüp tepki göstermek, mücadele etmek demektir. Daha çok kitlelerle olan, halkın içinde olan çalışan arkadaşların, bu konuda da özel bir sorumluluklarının olduğunu önemle belirtiyoruz.

Bilmeliyiz ki, bu çağda ve özellikle coğrafyamızda mücadelenin seyrini kadın hakları konusunda daha ileri olan belirleyecektir. Bunun özet ifadesi; toplumun ağırlıklı kesimini oluşturan kadınlara, gençlere ve çocuklara daha fazla değer veren, öne çıkaran ve toplumsal yaşamın her alanında örgütlenmelerinin zeminini yaratan güçlerin, çağa damgasını vuracağı gerçeğidir.

Çalışan arkadaşların birbirleriyle olan ilişkileri kadar, kadro, çalışan ilişkisinin de düzeyli, saygın ve örgütlü olması gerekmektedir. Avrupa'daki çalışma sistemimiz bilinmektedir. Kadrolarımız bölgelerde genellikle bir yıllık süreyle kalırlar. Dolayısıyla bölgeyle ilişkilerini, çelişkilerini, olanak ve sorunlarını kadrodan çok, en iyi çalışan arkadaşlar bilirler. Kadro bölgeye henüz yeni gitmiştir. Tanımamakta, bilmemektedir. Etkilenmeye, hatta yönlendirilmeye açıktır. Burada kadroya gerçek rolünü oynatacak olan, çalışan arkadaşlardır. Burada çalışan arkadaşların adalet ölçüleri, vicdanları ve sorumluluk bilinci belirleyicidir. Sorumlu davranırlarsa kadro ile birlikte iyi bir çalışma geliştirirler. Bireyci, çıkarcı, kıskanç yaklaşırlarsa başta kendileri kaybeder, bununla birlikte kadroların şahsında da örgütü zorlarlar ve örgüt kaybeder. Örgütü ve kadroyu kendi bireysel duyguları, tepkileri, çıkarları, çelişkileri ve kıskançlıkları doğrultusunda yönlendirmeye çalışmak ne kabul edilebilir ne de ahlakidir. Çalışan arkadaşlarımız, her şeyden önce saygın olmasını bilmelidirler. Hareketin ve halkın çıkarlarını her şeyin üstünde görmelidirler. Kendilerine göre olmadı mı, hemen "*yapmam, etmem*" dememelidirler. Elbette değerli olduklarını bilmeli, ama hiç kimse de kendisini yumuşak karnımız olarak görüp, ne pahasına olursa olsun vazgeçilmez olduğunu düşünmemelidir.

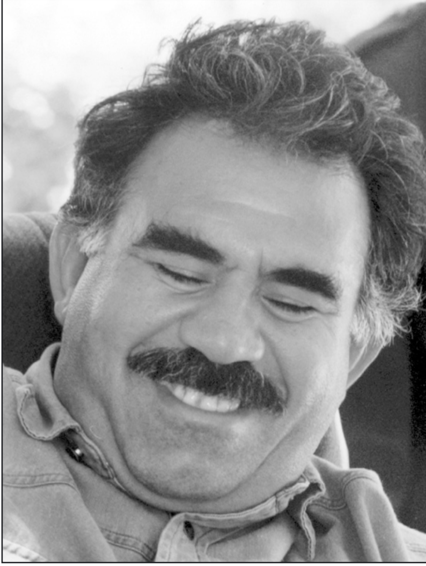
Apocu hareket özü itibariyle aslında bir inanç hareketidir

Bilinir ki para, yani maddiyat ve ticari ilişkiler, kirleticidir. Şuna yürekten inanıyoruz; kendimizi koruduğumuz, temiz ve dürüst kaldığımız sürece, bu halk mücadele için hiçbir şeyini esirgemez. Yeter ki, layık olmasını bilelim. Apocu hareket, özü itibariyle aslında bir inanç hareketidir. Maddiyata tenezzül etmeyen, manevi değerlerle büyüyen bir harekettir. İnsanlarla, kitleyle ilişkilerimiz bu temelde olmalıdır. Ortalıkta tüccarlar gibi algılanmamalıyız. Aksine bir ahlak hareketi, inanç hareketi, moral değerler hareketi adına çalışıyoruz. Bu, en büyük zenginliktir. İhtiyaç olduğu kadar maddiyat da ancak böyle kazanılır. Ve böyle olursa anlamlı olur.

Önderliğimizin saçları kazıtılmaktadır. Bununla verilmek istenen mesaj açıktır. Önderliğimiz en zor ve benzeri olmayan koşullarda direnmektedir. Her birimizin kıblesi, topyekün halkımızın kıblesi, İmralı adasıdır. İkinci Êdî Bese hamlesiyle mücadelemizi yükselmekteyiz. Önderliğimize, şehitlerimize olan borcumuz gereği, yine özgürlüğümüze olan tutkumuz gereği namuslu, yürekli, bilinçli çalışalım; çok çalışalım, doğru temelde çalışalım. Tüm örgüt, kadro ve çalışan arkadaşlarımızın refleksleri diri, güçlü ve kuvvetli olmalıdır. Demokratik meşru bir tepki, eylemsellik, yürüyüş, gösteri vs gerektiği zaman ille de birilerinden bir şey beklemeyelim. Yerel inisiyatif koyarak, eylem gücümüz ve imkanlarımız ne ise en azami düzeyde ortaya çıkarıp kullanmasını bilelim.

Bilindiği gibi önümüzdeki Eylül'de yapılacak geleneksel büyük festivalimiz de, "*İmralı işkencesine son, Önderliğimize özgürlük, Kürdistan'a barış*" şiarıyla gerçekleşecektir. Bu festival, ikinci Êdî Bese hamlesinde, tam bir kilometre taşı olmalıdır. Bu anlamda tüm çalışan arkadaşlar, bunun bilinciyle şimdiden yoğun bir hazırlık içerisinde olmalı ve çalışmasıyla bu festivali bu yıl gerçekten bir kilometre taşı rolünü oynatmalıdır.

Bu beklenti ve başarı dileklerimizle, tüm çalışan arkadaşlarımıza selam ve saygılarımızı iletiyoruz.

Abdullah Öcalan

Bana bağlılık beni anlamaktan geçer

"Savunmalarımın uluslararası bir niteliği vardır, tüm alanlar için yararlanabilirler. Brüksel'de Demokratik Uluslar Konfederasyonu veya derneği çalışmaları yürütülebilir. Bu çalışmada tüm kesimler, tüm uluslar kendini ifade edebilir. Benim ulus kavramım bildiğiniz manada bir ulus kavramı değil, daha geniş bir kavramdır. Ben kadınları da, çevrecileri de ulus olarak değerlendiriyorum, bu oluşumda yer alarak kendilerini ifade edebilirler"

Benim ismimi kirletmeye çalışıyorlar

Savunmamı yazıyorum, bir bölüm kalmış.

Burası Başbakanlık Kriz Merkezi'ne bağlı değil mi? Avukatlarım da biliyor. Buranın yasaları da Başbakanlık Kriz Merkezi'ne bağlı. Nasıl oluyor da haberleri olmuyor.

Gündemde Ergenekon var herhalde. Hıristiyan cinayetleri konusuna değiniliyor mu? Bütün örgütlere sızma yapıldığı tartışılıyor sanırım. Beni ve PKK'yi de mi Ergenekon'la ilişkilendiriyorlar? Sizce bununla neyi amaçlıyorlar?

Ergenekonculardan Hurşit Tolon ve birkaçı bir dönem burada komutanlık yaptılar. Bunlar İmralı'yla ilişkiye geçerek neyi yapmak istemişler, hedefleri neydi? Benim anlamaya çalıştığım şey, somut olarak beni hangi temelde kullanmak istemişler, gözlemleri merak ediyorum, basından takip edilmiştir, her gün gazete okunuyor, gazetelerde yazılanlardan edinilen izlenim nedir?

Balbay, bu konuda bir açıklama yaparak, "İmralı'da görev yapmış komutanlarımızın bu duruma düşmelerinden utanıyorum" demişti herhalde. Ahmak, utanıyormuş! Kafası çalışmıyor.

Bu konuda benimle ilgili söylenenlerin hepsi boş iddialardır. Benim ismimi kirletmeye çalışıyorlar. İmralı'ya geldiğimde gelip benimle görüştüler. Kıvrıkoğlu'nun adamları da vardı. Ben onlara, "siz benimle böyle konuşuyorsunuz ama gücünüz var mı?" diye sorduğumda, "gücümüz var ki böyle konuşuyoruz" diyorlardı. Ben onlara da "*beni bu şekilde kullanamayacaklarını, beni bu şekilde kandıramayacaklarını*" söylüyordum. Ben, '*ya kendilerini kandırıyorlar ya da beni kandırmaya çalışıyorlar*' diye düşünüyordum. Zaman gösterdi ki bunlar kendilerini kandırmışlar. Nitekim bunların hepsi tasfiye edildi. Bana bu süreçte verilen 50 günlük hücre cezasının anlamı nedir, bununla ne yapmaya çalışıyorlar? Kamuoyunu mu rahatlatıyorlar acaba. Bu hücre cezalarından sonra süreç nasıl gelişecek? Ufukta çözüm var mı?

Levent Ersöz Rusçu biri. Ergenekon'un dış bağlantılarıyla ilgili ne tartışılıyor, Rusya bağlantısı kesin. Avrupa bağlantısıyla ilgili tartışılan şeyler var mı? Almanya ve başka ülke bağlantısı var mı? İki ekip var burada. Bunlar arasındaki çatışmadır bu. Hilmi Özkök'ü de zehirlenmeye çalıştıkları söyleniyor. Bu operasyonla Kemalistleri mi tasfiye ediyorlar? Amerika her iki grubu da çatıştırıyor.

Gordon Thomas, yayınladığı kitabında Nairobi'den çıkarılmamla ilgili olarak Mossad'ın görev aldığını ama yapılan geniş çerçeveli anlaşma gereği Mossad isminin gizli kaldığını belirtmiş herhalde. Evet, doğrudur, gizli bir anlaşma yapıldı. Bu tespiti ben çok önceden yapmıştım, şu an beni doğruluyorlar. Benim hakkımda dolaylı veya dolaysız içte ve dışta çok sayıda makaleler, kitaplar çıkmış ama ben sonra öğrendim ki bana sadece bir tanesi getirilmiş. Benim hakkımda yazılanlar önemli. Bana bu konuda yeterli bilgi gerekiyor.

Erdoğan Irak'a giderek Maliki ve Talabani ile görüşmüş. Görüşmenin sonuçları ne? Hala görüşmenin içeriğine ilişkin basına detaylı yansıyan bir şey yok.

Amerika petrol için İran'la bir araya gelebilir ama bunlar uzun sürmez. Ortadoğu'da çözüm bu şekilde gelişmez.

Anayasa Mahkemesi Raportörü AKP'nin kapatılmasıyla ilgili raporunu açıklamış. Herhalde AKP'nin kapatılmaması yönünde görüş belirtmiş. Bu rapor, anlaştıklarını gösteriyor. Anlaştılar galiba.

Almanya demek ki çok üzerlerine gittiği için üç dağcıları kaçırılmış.

Diyarbakır'da saçlarımın bu şekilde kesilmesini protesto etmek amacıyla yirmi bin kişi yürüyüş düzenlemiş. Yine cezaevlerinde protesto amaçlı tutuklular saçlarını kazıtmışlar. Siirt cezaevinde kadınlar da saçlarını kazıtmış.

DTP yarın Kongresini yapacak, başarılar diliyorum. DTP kapatılabilir. Ama önemli olan demokratik mücadeledir ve demokratik siyasetin geliştirilmesidir.

Operasyonlar nerelerde yoğunlaşıyor, kayıplar ne? Gümüşhane'de durum ne, temas var mı? Bu skorsky'lere ilişkin resmi açıklama yapıldı mı?

Basında Ali ve Dicle'nin kaçıp KDP'ye gittiklerine dair haberler çıktı. Önemli değil. Avrupa'nın, dış ülkelerin bu gidişlerle ilgili durumunu iyi değerlendirmek gerekiyor. Kaçıp gidenler,

hangi vaatler üzerinden, somut olarak ne için gidiyorlar? Bunu iyi araştırmak gerekiyor. KDP'nin, Almanya'nın ve Avrupa ülkelerinin somut vaatleri ne? Somut vaatler para mı, kadın mı, bunları bilmek istiyorum, somut veriler istiyorum. İyi araştırmak gerekiyor bunları. Bu konuda Selim Çürükkaya, Sakık'ın durumunu iyi analiz etmek gerekiyor. Sakık'ın 1993'te Bingöl'deki asker ölümlerinde bile yurt dışı bağlantıları olabilir, bunu iyi araştırmak gerekiyor. Selim Çürükkaya Almanya'da. Bingöl'de sayısız kahramanlar da çıktı, isimleri biliniyor, söylemeye gerek yok. Ama bunun yanında alçaklar da çıktı. Bunlar daha örgüt içindeyken yurt dışı bağlantıları olabilir, bunları iyi görmek, araştırmak gerekiyor. Bunların beş metelik değerleri bile yok. Bunlar alçağın da alçağıdırlar. Ergenekon'a da bulaşmış olabilir. Bir kadın uğruna, bir erkek uğruna her şeyini bırakıp gidiyorlar. Halkımızın bunları bilmesi gerekiyor. Onlarca yıl mücadele ediyorsun ve bunları yapıyorsun. Bana bağlı olduklarını ifade ediyorlar. Bana bağlılık öyle basit, sıradan eylemlerle olmaz. Onlarca yıllık mücadelelerine denk bir eylemle bunu yapmalılar. Bana bağlılık yürekten olmalı ve beni anlamaktan geçer. Beni anlayıp buna göre siyaset yapmak gerekir. Benden daha kararlı, daha kahraman olanlar da var.

Benim sosyal bilim anlayışımda ahlak ve politik güç vardır

Yaptığım konuşmalardan kaynaklı PKK'ye talimat verdim diye bana hücre cezaları veriyorlar. Ben PKK'ye talimat vermem. Devlet benim önümü açsa bile, PKK ile bu koşullarda ilişkiye geç dese bile ben PKK ile bu koşullarda ilişkilenmem. Bu ahlaki de değil. Benim sosyal bilim anlayışımda ahlak ve politik güç vardır. Nitekim savunmalarımı da ahlak felsefesine oturttum. Ben burada kendimi tarafsızlaştırıyorum. Benim bu tavrımın özünde kendini bağımsızlaştırmak vardır, ben bu koşullarda pratik önder olamam ancak teorik ve politik gücümle çözüme katkı sunabilirim.

Mustafa Kemal ulusalcılarla baş edemedi. 1930'larda etrafını kuşatarak etkisizleştirdiler, Mustafa Kemal bunlara teslim oldu, cumhuriyetçileri tasfiye ettiler. Amerika ile birlikte Ergenekon'un geçmişi 1950'lere dayanıyor. Ergenekon aslında tasfiye edilmedi, kadroları değiştiriliyor, ulusalcılar tasfiye ediliyor, yerlerine daha profesyonel bir kadro getiriliyor. Amerika her iki grubu da çatıştırıyor. Baykal boşuna 'Erdoğan kendi derinini oluşturuyor' demedi. Ben bunları biliyordum, baştan beri bunlara bulaşmadım, her iki gruptan da uzak durdum. Bizim üzerimizde oynanan oyunlarla, bunların oyunlarını boşa çıkardım. Ben bunları sizlere verilmeyen 125 sayfalık savunmamda da ifade etmiştim. AKP, altı yıldır iktidarda. Buradaki uygulamalardan haberdar olmadığını söylüyor. Bununla neyi anlatmaya çalışıyor?

Bizim Türkiye halkıyla bir sorunumuz yok

Beni sürekli takip ediyorlar. Benim projelerimi hayata geçiriyorlar. Bunu en iyi yapan AKP'dir. Olaylar benim etrafımda dönüyor. Bizim tavrımız nettir, yurtsevercedir. Demokratik çözüm, barış ve diyalog baştan beri tutumumuzdur. Bu tartışmalarla benim ismim kirletilmeye çalışılıyor. Bizim Türkiye halkıyla bir sorunumuz yok. Avukatlarım bu konuda açıklamalar yapabilirler. Çünkü benim ismim kirletilmeye çalışılıyor. Başından beri benim söylediklerim derlenip Türkiye halkına ulaştırılmalı. Çok geriye gitmeye de gerek yok. 1999'dan itibaren, son on yılda İmralı'da söylediklerim bile derlenip, Türk halkına ulaştırılırsa, Türk halkı kim daha yurtsever, kim daha demokratik siyaset için mücadele etmiştir, bunu anlayacaktır.

İki Skorsky 80 milyon dolar. Bu para daha yararlı işler için kullanılabilir. Benim için bu kadar masraf ediliyor, bunlara gerek yok, daha yararlı şeyler için kullanılabilir. Kan, gözyaşı, ölümler durabilir. Bunun için Anayasa'da Kürtlerin kendisini temsil edeceği demokratik bir oluşumun önünün açılması bizim için yeterlidir.

Dünya piyasalarında bahsedilen gizli bir ekonomik kriz küresel krizden kaynaklıdır, değil mi? Başbakan, ülkede kriz olduğunu kabul etmiyor. Türkiye'deki veriler doğru değildir. Sanırım ekonomi uzmanları da Türkiye verilerini doğru bulmuyor.

Sağda durumlar nasıl? Mesut Yılmaz ne yapıyor? Ahmet Özal, ANAP'ın başına geçti mi? Ben bu siyasal partilerin durumlarını merak etmiştim. Basına yansıyan seçim anketleri sonuçları nasıl? Bölgede durum nasıl, şimdi bir seçim olsa anketler ne diyor? Ayda bir mutlaka bir anket yapılıyordur. Herhalde şimdi bir yerel seçim olsa alınan belediye sayısı iki katına çıkar. Eskiyi aşan bir şey var galiba. Halk daha bilinçli daha duyarlı değil mi? Çatı partisi çalışmaları nasıl? Sanırım çatı partisinin oluşması için yoğun is-

Turgut Özal

Fethi Okyar

tek var. Ortam da çatı partisinin gelişmesine müsait.

Kerkükle ilgili bir gelişme var mı? Hızlı olunmalı, Barzani rest çekmiş ama sonuç ne? Sadece söylemde kalınmamalı.

Hücre cezam Salı günü bitiyor. Ben bu arada savunmalarımı yazdım. Bu savunmamda da Yahudileri değerlendiriyorum. Daha önceki bölümlerde de değerlendirmiştim. Ama bu kısımda daha derinlikli olarak açtım. Bana daha önce gönderilen mektupları okuyorum. Cezaevlerinden gelen mektuplar var. Teorik düzeyleri güçlü mektuplar. Onlara özel selamlarımı gönderiyorum. Benim adıma bana mektup gönderenlere birer hediye verilirse iyi olur.

Savunmamın ilk bölümünün redaksiyon çalışmaları devam ediyordur herhalde. Redaksiyonu bittikten sonra bir avukat arkadaş tartışmak istiyordu, ben de savunmalarımla ilgili tartışmak istiyorum. Savunmamın kadın bölümüne ilişkin bana mektup gönderen kadınların da görüşleri alınarak bir tartışma yürütebiliriz.

Haftaya hücre cezası bitiyor.

Akademi çalışmaları nasıl gidiyor? Çalışmaların devam etmesi önemli ama bir çalışmanın yerinde ve zamanında yapılması da önemlidir.

Üzerimde milyonlarca insanın halkın sorumluluğu var

Radyoyu dün akşam aldım. Bazı çelişkili şeyler var. Saçtır, yemektir, mazgaldır gibi bence önemli olmayan şeylerle olayı kamuoyuna aktarıp büyük tepkilere yol açmak istemiyorum. Siyasi ahlaka da uygun bulmuyorum. Dün de havalandırmayla ilgili bir sorun yaşadım. Müdür hiçbir gerekçe olmamasına rağmen sesini yükselterek sürenin bittiği uyarısı yaptı. Aslında daha nazikçe de yapılabilirdi. Onlar uygun bir dille ifade ettikleri zaman ben de teşekkür ediyorum. Ama neden böyle yapıyorlar, buna henüz tam olarak anlam veremedim. Amaçları beni psikolojik olarak yıpratmak, irade kırmak mı, müdüre de söyledim, "böyle küçük şeylerle üzerime gelmeyin" diye. Bir silah çıkartıp tek bir kurşun sıksalar sesimi çıkartmam dedim ama böyle küçük şeylerle üzerime gelmeyin. Bu konuyla ilgili olarak bir dilekçe de verdim.

Benim buradaki personelle bir sorunum yok. Personel kendisine tepeden söylenenleri yapıyor. % 90'ıyla sorunum yok. Müdür zaten söyledi; "Elli günlük hücre cezası bitti ama bir elli gün daha yolda" dedi. Bilemiyorum tabi, bu 50 gün zarfında yeni hücre cezaları hazırlamış olabilirler. Bu konuşmalarım bile hücre cezası konusu olabilir. Ben buradaki uygulamalarla ilgili olarak 1980'lerdeki gibi direnebilirim de. Benim sorumluluklarım var, milyonlarca halkın sorumluluğu var üzerimde; 3-5 günlük açlık grevi de yapabilirim ama bunun halkta yaratacağı tepkiyi de düşünüyorum. Halkın demokratik denetimi var üzerimde. Bu nedenle bununla ilgili olarak halka, daha önce cezaevinde kalan deneyimli arkadaşlara sorulabilir, buradaki uygulamalara karşı ne yapabileceğim onlara sorulabilir, görüşleri alınabilir.

"Bu konuşmalarım bile hücre cezası konusu olabilir. Buradaki uygulamalarla ilgili olarak 1980'lerdeki gibi direnebilirim de. Benim sorumluluklarım var, milyonlarca halkın sorumluluğu var üzerimde; 3-5 günlük açlık grevi de yapabilirim ama bunun halkta yaratacağı tepkiyi de düşünüyorum. Halkın demokratik denetimi var üzerimde"

Operasyonlar devam ediyor sanırım. Gerilla kayıpları ne kadar? PKK'ye karşı yürütülen operasyonlar uluslararası güçlerin teknolojik ve istihbari desteğiyle yürütülmekte ve topyekûn imhayı amaçlamaktadır.

Son bir hafta içerisinde İran'da biri çocuk olmak üzere beş PJAK'lı idam edilmiş. Dört Kürt öğretmene de PJAK'a yardım etmekten idam cezası verilmiş. İran hiç bekletmiyor, hemen idam ediyor. Ben bunu daha önce de söylemiştim. İran'ın eline geçmek zaten idam demektir. İran'da yakalanmasınlar.

Ergenekon'u kurduran ve yöneten ABD ve NATO'dur

Ben bu hafta Ergenekon'a değinmek istiyordum zaten, çok önemli açıklamalarda bulunacağım, bir haftadır bu konunun üzerinde yoğunlaşıyorum. Sanırım iddianamede de PKK-Ergenekon ilişkisi ile ilgili iddialar var. Bu hafta burada yapacağım konuşma çok önemli.

DTP kongresi olumlu geçmiş, başarılar diliyorum. DTP kapatılabilir ama önemli olan demokrasi mücadelelerine devam etmeleridir. Çatı partisi çalışmaları hızlanmalı. Türkiyeli tüm çevrelerin kendisini içinde temsil edeceği bir yapı şeklinde olmalı. Kısa bir zaman içerisinde 40 kişilik bir grup çatı partisiyle ilgili çalışmalara başlayarak amacını, planını, programını halka anlatmalı, hazırlıkları tamamlamalı ve İçişleri Bakanlığı'na kuruluş için başvurmalı.

Almanların bırakılması için sivil toplum örgütleri aracılık yapmış. Talepler kabul edilmiş mi?

Şimdi Ergenekon'la ilgili bazı şeyler söylemek istiyorum. Türkiye'nin Ergenekon'la tanışması 1952'de NATO'ya girmesiyle başlar. Yani 56 yıldır Türkiye'de zaten böyle bir örgütlenme var. Bu Ergenekon'u kurduran ve yöneten de ABD ve NATO'dur; ismini bile onlar koymuştur. Bu Türk devleti içerisindeki çeteleşmedir. Burada benimle görüşmeye gelen Albay, "Bu sorunu kendi aramızda, biz bize çözelim, bu alçaklar kardeşleri birbirine boğazlatmak istiyor" dedi. Ben de "*Evet, bu sorunu kendi aramızda, biz bize çözelim. Dış güçlere havale etmeden, ABD'ye, AB'ye havale etmeden çözelim*" dedim. Hatta bu konuda kasetler doldurdum, mektuplar yazdım, onları Güney'deki milliyetçilik tuzağına düşmemeleri konusunda uyardım. Bu kasetler ellerinde vardır, inceleyebilirler. Benim Ergenekon ile olan ilişkimi bu görüşmeye dayandırı-

yorlar. Benimle görüşmeye gelen kişi Kıvrıkoğlu'nun temsilcisi sıfatıyla gelmişti. Ben halen de söylüyorum, biz bu sorunu kendi içimizde çözelim.

Benim etrafımı boşaltarak beni yalnızlaştırmaya çalışıyorlardı

PKK içerisindeki çetelerin dış güç bağlantılarının iyi çözülmesi gerekir. Çeteleşme 1986 yılında başlar. Anlayış olarak daha da eskiye dayanır. Şahin Dönmez'le, Yıldırım Merkit'le başlayan bir süreç var. Şahin Dönmez cezaevindeyken içimize bir bayan göndermişti, Aysel'di adı. Çok garip bir bayandı. Oraya buraya koşturuyordu; Bingöl'e, Karakoçan'a gidip geliyordu. Tuhaf hareketleri vardı. Yine Seher'in de benzer şeyleri vardı. Bunların amacı PKK'yi içten ele geçirerek çökertmekti. Bunun için birçok yol denediler, kadınları kullandılar.

Özellikle Mahsum Korkmaz arkadaşın öldürülmesinde PKK içerisindeki çetelerin parmağı vardır. Öyle söylendiği gibi askerler öldürmemiştir. Benim çocukluk arkadaşım olan Hasan Bindal'ın öldürülmesi de yine çetelerin işidir. O dönem bir tatbikat vardı, Hasan Bindal gitmek istemedi, ben "*git, izle, neler oluyor gör*" dedim. Zaten o tatbikatta Hasan öldürüldü. Ben olay yerine gidip inceleme yaptım. Hasan'ı öldüren kurşun 300 metreden atılmıştı ve özel yapım bir kurşundu, vücuda girince patlayan bir kurşundu. Burada hedeflenen aslında bendim ve kurtulmak mümkün değildi. Burayla da sınırlı kalmadı. Bana dönük 1990, 92, 93 ve 96'da da benzer girişimler oldu ama başaramadılar. Benim etrafımı boşaltarak beni yalnızlaştırmaya çalışıyorlardı ama ben bunları görerek kendimi korumaya aldım, tedbirler geliştirdim. Onların bu planlarını boşa çıkardım. Ben bu olayı savunmamda da detaylı açtım, incelenmiştir, biliniyordur. O dönem Star TV'ye çıkan yüzü maskeli bazı emniyet mensupları "*Bize Apo'yu neden öldürmüyorsunuz diye soruyorlar, oysaki bize gelen emir Apo'yu sağ ele geçirmektir*" diye konuşuyorlardı.

Veli Küçük

Cem Ersever

Hedeflenen, beni canlı ele geçirerek PKK'yi benim üzerimden kontrol altına almaktı ama başaramadılar.

Çürükkaya ve Sakık'ın Yeşil'le de ilişkileri olabilir

Zeki, Çürükkaya kardeşler ve Şahin Baliç'le devam eden ciddi bir çeteleşme vardı. Zaten bu çetelerin 90'larda Bingöl, Diyarbakır, Muş üçgeninde çalışmaları vardı, kendilerini bu alanda var ettiler. Zeki ve Çürükkayalar arasında hem çelişkiler hem işbirliği vardı. O dönemde bunlar binlerce insanın kanına girdiler, birçok kadının ırzına geçtiler, kandırdılar, kullandılar, kendi yoldaşlarını öldürdüler. Hatta o dönem Büyükanıt'a bir suikast girişiminin olduğunu da ben çok sonradan öğrendim. Büyükanıt o dönem Diyarbakır'da alay komutanıydı, televizyonlara çıkarak "PKK çok iğrenç, çok vahşi bir örgüttür" diye açıklamalarda bulunuyordu. Çürükkayalar iki kardeşini yitirmiş birinin sırtına bombaları bağlayıp suikast için göndermek istiyorlar. Sonradan araştırdım, kendi yoldaşlarını öldürmek istiyor. Demek ki öyle kirli işler var ki, bu şekilde bunları örtmek istiyorlar. Zaten iki kardeşini yitirmiş birini ölüme göndermek vahşettir. Ama sonradan öğrendim ki bunların yapmadığı pislik el atmadıkları kadın kalmamış. Bunlar onlarca, yüzlerce kadını düşürdüler, kendilerine bağladılar.

Benim Şam'dan gönderdiğim hiçbir talimatı, hiçbir perspektifi uygulamadılar, beni ciddiye almadılar; "Apo Şam'da kıstırılmış, burada örgüt biziz" diyorlardı. Bu Çürükkaya sonradan bir kitap da yazdı; adını da "Bay Muhalif" koymuş. Bu kitapta bana saldırıyor. Kendi yaptıkları birçok pislik ve kirli işi -kadınla ilgili özellikle- bana mal etmeye çalıştılar. Onların yaptığı birçok şeyden benim sonradan haberim oldu. Bunların çalıştıkları bölgede aynı tarihlerde JİTEM de etkin olarak çalışmıştı. Hatta Çürükkaya ve Sakık'ın Yeşil'le de ilişkileri olabilir. Bunları iyi araştırmak gerekiyor. Ergenekon'a Türk Gladiosu diyorlar, ben de bunlara Kürt Gladiosu demekte sakınca görmüyorum. Son kaçanlarda bunlardan etkilenmiş olabilir.

Nitekim JİTEM'de 1993'te Cem Ersever'le ikiye ayrıldı. Aralarında sorun çıktı. Kürt sorununa uygulanacak yöntemle ilgili anlaşmazlık yaşadılar. Bir taraf Kürt-Türk çatışmasını derinleştirmek istiyordu.

Benimle ilgili iddianamede Doğan Güreş'in zehirlenmesinde benim rol aldığımı söylediler. Oysaki ben bunu iddianame ile öğrendim. Ben mahkemede savcıya da bunu söyledim. Benim bu olayla bir ilgim yok, ben olayı burada öğrendim dedim. 2003-2004 döneminde Özkök de zehirlenme korkusuyla yemeklerini evinden getiriyormuş. Bu da tehlikenin boyutlarını, kendi iç çatışmalarının boyutlarını gösteriyor. Şam'da kaldığım dönemde yanıma ge-

len bazı kişiler, "*Biz Tansu Çiller'i öldürelim, sorumluluğu siz üstlenin*" diye teklifte bulundular. Ben bu teklifi kabul etmedim, ben ancak kendi eylemlerimizin sorumluluğunu üstlenirim dedim. Kaldı ki, ben böyle bir eylemi tasvip de etmiyordum.

Almanya PKK'den kaçanları denetimine alıp kullanıyor

O dönem örgütten ayrılan bu çetecilerin büyük bir kısmı, Çürükkaya onlar Almanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde rahatça yaşamaktadır. Hatta şimdiki Bakan Hüseyin Çelik'in akrabası Selahattin Çelik de Avrupa'dadır. Evleri, korumaları ve bir sürü kadın yanlarında var. Oysaki bunlar binlerce insanın kanına girmişlerdir, 15 bin insanın katilidirler. Ama Türkiye bunların iadesini istemiyor, Almanya tutuklamıyor, iade etmiyor, hatta yanlarına koruma veriyor. Muzaffer Ayata 20 yıl Türkiye'de cezaevinde kaldı, çıktıktan sonra burada hiç kalmadan hemen yurtdışına gitti. Almanya'da tutuklandı, 4 yıldır hiçbir suç olmamasına karşın cezaevinde. Ben Almanya'yı burada suçüstü yakaladım! Başka bir delile ihtiyaç yok. Bu bile Almanya'nın bu olaylarla ilişkisini açıklıyor.

Şam'da kaldığım dönemde KDP adına geldiğini söyleyen ama sonradan MOSSAD adına çalıştıklarını öğrendiğim bazı kişiler bana ısrarla, "*Buradan ayrıl, Güney'e yerleş, ne istersen sana veririz, para, silah, ne istersen temin ederiz*" teklifinde bulundular. Bu konuda çok ısrarcıydılar. Bu kadar ısrarcı olmalarından ben kuşkulandım. Daha sonra netleşti ki, beni Güneye çekerek kontrol altına almaya çalışıyorlardı. Ama ben bu oyunlarını boşa çıkardım. Aksiliğim tuttu, sezgilerim bana gitmemem gerektiğini söyledi, ben de gitmedim.

Aslında KDP'ye biçilen misyon 1920'lerdeki Kahire Konferansına dayanır. Bu konferans Yahudi lobisi ve İngilizlerin etkisiyle yapılmıştır. Oradaki kararlar 1946'da KDP'nin kurulmasıyla somutlaşıyor. KDP ile sadece Güneydeki Kürtler değil, Kuzeydeki Kürtler de hedefleniyordu. O dönem Faik Bucak, -yurtsever bir Kürttü- bu planın bir sonucu olarak tasfiye edildi. Bucak ailesi dağıldı, bir kısmı Türk devletine sığındı, onların yanında tavır aldı, bir kısmı da Avrupa'ya kaçarak Almanya'ya sığındı. Sertaç Bucak onlar biliniyor. Benim açımdan Sertaç Bucak ve Almanya'nın rolü netleşmiştir. Şu anda da Almanya'da örgütten ayrılan beş yüz, bin kişi kalmaktadır. Bir dönem nasıl Barzani ailesinden 5 bin kişi alınıp Amerika'ya götürülüp eğitilerek geri getirildiyse, şimdi de PKK'den kaçanlar aynı şekilde kullanılmak isteniyor. Elit bir tabaka yaratılmak isteniyor. Elit bir tabakayla Kürtlere üstten müdahale ederek denetim altına almaya çalışıyorlar. Kürtlere küçük bir devletçik oluşturup buradan elit bir sınıf yaratarak Kürtleri kontrol altına almaya çalışan grubun başında radikal Siyonistler ve Michael Rubin grubu bulunuyordu. Kürtler üzerinden Sandinistler benzeri bir şey yaratmaya çalıştılar. Böylece Kürtleri etkisizleştireceklerdi.

Ben Şam'dayken Melik Fırat yanıma geldi, gözleri yaşlarla dolu, yalvarırcasına "Beni HADEP'in başkanlığına getir" dedi. Ben de "*Ben demokrat biriyim, git kendini halka ve partiye kabullendir, onlar seni başkan yapmak istiyorlarsa yaparlar*" dedim. Bu konuda çok ısrarcıydı. Doğan Güreş ve devletin bazı yetkilileri ile görüşüp yetki almış gibi bir hava yaratıyordu. Yani ben başa gelirsem bu sorunu çözerler, devlet de beni istiyor gibi bir hava yaratıyordu. Ama ben taleplerini kabul etmedim. Benimle görüştükten sonra Güney'e geçerek Barzani ve Talabani ile görüştü. Melik Fırat'ın amacı HADEP'in başına geçerek beni ve örgütü tasfiye etmekti. Bunu başaramayınca ayrı parti kurdurdular. Derin devletle asıl bağlantılı olanlar bunlardır. Biliyorsunuz Mehmet Metiner onlarda aynı şekilde siyasal alanı denetim altına almaya çalıştılar ama başaramadılar. Sırrı bunları araştırabilir. Aslında DTP şu an mecliste bunları aydınlatmak için çalışabilir. Kendilerine önerimdir. Ben Melik Fırat'ı uyarıyorum, dikkatli olsun, yine Sertaç Bucak'ı da uyarıyorum, halkın arasında dolaşırken dikkatli olsun.

Bu sorun Barzani ve Talabani ile görüşerek çözülmez

Ben Erdoğan ve Çiçek'e sesleniyorum: Bu sorun Barzani ve Talabani ile görüşerek çözülmez. Eğer halen sorunu onlarla görüşerek çözeceğini düşünüyorsa, yanılıyor! Çünkü onların arkasında onlarca lobi ve ABD var. Onlar varken bu sorunu sen mi çözeceksin? Dünya Savaşından sonra da bunu yaptılar, Musul-Kerkük elden çıkarken ne yapabildiler ki? Bu planlar çok eskilere dayanıyor. O lobilerin taleplerini Erdoğan ve Çiçek karşılayamaz. Bugün tasfiye edilenler ABD'nin dediklerini tam olarak yapmadıklarından da tasfiye edildiler. Çok uzun dönemdir bu sorunla ilgili hazırlıklar, planlar vardı bu sorun çözümsüz bırakılarak 2002'de AKP'ye kadar geldi, AKP'nin bugünkü durumu, soruna yaklaşımı ortadadır.

Bu anlattıklarımı savunmalarımda da anlatıyorum. Ben bu konuda savcının gelip beni dinlemesini istiyorum. Onunla daha ayrıntılı bunları tartışabiliriz. Avukatlarım da bu konuda görüşebilir, savcıyla benim görüşmemi

"Almanya'da örgütten ayrılan beş yüz, bin kişi kalmaktadır. Bir dönem nasıl Barzani ailesinden 5 bin kişi alınıp Amerika'ya götürülüp eğitilerek geri getirildiyse, şimdi de PKK'den kaçanlar aynı şekilde kullanılmak isteniyor. Elit bir tabaka yaratılmak isteniyor. Elit bir tabakayla Kürtlere üstten müdahale ederek denetim altına almaya çalışıyorlar"

sağlayabilirler. Zor olabilir ama girişimlerde bulunabilirler. Yeni aldığım bazı mektuplar var. Gerçi tarihleri eski ama yeni verdiler.

Savunmalarımın uluslararası bir niteliği vardır

Avrupa'da çalışmalar devam ediyordur. Savunmalarımın uluslararası bir niteliği vardır, tüm alanlar için yararlanabilirler. Brüksel'de Demokratik uluslar konfederasyonu veya derneği çalışmaları yürütülebilir. Bu çalışmada tüm kesimler, tüm uluslar kendini ifade edebilir, içinde yer alabilir. Benim ulus kavramım bildiğiniz manada bir ulus kavramı değil, daha geniş bir kavramdır. Ben kadınları da, çevrecileri de ulus olarak değerlendiriyorum, bu oluşumda yer alarak kendilerini ifade edebilirler. Bu konfederasyonda devletleşmeyen uluslar yer alabilir. Bu cemiyetin çalışmalarını yanı sıra yine Brüksel'de Demokratik siyaset ve kültür akademisi kurarak savunmalarımdan yararlanabilirler. Ayrıca çalışmaların ve benim düşüncelerimin geniş bir çevreye ulaşabilmesi için **Demokratik Modernite** veya **Demokratik Uygarlık** isminde bir dergi çıkartabilirler. Bu dergiyi farklı dillerde yayınlayabilirler. Örneğin Arapçaya çevirebilirler, İngilizceye çevirebilirler. Bu dergi üç ayda bir yayınlanabilir.

Irak için Demokratik Federalizm Partisi oluşturulabilir. Irak'taki bütün kesimler, bütün dostlar bu çalışmada yer alabilir. **İran için** de **Demokratik Federalizm Partisi** oluşturulabilir. **Suriye için Demokratik Toplum Partisi**, **Türkiye için Demokratik Kongre Partisi**'ni öneriyorum. Bu çalışmalar dost ve yurtsever çevrelerle görüşülerek örgütlenebilir.

Kitap, gazete, dergi getirildi mi? Tek Dünya ve Sömürge Tarihi adlı kitapları da istemiştim. Yalçın Küçük'ün Gizli Tarih kitabı çıktı mı? Biliyorum, iyi şeyler söylemiyorlar hakkında. Tarih bilgisi iyi onun, onu benim kadar iyi tanıyan yoktur.

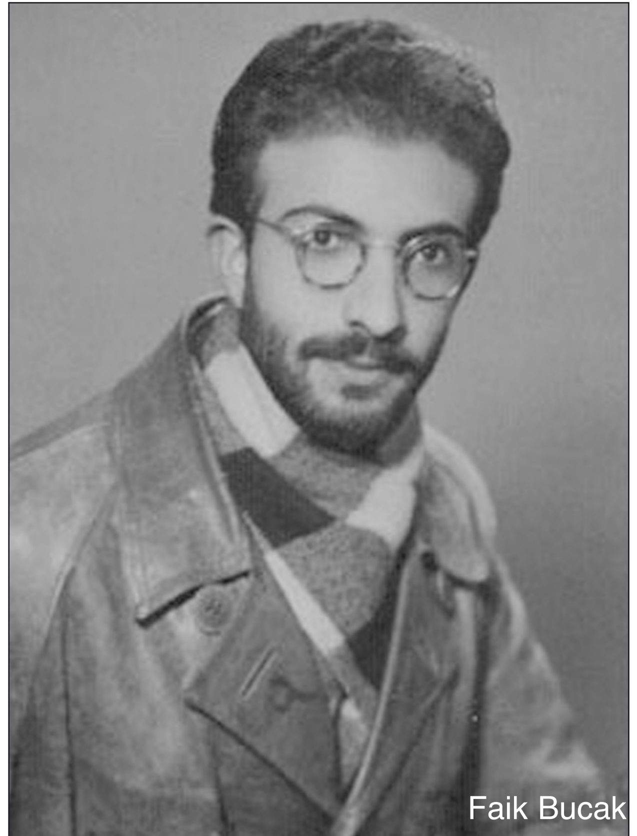
Kadınlara da selamlarımı söylüyorum. Şimdi cezaevinde olan Türkan İpek bu çeteleşmenin mağdurlarındandır, bu konuda yaşadıklarını yazabilir. Buradan bütün kadınlara sesleniyorum: Erkeğe güvenmeyin, kendi özgücünüze dayanarak örgütlenin ve kendinizi koruyun yoksa yem olursunuz. Kendi bedensel ve ruhsal bütünlüğünüzü savunun. Özgürlük fiziki ve ruhi bütünlükten geçer.

Ayrıca Diyarbakır ve Nusaybin halkına özel selamlarımı iletiyorum. Diyarbakır halkı 1925'de bir komployu boşa çıkardı, bugün de bana bağlı kalarak bir komployu boşa çıkardı. Ayrıca Yüksekova, Nusaybin, Suruç ve diğer ilçelerdeki halkımıza selamlarımı iletiyorum. Halkımızın bana bağlı olduğunu biliyorum. Cezaevi idaresinin uygulamalarında yeni şeyler olursa haftaya tartışırım.

PKK asla Ergenekon'la bağlantılandırılamaz

Biz barış için bu kadar mücadele ettik. Savaşı böyle yüksek noktaya getiren nedenler nedir? Bu, dış güçlerin işidir. Dış güçler, Avrupa, Amerika diyebiliriz, amacı tarafları çatıştırarak güçsüz duruma getirmek, böyle zayıf düşmüş haliyle kendisine bağlayıp, istediği gibi yönetmek ve bu temelde bölgede de hâkimiyetini kurmaktır. Ben defalarca Başbakana diğer yetkililere mektup da gönderdim, herkes barışa, demokratik çözüme katkı sunsun istedim ve bir an önce insanların ölmemesi için bu savaşın bitirilmesi için, çözüm için elimden geleni yaptım ama her seferinde disiplin cezaları verdiler, son olarak konuşmalarımdan dolayı 50 gün hücre cezası daha verdiler. Bunlar barış ve çözüm çabalarını provoke eden yaklaşımlardır.

Bu Ergenekon dedikleri şeyi PKK ile de bağlantılandırıyorlar. Kesinlikle ve asla Ergenekon'un PKK ile bir bağlantısı yoktur. Ama bazı kaçanlar, sızma, ajan kişiler düzeyinde ilişki kurmuş olabilirler. Bunlar dış güçler gibi Ergenekon'la da kirli ilişkiler içine girmiş olabilirler ama kesinlikle ve asla PKK, Ergenekon'la bağlantılandırılamaz. Bunu yapanlar PKK'den kaçanları, ajanları ve bunların yaptıklarını, suçlarını, kirli ilişkilerini PKK'ye mal etmeye, PKK'nin ve benim adımı kirletmeye çalışıyorlar, bunların oyunlarına gelinmemelidir. Halkımız bunları böyle bilmelidir. Dürüst Kürtleri karalayarak, cezaevine atarak, katlederek, tasfiye ederek kendi işbirlikçilerini öne çıkarmaya çalışıyorlar. Faik Bucak, Kürtler için çok değerli bir insandı. Devlet bu nedenle onu katlettirdi. Bununla bağlantılı olarak devlet, Bucak ailesi üzerine gitmeye başladı. Faik'in oğlu Serhat, yurtdışına kaçmak zorunda kaldı. Kalanları ise hizaya getirdiler. Bu şekilde bunların belli bir kısmını teslim aldılar. Programı, Tüzüğü DTP Tüzüğünden yasal anlamda daha aykırı daha ağır talepler içerdiği halde Anayasa Mahkemesi Hak-Par'ı kapatamıyor. Hak-Par'ı neden kapatmadı-

Faik Bucak

lar? Yanlış anlaşılmasın biz kapatmaya karşıyız, anlatmak istediğim bunların nedeninin iyi sorgulanmasıdır. Eğer iyi düşünülüp, araştırılırsa gerçekler anlaşılır. Asıl neden ve amaç Kürtlerin hakiki muhataplarını bertaraf edip, kendi kontrollerindeki sahte muhatapları getirmektir. Yapılmak istenen dışarıda bizi, içeride de DTP'yi etkisiz hale getirerek, bunları, bu denetimleri altındaki sahte muhataplarla, işbirlikçi oluşumlarla Kürtleri kontrol altına alarak kirli amaçları için kullanmaktır.

Demokratik Toplum Partisi Kongresi nasıldı, nasıl geçti? Emek veren şehitlere sonsuz saygılıyız. Ölümün bedeli makam mevki değildir. Önemli olan özgürlük mücadelesinde onların amaçlarına varmak, o özgürlük mücadelesini ileriye götürmektir.

Ben bir birey olarak, bir insan olarak, bu durumu kabul edemem. Ailelere, kişilere, şahsiyetlere parsel verilmeyecek. Yetenekli, dürüst, mücadeleye katkı sağlayan, kendisi kendisini önermeyecek, halk onu önerecek, belediye başkanı olsun, milletvekili olsun, kendisi önermeyecek, halk önerecek.

Kongre'de yeni seçilenleri, barış ve demokrasi için saygıyla selamlıyorum, başarılar diliyorum, oraya gelen halkımıza ve dostlara ve gelemeyenlere, Avrupa'daki arkadaşlara selamlarımı iletiyorum. Çatı partisi çalışmaları nasıl gidiyor? Çatı partisinin anlamı Kürt-Türk kardeşliğinin korunması içindir. DTP tabii varlığını sürdürecek ama çatı partisi içinde çalışmalılar.

Savunmalarımın bir bölümünü bitirdim. İki bölümü daha var. Ortadoğu ve Kürdistan'la -daha doğrusu Kürt sorunuyla- ilgili bölümler kaldı, yazacağım. Biliniyor Kürt sorunu, yıllardır çözülemeyen büyük bir mesele, bununla ilgili söyleyeceklerim var. Savunmamın temel konularıdır zaten.

Yarın veya öbür gün idareyle konuşur, gönderirim. Daha önce yazdığım ve gönderdiğim savunmalarımın redakte edilmiş halini incelemek istiyorum. Ne tür değişiklikler yapılmış, bunları görmek istiyorum, bu benim hakkım. Bununla birlikte daha önceki savunmalarım da getirilirse iyi olur. Çünkü daha önceki savunmalarımdan yararlanarak, yeni savunmalarımı geliştirip, derinleştireceğim.

Güngören'deki olayla Kürt-Türk çatışmasını derinleştirmek istiyorlar

Ergenekon iddianamesini henüz alamadım. Bana ilişkin kısımlar var. İddianamede bana ilişkin kısımlara cevap verilmesi gerekiyor. Cevap veriyorum. Benim bu konudaki düşüncelerim insanlara ulaşmalı. Çünkü insanlar benim bu konudaki düşüncelerimi bilmiyor, beni tanımıyorlar. Avukatlarım bu konuda çok dikkatli olmalıdırlar. Bu basın açıklaması, toplantı veya bildiri tarzında mı olur, bilemem buna onlar karar verecekler. Ama önemli olan benim bu konudaki düşüncelerimin, görüşlerimin bilinmesi ve farklı çevrelere ulaşmasıdır. hakkım. Bu nedenle geçen haftaki görüşlerim önemliydi.

Daha önce Doğan Güreş'in zehirlenmesiyle ilgili olarak askeri savcı gelip benimle görüşmüştü, Ergenekon savcısı isterse gelip benimle görüşebilir. Ben bu konudaki bilgilerimi ve görüşlerimi savcıya söyleyebilirim. PKK'ye mal edilmiş dünya kadar şey var. Benim bu konuda görüşlerim alınmalı. Daha baştan beri ta 1978, daha doğrusu 1976'dan beri PKK'ye müthiş sızmalar var. Benim üzerime müthiş geldiler; Şahin Baliç, Şahin Dönmez gibiler var. Bu süreç onlar gibilerle başladı. Haki Karer'i katleden örgüt, Antep'teki beş parçacılar vardı, Kawacılar vardı, Kukçular vardı. Bugün de radyodan dinledim, Mehmet Eymürler beni imha edebilmek için tünel bile kazmaya çalışmışlar. Beni imha etmek için onlarca girişimde bulundular. Ama başaramadılar. Şimdi Beşar Esat oraya buraya gidip geliyor, görüşmelerde bulunuyor.

"Özgürleşmek için felsefeyi bilmek gerekiyor, tarihi bilmek gerekiyor. Beş bin yıldır kadınların tarihen üzeri silinmiştir. Gerçek manada bir hukukçuluk yapmak için de tarihi ve felsefeyi bilmek gerekiyor. Yasalar biliniyor, ben kadınlara yasalara aykırı davranın demiyorum ama bunları da gözeterek demokratik duruşu göstermek lazım"

Benim burada tarihi sorumluluğum var, bunları görerek davranıyorum. İşte Güngören'deki patlama ortada. Bununla Kürt-Türk çatışmasını derinleştirmek istiyorlar. Türk-Kürt çatışmasını kışkırtıyorlar.

İlginçtir, Alman istihbaratı, bu eylemin PKK tarzı olmadığını, eylemin radikal dinci grupların veya istihbarat örgütlerinin işi olabileceğini söyledi. Alman istihbaratı her şeyi bilir. Bu eylemi de kimin yaptığını, içyüzünü biliyorlar. Çünkü kendine bağladıkları var, birçok kişiyi kendilerine bağladılar. Kaçanlar Almanya'da, Alman istihbaratının kontrolündeler. Almanya bunların binlercesini himayelerine aldı, kullandı, bugün başlarına bela etmiş durumdadır.

Güngören bombalaması ile Ergenekon karşıtlığını PKK karşıtlığına çevirmek istiyorlar. Ben bu konuda savunma yapıyorum. Bu benim savunma

Amerika, Ortadoğu'da kovboy politikasını güdüyor. Kürtleri hallaç pamuğuna çevirdiler. Kürtleri denetimleri altına almak için YNK ve KDP'yi kullandılar. Bunlara güç verdiler ama beni kontrol altına alamayınca tasfiye etmeye çalıştılar. Türkiye'de de Şeyh Sait ailesinden bir kesimi kullanıyorlar. Hak-Par'ı bu amaçla kurdular. Bucak Ailesi de biliniyor. Bana bu konuda kitap yaz deseler elli ciltlik kitap yazarım. Bu aileyi ikiye böldüler. Bir kısmı Almanya'da Alman istihbaratına sığınmış. İşte Sertaç Bucak'ın durumu ortada. Benim açımdan durumu netleşmiş biri. Öbür tarafta bir kısmı da Türkiye'de kalıp devlete sığındılar, Sedat Bucak'a bağlandılar. Sedat Bucak, biliniyor Susurluk olayına karıştı, öldürülmek istendi. Sedat Bucak'a bağlı binlerce ko-

rucu var. Bunlar oturmuş sadece para yiyiyorlar. Sedat Bucak'ın kendisi bile devlet nezdinde suçlu. Türkiye'de yüz bin civarında korucu var, bunların Türkiye'ye maliyeti bellidir.

Türkiye'deki Ergenekon, 1980'lerde NATO himayesine girerek NATO'yla bütünleşti. Bütün bu yaşananlar NATO'nun denetiminde oldu. Ben bunların çoğunu buradaki görüşmelerimde, konuşmalarımda hep belirttim. Zaten benim buradaki konuşmalarım da savunmadır. Biz burada savunmalarımı konuşuyoruz. Bu nedenle benim savunmalarım sadece Türkiye için değil, Avrupa için de önemlidir. İtalya'daki Gladio tasfiye edildi. Benzer bir Ergenekon da Yunanistan'da var. Bunların iyi görülmesi ve iyi anlaşılması gerekiyor. Ben bu konuları savunmalarımda daha derinlikli açtım.

Doğru ve gerçek namus anlayışı özgürlük için mücadeleden geçer

Savunmalarım okunduktan sonra kadınlara ilişkin sorulacak sorular olabilir. Ben son bir haftadır, namus kavramına yoğunlaşıyorum. Nasıl bir namus? Bu önemli bir soru. Ben Kürtlerin namus kavramının ne demek olduğunu iyi biliyorum. Namusları için adam öldürüyorlar, namus için cinayet işliyorlar! Bu cinayetleri din adına, töre adına yapıyorlar! Namusları için yapamayacakları bir şey olmadığını söylüyorlar!

Hiç unutmam, annemle küçükken namus üzerine konuşmuştuk. Ben bu konuşmayı hiç unutmam. Ta o zamandandır ben namus kavramı üzerine yoğunlaşıyorum. Nasıl bir namus kavramına cevap arıyorum. Ben bu konuları savunmalarımda da daha derin açtım. Kadın sorununu daha önce de yazmıştım, kadını kavramaya anlamaya çalışan biriyim. Kadınlar bu kavramı çok yoğun tartışmalı. Nasıl bir namus, nasıl bir kadın? Sorularına cevap aramalı. Kürtlerin namustan ne anladığını ben çok iyi biliyorum. Kürtlerin namus durumu ortadadır. Kürtler üzerinde birçok oyunlar oynanıyor. Bunları iyi görmek gerekiyor. Doğru ve gerçek namus anlayışı, özgürlük için mücadeleden geçer. Bu konuda üç beş kişi doğru bir özgürlük anlayışıyla mücadele etse onlarca kadını arkasından götürecektir. Mücadeleleri güçlenecektir. Ama ben zannetmiyorum DTP içerisinde bile bu düzeye ulaşan kadın olsun.

Özgürleşmek için felsefeyi bilmek gerekiyor, tarihi bilmek gerekiyor. Beş bin yıldır kadınların tarihen üzeri silinmiştir. Gerçek manada bir avukatlık, bir hukukçuluk yapmak için de tarihi ve felsefeyi bilmek gerekiyor. Yasalar biliniyor, ben kadınlara yasalara aykırı davranın demiyorum ama bunları da gözeterek demokratik duruşu göstermek lazım. Bu konuda DTP içerisinde de, hukuk içerisinde de önemli olan demokratik duruşu göstermektir. Bu konuda demokratik duruşunu göstermeli, demokratik eylemliliklerini geliştirmelidirler.

Bu sorunları aşmak kolay değil. Ben hep söylüyorum kendini yakmak, bu sorunları aşıp, özgürleşmekten daha kolaydır. Ben bu konuda onlarca kitap yazdım. Kadınları anlamaya, kavramaya çalıştım. Bu konuda ısrarlıyım, bu konuda iddialıyım.

Ben erkekler için de söylüyorum, namuslu erkek, birazcık namusu ve onuru varsa kadını anlamaya, dinlemeye çalışır.

Gerçek aşkı yaşamak o kadar kolay değil

Onlarca yıldır mücadele ediyorlar sonra birbirlerini kaçırıyorlar. Görüyorsunuz işte PKK içerisinden de kaçıp gidenler oldu. Hatta kardeş bile gitti. Onlarca yıl mücadele ediyorlar, sonra canları sıkılıyor, paralı birine kaçıp gidiyorlar. "Aşk" adına yapıyorlar. Ben kaç zamandır aşka cevap arıyorum. Vardığım sonuç şudur; aşk eşittir ihanet. Aşk yaşadıklarını zannediyorlar ama yaşadıkları şey aşk değil. Gerçek aşkı yaşamak o kadar kolay değil. Bu benim de başımdan geçmişti biliyorsunuz sonuçlarını, kolay olsaydı ben yaşardım.

Aşk yaşadık diye kendilerini kandırıyorlar. Ben Şam'dayken kızlara da söylüyordum; ben kendime güveniyorum. Benim özgürlük iddiam, aşk iddiam büyük. Ben gerçek aşkı yaşayabileceğime inanıyorum. Bu konuda yetenekliyim. "*Siz de kendinize güveniyor musunuz, bu konuda iddialı mısınız, benim aşk anlayışımı kaldırabilecek misiniz*?" diye soruyordum. Ama görüyorum ki, bu konuda yeterli değiller. Bu konuda iddialı olmadıkları için de kaçıp gidiyorlar. İşte onlarca yıl mücadele ediyorlar sonra sıkılınca paralı birini bulup peşinden gidiyorlar. Ben bunların arkalarından sadece gülüyorum, çünkü kendilerine yapıyorlar, kendi özgürlük iddialarından vazgeçiyorlar.

Erkek, fiziki olarak kadından güçlü olabilir ama kadın kendi meşru savunmasını güçlendirmeli. Ben silah alıp sizi koruyamam ki, her zaman yanınızda olamam. Meşru savunma sadece kadın için değil herkes için geçerli.

"Buradan demokratik duruş için ve demokratik mücadelenin gelişmesi için konuşmalarıma devam edeceğim, bu benim en doğal hakkım. Burada ben savunmalarımı yapıyorum. Ben, düşüncelerimi felsefi ve filozofik bir bakış açısıyla ifade ediyorum. Bu görüşlerimden isteyen yararlanabilir, devlet de isterse yararlanabilir, PKK de yararlanabilir"

Ben meşru savunmayı da savunmalarımda açtım. Kadınlar kendi savunmalarını yapmalıdırlar. Artık sokakta bile yürüyemiyorsunuz. Evleniyorlar, her gün tecavüze uğruyorlar. Kendinizi koruyamazsınız, bunları anlayamazsanız. Avukat olmanız bile yeterli değildir. Erkek, isterse bir günde kadının haşatını çıkartabilir. Bunları görüp özgürlük mücadelenizi derinleştirmelisiniz. Cezaevlerinden kadınların çok yoğun mektupları geliyor. Derinleşme düzeyleri, yoğunlaşmaları iyi ama önemli olan bu düşündüklerini kendi yaşamlarında hayata geçirebilmeleridir. Bu söylediklerini hayata geçirdikleri oranda özgürlük mücadelesi yolunda ilerleyebileceklerdir.

Özgürlük özgür yaşam için mücadele etmektir

Cinsiyetçilik, iktidarcılıktır. Cins temelli her şey iktidardır. Cins kavramının olduğu her yerde iktidar vardır. Cinslerin biyolojik olduğunu söylüyorlar, hayır. Cinsiyet, öğretilen bir şeydir. Ben bunu savunmalarımda genişçe açıkladım. Ben savunmalarımda milliyetçilik, dincilik ve bilimciliği (pozitivizm) de değerlendiriyorum. Bunlar tehlikeli anlayışlardır. Bunlardan uzak durmak gerekiyor. İşte Anayasa Mahkemesi kararlarını görüyorsunuz, "din odağı olmak" diyorlar. **Laisizm**, **dincilik**, **milliyetçilik**, **bilimcilik** (pozitivizm) siyasal iktidardır. Türkiye'de hiçbir şey ifade etmiyor, içi boştur.

Onlarca arkadaşın mektuplarını aldım. Hepsine selamlarımı iletiyorum. Cezaevlerindekilere selamlarımı söylüyorum. Onların mücadelelerini anlıyorum, değer veriyorum. Benim için saçlarını kazıtıyorlar. Daha önce de kendilerini yakmalar oldu.

Iğdır'da 48 yaşında bir vatandaş, buradaki uygulamaları ve sağlık durumumu protesto amaçlı kendini yakmış. Geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum. Benim bu konudaki görüşlerim biliniyor. Özgürlük, özgür yaşam için mücadele etmektir, kendini fiziki imha etmek olmamalı.

Ben buradan Erdoğan'a sesleniyorum. Geçmişte Sayın Özal benimle görüşme girişimlerinde bulundu. Yine Erbakan benimle görüşme girişimlerinde bulundu. Hatta ordu içinde bazı kesimler benimle çözüm konusunda görüşmeye çalıştılar. Ben Suriye'deyken Hafız Esat üzerinden çözüm girişimleri oluyordu. Erdoğan isterse çözüm girişimleri yapabilir. Bu çözümsüz durum, bu çatışmalar nereye kadar devam edecektir? Erdoğan isterse görüşebilir.

Demir Küçükaydın selam göndermiş, bende ona selamlarımı gönderiyorum. Beni takip ediyor, savunmalarımı okumuş galiba. Kendi görüşlerini yenileyerek yazmaya devam edebilir. Benim savunmalarımdan da yararlanabilirler.

Önemli olan demokratik duruşun gelişmesidir

Aksiyon Dergisi'ni okudum. Bu dergide bana ilişkin haberde Demokratik Cumhuriyet Partisi'ni benim dayattığımı söylüyorlar, bu doğru değildir. Evet, ben Demokratik Cumhuriyet dedim ama benim söylediğim demokratik cumhuriyet, onların yazdığı manadaki demokratik cumhuriyet değildir. Benim düşüncelerim öyle değil. Benim demokratik cumhuriyet dememdeki sebep, cumhuriyetin demokratikleşerek çözümün gelişmesine katkı sunmasını sağlamaktır. Türkiye için görüşlerimi yineliyorum. Daha önce Çatı Partisi demiştim. Bu konudaki çalışmalar hızla devam etmeli. Bu konuda aydın, yazarlardan ve dost çevrelerden destek alınmalıdır. Yok mu dost kırk kişi? Siz, 'binlerce kişi sizin için yürüyor' diyorsunuz. Dost kırk kişi, Demokratik Kongre Partisi için İçişleri bakanlığına başvurarak, bu çalışmaları başlatabilirler. Ben öyle kimlik ayrımı da yapmıyorum, kendisini bu alan içinde ifade etmek isteyenler yer alabilir. Önemli olan demokratik duruşun gelişmesidir. Ben daha önce Brüksel, Belçika da Demokratik Uluslar Konfederasyonu demiştim. Ben yine Demokratik Siyaset ve Kültür Akademisi demiştim. Bu tür çalışmalar demokratik duruşun gelişmesi ve benim düşüncelerimin, savunmalarımın konuşulup tartışılması için önemlidir. Bu konfederasyon, İstanbul'da da olabilir veya hem İstanbul hem Brüksel'de olabilir. Bu konfederasyonlar, içlerini doldurabilirler. Bu çalışmalar benim savunmalarımın pratiğe geçirilmesidir. Savunmalarımdan herkes faydalanabilir, devlet de faydalanabilir, Avrupa'da faydalanabilir. İran, Irak, Suriye'de demokratik mücadelelerini geliştirerek güçlendirmeliler. Türkiye'de benim düşüncelerimin, savunmalarımın yer aldığı Demokratik Uygarlık isminde bir dergi çıkabilir. Dergi dört ayda bir de olabilir. Ama önemli olan benim düşüncelerimin, görüşlerimin insanlara anlatılması ve ulaştırılmasıdır.

Buradaki uygulamalarla ilgili olarak değerlendirme yapacaktım. Bu konuya ilişkin karar verildi. Ben daha sonra Müdürle de görüştüm. Soruşturma sonuçlandı, beraat gibi bir durum söz konusu. Benim şu an hakkımda herhangi bir soruşturma yoktur. Bunun yanında ben buradaki pozisyonumu da netleştirdim. Farklı bir pozisyona girmem halinde devlet de zorlanıyor, PKK de zorlanıyor. Ancak ben buradan demokratik duruş için ve demokratik mücadelenin gelişmesi için konuşmalarıma devam edeceğim, bu benim en doğal hakkım. Burada ben savunmalarımı yapıyorum. Ben, düşüncelerimi felsefi ve filozofik bir bakış açısıyla ifade ediyorum. Bu görüşlerimden isteyen yararlanabilir, devlet de isterse yararlanabilir, PKK de yararlanabilir.

Kirli oyunlar örgütlü çabalarla boşa çıkarılacaktır

"Egemenlikli kapitalist sistemin kadın ve gençliğe yönelik geliştirdiği yaklaşıma karşılık son derece bilinçli bir tutum sergilememiz gerekmektedir. Bu, kadın ve gençliğin toplumsal alandaki rolünün daha doğru ve bilince dayalı olarak ele alınmasını gerekli hale getirmektedir. Bu konuda yaşanan yetersizlikleriden ve yaratılan tahribatlardan özel savaş güçleri yararlanmış ve özgürlük mücadelemize karşı kullanılmışlardır. Bunun verdiği zarar oldukça fazla olmuştur.Burada yaklaşım olarak, kadının ve gençliğin doğru tahlil edilmesi, yakalanması gereken en temel halkadır. Kadının ve gençliğin kendini bir irade ve güç haline getirmesinin gerektiği burada daha fazla önem kazanmaktadır"

Kadın toplum içerisinde özgürlüğe en yakın bir topluluktur

Toplumsal alanda egemen güçlerin üzerine en fazla durduğu kesimlerin başında kadın ve gençlik gelmektedir. Egemen güçlerin bu yaklaşımları son derece bilinçli bir şekilde ve belirli bir plana dayandırılarak geliştirilmektedir.

Egemen güçlerin Kadına ve Gençliğe olan bu yaklaşımlarını; kadın ve gençliğin özgünlükleri ile birlikte, siyasal ve toplumsal nedenleriyle açıklamak mümkündür.

Kadın, toplumun en üretken kesimi olmakla birlikte, birçok baskı biçiminin muhatabı haline getirilmiştir. Öyle ki bazen bu baskı biçimlerini sömürge toplumlarda olduğu gibi bir arada yaşayabilmektedir. Hem cins olarak; baskı, sömürü ve egemenlik altında tutulmakta hem de içerisinde yaşadığı sömürge toplumun sorunlarını yaşamaktadır. Bu yönleriyle toplum içerisinde sömürülenlerin de altında bir sömürge olma kimliğini taşımaktadır. Hatta bu yönleriyle egemenlik altında tutulan ve siyasal iktidarların baskısı altında bulundurulan kesimlerin de evde, aile içerisinde, toplumsal alanda üzerlerinde iktidar oluşturdukları bir topluluk haline getirilmiştir. Reber Apo bu yönleriyle kadın için bir ulus belirlemesinde bulunmaktadır.

Kadının toplumun en altında bulundurulması ve en katmerli sömürüye tabi tutulmuş olması, geleneksel toplum ile çelişkiyi en doruk nokta da yaşamasına neden olurken, aynı zamanda egemenlikli, geleneksel toplum ile aralarındaki var olan bağları herkesten daha önce koparmasına olanak tanımaktadır. Bu özelliğiyle de kadın toplum içerisinde özgürlüğe en yakın topluluk olma özelliğine sahiptir

Gençlik tarihsel siyasal ve sosyal bir güç olarak tanımlanmalıdır

Gençlik ise toplumda dinamik, diri ve harekete geçirici bir özellik taşımaktadır. Bu yönleriyle gençlik toplumsal alanda bir dinamo olarak değerlendirilmektedir. Gençliğe yaklaşımda öne çıkarılan bu özellik, içerisinde pragmatist bir içerik taşısa da aslında bir gerçeği ifade etmektedir. Biyolojik olarak gücün ve enerjinin doruk noktada bulunması gençliğe ilişkin böyle bir değerlendirilmenin yapılmasına neden olmaktadır. Bir yönüyle doğru olan böyle bir değerlendirme, tek başına ele alınıp ve oradan bir gençlik tanımına gidildiğinde bu son derece tehlikeli ve egemenlikli bir yaklaşımı ifade edecektir. Oysa gençliğin biyolojik olma yönüyle onu toplumsal bir kimlik haline getiren tarihsel, siyasal ve sosyal yönlerinin birlikte ele alınması gerekmektedir. Hatta gençliğin biyolojik, tarihsel, siyasal ve sosyal özellikleri arasında bir sıralama yapıldığında biyolojik yön en son sırada yer almaktadır. Bu anlamda gençlik tarihsel, siyasal ve sosyal bir güç olarak tanımlamaya kavuşturulmuştur. Bu özellikleri taşıyanlara da toplumsal alanda genç denilmektedir.

Bu yönleriyle kadın ve gençlik toplum içerisinde klasik siyasal yaklaşımların dışında bir ele alış ve değerlendirmeye tabii tutulmaktadır. Bu güne kadar Kadın ve gençliğe bu özelliklerinden hareketle bir yaklaşım içerisine girilmemiş, kaba sınıf bakış açısıyla bir yaklaşım gösterilmiştir. İster egemenler adına olsun ister sömürülenler ve ezilenler adına olsun bu yaklaşım hakim bir bakış açısı olmaktadır.

Böyle bir bakış açısıyla toplum içersinde kadın ve gençlik üzerine verilen mücadeleler de sürekli bir hal almıştır. Kadın ve gençlik üzerine verilen mücadeleler kaba bir biçimde taraf haline getirme yaklaşımında çok daha kapsamlı bir içerik taşımıştır. Çünkü kadın ve gençliği kazananlar toplumun sade o gününe değil, aynı zamanda geleceğine de sahip hale gelmişlerdir. Sadece kazanımları bununla da sınırlı kalmayarak her yönüyle toplumsal, ekonomik, kültürel, siyasal, sosyal alanlardaki kazanımları da içermiştir.

Kadın ve gençliğin ifade etiği bu gerçeklikler, egemen güçlerin sürekli olarak kadın ve gençlik üzerine hesap yapmasına, kadın ve gençliği kontrolü altında bulundurma arayışlarına neden olmuştur. Bu aynı zamanda neden kadın ve gençlik üzerinde etkili olanın toplum üzerinde de etkili hale geleceğinin anlaşılmasını olanaklı kılmaktadır.

Bu gerçeklik devletçi, egemenlikli topumun günümüzdeki hali olan kapita-

list egemenlik içerisinde daha gelişkin bir boyut kazanmıştır. Egemenler kadın ve gençlik üzerinde kurdukları egemenlikle, toplumu tamamıyla kendilerine bağımlı hale getirmişlerdir. Toplum köleleştirilerek dinamizminden uzaklaştırılmıştır. Topluma ait ne kadar değer varsa; yabancılaştırılarak, üzerinde kurulan egemenlik, baskı ve sömürünün daha katmerlileştirilmesinde etkin araçlar haline getirilerek yeniden topluma dönmesine neden olunmuştur.

Kadın sadece aile yaşamında ve ev içerisinde işlevsel kılınmıştır

Kadın üzerindeki egemenlikle toplum köleleştirilmiş, gençlik üzerindeki egemenlikle de toplumun dinamizmi öldürülmüştür. Sürekli olarak da kadına ve gençliğe yönelik olarak geliştirilen politikalarla bu durum kalıcı kılınmaya çalışılmıştır. Günümüz dünyasında uluslararası alanda bu gerçeklik çok net bir şekilde görülmektedir.

Kadın toplumsal alanda sömürü ve baskının en alt sırasında tutulan bir kimlik olmasına rağmen; var olan potansiyeli her yönüyle açığa çıkarılamamıştır. Egemenlikli erkek yaklaşımı ile toplumsal alanda içerisine çekildiği konumlanış onun tüm özellikleri ve gücüyle toplumsal yaşamda yer almasını ve rolünü oynamasını engellemiştir. Kadın sadece aile yaşamında ve ev içerisinde işlevsel kılınmıştır. Kadının üretim alanındaki konumlanışı da böyle bir yaklaşıma göre şekillendirilmiştir. Basit, güç istemeyen, erkeğin gölgesinde kalan, daha az vasıflı olan iş alanları kadınının daha çok istihdam edildiği alanlar olarak görülmüştür.

Gençliğe yaklaşım farklılıklar taşısa da, öz itibarıyla kadına olan yaklaşımın ötesine geçmemiştir. Gençlik dönemi bir ara dönem olarak ele alınmış bu süreçte var olan gücünün kullanılması ve tüketilmesi hedeflenmiştir. Gençliğe yaklaşım, onu kurulu düzenin, gücünden yaralandığı bir nesnesi haline getirme olarak belirlemiştir. Gençliğin en dinamik dönemi "vatan savunması" adı altında kışlalarda geçirilirken, askerlik öncesi döneminde adamdan dahi sayılmayacak yaklaşımların muhatabı kılınmıştır. Askerlik sonrası yıllarda da gücünün iliklerine varıncaya kadar tüketildiği bir iş kolunda yaşamaya mahkum edilmiştir. Gençlik içerisine çekildiği böyle bir yaşamda tarihsel, sosyal ve siyasal kimliğinden arındırılarak biyolojik olgu derekesine indirgenmiştir. Böylece kadın ve gençlik egemenlikli toplum içerisinde sitemi güçlendiren temel dişliler arasına alınmaya çalışılmıştır.

Kadının açığa çıkan gücü ve gençliğin toplum içerisindeki dinamizmi günümüzde bu doğrultuda kullanılmaktadır. Bu şekilde kadın ve gençliğin kendi özgünlüklerinde bir iradi güç olarak kendilerini temsil etmeleri ve toplumsal alanda gereken rolü oynamalarının önüne geçilmiş olunmaktadır.

Sistem egemenliğini kadın ve gençlik üzerinden geliştirmektedir

Kapitalist sistem kadına ve gençliğe yönelik bu şekilde belirlediği politikasını uygularken, bunu kadın ve geçliğe benimsetmeye çalışmaktadır. Öyle ki, kadın ve gençlik geliştirilen bu politikaları içselleştirme gibi bir durumla da karşı karşıya getirilmektedir. Kapitalist sistemin kadın ve gençlik karşısındaki başarısı da buna göre belirlenmektedir. Kadın ve gençlik kapitalist sistemin politikalarını kabul ettiklerinde ve onu içselleştirdiklerinde toplumun bir bütün olarak kapitalist sistemin egemenliğini kabul etmesi sağlanmış olmaktadır. Kapitalist sistemin yaşaması da bunun gerçekleşmesine bağlıdır.

O nedenledir ki kapitalist sistem toplum üzerinde kurduğu egemenliğini ve sömürüsünü kalıcı kılmak için sürekli bir arayış içerisinde olmuştur. Bu doğrultuda ekonomik, siyasal ve sosyal alanda projeler geliştirmiştir. Kapitalist sistemin içerisine girmiş olduğu bu politik arayışların, artan sömürünün derinleştirilmesinin, inceltilmesinin geliştirilmesinde kapitalist sisteme karşı toplumsal alanda gelişen mücadelelerin rolü olmuştur.

Kapitalizmin gelişmesi ve tekelleşmeyle birlikte sömürü, pazar ve siyasal egemenlik alanları da giderek sınırlanır bir hal almıştır. Ekonomik kaynaklar ve üretilen malların pazarlanmasında alanlar daralmaya başlamıştır. Bilimsel-teknik devrimle birlikte teknik ve üretim aletlerinin gelişmesi sonucunda üretim düzeyinde görülen verimliliğin neden olduğu aşırı hammadde tüketimi ortaya çıkmıştır. Yaşanan bu gelişmeler ekonomik, siyasal ve sosyal alanda yaşanacak olan gelişmeler açısından da tetikleyici rol oynamışlardır. Üretim sahasında potansiyel ve dinamik güçlerin daha aktif olarak harekete geçirilmesi böyle bir gelişmenin sonucunda gündeme gelmiştir. Burada potansiyel gücü kadın, dinamik gücü ise gençlik oluşturmaktadır.

Kadın toplum içerisinde yaklaşık olarak var olan nüfusun yarısını

oluşturmaktadır. Buna rağmen üretimde aktif harekete geçirilen bir güç konumunda tutulmamış daha çok eve kapatılan bir güç olarak ele alınmıştır. Oysaki biyolojik özelliklerinin neden olduğu bazı özgünlükler dışında erkekle toplumsal üretimde rol oynayabilecek bir pozisyondaydı. Bilimsel-teknik devrime ve daha sonraki yıllara kadar da bu devam etti, hatta günümüzde bazı ülkelerde bile bunun izleri görülebilmektedir. Bilimse teknik devrim potansiyeli olmakla birlikte üretimde aktif kılınmayan kadın gücünün harekete geçme koşullarını da hızlandırmıştır. Erkeğin yapabileceği işleri üretim sahasında kadın da yapabilir duruma gelmiştir. Bu toplumsal düzenleniş ve çözülmede tarihsel bir anın yakalanmasının koşullarının yaratılmaya başlanılması anlamına da gelmektedir. Bu süreçle birlikte kadın evin dışında ve üretim faaliyetlerinde daha fazla görülmeye başlanmıştır.

Artık uyuyan dev uyanmıştır

Kadının evin dışında görülmeye başlanması, kadının sosyal ve siyasal alandaki konumun da değişmeye başlaması anlamına gelmiştir. Daha önceleri de toplumsal alanda, siyasal hareketlilik içerisinde Roza Lüksemburg ve Klara Zetkin gibi kadınlar aktif konumda bulunmuşlardır. Ancak bilimsel-teknik devrim ile birlikte kadın sosyal ve siyasal alanlarda kitlesel olarak daha fazla yer almaya başlamıştır. Feminist hareketlerin o kadar yaygın bir şekilde gelişmeye başlaması da bunun bir sonucu olarak yaşanmıştır.

Sosyal ve siyasal alanda kadının aktifleşmesi her ne kadar kapitalist sistem için sömürünün daha fazla derinleştirilmesi, yaygınlaştırılması, inceltilmesi ve yeni bir alanın açılması anlamına gelmiş olsa da, ona karşı mücadele de bir dinamiğin daha hareket geçmesinin olanaklarını da yaratmış olmaktadır. Hatta kapitalist sisteme karşı en büyük tehlikeyi yaratacak olan gücün harekete geçmesini sağlamıştır. Böylece kapitalizm "*uyuyan devi*" uyandırmıştır.

"Kadın tüketimin etkin gücü, toplumun yönlendirilmeside propaganda ve reklam malzemesi olarak görülmeye başladı. Bununla da sınırlı kalınmadı, kadın üzerinde egemen olunabildiği sürece erkeğin de yönlendirilebileceği sonucuna ulaşıldı. Günümüzde ise kadın kendine yabancılaştırılma temelinde egemen kapitalist sistemin etkin siyasal aktörleri arasında bile değerlendirilen bir konuma getirildi"

Üretimde daha fazla dinamik güce duyulan ihtiyaç gençliği üretimde daha aktif kılmıştır. Kapitalist sistem, gençliği sadece üretim alanında değil bir bütün olarak toplumu egemenlik altına almak için kullanma arayışı içerisinde olmuştur. Gençliğin gücünden askeri, siyasal ve toplumsal alanda da daha yaygın bir şekilde yararlanılmaya başlanılmıştır. Gençliğin üretim ve toplumsal alanda aktif bir şekilde kullanılmak istenmesi, gençliğin bir irade olarak kendi örgütlenmesinin de koşullarının oluşumuna etkide bulunmuştur. Bu süreçle birlikte gençlik daha aktif ve etkili bir şekilde kendi kimliğiyle siyasal ve sosyal alanda yer almaya başlamıştır. Dünyanın birçok ülkesinde sosyal ve ulusal hareketler gençlik örgütlenmesi ve hareketi olarak ortaya çıkmışlar, halkların kurtuluş mücadelelerinde öncülük yapmışlardır. 1968 örneğinde görüldüğü gibi gençlik, kıtasal özellik taşıyan ve dünya ölçeğinde etki yaratan bir hareketlenmeye imza atabilmiştir. Bu yönleriyle gençlik siyasal ve sosyal alanın edilgen değil aktif bir öğesi haline gelmiştir.

Böylece bilimsel-teknik devrimden sonraki yılarda böyle bir gelişim çizgisi izleyen, daha aktif konuma gelen kadın ve gençlik sistem dışı diye adlandırılan toplumsal hareketler içerisinde etkin bir konumun sahibi olmuşlardır. Kadın ve gençliğin sosyal ve siyasal alanda yaşadığı bu yükseliş, onları kapitalist sistemin daha bilinçli bir hedefi haline getirmiştir. Öyle ki kapitalist sistemin bu yönelimi toplum mühendisliğinin de ötesine geçerek adeta yeni bir toplum çözümlemesine ve bu çerçevede kadına ve gençliğe yaklaşıma dönüşebilmiştir.

Kapitalist sistemin kadına ve gençliğe yaklaşımı kaba sınıf yaklaşımını aşmıştır. Meta durumuna indirgenen toplum sosyolojik ve psikolojik olarak ayrıntılarına, en küçük hücrelerine varıncaya kadar inceleme konusu haline getirilmeye başlamış ve bu çerçevede toplumun daha basit nasıl yönlendirilebileceği, yönetileceği konusunda belirli sonuçlara ulaşılmaya çalışılmıştır. Bunda da belirli sonuçlar elde etmişlerdir.

Gençlik ve kadın üzerinde egemenlik toplum üzerinde egemenliktir

Toplumu ele alışta içerisine girilen bu yaklaşımda ise kadın ve gençliğin yeri özel bir önem arz etmiştir. Burada ortaya çıkan sonuç kadın ve gençlik üzerinde etkili olanların bir bütün olarak da toplum üzerinde etkili olacağı sonuca ulaşılmıştır. Bu noktadan sonra kadına ve gençliğe yönelik özel politikalar geliştirilmeye başlanılmıştır. Hedeflenen ise kadın ve gençliğin açığa çıkan potansiyel gücünün kapitalist sisteme nasıl yönlendirilebileceği ve kapitalist sistemin nasıl güçlendirici bir öğesi haline getirilebileceği olmuştur.

Bu çerçevede kadın tüketimin etkin gücü, toplumun yönlendirilmesi ve teşvikinde propaganda ve reklam malzemesi olarak görülmeye başladı. Bununla da sınırlı kalınmadı, kadın üzerinde egemen olunabildiği sürece erkeğin de yönlendirilebileceği gibi bir sonuca ulaşıldı. Günümüzde ise kadın kendine yabancılaştırılma temelinde egemen kapitalist sistemin etkin siyasal aktörleri arasında bile değerlendirilen bir konuma getirildi. Gençlik ise iradesi kırılarak kapitalist sistemin devam etmesinde etkin kılınmaya çalı-

şıldı. Gücü olan, ama yönlendirilmesi ve tamamen sistemin kontrolünde tutulması gereken potansiyel bir tehlike olarak ta görülmeye başladı. Bu şekilde sistemin her işinde vazgeçilmez olarak kabul edilen gençliğin, ısrarla da toplumsal alanda bir güç ve irade haline gelmesinin önüne geçildi. Bu yaklaşım gençliğin biyolojik bir olgu olarak görülmesinin bir sonucu olarak görülürken; gençliği irade kılacak olan aktivitelerin önüne geçilmeye başlanıldı. Böyle bir yaklaşım pratikleştirilirken de gençliğin temel özelliklerinin tespitinden yararlanıldı. Bu şekilde gençliğe tamamen laboratuarda kullanılan ve belli veriler elde edilen bir denek gibi yaklaşım gösterilir oldu.

Kadın ve erkek cinsi birbirlerine karşı kullanılmaktadır

Kapitalist sistemin kadın ve gençliğe yaklaşımı sadece birbirine paralel bir seyirde izlememiştir. Bir ölçüde kadın ve gençliğe yönelik geliştirilen politikalara iç içe uygulanır bir boyut kazandırılmıştır. Bu yönüyle kadına yönelik politikalar ile gençliğe yönelik geliştirilen politikaları birbirinden ayırmak olanaksız hale gelmiştir. Aynı şekilde gençliğe yönelik politikaları, kadına yönelik olarak içerisine girilen yaklaşımlardan ayrı düşünmek mümkün olmamaktadır. Bu gerçeği sosyal ve siyasal yaşamda tüm ayrıntılarıyla görmek olanak dahilindedir.

Meta haline getirilmek istenen kadının alıcısı erkek olmaktadır. Kadın toplumu teşvik edici yönlendirici propaganda ve reklam malzemesi durumuna getirilirken yine ölçü olarak erkeğin beğenileri esas alınmaktadır. Kadının başarısı yine kendisine verilen bu rolleri yerine getirmesiyle orantılı olarak ölçülmektedir.

Gençliğe yaklaşımda gençliğin iki temel cinsi birlikte içermesi, kapitalist sistem tarafında gençlik politikasının belirlenmesinde en belirgin olan ana halkayı oluşturmuştur. Bu anlamda kapitalist sistemin gençlik ve kadına yaklaşımı aslında bütünlüklü bir yaklaşımın temel parçaları olmuşlardır. Gençliğin gücünün sisteme akıtılarak, sisteme güç verir hale getirilmesinde kadın ve erkek cinsi birbirlerine karşı kullanılmaktadır. Gençliğin sahte gündemler etrafında yoğunlaştırılmasına çok yaygın bir şekilde rastlanabilmektedir. Gençliğin yoğun olarak içerisine çekilmek istendiği ortamlarda bunu görmek mümkündür. Spor, sinema, seks vb diye formüle edilen "üç S" nin gençlikle özdeşleştirilmek istenmesi, uyuşturucu ve popüler kültürün gençlik içerisinde yaygınlaştırılmak istenmesi de bunun bir sonucudur.

Gençliğe ve kadına yönelik geliştirilen yaklaşımlar bilinçli bir çabanın sonucu olmakla birlikte, aynı zamanda uygulama olarak da bilinçli bir çabaya dayandırılmıştır. Kapitalist sistem bu doğrultuda kadrolar eğitmiş, görevlendirmiş, kurumlar oluşturmuş ve bunu sürekli kılmıştır. Hatta zamanla bu yaklaşım çok çılgınca denebilecek bir düzeye de vardırılmıştır. Özellikle de genel bunalım veya kaos diye adlandırılan süreçlerde buna çokça rastlanabilmiştir.

Dünyada en fazla yatırım kadın ve gençlik üzerine yapılmaktadır. Aynı şekilde kadın ve gençlik en büyük pazar alanı haline getirilmiştir.

Kapitalist sistem bir bütün olarak değerlendirildiğinde kadın ve gençlik üzerinde geliştirdiği politikada belirli yönleriyle sonuç elde ettiğini söylemek olanaklı hale gelmektedir.

Kadın bir nevi kendinden beklenilen pozisyonunu benimser duruma getirilmiştir. Bu kadın için son derece tehlikeli bir durum yaratmıştır. Kadının özünde var olan özgürleşmenin toplumsal alanda oynaması gereken rolünün önüne geçilmek istenmektedir. Kadında yaratılmak istenen köleliğin, toplumu da etkisi altına alarak tam bir egemenliğe dönüştürülmesi hedeflenmiştir.

Sistem temel politikalarını kadın ve gençliğe dayandırarak uyguluyor

Farklı yöntemler kullanılsa da, gençlik de egemen sistem tarafından içersine çekilmek istenen pozisyonu kabul etmekle karşı karşıya getirilmiştir. Gençlik dinamizmi farklı alanlarda kullanılmaya başlanmıştır. Gençlikte buna bir ölçüde benimser bir pozisyon içerisine çekilmek istenmiştir. Bu doğrultu da spor, sinema, fuhuş, uyuşturucu ve popüler kültür gençliğin sistem için bir tehlike oluşturmasının önüne geçmek ve gençlik dinamizmini öldürmek için yaygın ve etkin bir şekilde kullanılmıştır.

Bu anlamda denilebiliri ki, egemenlikli sistem temel politikalarını kadın ve gençliğe dayandırarak uygulamak istemektedir. Özellikle de kadının ve gençliğin taşıdığı potansiyel ve açığa çıkan gücü karşısında bunu son derece bilinçli olarak geliştirmektedir. Kadın ve gençliğin egemenlikli kapitalist sistem içerisinde, sistem karşıtı bir güç olarak kendini

konumlandırmaya başlaması da egemenlikli sistemi bu doğrultuda harekete geçiren en temel etmenlerden biri olmuştur. Kadın ve gençliğin kendileri olarak toplumsal alanda rollerini oynamalarının bu şekilde önüne geçilmek istenmiştir. Buda son derce bilinçli bir çabaya dayalı olarak yapılmaya çalışılmıştır.

Kapitalist sistemin kadına ve gençliğe yaklaşımı bu temelde daha ince bir karakter kazanmıştır. Böylece kadınının ve gençliğin potansiyel gücünün kendisi için bir tehlike arz eden konumdan çıkarılarak, tersine bir rol oynamasının koşulları yaratılmıştır. Bir nevi nehirin yatağı değiştirilerek tersine doğru akışı sağlanmaya çalışılmıştır. Kadın ve gençliğin gücünün egemenlikli sistemin ihtiyaç duyduğu alanlarda kullanılıyor olması da bu gerçeklik içerisinde yerini almıştır. Kadının toplumun birçok alanında görülmesi, bu çerçevede kadınının sisteme güç veren bir konuma getirilmesi olarak değerlendirilmeye başlanmıştır. Aynı şekilde gençlikte benzeri bir pozisyon içersisine çekilmiştir. Bu anlamda kadın ve gençlik egemenlikli devletçi sistemin kendisini maskelemesinde bir araç olarak ele alınmışlardır.

Toplum tamamen siyasetten uzak kılınmak istenmiştir

Bu gerçeklik genel olarak egemenlikli kapitalist sistem içerisinde geçerliliği olduğu gibi, bu sistemin bir parçası olan Türkiye için daha da geçerli olmaktadır. Özelliklede 12 Eylül 1980'de gerçekleşen askeri faşist darbe sürecinde kendini daha fazla hissettirmiştir. 12 Eylül askeri faşist darbesinin topluma karşı ilan edilen bir savaş olma gerçekliği böyle bir sonuç yaratmıştır.

12 Eylül askeri faşist darbesiyle sadece siyasal sistem değil, toplum da yeniden biçimlendirilmeye çalışılmıştır. Faşistleşen devlet "tek tip toplum" yaratma hedefiyle hareket etmiştir. Bu doğrultuda bir bütün olarak toplum depolitize edilirken, tamamen siyasetten uzak kılınmak istenmiştir. Böylece toplumun siyasetten uzak kılınarak, kendisinin temsil ve irade olma gücünü kaybetmesi sağlanmaya çalışılmıştır. Adeta siyaset topluma öcü olarak gösterilmiştir.

12 Eylül ile birlikte siyaset yapma tekelini elinde bulunduran egemen güçler, topluma siyasetsiz yaşama seçeneğini sunmuşlardır. Aslında egemenler böyle bir yaklaşımı geliştirirlerken, en büyük siyaseti de kendileri yapmışlardır.

"*Toplumun sürüleştirilmesi*" diye de adlandırabileceğimiz bu politika, topluma karşı ilan edilen savaşın bir gerçekleşme biçimi olarak yerini almıştır. Böylece toplum siyaset dışıymış gibi alanlara yönlendirilmiştir. Emekçiler üzerinde tam bir baskı uygulanmış, demokratik çevrelerin hareket etmeleri bir yana, seslerini çıkarmaları bile engellenmiştir.

Kadın ve gençliğe yönelik geliştirilen politikalar da bu çerçevede 12 Eylül askeri faşist darbesinin üzerinde yapılan büyük hesaplar içerisinde yerini almıştır. Kadın hızla metalaştırılmış ve toplumsal mücadelenin geliştirilmesinden engelleyici bir konuma getirilmek istenmiştir. Kadına da bu rol benimsetilmeye çalışılmıştır. Aile kullanılmıştır. Toplumun daha fazla tüketici hale getirilmesi hedeflenmiştir. Tüketici kılınan toplumun kendine daha fazla yabancılaşmasının önü bu şekilde açılmaya çalışılmıştır. Toplumun değer yargılarıyla oynanılarak, moral değerler sisteminden kopuşu sağlanmış, bu da dejenerasyonun gelişimine olanak yaratmıştır. Toplumun değerler sisteminden koptuğu ve köksüz kılınmaya çalışıldığı koşullarda, kadın ve gençliğin doğrudan hedef haline getirilmesi de kaçınılmaz olmuştur.

Kadın pazarın bir parçası haline getirilerek her alanda kullanılmakla karşı karşıya getirilmiştir. Öyle ki, hem toplumsal alanda hem de cins olarak kendini tüketmede kullanılmaya başlanmıştır. Reklamların değişmez unsuru haline getirilerek, kendini pazarlaması adeta ticaretin bir yasası olarak algılanır hale gelmiştir. Kadının düşürülmesi bu çerçevede toplumun düşürülmesi olarak ele alınmıştır. Bununla da kalmamış özgürlük ve demokrasi arayışlarına ve mücadelesine karşı da kullanılmak istenmiştir.

Sistem kadını düşürücü bir öğe olarak kullanmaktadır

Kürdistan'da bu çok yaygın bir şekilde uygulanmıştır. Özgürlük mücadelesinin geliştiği yerleşim alanlarında mücadelenin daha fazla gelişmesinin önünü almak ve bununla özgürlük mücadelesini gerileterek halkın özgürlük mücadelesini destekler konumundan uzaklaştırılması için de kadın kullanılmıştır. Aile adına kadın kullanılmıştır. Gençliğin toplumsal mücadeledeki rolünün oynamasının engellenmesi için de kadın kullanılmıştır. Devlet tarafından son derece bilinçli ve düşüren bir çaba olarak geliştirilmiştir. Bu doğrultuda kadınlar eğitilmiş, görevlendirilmiş ve harekete geçirilmiştir. Halk nezdinde kutsal bir görev olarak kabul edilen eğitim ve sağlık alanında çalışan öğretmenler ve hemşireler bile kullanılabilmiştir. Kadının bu şekilde kullanılışı gençliğin de kullanılması anlamına gelmektedir.

Gençlik ağır baskı koşullarında seçeneksiz bırakılarak önlerine ko-

"Gençlik ağır baskı koşullarında seçeneksiz bırakılarak önlerine konulan doğrultuda harekete geçirilmek istenmiştir. Gençliğin dinamizmi ve enerjisi bu doğrultuda boşa akıtılarak sisteme güç veren bir olgu haline getirilmiştir. Spor, fuhuş, uyuşturucu, arabesk, popüler kültür vb bu doğrultuda yaygın bir şekilde kullanılmıştır"

nulan doğrultuda harekete geçirilmek istenmiştir. Gençliğin dinamizmi ve enerjisi ve içerisinde taşıdığı potansiyel bu doğrultuda boşa akıtılarak sisteme güç veren bir olgu haline getirilmiştir. Spor, fuhuş, uyuşturucu, arabesk, popüler kültür vb bu doğrultuda yaygın bir şekilde kullanılmıştır. Gençliğin sisteme doğru bu şekilde yönlendirilmesi için özel kadrolar eğitilmiştir. Gençlik içerisine ajanlar sızdırılmıştır.

Gençlik kirli savaşın bir parçası haline getirilmek istenmiştir

Özgürlük mücadelesinin gelişmeye başlaması, toplumu her alanda sarsarken; kadın ve gençlik üzerinde de etkili olmuştur. Böylece egemenlikli sistem tarafından üzerine hesap yapılan kadın ve gençlik yeniden sistem karşısında bir güç haline gelme imkanına kavuşmuştur. Buna rağmen, egemenlikli kapitalist sistem kadın ve gençliğe yöneliminden vazgeçmemiştir. Hatta yönelimlerini daha da tırmandırarak daha tehlikeli boyutlara çıkarmıştır.

Kadın ve gençlik özel kirli savaşın vazgeçilmez bir parçası haline getirilmek istenmiştir. Toplum tarafından "zehir oyunu" olarak da kabul edilen bu yönelime çok tehlikeli bir içerik kazandırılmıştır. Öyle ki bu çerçevede kendine yabancılaştırılmak istenen kadın ve gençlik topluma karşı suç işler bir konuma getirilmiştir; fuhuş, uyuşturucu, ajanlaştırma vb bu kesim içerisinde yoğunca geliştirilmiştir.

Türk özel savaş rejimi bu anlamda kadın ve gençliği birlikte ele almış, gençliği de kadın ve erkek diye ayırmamıştır. Genç kadını da, erkeği de bu hedef doğrultusunda kullanmıştır.

Egemenlikli sistemin genç kadın ve erkeğe yaklaşımı tamamen özel kirli savaşın çıkarları doğrultusunda gelişmiştir. Eğer genç egemenlikli sisteme karşıysa bastırılması ve imha edilmesi gereken olarak görülmüştür. Eğer genç sisteme karşı değilse, ona sunulan çerçevede yaşamını sürdürmesi sisteme hizmet temelinde kabul edilmiştir. Ancak yine de kategorik olarak gruplandırmalara tabi tutulmuştur.

Sistem gençliği siyaset dışında tutmaya çalışmaktadır

Egemen sistemin hakim güçlerine mensup olan gençler egemen sistemin yöneticileri ve asıl sahipleri olarak hazırlanılırken; toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan orta kesimlere mensup olan gençler de siyaset dışına çekilerek sahte yönelimler içine itilmişlerdir. Spor, fuhuş, uyuşturucu, popüler kültür vb yöntemlerle bu kesimlere karşı geliştirilen yönelimler en tehlikeli biçimde kullanılmışlardır. Böylelikle orta kesimlere mensup gençlerin siyaset dışına çekilmiş olmaları, onları egemenlikli sistemin kullanacağı hazır potansiyel güç haline getirmiştir.

Yoksul kesimlere mensup olan gençler ise, egemenlikli sistem tarafından içerisinden çıktıkları topluma karşı suç işler bir konuma getirilme temelinde ele alınmıştır. Bir yanda siyasetten uzak hale getirilmek istenirken, içerisinde tutulmak istendiği boşluk yine siyaset tarafından doldurulmuştur. Ama bu siyaset kendine ait olan değil, onu her türlü kullanıma açık hale getiren bir içeriğe sahip olan egemen siyaset olmuştur. Kendini pazarlar konuma getirmeye çalışılmıştır. Lüks bir yaşamı özendirilirken, buna ulaşmak için kolay yolları tercih etmesi sağlanmak istenmiştir. Uyuşturucu, fuhuş, muhbirlik, gasp vb hep kolay yolla rahat yaşama arayışlarına ulaşmaları için önlerine konunla bir yol olmuştur.

Özgürlük ve demokrasi mücadelemize karşı açık bir şekilde kullanılmak istenenlerin daha çok bu kesimler içerinde bulunup çıkarılması bu durumun ne kadar tehlikeli bir boyut kazandığını göstermektedir. Öyle ki özgürlük mücadelesi saflarına ajanlaştırılıp gönderilenler bile olmuştur.

Egemenlikli kapitalist sistemin kadın ve gençliğe yönelik bu bilinçli yaklaşımı ona karşıda son derece bilinçli bir tutumu gerekli kılmaktadır. Bu da, kadın ve gençliğin toplumsal alanda ki rolünün daha doğru ve bilince dayalı olarak ele alınmasını gerekli hale getirmektedir. Bu konuda ciddi yetersizlikler yaşanmıştır. Bu yetersizliklerin neden olduğu boşluk ve tahribatlar özel savaş güçleri tarafından özgürlük mücadelemize karşı kullanılmıştır. Bunun özgürlük mücadelemize verdiği zarar sanıldığından çok daha fazla olmuştur.

Burada yaklaşım olarak, kadının ve gençliğin doğru tahlil edilmesi ulaşılması gereken en temel halka özelliğine sahiptir. Kadının ve gençliğin kendini bir irade ve güç haline getirmesinin gerektiği burada daha fazla önem kazanmaktadır. Bunun bilinçli ve örgütlü bir çabaya dönüştürülmesi, kadın ve gençliğin iradi bir güç olarak kendilerini örgütlemeleri, aynı zamanda egemenlikli sistem tarafından kadın ve gençlik üzerinden oynanan oyunların da boşa çıkarılması anlamına gelecektir.

15 AĞUSTOS AYDINLATANDIR GÖRKEMLİDİR HESAP SORANDIR

"15 Ağustos Atılımı'nın özü; insanlığın büyük kurtuluşu ve ulusal kurtuluş savaşçılığıdır. 15 Ağustos, gerek düşmanın '12 Eylül faşist cephesinin' saflarında ve gerekse de Kürdistan ve Türkiye halklarının saflarında önemli altüst oluşlara, gelişmelere yol açmıştır. 15 Ağustos Atılımı'nı soylu insan emeğinin büyük bir zaferi olarak değerlendirmek gerekir. Her türlü düşkünlüğe, kararsızlığa, ikircikliğe, yenilgiye ve zulme karşı, en başta da her türlü hafifliğe, soysuzluğa, kimliğine ve insanlığına dürüstçe sahip çıkmayan anlayışlara karşı geliştirilen bir zaferdir"

Reber Apo'nun Ağustos 1989 Değerlendirmesidir

15 Ağustos Atılımı Kürdistan devriminde nihai zafere ulaşmanın bütün olanaklarını ve yöntemlerini ortaya koyarak, başarı için doğru çalışma ve vuruş tarzımızın nasıl olması gerektiğini göstererek toplumsal özgürlüğe ulaşmamızı emretmektedir.

Çağdaş ve ulusal kurtuluş mücadelelerinden hiçbir atılım, gerek karşısında geliştiği düşman gücünün durumu ve gerekse de ülke ve halkın içinde bulunduğu koşulların büyük dengesizliği, bizdeki kadar mesafeli değildir. Dolayısıyla umudun zayıflığı nedeniyle, atılan adımların tüm yönleriyle gereklerini yerine getirmede ağır ve kararsız davranmanın yaygın olduğu, ama buna rağmen halkımızın sadece özgürlüğü için değil, varlığını korumak için de bundan başka hiçbir seçeneğinin olmadığı bir atılım olarakta değerlendirilebilinir. Ve aynı zamanda çağdaş halk hareketlerinden hiçbiri 15 Ağustos Atılımı kadar çok az olanaklarla, hedeflerin üzerine yürümede, umut ve inanç yoksunluğunu gidermede bu kadar soylu değildir. Büyük bir inatla bu adımın üzerinde durarak ve işleyerek, bunun başarısı için her şeyini ortaya koyarak, en soylu insan çabasını sergileyerek 15 Ağustos Atılım'ı bu aşamaya vardırılmıştır. 15 Ağustos Atılımı'nın rolünü oynayabilmesi ve başarısı için tüm olanaklar ortaya serilmiştir. Dolayısıyla bu adım atıldığında; dost ve düşmanın bu atılımı ciddiye almaması ve düşmanın böyle olan bir atılımın sahiplerini çok kısa bir sürede yok edebileceğine kendisini inandırması onun ne kadar gafil bir yaklaşım sergilediğini göstermektedir.

Bırakalım dostları, bu atılımın içinde yer alanlar bile attıkları adımın hiçte öyle başarı şansı elde edemeyeceğinin beklentisi içindeyken "*tamam ezileceğiz, bu işin sonu gelecek*" diyerek, sonlarını aynı gafletle bekleme gibi, bir ruhsal durum içine girdiler. Bugün saflarımızda yer alanların büyük bir kısmı, aynı gafil yaklaşım sonucu olarak körcesine kafalarını yerden yere vururken, bu yaklaşımın sonuçlarını bize ödettirmeye çalışıyorlar. İçine girdikleri hile, dalavere, ödleklik ve kurnazlık tutumları onları hep yere çeken, sırt üstü yere vuran yerçekimi kuvveti gibidir.

15 Ağustos Atılımı ihanete karşı geliştirilen bir zaferdir

15 Ağustos Atılımı'nı, soylu insan emeğinin büyük bir zaferi olarak değerlendirmek gerekir. 15 Ağustos Atılımı; her türlü düşkünlüğe, namussuzluğa, kararsızlığa, ikircikliğe, her türlü yenilgiye ve zulme karşı, en başta da her türlü hafifliğe, soysuzluğa, kendine inançsızlığa, kimliğine ve insanlığına dürüstçe sahip çıkmayan ve kendini aldatmaya karşı geliştirilen bir zaferdir. Kökenleri insanlık tarihi kadar eski olan çağ dışı bir zulüm düzenine körcesine tapan, onun politik uygulamalarına alet olan, bunun böyle olmadığını bize kabullendirmek için de sinsice kendileriyle oynamayı marifet bilen, gününü gün etmek için feda etmeyeceği değeri bulunmayanların utanmazlığına karşı da bir zaferdir.

Şu çok açıktır ki, bugün azılı düşmanımızın egemenliği sadece Kürdistan halkı üzerinde değil, Türkiye halkı üzerinde de çatırdarken, bizde büyük özgürlük olanakları boy veriyor. Partimiz, çağımızda ender rastlanan bu faşist rejimin hilekârlığını örtbas etmek için takındığı bütün maskelerini bir bir yırtarak, gerçek yüzünü ortaya seriyor. Partimiz insanlık adına bu büyük hesaplaşmayı inatla gerçekleştirerek, yaşamaya hakkı olanla, olmayanların netleşmesini sağlıyor. Bu hesaplaşmanın her düzeyde büyük bir sorun olarak varlığını duyurması, beraberinde çözümünü de adım adım yaklaştırıyor. Hareketimizin gerek böylesi bir adımın hazırlanışında ve gerekse de atılımın başlamasından günümüze kadarki bütün safhaları iyi incelenirse, bunun sadece bir ulusal kurtuluş seçeneği ve bilimsel sosyalizmin yaratıcı bir uygulaması olmadığı, aynı zamanda insan psikolojisini en ince detaylarına kadar nasıl bir ayrışmaya tabi tuttuğu açık seçik görülecektir. Bir kez daha iyiliğin, güzelliğin ve doğruluğun; yanlışlık, kötülük ve çirkinliklerle çarpışmasının nelerden ibaret olduğu daha iyi görülecektir. Yine, ilerlemeye açık olan her türlü tutum ve karara rağmen, geriye çeken körcesine tutumlar ve tutucu özellikler de bir o kadar görülecektir. Bu büyük ve net pratik karşısında, hiçbir şey kendini örtbas edememiştir. Hiçbir davranış ve hiçbir sözcük yerli yerine oturtulmadan, kendini gizleme durumunda de-

ğildir. Özde olmayan, sonuç getirmeyen hiçbir davranış, hiçbir zaman anlaşılmayacak biçimde söylenen bütün sözler ve her türlü gizlisi, saklısı düşünülerek geliştirilen davranışlar, bu pratik karşısında kendini ele vermekten kurtaramaz. Hesap vermekten kurtulamayanlar, layık olduğu yerlere gitmekten de kurtulamazlar.

İnsan yeteneğinin büyük yaratıcılığı sergilenmiştir

Biz bu adımı, düşkün insana karşı geliştirdik. Biz bu adımı, kendini düşkünce yaşamaya layık görenlere dayatarak ilerlettik. Biz bu adımı, zülüm düzeninin kendine olan sonsuz güvenini sarsarak ilerlettik. Biz bu adımı, kendine "*insan olamayız*" sıfatını layık görenlere ve bunu hiçbir biçimde içine sindiremeyenlere karşı dayattık. Büyük iddiamız olmasaydı, bu adımın atılmasına cesaret edilemeyeceği çok açık görülecekti. Bu büyük atılımın büyük iddialarını ve gereklerini yerine getirmeye inanmasaydık, biz de düşman için ölümcül bir darbe olan bu atılım karşısındaki aymazlığa düşerdik. Yine, bu atılıma inanmasaydık dostların da, sosyalist güçlerin de atılım karşısındaki aymazlığına kendimizi kaptırarak karşılardık. Saflarımızda her türlü aşağılık tutumlarını sürdürenlerin konumu biliniyor. Biz bunların karşısında tavır almanın en büyük yücelik olduğunu gördük. Bunun dışında hiçbir yaşam seçeneğini görmediğimiz için ve bunun en soylu, en yiğit, en mert, en açık ve en yüce bir tutum olduğunu bildiğimiz için yüklendik ve 15 Ağustos Atılımı'nı bugün sonuç veren, büyük gelişmelerin temelini teşkil edebilecek bir aşamaya getirdik. Bunun için büyük politika yapıldı ve insanın büyük sabır özelliği gösterildi. İnsan yeteneğinin büyük yaratıcılığı sergilenmeye çalışıldı. Bundan sonrası nasıl gelişirse gelişsin, bugün için sağlanan başarı büyük iddianın doğruluğu ve onun için harcanan çabanın anlamlılığı kesinleşmiştir.

15 Ağustos Atılımı; bitmiş, tükenmiş insan kalıntılarına, fosilleşmiş insan değerlerine ve çağdaş gibi görünen ama, özünde insanlığın yıkılışını, çözülüşünü ve sonunu hazırlayan uygarlığın olumsuzluklarına karşı da büyük bir yaratılış, büyük bir direnme olgusudur. Adına Kürdistan ulusal kurtuluşçuluğu denilse de, aslında büyük bir insan kurtuluşçuluğudur. Özü, insanlığın büyük kurtuluşçuluğu olan, ulusal kurtuluşçuluktur. Öyle ki kişi çıkarı, ulus çıkarı, devlet çıkarı en ince ayrıntısına kadar genelde hareketimize, özelde bu atılıma karşı sergilendi.

Bu görkemli Atılımımız karşısında herkes süper güçler de dahil çıkarlarını en ince ayrıntılara kadar hesaplayarak yaklaşmaya çalıştı. Bırakalım bu güçleri, dağdaki çoban bile çıkarını hesaplayarak yaklaştı. Bu, büyük atılımın özellikleriyle yakından ilgilidir. Herkesin içten ve dıştan bu kadar hesap kitap içine girmesi, atılımın büyüklüğünden kaynaklanıyor. Çünkü 15 Ağustos; aydınlatandır, görkemlidir, hesap sorandır. Özellikle devlet, ulus, sınıf, kişi ve örgüt çıkarı, kapsamı her neyse onların hepsini açığa çıkartma özelliğine de sahiptir. Onlarla hesaplaşarak bütün insanlığa, insanlık tarihinin kitabını sayfa sayfa açarak; nereden nereye kadar yanlışlık yapılmış? Nerede neyin hakkı, nasıl yenilmiş? Nerede ne tür düzeltme gerekir? Nerede ne tür bir kuruluş gerekli? Bütün bunları da sorgulayan ve çözüm için iddiasını ortaya koyan bir adım olmasından ötürü, böyle olmak durumundaydı.

15 Ağustos büyük bir devrime yaraşır bir atılımdır

Tarihte ve bütün devrimlerde olduğu gibi, bir kez daha büyük bir devrime yaraşır bir atılım söz konusudur. Her büyük devrim; dönemin zulmüne, karanlığına, hiçliğine, alabildiğine yozluğuna ve küçüklüğüne karşı, dev gibi olma gereği duyarak gelişir. Eğer Kürdisan'da da bir devrim gerçekleşecekse, tarihin bu yasalarına uygun olarak gelişmek durumundadır. Hiç kimse, bu adımı basit bir kök olayı sanmasın. Henüz yeni kökleşme durumunda bir adım olsa da, bu tanım, bu atılım için yerinde bir tanımdır. Atılımımızın ilk ortaya çıktığı dönemde, Kürdistan halkı en aşağılık bir durumu yaşıyordu. Mutlaka sahip çıkılması gereken değerler karşısında, kendisini en ileri düzeyde sorumlu tutması gerekenlerin, göstermesi gereken tutumların en sağcısını, en oportünistçesini göstermesi ve buna tapma gerçeği ile yüz yüzeydik. İnsanlar bu dönemde düşkündü. Bırakalım yoldaşça bir ilişkiyi, yoldaşlıkla oynamayı marifet bilen bir durum söz konusuydu. Yaramaz çocukların oyunları zevkli oyunlardır, fakat bunların ki çocukların oyunları da değil, düşkünlerin, sokak serserilerinin, mahalle kabadayılarının veya kölelerin oyunudur. En iğrenç davranışlarını, oyunbozanlıklarını dayatmayı ve bu anlamda kendini aldatmayı marifet bilirler. Bunu yaparken de, çok iyi niyetlice yaşamına en büyük saygı-

sızlığı yapacak kadar, kendinden geçmişçesine oynuyorlar. Bu öğeler yaşamlarına değer vermezler. Yaşam nasıl kurulur? Yaşamda nasıl mücadele verilir? Yaşam nasıl ilerletilir? Bunu da bir tarafa bırakmışlar. Yetmişlik ninelerin ağlaması, sızlaması diyeceğim ama, onlara da hakaret etmek olur.

Bunlar, bizi hedef belirleme ve doğru taktiklerle savaşma zevkinden uzak tutmak için, her türlü karmaşıklığı, muğlaklığı dayattıkça dayatırlar. Bugün, düşmanda bile olmayacak kadar aşağılık tipler ortaya çıktı. Tabii bizzat düşman adına gelenler de oldu. Onları çok kısa sürede ortaya çıkardık ve çözümledik. Ama bu aşağılıklar onlardan bin kat daha geri, daha karmaşık bir biçimde kendini batakhane gibi ortaya koyarak, rol oynamak istediler. Bunlar, tutumlarını şöyle dile getiriyorlar; "*biz hiçbir şey olamayız, biz hiçbir şeyiz, bizi hiçbir şey kurtaramaz. Hiçbir düşünce, hiçbir karar, hiçbir çaba bizim gibi düşmüş, ölmüş yaratıkları diriltemez. Biz iddiasısız, kararsısız. Kim nereye sürüklerse o tarafa savrulan bir deli divaneyiz*". Bunların en büyük ilke kaynağı bu tutumlarıdır. Bu tutumlar büyük cinayettir. Bütün bunları kendi öz yaşamlarına karşı yaptılar. Bir insan kendi yaşamını hiç olmazsa bir kapitalist gibi ele alsa, sıradan bir küçük burjuva gibi ele alsa insan buna bir anlam verebilir ama, buna da güçleri yok. Bu tutumlarının ortaya çıkmasının tarihi nedenleri var. Biz bu tutumların toplumsal bağlantılarını ortaya koymaya çalıştık.

Sahtekârlar yetersizlikleriyle baş başa kalacaklardır

Yaptığımız en büyük işlerden birisi; iç yapımızdaki muğlaklığı, kararsızlığı açığa çıkartmak ve nasıl aşılması gerektiğini belirlemek ve kararlaştırmak oldu. Bu sağlandığı oranda da düşmanın üzerine yürüme gücü ortaya çıkmış oluyor. İşte, atılımın büyüklüğü burada ortaya çıkıyor. Sadece Kürdistan halkının değil, demokrasi adına, sosyalim adına, insan hakları adına konuşan ve bu kadar kahramanlık taslayanlar bu gerçeklerin farkındalar mı? Bütün soylu kavramlara karşı savaş açmış olan, bunu bir halkın soykırımında gerçekleştirmek isteyen, zafer kazanmak için de bütün dünyayı arkasına alan ve hiçbir sınır tanımayan bu güce karşı ayakta durmanın, ona karşı bazı değerleri savunmanın ve yaşatmanın mümkün olduğunu acaba kaç kişi biliyor? Bu sözcüklerin arkasına sığınanların sahte kahramanlığı, sahte demokratlığı, sahte sosyalistliği, sahte insan hakları savunuculuğu ve hatta "*dürüst insanım*" adı altında, kendini kabul edilir görmesi söz konusu olur mu? Bunlar böyledir.

Bütün bu kavramlara, bu biçimde sahip çıkanların sahte olduğunu belirtmek gerekiyor. Bu bir dramdır. Biraz da komedi aslında. Zamanında yapılması gerekeni yapmadılar. Sadece dışarıdakiler değil, içimizde de bunu yapanlar oldu. Kavramları çok iyi dile getirenler var. Bunlar, zamanında yapılması gerekeni yapmadılar. Onun için de bütün ağrıların, sızıların ve iflah olmazlığın konumunu yaşadılar. Bu öğeler zamanında başarmayı, zamanında doğru adım atmayı başarmadıkça, hep böyle olmaya mahkûm olacaklardır. Tarih, anında yapılması gerekene doğru bir karşılık verilmişse, ilerici doğrultuda bir tarihtir. Her şey olup bittikten sonra, bu aleyhte de olabilir tarih adına ahkam kesilmek ukalalığın daniskasıdır. Maalesef tarihe bugün böyle yaklaşılıyor. Bizde de çok kusur bulunacak, çok şeyler söylenecek ama, bir anda bazı şeylerin kurtarılması gerektiğini çok az kişi düşünecektir. Tarihin o anına doğru şeyler dayatıldığı için, egemen olan bizim tutumumuz olacaktır. Sahtekârlıklar, yetersizlikler kendileriyle baş başa kalacaklardır. Bu da bir gerçek!

Biz bu alanda sadece ulusal kurtuluşçuluk düzenlemekle, yürütmekle kalmadık, soysuz insana karşı da bir kavgayı düzenledik. Sadece TC'nin generallerine karşı değil, daha çok bizdeki ödleklere, kararsızlara karşı savaşı düzenledik. *"Adam olamayız, bizden bir şey çıkmaz"* diyen ve bu davranışlarını korkunç dayatanlara karşı da savaşı düzenledik. Ve yürütüyoruz. Büyük iddiamız biraz da bu yönlüdür.

Vatanı terk et, özgürlüğü terk et, insanları terk et, her türlü insanca yaşama özelliklerine karşı caniyane davran, ondan sonra da "*bu yaşamdır*" de ve onu da bize yutturmaya çalış. Kim olursa olsun, büyük şerefle andığımız özelliklerimizden birisi de böylesi tutumlara karşı sağlam ayakta kalmayı bilmek, başarmak olmuştur. Büyük iddiamız, sadece bir iddia olarakta kalmıyor, hüküm icra eden yürütücü bir kuvvet haline gelmiştir. Bu, sadece bir kişinin iddiası değildir. Yüzyıllarda kaynağını alan; isteyip de kavuşamamış, başaramamış, yüreğinde kalmış, beyninde kalmış, sökememiş, söktürememiş, konuşamamış, konuşturamamış, nazarından bitmiş tüm olumlu düşünce, duygu, istek ve arzuların dile getirilmesidir. Onların hesap sorması düzeyine ulaşılmasıdır. Onun için herkes ne olduğunu bilerek, yaşamak durumundadır. Biz öyle densiz, hesaptan kitaptan uzak bir yaşama fazla pabuç bırakacak durumda olmadığımız gibi, bunu yerden yere vuracak çok şeye de sahibiz. Bu deneyimin daha iyi anlaşılması için, sadece siyasi durum değerlendirmesi yapmadık. Bu, sadece gerçeğin iskeleti ile uğraşmak demektir. Daha da ötesi, en ince ayrıntılarına kadar insanı değerlendirerek; kapitalizmi, sosyalizmi, tarihi, çağdaşlığı, toplumu, bireyi, ulusu, sınıfı, örgütü, anarşiyi, düzeni yeniden yeniden sorgulayarak ne yaptığımızı daha iyi anlıyoruz.

Zindan direnişi düşmanın yüreğini ağzına getiriyor

Bu öğeler, bu atılımın öncesinde ve sonrasında yaptığımız çağrıları değerlendiremediler. Körcesine bir tutum almalarından dolayı, soysuzca başlarını sallayarak yaşamak istedikleri için böyle davrandılar. Anlamak isteyene çok şey açıklayan, aynı zamanda yürümek isteyen, hele yoldaşça yürümek isteyene de oldukça güç verebilecek imkanlar sunduk. Bu imkanları kötü kullanmışsa, küçük hesaplar için kullanmaya ça-

lışmışsa, o sadece kendi felaketini hazırlamış demektir. Ve tek sorumlu kendisidir. Bu yıllar, üzerine yatılarak geçirilecek yıllar değildir. Bugün burjuva basınında görüyoruz, zindan direnişi bile hepsinin yüreklerini ağızlarına getiriyor. Sanki insanlık, Türkiye insanında biraz dile geliyor gibi bir tutuma giriyorlar. Bu bizim için çok sınırlı bir adım. Adı bile söylenmeye değmeyecek kadar insanlara sahip çıkmadır, insan onuruna sahip çıkmadır diyebiliriz. O yıllarda herkes, gelişen faşizme ve generallerin egemenliğine alkış tutuyordu. Kimisi sessizce onaylıyordu, kimisi açıkça, kimisi ehveni şer olarak değerlendiriyordu. Kimisi de "*hele bir geçsinler de ondan sonra tekrar demokrasi, sosyalizm, insan hakları adına dem vururuz*" diyorlardı. Ama hiç kimse o anda yapılması gerekeni, yiğitçe düşünüp ortaya koymuyordu. Bunu özenle belirteceğiz ve hükmünü icra etmek için de her şeyimizi ortaya koyacağız.

Ortaya çıkan siyasal durumları çok kapsamlı olarak ele alacağız. Bu hunhar faşizme kimler çıkış verdi? Kimler destekledi? Emperyalizm, **ABD, NATO, Almanya** böyle bir gericiliğe nasıl siyasal, ekonomik ve askeri destek sundular? Bu generaller cuntası, hangi tarihi temeli esas alıyorlardı? Tarihle nasıl oynamak istediler? Her türlü gericiliği hortlatarak, en azgın askeri faşist saldırı sürüsü haline geldiği bu yılları, nasıl mutlak egemenliği altında tutmak istediği değerlendirildi. Ve en önemlisi de dost olması gerekenler, özgürlük adına, onun savunucusu olması gerekenler başta sosyalizm güçleridir. Onların da durumlarını iyi ortaya koymak gerekiyor. Onlar neyin hesabını yaptılar? Hangi çıkarların peşindeydiler? Bunlar, hangi oportünistçe yaklaşımların sonuçlarıydı? Neyi korumak istiyorlardı? Günlük olarak hangi iğrenç çıkarın peşindeydiler? Büyük sosyalizmin hangi ilkesini ihlal ettiler? Bütün bunları iyi görmek gerekir. Ve bunu hangi sahtekarlıklarla, en aşağılık tutumlarını sinsice yürütmek istediler? Bunları bilmek ve unutmamak gerekir. En zor koşullarda bile o dostluğun gereğini kim, nerede ve ne kadar yapmıştır? Bunu da çok iyi görmek ve çok iyi değer biçmek gerekir. Bu dönemin aymazlığı kadar, bu dönemin iğrenç çıkarlarının hesabına, faşist katliama arka vermek, buna ses çıkarmamak, işine geldi mi her türlü ilişkiye girmekten çekinmeyecek kadar düşmanca, alçakça tutumlara girenler kadar, çok sınırlıda olsa, dostça davranmayı bilmiş olanları da görmek gerekir.

İşin eri değilseniz açık ki bu kavgada yeriniz olamaz

Bu yıllarda böylesine bir insanlık suçunu işleyen bir rejime karşı, onun her türlü sınıf tanımayan zorbalığına ve zulmüne karşı, son nefesini verebilecek kadar yetmezlikleri ne olursa olsun direnebilenleri de düşünmek gerekir. Bu cepheden çok az olanakla, çok az bir örgüt donanımıyla direnmeci tutumu sürdürenler ve bunda tereddüt etmeyenleri de gerçek bir değer olarak anlamak, bilmek ve hakkını vermek gerekir. Yine, sıradan bir dostun, bir sempatizanın bile bu denli desteği, ilgisi ve militanca davranması, savaşması bu yılları güçlü karşılamamızı ortaya çıkarmıştır. Hakkını vermiş olanı iyi görmek ve gereken yüksek değeri biçmek gerekir. Bütün bunlar için çok şeyler söylenebilinir, söylenmiştir, daha da söylenecektir. Biz sadece bu söylenmiş, söylenen ve söylenecek olanları, biraz daha açık ortaya koymak için çaba harcıyoruz.

Biz kimseye rica ederek, "gelin plat*formumuza katılın*", "*kavgamıza katılın*" demiyoruz. Bilakis, "*kavgamızın bütün zorlukları şöyledir, gelmesi gerekenler şöyle şöyle olmak durumundadır. Varsa sizde bir şeyler gelin*" diyoruz. Ama işin eri değilseniz açık ki bu kavgada yeriniz olamaz. Kavganın bütün zorluklarını göz önüne getirerek yaşamak ve kavga etmek gerekir. Platformumuza incir çekirdeğini doldurmayan bir bilinçle ve en geri bir yürek atışıyla yaklaşılamaz. Bu platformda insan beyninin dahiyane ve insan yüreğinin soylu atışlarıyla yer edinileceğini hiç kimse unutmamalıdır. Kavga meydanlarımızı hazırlarken, bunu bir yandan düşman için yapıyor, diğer yandan da içimizdeki kötülük, düşkünlük ve yanlış anlayış sahipleri için yapıyoruz. Savaşmak için hazırlanırken, buna büyük özen ve büyük çaba gösteriyoruz. Bu konuda rolünü oynamak isteyenlere, en büyük insanlık rolü atfediliyor. Ve en iyi rolü oynayabilmeyi önünüze koyuyoruz. Değişik ortamlardan değişik beklentilerle, değişik hastalıklarla, değişik tutumlarla geldiğiniz, onun nasılını bilerek ve nasıl olması gerektiğini de kendine yedirerek gelmenin, temel giriş şartlarımızdan olduğunu göz ardı etmemelisiniz. Gelenlerin çoğu halkımızın en akıllı, en yürekli evlatları olduğuna inanarak yaklaşım gösteriyoruz. Bunu bir kez daha olanca açıklığıyla belirtiyoruz. Savunduğunuz sözü sonuna kadar savunacaksanız,

attığınız adıma sonuna kadar sahiplik edecekseniz, doğru sözü söyleyin ve yapın... Ne sözünüzü, ne de adımınızı savunacak kadar kuvvetiniz ve gücünüz yoksa şarlatanlar, zavallılar durumuna düşersiniz. Bir devrimci bu durumlara kendini düşüremez, düşürmemelidir. Bunu belirtirken kimse mucize istemiyor. Özenle hazırlanmış bir kavganın gereklerini, sıradan bir çabayla yerine getirmenizi bekliyoruz.

Kötü bir kavgacılığı ne düşman karşısında, ne de kendi içimizde geliştiremeyiz. Bunun anlamını bilmek zorundasınız. Birçoğu için kavga biliminin değeri bile belli değil. Sizler, yılları çözümleyerek dayatılan görevleri başarmak için değil, üzerinden es geçerek, vurdumduymazca ya altında gizleyerek, ya da üstünden atlayarak geçtiğiniz için böyle köklü hesaplar yapamıyorsunuz. Böyle devam ederseniz hiç olursunuz. Güçlü bir yüreğin sahibi ve çözümleyici bir beyniniz olamaz. İddianız, kararlılığınız dolayısıyla da gücünüz olamaz.

Boyun eğmemeyi bir kural olarak içimize yerleştirdik

Düşman, bütün durumunu gözden geçirmeye girişmiştir. Askeri cepheden, moral cephesine kadar bu böyledir. Sağlanan gelişmeler ikinci, üçüncü dereceden sıradan gelişmelerdir. Kendimizi onunla övünçlü, coşkulu kılmayacağız. Düşmana "*başarısızdır*" diyerek, başarı sarhoşluğuna kapılmayacağız. Hayır. Hesabı daha fazla kendi içimizde, ölçüleri daha fazla kendi içimizde ortaya çıkararak anlamını vereceğiz ve bunun da önemini göreceğiz. Şunu çok iyi biliyoruz ki, bu kadar çağ dışı bir rejimin onaylanması düşmanın savaş cephesinin güçlü örgütlenişi değil, kendi savaş cephemizin büyük örgütsüzlüğü, büyük kargaşalığı ve görevlerin üzerine sağlam gitmeme ile bağlantılıdır. Bu konuda da yanılmayacağız. Bu tutumumuzu başından beri ısrarla sürdürdüğümüz gibi, bundan sonra da sürdüreceğiz. Öyle kişilikler var ki, bırak zaferi ve gerçek başarıyı, doğruluğun savunuculuğunu bile yapamazlar. Bir gün bunlara sorumluluk versen, gözlerinin önünde tüm değerlerin yıkılışını seyredecek kadar düşkün veya kendini dipsiz kuyuya atacak kadar savunmasız bırakan tipler olduğu ortaya çıkacaktır. Bir sigaraya gösterdiği düşkünlüğü, yüce değerlerin savunmasına gösteremeyecek kadar nefsine düşkündürler. Bunları biliyoruz.

Köleliği savunmak marifet değildir. Çirkinlik savunulamaz ve gerekçesi de olamaz. Bunların hepsi suçtur. Alışmış, "*ben geriyim, hiçbir şeye yetemem, hiçbir şeyi yenemem. Kendimi koruyamam, savunamam*". Peki bu kimin tutumudur? "*Hiçbir şeye gücümüz yetemez*" deniliyor. Bunların önünde boyun mu eğeceğiz? Bunlar bize boyun mu eğdirecekler? Baştan günümüze kadar PKK hareketi içinde bize, bilerek veya bilmeyerek, iyi niyetlice veya sinsice boyun eğdirmek isteyenler çok çıktı. Böylesi durumlar her zaman kendisini dayattı. Bu tip durumlara boyun eğmemek için, oldukça tecrübe kazandık. Yüce yoldaşlık sıfatını kullanan ve zaman zaman bizi aldatmaya çalışan bu tiplere, aldanmama ustalığını göstererek, boyun eğmemeyi bir kural olarak içimize yerleştirdik.

Savaşı kurallarına göre yürütmezsek yenilgi kapıda bizi bekleyecektir

Fedailikle bu işin kurtulmayacağını, anında bitirileceğini de çok iyi biliyoruz. Onun için hiç kimse; "*ben canımı ortaya koydum, daha benden ne isteniliyor?*" demekle bizden sonuç alamayacağını, söz, karar sahibi olamayacağını bilmek durumundadır. Halen kendini düşkünce dayatanların "*ben böyleyim*" diyerek ortaya çıkanların, her türlü ucubeliği sergileyenlerin ve buna cesaret edenlerin feci sonucu kendi elleriyle hazırladıkları, kendini zehirleyen akrep misali açığa çıkıyor. Kavga ortamımız, düşmana karşı kesin başarıyı sağlamak için düzenlenmiştir. Bütün kural ve kaideleri, çok azgın bir düşmana karşı sonuç almak için düzenlenmiştir. Bu, böyle bilinmelidir. Bunu böyle anlamadan, kimse size "PKK saflarında şöyle savaşırsınız, şöyle görev veririz, şöyle yetki tanırız" diyemez.

Bugün savaşı kurallarına göre yürütemezsek, yenilgi kapıda bizi bekleyecektir. Zaten çabalarımızla ortaya çıkardığımız en önemli ders; bu yenilgiyi kapıda tutan davranışları, tutumları, kişilikleri tamamen bertaraf etmektir. İdeolojiyle, politikayla, iknayla gerekirse ezerek ama mutlaka bertaraf edilmelidir. Burada çıkarılması gereken ders, budur. Ustalar; "*hiç kimseye neden köle doğdun diye suçlama yapılamaz*" diyorlar. Biz hiç kimseye "*neden bu kadar yetersiz geldin*" veya "*niye bu kadar zayıfsın*" demiyoruz. Ama özgürlük saati gelip çattığında, zafer olanakları önüne konulduğunda "*ben yine sonuna kadar kölelere yaraşır biçimde yaşayacağım, sonuna kadar boyun eğmeci, sonuna kadar yenilgili bir tutum içinde olacağım*" diyenler, en lanetli kesim olacaklardır. Bu, halklar için olduğu kadar, bireyler için de böyledir. Tarihimizin biricik ama, aynı zamanda da çok kapsamlı ve özgürleştirici olan, nihai zafere dek çağdaş gelişmeyi tamamen yakalama özelliğinde olan bu atılıma anlam verirken ve ona katılım gücünü gösterirken; ona doğru sahip çıkmayı bildiğimiz ve düşündüğümüz oranda layık olacağımıza inanabiliriz. Sadece düşman cephesinde bir bozgun alameti ortaya çıkarmak için çaba harcamıyoruz. Bu, dolaylı bir sonuçtur. Daha açık ve daha belirleyici olan, sadece bugünkü düşmanı değil, yarın nicelerini moralden ekonomiye kadar bütün engellemeleri bertaraf ederek tüm özelliği derinliğini kavramak, o özelliğin yüzyıllarca savunuculuğunu yalnız kendi somutumuzda değil, evrensel çapta kendimizi yükümlü görerek yeni insan tipini, örgütünü yaratmak ve onun somutlanışını sağlamak için, üzerinde yoğunca duruyoruz. Bunun başarısını hazırlamak için de her şeyimizi ortaya koyuyoruz. Görülüyor ki açıklamaya çalıştığımız bu hususlar, PKK mensupları olarak; şehitleriyle, yaşayanlarıyla ve her düzeyde savaşanlarıyla uğruna bu kadar emek harcadığınız olayı, olguyu bütün boyutlarıyla kavramak için yapıyoruz.

"Kürt sorunun çözümsüzlüğünü bizzat düzenin savunucuları belirtmektedir. Bu tartışmalar bugün, Milli Güvenlik Kurulu'nun baş gündem maddesi oldu. Hükümet bu gelişmelerin zorlayıcılığı altında toplandı. Parlâmentonun bu temelde olağanüstü toplantıya çağrıldığını, dolayısıyla kendi aralarındaki kapışmayı, çözümsüzlüğü veya politika geliştirememeyi bütün yönleriyle tartıştıklarını, ama bir sonuç alamadıklarını da iyi biliyoruz"

Kişiler mensup oldukları davayı onun ideolojisini, politikasını, örgütünü ve eylemini bütün yönleriyle kavradıklarında, onu olumlu yönde daha da geliştirme durumunda olduklarından, bütün güçlerini ortaya koymak durumundadırlar. Bu sizin yaşamınızdır. Yaşamınızın en anlamlı yıllarını harcadığınız değerlerdir. Bunların esenliği için, elbette her şeyinizi ortaya koyacaksınız. Mücadelenin geliştirilmesi, özellikle de her an bunu yerle bir etmek isteyen düşman karşımızdayken ona karşı ayakta kalmak çok önemlidir. Mücadelemizi içten bozacak çok sinsi emeller ortadayken, bunlara karşı uyanık olmak gösterilmesi gereken en önemli tutumlardır.

Kürt sorununda Türk politikası büyük bir çıkmazla karşı karşıyadır

Bu genel tanımlamadan sonra daha somut olarak yürüttüğümüz savaşımın geldiği düzeyin bazı özelliklerini belirtecek olursak:

15 Ağustos Atılımı gerek düşmanın '12 Eylül faşist cephesinin' saflarında, gerekse de Kürdistan ve Türkiye halklarının saflarında önemli altüst oluşlara ve gelişmelere yol açmıştır. Günlük gelişmelerden aldığımız izlenimlere göre, düşman cephesinde büyük bir başarısızlığın olduğu, ondan da öteye güvenini yitirme durumuna düştüğü görünüyor. Geleneksel politikalarından kuşku duymaya başladığını, bunun yerine neyi koyabileceğini ve yerine koyacak bir şeyin olmamasından dolayı da duyduğu büyük boşluk söz konusudur. Adeta buna mahkûm bir durumu sergilemekten kurtulamadığı ve en sonunda da o çok güvendikleri silahlı kuvvetler içinde birbirini suçlayarak emekliğe ayrılmalar, istifa etmeler gündeme gelmiştir. Ve sonuçta da "*Anarşi hükümetin içindedir, anarşi Ankara'dadır*" demeye kadar gitmişlerdir. Bunu düzenin en kodaman savunucuları söylemektedir. Daha çok tedbir geliştiremedikleri için de, gerici bir konuma düşmekten kurtulamıyorlar. Ve böylece kendi içlerinde kargaşayı, çözümsüzlüğü yaşadıkları görülmektedir. Bunlar, "*daha dün meseleyi küçümsüyorduk, mahalli bir sorundur*" bunu söylüyorlar. Ama bugün Türkiye'nin en önemli meselesidir. Bunu bizzat düzenin savunucuları belirtmektedir.

Bu tartışmalar bugün, Milli Güvenlik Kurulu'nun baş gündem maddesi oldu. Hükümet bu gelişmelerin zorlayıcılığı altında toplandı. Parlâmentonun bu temelde olağanüstü toplantıya çağrıldığı, dolayısıyla kendi aralarındaki kapışmanın, güvensizliği, çözümsüzlüğü veya politika geliştirememelerini bütün yönleriyle enine, boyuna tartıştıkları, ama bir sonuç alamadıklarını iyi biliyoruz. Biz baştan da sorunun temel önemini biliyorduk fakat, sorun henüz açığa çıkmamıştı. Bugün olanlar artık örtbas edilemez ve her cephede sorunu ortaya koymaktan kaçınılamaz. Bundan dolayı da geleneksel Türk politikacılığı, özellikle de silahlı kuvvetlerin ordu yaklaşımı büyük bir yetmezlikle, çıkmazla karşı karşıyadır. Gelinen nokta: Cumhuriyet artık kendini yürütemiyor veya bunun Kemalist, ideolojik politik temelleri yetmiyor, yıkılıyor. Artık kendini yenileme olayı bile söz konusu olamıyor. Kendilerini yenilemekten korkuyorlar. Hatta gerçekleri itiraf etmekten de korkuyorlar. Görülmemiş bir biçimde, hem de uzun bir süredir gerçeğin adını bile koymaktan çekiniyorlar. Muhalefetin bir sözcüsü, "*son bir buçuk aylık gelişmeler, dünyanın hangi köşesinde olursa olsun, bir hükümeti çoktan düşürebilecek kadar önemlidir*" diyor. Bu, doğrudur. Bunlar o kadar ödlek kişiliklerdir ki, gerçeğin adını koymaya bile cesaret edemiyorlar.

Kendi deyişleriyle "*Doğu elden gidiyor*", "*Türkiye sallanıyor, bölünüyor*" diyorlar. Gerçekleşen ve içine girilen tutum, sorunu gerçek boyutlarıyla ortaya koyma değil, örtbas etme tutumudur. Soruna ad vermeme, çapını belirlememe yaklaşımları içerisindeler. Siyasi nedenlerini, ulusal nedenlerini ve sınıfsal nedenlerini gizleme, bunun adını da "adi vakalar" koyma, önemsiz kılma tutumları mevcuttur. Önemli olan da bu yaklaşımdır. Bu, tümüyle Türkiye gündeminin esas bir maddesi haline gelmiştir. Yazarından çizerine kadar, politikacısından askerine kadar, sokaktaki adamından politika kulüplerine kadar, hepsinin gündemindeki temel sorundur. Özellikle son günlerde, sorun kendini ortaya koymuştur. Şüphesiz bu durum, düşman açısından önemli bir gelişmedir. Uluslararası etkileri de bu temelde olacaktır ve bu sorun önemle ele alınacaktır.

Hak arayışları oldukça önemli bir gelişmenin eşiğine gelmiştir

Biz, PKK hareketinin gelişimini sürdürürken, Türkiye'deki gerici, tutucu, faşist iktidarları sürekli tahlil etmek, üzerine gitmek kadar, onu halk gücüyle nasıl sağlanılması gerektiğini de ortaya koyduk. Bunun için esas alınması gereken doğru ideolojik politik tutumun ne olması gerektiğini, nasıl yaklaşılması gerektiğini de baştan günümüze kadar özenle açıklamaya çalıştık. Ve salt bir ulusal kurtuluşçuluğu esas alan, ona zafer yollarını aralayan bir tutumu değil, devrimimizin bütün Türkiyesel, bölgesel, uluslararası önemini de göz önüne getirerek davranmaya çalıştık. Ve bugün, bu tutumda belli sonuçlar da elde ettik. Dost güçlerin ilgisi giderek gelişmektedir. Özelliklede, Türkiye halkının devrimci özgürlük muhalefetinin dikkatini çekme söz konusudur. Büyük zindan direnişçiliği ve Kürdistan'daki gerilla

savaşımı çok büyük bir etkiye yol açarken, yeniden demokratik tutuma yönelmede nicelik ve niteliksel bir büyüme söz konusu olmaktadır. Hak arayışları, oldukça önemli bir gelişmenin eşiğine gelmiştir. 12 Eylül faşizminin ideolojik ve politik düzeyde aşılması da çok büyük bir ivme kazanmıştır. Yürümek isteyenler için, paha biçilmez olanaklar sunulmuştur. Gerçek bir demokratik katılımın hızlı gelişmesi, imkan dahiline girmiştir. Bunu, devrimci bir tutumun önderliği altında yürütme şansına kavuşturmuştur.

Devrimi boşa çıkarmak isteyen tasfiyeciliğin tasfiyesi, çok önemli bir gelişme olarak ortaya çıkmıştır. Burjuva muhalefeti ister sivil toplum adına, ister burjuva adına, hatta devrim adına da söylense, uzlaşıcılıktan öteye gitmeyen bütün tutumları, bütün sinsi çabaları anlamsız kılmıştır. Tekrar devrimin güçlü tartışılması ve doğru yola girmesi sağlanılmıştır. Doğru çalışma nasıl olur? Sorusuna yetkince karşılık vermede gelişmeler söz konusu olmuştur. Ve daha çok da Kürdistan halkının, özellikle son bir yıl içinde gerici bir önderliğin etkisinden kurtarılarak, bütün Kürdistan çapında halkın temel özgürlük çıkarlarını esas alan bir tutumun gelişmesine tanık olunmuştur. Savaşımın sağlam bir gerilla kuruluşuna yol açması kadar, geniş bir siyasal ordulaşma temelinde güç kazanması da söz konusudur. Gerçek bir gerilla savaş cephesinden, büyük bir siyasal ordulaşmadan ve cepheleşmeden bahsedebiliriz. Ayrıca, önemli bir deneyim kazanan Parti Önderliği'nden ve onun militan gelişmesinden bahsedebiliriz. Kendi özgücüyle bunu yürütme erkine ulaştığında, özgücüne dayanarak kendine güvenini pekiştirmiştir. Kendini büyütebilecek ve zaferi emin adımlarla yürütebilecek bir konuma gelinmiştir.

Bunları sadece bir tahlil yapmak için söylemiyoruz. Dostun da, düşmanın da bizzat söylediği ve ortaya çıkardığı günlük gelişmelerdir. O halde, bugün gerçek olan bu gelişmeler, günümüz için ve daha çok da yakın gelecek için büyük gelişmelere yol açacaktır.

Savaş salt silahlı yöntemlerle yürütülmüyor

Güncel gelişmeler oldukça hızlıdır. Parti'nin önderlik ettiği adım sağlam oturmuştur. Düşmanın yakın dönemde beklediği gerileme şurada kalsın, büyük bir ilerleme içindedir. İlerleme salt silahlı savaşım alanlarında değil, ağırlıklı olarak siyasal niteliklidir. Ve bütün ülke halkının bağrında gelişmesi söz konusudur. Düşman da bunu kabul etmek zorunda kalmıştır. Daha dün Genelkurmay Başkanlığı, bir savaş olduğunu söylemekte ve bunu itiraf etmektedir. "*Bu savaşta düşman vardır*, "*yardımcıları vardır. Ateşle, silahla karşılık verilecektir*" diyor. Doğrudur, kendisi açısından, askeri mantık açısından bu böyledir. Biz de düşmana karşı elbette savaşla karşılık vereceğiz. Ordusuna karşı elbette ki askeri nitelikte bir çabamız olacaktır. Aynı zamanda onun destekçilerine karşı da bir savaşımımız olacaktır.

Burada önemli olan, düşmanın Genelkurmay gibi birinci ağızdan gelişmeleri itiraf etmek zorunda kalmasıdır. Asgari bir kayıpla, azami bir sonuç almak istediklerini dile getiriyorlar. Bu demektir ki, savaşı uzatmalı ele almak zorunda kalmışlardır veya bizim geliştirdiğimiz savaşın uzatmalı karakterini düşman da kabul etmek zorunda kalmıştır. Daha düne kadar sıkıyönetimlerle ve olağanüstü hal dönemlerinde uygulanan özel savaş taktikleriyle, "*kısa süreli sonuç alma taktiği*" tamamen boşa çıkarılmıştır. Bu, savaşı sınırlandırmanın, özelleştirmenin ve Kürdistanlılaştırmanın boşa çıkartılmasıdır. Daha gerilla aşamasına ulaşmadan, cephesel karaktere bürünmeden, etkinliğimiz altında olan ve ülke genelinde yaygınlaşan etkinlik alanlarımız doğmadan, savaşı boğma çabalarının boşa çıkmasıdır.

Ordu bize karşı daha çok jandarmayı kullandı

Türkiye sol muhalefeti, ordu daha ayağa kalkmadan, emniyet tedbirlerini almadan, üzerlerine yürümeden düşmüşlerdir. Ordu, Türkiye'deki muhalefete karşı fazla iş yapmamıştır. Ayağa kalkar kalkmaz, karşısındaki güçte teslimiyeti ve ezmeyi sağlamıştır. Fakat bizim üzerimize daha değişik geldi; sıkıyönetimi daha fazla uzattı, silahlı kuvvetlerini özellikle jandarmayı daha çok kullandı. Bu iki kuvvet üzerine biraz değerlendirme yapmak gerekiyor. Türk Emniyet Kuvvetleri, sol muhalefeti tasfiye etmede özellikle şehirlerde Cumhuriyet'in kuruluş yıllarından şimdiye kadar oldukça deneyim kazanmıştır. Siyasi çabalar yetkinleşmiştir. TKP hareketine baştan sızmış, iğdiş etmiş, tasfiye etmiş ve günümüze kadar felçli, yaramaz, engelleyici bir konuma düşmesine yol açmıştır. Diğer yandan bütün halk kıpırdanışlarını, işçi grevlerini, hak arayışlarını rahatlıkla ezmede başarılı olmuştur.

Emniyet Kuvvetleri, MİT, Polis Teşkilatı ve bu kurumların siyasi bölümleri Türkiye'nin sınıfsal ve ulusal sorunla-

rında başarılı olmuşlardır. 1980'lere kadar, özellikle solu provokasyona uğratmada ve tasfiye etmede, gerçekten eşine ender rastlanır başarılı pratiklerin sahipleridirler. Son süreçlerde eğitim sahamızda ortaya çıkan polis sızmalarındaki gerçek de budur. Türkiye solu içinde rahatlıkla yürüttükleri ve başarılı oldukları faaliyetleri, PKK içinde de "*yapabiliriz*" anlayışına kapılarak, içimize kadar gelme cesaretini gösterdiler. Bu anlamda Jandarma daha iyi bir kuruluş olarak karşımıza çıkıyor. Jandarma, kır emniyeti kuvvetidir. Kırsal alandaki hareketlerin ve köylü hareketinin peşindedir. Her ne kadar Jandarma, "*eşkıyanın kökünü kazımakla görevlidir*" deniliyorsa da, biz eşkıyaları köylü isyancılığı olarak ele almak durumundayız. Kürdistan'da köylü isyancılığı, Cumhuriyet'in kuruluşundan beri zaman zaman ayaklanmaya girişmiştir. Tabi bunun daha öncesi de var. Kürdistan bir anlamda köylü topluluğudur, köylü ayaklanmasıdır, köylülerin dağa çıkmasıdır. Dolayısıyla Jandarma, Kürdistan'daki asayiş olaylarına ve Kürt isyancılığına göre şekillenen bir kuruluştur. 125-130 yıllık kuruluş tarihçesinden bahsediliyor.

Türkiye tarihinde sol muhalefet Polis teşkilatı vasıtasıyla ezilmiştir

Bu yıllar 19. yüzyılda gelişen Kürt isyancılığının tarihine denk gelmektedir. Jandarmanın vücut bulması, Kürdistan'daki köylü ayaklanmalarına, köylü tepkilerine ve isyanlarına karşı bir bastırma kuvveti olarak, bir ezme kuvveti olarak, bir asayiş kuvveti olarak vücut buluyor. Jandarma; hem tarihi tecrübe bakımından, hem de yekûn vücut varlığı açısından diğer birçok ülkede görüldüğünden daha farklı olarak, bir ezme kuvveti, bir emniyet bastırma kuvveti olarak karşımıza çıkmaktadır. Daha çokta Kürdistan'a yöneltilmiş ordu yürütme gücü olarak rol biçilmiştir. Jandarmanın son günlerdeki başarısızlığı üzerine geliştirilen tartışmalar çok anlamlıdır. Jandarmanın başarısızlığı söylendiği gibi, çok kayıp vermesinde düğümlenmiyor.

Türkiye'de sol muhalefet, Polis teşkilat'ı vasıtasıyla ezilmiştir. PKK pratiğinde, denetiminde jandarmanın ideolojik politik ve giderek askeri olarak ciddi bir yetmezliğe düştüğü, bunun belirtilerinin de sıkça ortaya çıktığı görülmektedir. Son kayıplar bu işin sadece tuzu, biberi olmuştur. Bu, artık anlaşılır bir husustur. Jandarma daha çok köylü toplumunun tepkilerine göre başarılı olmuş bir kuvvettir. Eğitimi, örgütlenmesi, yönetimi buna göre düzenlenmiştir. Köy karakol sistemi, hudut karakol sistemi; biri kaçakçıları, diğeri mahkûmları izlemek, yakalamak ve teslim etmek için örgütlendirilmiştir. Buna gücü de yeterlidir. Fakat şimdi eskinin tam tersine bütün halk, sınıf ve tabakalardan oluşan bu gücü eğitmeye ve organize etmeye başlıyoruz. Artık onun sızamayacağı, takibe alamayacağı, tutuklayamayacağı birçok değişik mevzilerden gelişmeye ve savaşı sürdürmeye başladık. Jandarma üzerimize geldi, fazla sonuç alamadı. Özel Kolordu, Jandarma Kolordusu'dur. Bu kuruluşun komutanı olan ve adına da Hulusi Sayın denilen ve böbürlendikleri bu bay, Jandarma uzmanı generallerinden birisiydi. Fakat belirtilen nedenlerden ötürü, bu Kolordu'nun da son iki yıllık deneyimiyle fazla başarılı olamadığı ortaya çıkmıştır. Kayıpları birazda bu temelde olmuştu.

Geleneksel bir saldırı vardır: Jandarma gelir köyleri kovalar, bulduğunu vurur, kaçanı ateşle ezer ve sindirir. Aynı yöntemi, bizi de eşkıya yerine koydukları için "*bunlar da eşkıyadır, bunların da üzerine saldırırız*" diyerek gelmişlerdir. Yakın döneme kadar gerillayı sağlam oturtamadığımızdan dolayı, düşman bundan cesaret alarak üzerimize gelmiştir. Mahkûmlar gibi, Jandarma gelince ya kaçma ya da teslim olma durumları sıkça yaşanmıştır. Fakat yapı yenilendiği ve biraz da gerilla kurallarına göre hareket etmeye çalıştığımız için düşman önemli darbeler yedi. Ordu, Türkiye tarihinde Kürdistan'da bu kadar darbeyi yememişti. Bize zarar vermek şurada kalsın, gelişmemize hizmet edecek biçimde körcesine saldırdığı için, büyük kayıplar verdi. Bu durum, Türkiye'nin büyük tartışmalara girmesine yol açtı. Moral bozukluğundan tutalım, önemli başarısızlıklar kadar, politik çıkmazın kolayca ortaya çıkmasına ve halkımızın mücadeleye büyük katılımı gerçekleşmiştir.

"Türkiye'de sol muhalefet, Polis teşkilat'ı vasıtasıyla ezilmiştir. PKK pratiğinde, denetiminde jandarmanın ideolojik politik ve giderek askeri olarak ciddi bir yetmezliğe düştüğü, bunun belirtilerinin de sıkça ortaya çıktığı görülmektedir. Son kayıplar bu işin sadece tuzu, biberi olmuştur. Ordu, bize zarar vermek şurada kalsın, gelişmemize hizmet edecek biçimde körcesine saldırdığı için, büyük kayıplar verdi"

Atılımımız halkın büyük devrimci gücünü ortaya çıkarmıştır

Düşmanın körcesine geliştirdiği bu taktikler, önemli gelişmelerin nedeni olurken, bu taktiklerin başarısızlıklarından dolayı da generaller zorunlu olarak peş peşe emekliye sevk edilmişlerdir. Jandarma Kuvvetleri'nin önemli üç tane generali vardır. Korgeneral düzeyindekilerin hepsi istifa ettirildi. Genelkurmay bu savaştaki başarısızlığın nedenini kendisini göstermek zorunda kaldı. Bu, önemli bir gelişmedir. Çünkü Jandarma Kolordusu taktiğinde ısrarlı olma çok önemli bir gelişmeyle sonuçlanmadığı için, bu istifalar kaçınılmaz olarak gündeme geldi. Unutmamak gerekir ki, her önemli taktik başarısızlık, sorumlularını emekliye sevk etmeye, istifaya zorlamaktadır. Bu bizim için de geçerli olmak durumundadır. Sürekli taktik başarısızlık içinde olup da, yerinde saymak mümkün değildir. Önderlik böyle icra edilemez...

Türkiye'de büyük bir siyasal tartışmalar yaşanmakta, tartışmanın ordu içine kadar yansıması, hükümeti sallandırabilecek ve hatta yalnız hükümeti de değil, 12 Eylül faşizmini bile

yerinden oynatabilecek düzeyde yaşanması söz konusudur. Bundan da önemlisi atılımımız, faşizm karşısında halkın büyük devrimci gücünü ortaya çıkararak, onu geriletebilecek bir duruma getirmiştir. Genelkurmay'ın Cumhuriyet tarihinde Kürdistan'a ilk kez böylesine bir çıkışı yapması anlamlıdır. Artık savaşı gizleyemiyor ve gelişen aşamayı da itiraf etmek zorunda kalıyor. "*Kayıplar daha fazla olacak fakat, bunu asgariye indireceğiz*". "*Çatışma falan değil, bir savaş vardır*" diyor. Dost ve düşman kavramına netlik getirmek istiyor.

Bütün bu olup bitenler karşısında, Genelkurmay duruma açıklık getirmek istiyor. Muğlak bırakılan, özellikle de hükümet tarafından ve muhalefetin de bu tutuma uzun süre suç ortaklığı etmesi aşılmak isteniliyor. *"Özal hükümetinin veya Evren Özal yaklaşımının artık savunulur bir yönünün kalmadığı, bunun yerine yapılması gerekenin; gerçekleri olduğu gibi söylemek olduğunu*" belirtiyorlar. Özal; "*Politik çözümümüz yoktur*" diyordu. Bu da çok doğrudur. Gerçekten mevcut durumda politik çözümleri yoktur. ABD ve Avrupa'nın dayatmasıyla sahte bazı kültürel ve özerklik tartışmaları geliştirildi. Türkiye burjuvazisini bu gelişmelere kısmen hazırlıklı kılmak istiyorlardı. Biz bunun bir sahtekarlık olduğunu söyledik. Özellikle Avrupa'da yükselen tepkileri zayıflatmak için, bu taktiğe başvurduklarını tespit ettik. Özünde yürütülen politika, siyasal seçeneğe yer vermiyor. Askeri yöntemlerde sonuna kadar ısrarlı olan bir yaklaşım içinde olduklarını söyledik.

Buyursunlar ateşkes yapalım tartışma platformu kuralım

Geçen yıl yaptığımız röportajlarda; "*Evren-Özal kliğinin siyasal bir seçenekten yoksun olduğunu, PKK'nin siyasal seçeneği her zaman canlı ve diri tutmaya özen gösterdiğini*" belirttik. Bu seçenekten uzak olmadığımızı gösterdik. Çünkü iddia şuydu; "*PKK şiddetten başka bir şey tanımıyor, siyasal seçenekleri yoktur!*" deniliyordu. Bu yutturmacayı ve aleyhimize işleyen bu propagandayı tersine çevirmek, dolayısıyla gerçeği olduğu gibi göstermek için, Türk devletinin bu aşamaya kadar bir seçeneğinin olmadığını, Kemalizmin bu anlamda bir seçeneksizlik olduğunu ortaya koymak amacıyla açıklamalarda bulunduk. Buyursunlar bir ateşkes yapalım, tartışma platformu kuralım dedik. Düşüncelerini onlar da söylesin, biz de söyleyelim. Kendine güveniyorsa, siyasal çözüm yollarına açıksa bunu ilan etsin. Bizim geliştirdiğimiz yaklaşım, son derece politik bir yaklaşımdı. Türkiye kamuoyuna bunu yansıtmamak için, İçişleri bakanı, Dışişleri bakanı, Genelkurmay, Jandarma kuvvetleri birden bastırdı ve röportajları yayınlatmadılar.

Biz onların gerçeğini çok önceden biliyorduk ve bu gerçeği bütün dünyaya açıklamak istedik. Bugün kendileri "*politik seçeneğimiz yoktur*" biçiminde dile getiriyorlar. Muhalefet de aynı konumdadır. "*Daha fazla tedbir alınmalı*" diyorlar. Fakat tedbir diye diye almadıkları ne kaldı? Dağ taş asker dolduruldu. "*30 bin koruyucuyla saldırdık*" diyorlar. Özel timler, her türlü istihbarat faaliyeti, dışarıda ve içeride verilmedik taviz kalmadı. Banknot matbaası çalıştırılarak, çuvallar dolusu para dağıtıldı. Göstermelik sağlık ocakları, yiyecek dağıtmaları bunların hepsini yaptılar. "*Daha nasıl tedbir alınacak*?" diyorlar. En çok devlete sahip çıkmak isteyen babasının has oğlu **Erdal İnönü**, sözüm ona devlet ağırlığını temsil ediyormuş. Son Kürdistan seferinde "***hükümete hayır ama, devlete sonuna kadar evet***" diyor. Devlet hükümet biçiminde somutlaşıyor. Bugün Türkiye devleti eşittir Evren-Özal kliği! Sözüm ona devlet adamlığı pozisyonunu kaybetmemek için, "*biz ayrı bir seçeneğiz*" havasını vermek istiyor. Bu, hangi anlamda bir seçenektir? Sözüm ona terörizme karşı tedbir alma ve savaşı daha da yoğunlaştırma... Bu anlaşılır bir husustur. Sosyal demokrat maskesini takarak içine girdiği tutum, daha sert bir tutumdur. Çünkü başka türlü iktidara gelme söz konusu değil. Babasına yaraşırcasına bunu yapıyor.

Fethi beyin kabinesini daha liberal, daha gevşek buldukları için, İsmet İnönü'nün başbakanlığa gelişi, Fethi beyin kabinesine karşı bir alternatiftir. Bu anlamda Özal'ı daha yumuşak buluyorlar. "*Erdal İnönü babası gibi daha sert yönelecek*" diyorlar. Dolayısıyla onunda babası gibi, Kürdistan üzerine yürüyüp sonuç alacağını düşünüyorlar. Bu sevdada sosyal demokratlık maske olarak kullanılacak. Sovyetlerle ve Avrupa demokrasisi ile iyi ilişkiler geliştirecek, içerde de acımasızca yönelecek. Türk devletini bir kez daha kurtarma sevdası içine girecekler. Yerli işbirlikçi hainlerimiz de bu tutuma az destek olmuyor değiller. Parlâmentoda sahte Kürtçü geçinen milletvekilleri başta olmak üzere; daha utanmazca, daha alçakça SHP solculuğundan medet umarak kuyrukçuları oluyorlar. Yeniden gelişeceğini sanan, sahte devrimci grupların da tutumu böyledir.

Türkiye'de sorunları politik yöntemlerle çözme gelişmemiştir

Muhalefetin ister Demirel'i, ister İnönü'sü, Özal'dan daha akıllı olduğu söylenemez. Özal, tedbirleri akıllıca geliştirdi. Yapılması gerekeni azami düzyede yaptı. Kürdistan gerçekliğini biraz yaşayanlar, bütün kuvvetleri sürdüğünü, bütün taktikleri denediğini bilirler. Dolayısıyla, daha fazla askeri yöntemle başarılı olunamayacağı ortaya çıkmıştır. Tam da bu noktada, Genelkurmay "*bu savaş, uzun ve kısa vadeli tedbirlerle önlenmeye çalışılacaktır*" diyor. Hiç kimse mucize beklemesin, askeri yöntemlerle ancak bu kadar sonuç alınabilinir. Türk generallerinin ne kadar askeri kafa yapısına sahip olduklarını, siyasi çözümlere ne kadar kapalı olduklarını biliyoruz. Siviller askerlerden daha fazla dikkatli. "*Askerin çok eleştirildiği ve ordu müdahalelerine davetiyenin siviller tarafından çıkarıldığı*" söylenir. Gerçektende böyledir. Bunlar, askerden daha fazla askeri histeri içindeler. "*Ordumuz neden yapamıyor? Ordumuz neden vuramıyor?*" Genelkurmay yarın bunları kulağından tutup "*hadi sen yap, bu iş bu kadar olur*" diyecek.

Sivil geçinen muhalefet, daha fazla asker yardakçısı, daha fazla askeri yöntemlerden medet uman bir konumdadır. Bu, şu tezimizi doğruluyor: Türk politikasında üretim yoktur. Türkiye'de politik üretim, politik yöntemlerle sonuç alma ve politika belirleme gelişmemiştir. Politikanın işlev görmesi, politikanın çözümleyici bir alan olarak rolünü oynaması söz konusu değildir. Partilerin ve bunların önderlikleri büyük inançsızlığı ve cüceliği yaşıyorlar. Bugün bu, doğrulanıyor. 'Ulusal sorun vardır', 'birinci sorundur' deniliyor ama, çözüm yok. Çözümün politikada aranması gerekirken, bunlar habire askerden daha fazla askeri bir kafayla orduya, 'bastırmaya devam' diyorlar. Ordu bile bunların yaklaşımları karşısında pes ediyor, *"yeter"* diyor. Muhalefetin bu kafayla bırak muhalefet yapmayı, politika üretmeyi, sorunlara askerler kadar gerçekçi yaklaşamayacağı açıktır. Bunu baştan beri bildiğimiz için, bütün politik mücadele sistemimizi doğru temelde ele aldık.

Başta sahte TKP'lilerin burjuva muhalefetinin sözüm ona burjuva demokrasisinin kuyrukçuluğunu yaparak, altmış yıldır bütün halkın beklentilerini yerle bir etmesinin büyük bir suç olduğunu bir kez daha görüyoruz. Hangi burjuva partisi bu demokrasiye sahip çıkmıştır? Şimdi de ABD senatörlerinden yardım istiyorlar. Türkiye'nin doğasında bırakalım demokrasi seçeneğini, politik seçenek bile söz konusu değildir. Ancak mücadele böyle bir durumu ortaya çıkarabilir. İşte, bunu görmemenin vahim sonucu!... Ordu yardakçılığını oynayan bir muhalefet, onun da kuyrukçuluğuna oynayan ikinci elden bir sol muhalefet...

Burjuva muhalefeti bir çözüm ileri sürecek politikadan yoksundur

Burjuva sivil seçenek, burjuva politik seçenek bırak umut vaat etmeyi, canlılık belirtisini bile gösterme gücünde değildir. Hükümetin başı, "*politik seçenek yok*" diyor. Muhalefet ordu kuyrukçusudur. Ona yaslanarak sonuç almak istiyor. Zaten tasfiyecilere söyleyecek bir şeyleri yok. Onların ulusal meselede, demokrasi meselesinde yürekli bir tutum içine girmeleri şurada kalsın, tam tersine sessiz suçlular gibi iğrenç faaliyetlerini sürdürmeye veya çürümüşlüğü yaşamaya devam ediyorlar.

Ortaya çıkan durumlar karşısında ordu, başarısız veya savaşı uzun vadeli kabul etmek durumundadır. Burada burjuva muhalefeti tükenmiştir ve hiçbir seçenek ileri süremeyecek kadar politikadan yoksundur. Politikasız bir gücün veya politikayı inkâr eden bir gücün tasfiyecilere, reformistlere hayat vaat edecek bir şeyi olamaz. Burjuva muhalefet bu durumdayken, ikinci elden uşaklar ne yapabilirler!... Dolayısıyla devrimci seçenek için ortam son derece müsaittir. Devrimci tezlerin kendini tekrar tekrar konuşturacağı, gür sesleneceği, imkân vaat edeceği, olanak belirleyeceği çok geniş alanlar ortaya çıkmıştır. Mücadelemizin en hayırlı sonuçlarından, en çarpıcı ve en dikkatle ele alınması gereken diğer bir nokta da burasıdır. Tasfiyeciler işlemez duruma getirildi. Burjuva muhalefet hiçbir şey üretemeyeceğini ve yaşamdan yoksun olduğunu ortaya koydu. İşte burada, devrimci seçenek için alabildiğine elverişli objektif ortamın, subjektif koşullarla nasıl besleneceği ortaya çıkmıştır. O halde bu gelecek için bir gelişme etkenidir ve gelişmelerde bu temelde olacaktır.

Ordu artık Kürt sorununu tartışır hale gelmiştir

15 Ağustos Atılımı'nın en hayırlı sonuçlarından birisi de; soruna en inkârcı yaklaşan ordunun içinde böyle bir tartışma başlatmış olmasıdır. Bu konuda hükümeti iş görmez duruma getirmesi, parlâmentoyu Türkiye meselesine burjuva anlamda da olsa ya sahip çıkan bir parlâmento durumuna getirecek ya da şimdiye kadar olduğu gibi, hiçbir değeri olmayan bir konumda tutacaktır. Türkiye parlâmentosu sorunu bütün boyutlarıyla tartışabilir mi? Hayır. Ortaya çıkış tarzı, bir ucubelikten başka bir şey değildir. Sorunları inkâr temelinde oluşmuş bir parlâmentodur. Özellikle parlâmentoya giren Kürt uşaklar, kraldan daha fazla kralcı, Türkten daha fazla Türkçüdürler. Veya Türk faşizminin işbirlikçileridirler. İçinden çıktıkları halkın ulusal değerlerini kabul etmemek ve demokratik özlemlerine sahip çıkmamak için, başta yemin billah ederek kendilerini ulusal değerlerden koparmışlardır. Bunlar, Kemalizmin kitabına el basarken; "*Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmezliğine bağlı kalacağıma, namusum adına söz veriyorum*" derken, zaten her türlü ihaneti yapmaya adım atarlar.

Dolayısıyla sorunu tartışırlarsa kendilerinden korkacaklardır. "*Kürdistan meselesi nedir? Kürt meselesi nedir? Ve biz kimiz?*" diyecekler. Bir taraftan sopa gibi başlarında sallanan Kemalizmle dopdolu, ondan da öteye şovenist, faşist bir güruh, diğer taraftan da bu uşaklar... Peki bunlar neyi

tartışacaklar? Hangi çözümü olgunlaştırmaya çalışacaklar? Yapacakları şudur; "*ordumuz neden başarılı olamıyor?*", "*ordumuz dünyaya kök söktürmedi mi? Ordumuz yedi düvele kafa tutmadı mı? Bu PKK eşkıyası da nedir? Bunların işini neden iki günde bitiremedik*" diye yersiz ve sağ duyudan yoksun mırıldanmalar içine gireceklerdir. O zaman da güvendikleri dağlara kar yağdığını görerek, ne olduklarını ve ne durumda bulunduklarını daha iyi göreceklerdir. Burada secdeye gelebilirler mi? Ayakları gerçeğe basabilir mi? Bu parlâmento gerçeğe adını verebilecek mi? Bakıp göreceğiz. Hemen şunu da belirtelim, gerçeğe adını vermeyi yasakladılar. Burada parlâmentonun varlığını ilgilendiren en temel meselenin adı yoktur.

Meselenin adını koymadan, ezop diliyle neyi tartışacaklar? Biliyorsunuz *ezop;* el ve mimik hareketleriyle veya bir kaç anlaşılmaz sesle bir şeyleri anlatmaya çalışır. Bunlar, "*gözlerime bak ne dediğimi anlarsın*", "*hal ve hareketlerime bak, ona göre ayağını denk at*" diyorlar. İşte, incir çekirdeğini doldurmayan bir sonuç! Parlâmentoda işler böyle ele alınıyor. Hükümet parlâmentoda beterin beteri durumdadır. Pratikte tedbirler nasıl alınıyor? Daha fazla para, daha fazla silah, daha fazla yığınak… 'Bunun için karar mı gerekir? İmzayı bas!' Bunların hepsi uygulama gücüdür. Hükümette böyle politikalar belirleme hiçbir zaman gelişmemiştir. Parlâmentoda olmadı mı, hükümette hiç olmaz. Parlâmento bir karar organıdır. Karar organının durumu bu olduğuna göre, yürütme organı daha sefil bir durumu yaşayacaktır. Geriye gerçek güç ve karar kaynağı olan Milli Güvenlik Kurulu kalıyor. Milli Güvenlik Kurulu, meseleyi birinci gündem maddesi olarak yıllardır gündeminde tutuyor. Son zamanlardaki tek gündem maddesi budur. Her ne kadar ikide bir "*Bulgar Türkleri meselesi görüşüldü*" deniliyorsa da, özünde temel meseleyi maskelemedir. Tartıştıkları hareketimizin durumudur. Anlaşıldığı kadarıyla meseleye şimdi daha gerçekçi yaklaşarak, sorununun adını koymaya çalışıyorlar. Daha önce katı inkârcı yaklaşıyorlardı ama, artık mızrak çuvala sığmıyor ve şimdi "*böyle bir sorun vardır daha gerçekçi yaklaşalım. Bu, bir eşkıyalık olayı değildir, bir ulusal sorundur, bir siyasal meseledir, bir başkaldırıdır, bir gerilla savaşıdır*" diyorlar. Artık bu kavramları kabul ediyorlar. Bunu kabul etmeleri, siyasi çözümü düşündükleri için değil, böyle bir olgunun varlığını zorunlu kabul ettikleri içindir.

"Anlaşıldığı kadarıyla meseleye şimdi daha gerçekçi yaklaşarak, sorununun adını koymaya çalışıyorlar. Daha önce katı inkârcı yaklaşıyorlardı ama, artık mızrak çuvala sığmıyor ve şimdi 'böyle bir sorun vardır', 'daha gerçekçi yaklaşalım. Bu, bir eşkıyalık olayı değildir, bir ulusal sorundur, bir siyasal meseledir, bir başkaldırıdır, bir gerilla savaşıdır' diyorlar. Artık bu kavramları kabul ediyorlar"

Milli Güvenlik Kurulu'ndan gelişme beklemek mümkün değil

Milli Güvenlik Kurulu'nun geldiği aşama budur. Olumlu yönden karar verebilir mi? Siyasal çözüme "evet" diyebilir mi? Ateşkese *"evet"* diyebilir mi? Ordunun gücüyle bu sorunu çözemeyeceğini ilan edebilir mi? Hayır. Bu aşamada bunun belirtilerini gösteremez. Gösterirse ikinci gün parlâmentoda belli olur. Çünkü parlâmento, Milli Güvenlik Kurulu'nun yanaşmasıdır. Orada ses verir, ardından hükümet uygulamaya geçer. Ama bu aşamada Milli Güvenlik Kurulu'ndan bu gelişmeleri beklemek mümkün değildir. Kaldı ki bunların hepsi bir oligarşidir. Cumhurbaşkanlığı, başbakanlık, parlâmento başkanlığı, hükümet üyeleri, generaller, bunların bağlı oldukları sermaye çevreleri ve Kürdistan'ın en işbirlikçi kesimlerinin hepsi birbirleriyle ilişki ve çelişki içindedirler. Burjuva anlamda da olsa, demokratça bazı çıkışlar olabilir. Zaten bunları biz teşvik ediyor, ortam hazırlıyoruz. Bunlar yarın ordu içinde, parlâmento içinde çıkabilirler. Bunun yansıması hükümette ve Milli Güvenlik Kurulunda da olabilir.

Ortaya çıkacak olan bu gelişmeler, gerçekleri itiraf etme gücüdür. Gerçekler itiraf ediliyor ve tartışılıyor. Bu, önemli bir gelişmedir. Bu gelişmeler, basına olduğu gibi yansıyor. Bütün kamuoyunda tartışmalara yol açıyor. Bu konuda geleneksel solu bile geçtiler. Sahte TKP gazeteleri dediğimiz yaramaz yayınlarında, tek bir kelime geçmiyor. Bugün burjuva gazeteleri bile, soruna oldukça geniş bakıyorlar. Burjuva duyarlılığı, fosilleşmiş o yaratıklardan daha fazla ilgili olduklarını gösteriyor. Suçlu konumda olmaları, onlara bir şey söylettiremiyor. Ama dürüst ve direnmeci konumda olan sol çevrelerin, hatta bilimsel bazı çevrelerin bile, meseleye adını koyarak yaklaşmaları, daha ciddi tartışmaları söz konusudur. Bu gelişmeler, sahte çevrelerin yenilgisini getirecektir.

Propaganda çalışmalarımızın etkileri uluslararası alana yayılıyor

Dürüst olan solun bu kadar açık tartışması, başbakanın belirttiği gibi "*PKK'nin büyük işine yarayacak ve PKK'nin propagandasına büyük bir atılım kazandıracaktır*". Kaldı ki bu, mücadelemizin doğal bir sonucudur. Elbette ki pratik propagandaya yol açacaktır. Genelkurmay da "*büyük ve çok sinsi psikolojik bir savaş propagandası yürürlüktedir*" diyor. Evet, mücadelemizin tarihinde en büyük propaganda dönemlerinden birisi bir kez daha, hem de dolaylı bir ürün olarak ortaya çıkıyor ve etkilerini de uluslararası alana kadar taşırıyor. Bu, meselenin tartışılmasının ortaya çıkardığı bir sonuçdur. Şüphesiz olumlu gelişmeleri beraberinde getirmesi kaçınılmazdır. Kitlenin daha yaygın katılması, dost güçlerin meseleye daha ciddiyetle eğilmeleri, düşmanın kendini biraz daha gözden geçirmesi, "*asarım, keserim*" tutumundan uzaklaşması ve her şeyini ortaya koyarak üzerimize gelmekten kaçınması önemli bir gelişmedir. Düşman

dayanaklarını yeniden hesaplayacak, tutumunu yeniden belirleyecektir. Yine, Avrupa'nın bazı politik çözümleri açıklıkla dayatması söz konusu olacaktır. Bütün bunlar, mücadelemizin güncel olarak yarattığı, yaşadığı ve yaşattığı önemli gelişmelerdir. Bunları, mücadelemizin hem etkilediği ve hem de etkilendiği önemli gelişmeler olarak değerlendirebiliriz.

Sorun ne kadar kamuoyuna yansıtılırsa çözüm o kadar yakınlaşır

Mesele örtbas edilmeyecek kadar, gündeme girmiş ve gündemin de birinci maddesi haline gelmiştir. Dostun da, düşmanın da kabul ettiği bir mesele haline gelmiştir. Unutmamak gerekir ki, çözüm için öncelikle sorunun kendini güncelleştirmesi gerekir. Çözümden önce güncelleştirme durumu, sonuca gitmek için en önemli bir aşamadır. Meselenin varlığı bir yerde ortaya çıkmalıdır. Sorun yalnız dar çevrelere değil, bütün kamuoyuna yansıtılırsa çözümün yakın olduğu bilinmelidir. Soruna sivil, askeri, resmi ve gayrı resmi tabandan ve tepeden herkesin birinci gündem maddesi olarak yaklaşması, çözümün de yakınlaştığını gösteriyor. Çözüm için verilerin olgunlaştığı açıktır.

Çözümün olabilmesi için, önümüzdeki dönemde gündemden bir daha sökülmemecesine oturmasına bağlıdır. Bu noktaya da gelinmiştir. Dolayısıyla ortaya çıkacak gelişme buradan güç alacaktır. Sorun, ne kadar yoğun ve ne kadar nicelik ve nitelikçe yaygınlaştırılırsa, çözümü de bir o kadar beraberinde getirecektir. Olası gelişmelere nasıl yol açacağız? Şüphesiz Parti taktiğimizde bunlar iyi işlenmiştir. Uzun süredir Parti politikamızı yetkince açımlamaya çalıştık. Bütün yönleriyle nasıl gelişmemiz gerektiğini ortaya koyduk. Şimdi burada söz konusu olan, açımlanmış bu politikanın daha seri, daha sonuç alıcı pratik uygulamaları olacaktır. Daha fazla uygulama nedir? Gerilla savaşımının dayandığı aşamadır. Gerilla savaşı: Siyasi sonuçları bütün yönleriyle açığa çıkaran, büyük devrimcileştirme özelliğini ortaya koyan, özellikle ordu çıkmazını deşifre eden, politik çıkmazı daha da güçlü gösteren, reformizmi, tasfiyeciliği, hatta sosyal demokrat seçeneğinin ne olduğunu ortaya koyan bir özelliktir.

Gerilla hamlemiz özünde siyasi bir hamledir

Bazı alanlarda yapılan sınırlı atılımlar bile, önemli sonuçları ortaya çıkarıyor. Bu durum şunu gösteriyor; bütün bölgelerde aynı atılımlar yapılırsa, çözümü oldukça yakınlaştıracaktır. Bu anlamda son gerilla hamlemiz neyi ifade ediyor? Başta solun olmak üzere her düzeydeki gelişmeyi ortaya çıkarabilecek çözüm yollarını buluyor. O halde bu aracı daha iyi kullanmalıyız. Çoğu bu araca daha düne kadar inanmıyordu. Fakat bugün bütün solu etkisi altına almış, bütün gelişmelerin hangi yönden seyredeceğini göstermiştir. İşte, bu aracın yetkince kullanılması devrimde çok temel bir rol oynamasını getirecektir.

Bu gelişmeler sadece Kürdistan devriminde değil, Türkiye'nin demokratik devriminde de rolü daha şimdiden ortaya çıkmıştır. İlerde daha fazla rolünü oynayacaktır. Gerilla hamlemiz, askeri bir atılım olarak görülmesine rağmen özünde siyasidir. Ordunun politika üzerindeki olumsuz işlevini ortaya çıkarmada, politik sonucu hayli anlamlıdır. Tasfiyeciliği önlemede, reformizmi ve sosyal demokratçılık maskesini düşürmede çok önemli bir işleve sahiptir. Yine, devrimci olanakları alabildiğine ortaya çıkarmada da çok önemli bir politik araç olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu atılım, özellikle de son hamlemiz çok az harekete nasip olabilecek ve sonuç doğurabilecek bir siyasal atılım olduğunu ve siyasi sonuçları çok büyük olan bir gelişme olduğunu göstermiştir.

Kırk yıllık ilkel milliyetçi önderliğin bütün Kürdistan genelinde geliştirdiği en gerici, en tasfiyeci en komplocu çabaları ve yıkıcı etkilerini özellikle son bir yılda gidermiştir. Bunu doğru ideolojik politik önderlik kadar, doğru gerilla savaşım tarzıyla da kanıtlayarak, Kürdistan halkının büyük direnişçi özelliğinin nasıl somutlaştırılabileceğini ve nasıl yenilmez kılınabileceğini de göstermiştir. Bu, önemli bir gelişmedir. Sadece bunların olumsuzluğunu gidermekle kalmıyor, kendilerini kırk yıl önder olarak görmelerini de ortadan kaldırıyor. Bu kesimler, Kürdistan parçalarındaki halkımızın yurtsever duygu, ilgi ve desteklerini çok kötüye kullanmışlardır. Hiçbir savaş yetenekleri olmadığı halde, hatta burjuva milliyetçiliği ve ulusçuluğu olmadığı halde, kendilerini maskeleyerek en büyük karşı devrimci konumlardan birisini yaşamaktadırlar. Bu kesimler, son bir yıl içinde tamamen altüst olmuş ve tersyüz edilmişlerdir. Bütün gerçekleri, bütün zaafları, bütün yanlışlıkları ve bütün ihanetleri ortaya çıkarılmış ve halk üzerindeki etkileri kırılmıştır. Devrim bunları olumlu yönden değerlendirerek, yedeklik yapacak konumları varsa yedeklik konuma getirmek, tasfiye edilmesi gerekenleri de tasfiye etmektedir.

Bu savaş nicelik ve nitelik olarak büyüyecektir

Silahlı mücadele için sağlanan büyük çaba her türlü sağ sol yaklaşımlara karşı mücadele etmiş; büyük hazırlık ve büyük kararlılıkla geliştirilen bu adımın artık geriletilemeyeceğini, kök salmasının engellenemeyeceğini, kendisinden beklenen rolü lâyıkıyla yerine getirebileceğini açıkça ortaya koymuştur. Bütün belirtiler gerilla savaşımının gelişeceğini göstermektedir. Güç durumumuz, alanlarda vücut bulmamız, kazanılan tecrübe, kitlelerin gelişen ilgisi, uluslararası ve bölgesel mevzilenmemiz bu savaşımın gelişeceğini açıkça göstermektedir. Bu savaş, nicelik ve nitelik yönüyle büyüyecektir. Daha şimdiden binlerle ifade edebileceğimiz bir niceliğe doğru tırmanıyoruz. Niteliksel olarak gerilla ordusunun kuralı, kaidesi, kuruluşu ve işleyişi söz konusudur. Yönetmelik ve talimatlarla yürüyecek bir duruma

doğru hızla tırmanıyoruz. Sadece Parti çekirdeklerini eğiten, çelikleştiren bir savaş değil; halkın da bütün savaşçı gücünü eğiten, geliştiren özellikle köylüyü yurtseverleştiren, ordulaştıran bir özelliğe ulaşılmıştır. Ve bu hızla tırmanmaktadır. Artık gerilla ordusunun kuruluşuna büyük bir güvenle bakabilir, ordumuzun şanlı bir kuruluş evresinden geçtiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Çok ciddi hatalar yapılmazsa, perspektifler, işleyiş esasları özenle yerine getirilirse, bu ordu kuruluşunun başarıyla tamamlanma, nitelikçe ve nicelikçe büyük bir tırmanışa hem de çok yakın bir sürete geçmesi an be an sağlanan bir gelişme olacaktır. İyi komuta edilmesi, militan yapının bu kuruluşu iyi yönetmesi, komuta kademesinin iyi örgütlenmesi, sevk ve idarenin iyi yapılması önem kazanacaktır. Katılım sorunu fazla önemli olmaz. Kitlelerin bağrından kanallar açılarak günde onlarla değil, yüzlerle de ifade edilecek katılımlar söz konusu olacaktır. Yeter ki komuta kademesi eğitimi ve örgütlenmeyi gerçek anlamda yaparak, halk ordusunun da kuruluş esprisine ve formasyonuna uygun bir şekilde bu işlere sahip çıksın! Bunlar sıradan bir çabayla yerine getirildiğinde bile, -ki, böyle dönemler için azami çabalar gereklidir- halk ordumuz son derece şanlı bir kuruluşu gerçekleştirecektir.

Sadece bazı alanları tutmakla kalmayacak, her gün yeni alanları savaşım cephelerine katarak, genişliğine de büyüyecektir. Kademeleşen gerilla, derinliğine büyümektir. Sorumlu devrimcilik daha şimdiden bunları sağlayabileceğini ortaya koyduğu gibi, askeri çizgiye daha da hakim olabileceğini de göstermiştir. Askeri çizgiyi uygulama yeteneğimiz, bu işlerde başarımızın azami olmasına da yol açacaktır. Dolayısıyla yakın gelecekte halk ordumuzun kuruluşu canlı bir evre olduğuna göre, Parti'nin temel kadro gücü de bu görevin bütün siyasi sonuçlarını göz önüne getirerek, halk çizgisinin bel kemiği olmalıdır. Savaşa profesyonelce yaklaşılırsa, herkesin rolünü oynaması kaçınılmaz olur.

Halk ordusuyla oynanmaz

Bütün sağ sol ve sekter yaklaşımlar -bunları geçmişte çok gördük- kendisini aldatmaktan başka bir sonuç vermez. Sonuçta da kendisini kurtaramaz. Kaldı ki bu kişiyi düşman ezmezse, devrim ezer. Geçmişte ve şimdi yaşadığınız gibi, bu olaya böyle yaklaşırsanız ezilirsiniz. Bu vesileyle bunu belirtmekte yarar görüyorum. Hiç kimse çocukça davranışlara müsaade etmez, çokça içine girilen kural dışı hareketleri affetmez ve görevlere karşı duyarsızlığı kabul da etmez. Bu aşamanın özelliği bu olacaktır. Tekrar belirteyim ki, madem her yerde işe girilmiş veya "*varız*" diyorsunuz, o halde bu işin nasıl yürütüleceğini iyi öğrenmeniz gerekiyor. Bu konuda hiç olmazsa yakın geçmişten ders çıkarmalısınız. Bu işleri rolüne uygun üstlenme zorunluluğu vardır. Daha düne kadar bu işlerle nasıl oynandığı iyi biliniyor. Hiç kimsenin buna hakkı yoktur. Bu tutumların üzerine tekrar tekrar durmak gerekir. Bu konuda müsamaha gösterilemez.

Halk ordusunun kuruluşu çok ciddi bir olaydır. Onunla oynanılamaz. Ordu kuruluşuyla oynayanların yerinde oturması gerekiyor. Bir şeyler yapmak istiyorsanız bu işlere yiğitçe yaklaşmanız gerekecek. Ordu kuruluşunda sağ sol yaklaşımlar, bozguncu anlayış ve tutumların bir daha tekrarlanmaması gerekir. Halk evladı olduğunu söyleyenler bu kadar bilinçlenmeden sonra, bu işlere namuslu ve dürüstçe yaklaşmak zorundadırlar. Herhangi bir gelişmeden değil, halk ordusunun kuruluşundan bahsediyoruz. Düşman bile bunu itiraf ettiğine göre, bir devrimci bununla çelişebilir mi? Toyluk, hafiflik, amatörlük gösterebilir mi? Yanlış oynayan kendisini mahfeder. Sergilenen bu yanlış tutumları anlamak, kabul etmek, kavramak şurada kalsın, bunları ağza almak bile bir suçtur. Böyle şeyleri kabul etmiyoruz. Halk Ordusunun kuruluşuna, doğuşuna böyle giriş yapılamaz. Bu tarzda bir yaklaşım, halkın kurtuluşuna yapılmış en büyük saygısızlıktır. Bu tutumlar eleştirildiği için, ülkedeki bazı arkadaşlar biraz daha olgunca adım attılar. Ve önemli gelişmeler de ortaya çıkıyor. Bunları hem görmek gerekir, hem de bu işlere hakkını vermeyen, bozan düşkünlere karşı her alanda mücadele vermek ve onları hak ettikleri yerlere oturtmak gerekir. Çünkü bunlar, tarihle ve halk ordumuzun çok şanlı kuruluş evresinden geçmesiyle oynuyorlar. Bunu ne hakla ve neye dayanarak yapıyorlar? Bunu hangi çıkarlar için yapıyorlar? Niçin? Bunları nasıl izah edecekler? İzahı yok.

"Bu savaş, nicelik ve nitelik yönüyle büyüyecektir. Daha şimdiden binlerle ifade edebileceğimiz bir niceliğe doğru tırmanıyoruz. Niteliksel olarak gerilla ordusunun kuralı, kaidesi ve işleyişi söz konusudur. Artık gerilla ordusunun kuruluşuna büyük bir güvenle bakabilir, ordumuzun şanlı bir kuruluş evresinden geçtiğini rahatlıkla söyleyebiliriz"

Kimse sizden mucize beklemiyor

Hayatınızı ortaya koymuşsunuz, o zaman buna saygılı olun. Biçimsizlik, kararsızlık, bilmem hata üstüne hatalı tutum gösterilemez. Doğru dürüst ağzını açmasını, konuşmasını bilmeyenler, doğru dürüst bir yürüyüşün sahibi olamayanlar nasıl gelişebilir? Ancak ordu kurma sanatından uzak duranlar böyle davranabilirler. Bu politik mücadeleden, askeri mücadeleden anlayamayanların tutumudur. Kimse sizden mucize işler beklemiyor veya "*az çaba harcıyorsunuz*" demiyor. Söylenenler doğru kavranmalıdır. Doğruları yanlış olarak anlamayı meziyet sananlar, ancak lümpen kişilerdir. Oysa lümpenler komutan olamazlar. Olsa olsa serkeş olurlar. Onların da kulağından tutup atarlar. Komutan olmak, özellikle de askeri alana girmek bu hal ve hareket-

lerle olmaz. Komutanlık sanatının biraz konuşturulması halinde düşmanın ne durumlara sokulduğu ortaya çıkmıştır. Bu gerçeklerin ışığında, hiç olmazsa bu işlere doğru yaklaşmasını bilmelisiniz. Bunun dışındaki tutumları kabul etmiyoruz. Bu tutumların ne anlama geldiğini bilmek durumundasınız. Çocuklar bile bir-iki sefer uyarıldıklarında doğru yürürler. Oysa çocuklardan bin defa daha berbat bir konumda yaşayanların sayısı hiç de az değildir. Bu, bizim yöntemimiz değildir. Bu tutuma girenler saflarımızda kalamaz.

Bin bir emekle sağlanan gelişmeler kötüye kullanılamaz

Her olanaktan yararlanarak ordu kuruluşunu gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bin bir emekle sağlanan gelişmeler kötüye kullanılamaz. Günler, saatler çok önemli. Bu halk her şeyini ortaya koyarken, bu kadar acıya, işkenceye dayanırken boşuna dayanmıyor. Zindan direnişçileri, ölümüne bu kadar direnirken boşuna mı direniyor? Kimsenin paşa keyfi için bunlar yapılmıyor. Sadece bir önderlik sevdası uğruna da yapılmıyor. Bunlar, ne oldum delisi olmanız için mi yapılıyor? Hayır! Biraz sade olalım, biraz alçak gönüllü olalım, kendimizi biraz doğru tanımlayalım. Yaşamlarını ölüme yatırarak sonuç almaya çalışıyorlar. Zindan direnişçileri, yaşamlarını damla damla feda ederek sonuç almaya çalışıyorlar. Her gün bir hücresini eriterek sonuç almaya çalışıyorlar. O zaman neyin nasıl karşılandığını bilmekten başka çareniz yoktur. Bunu anlamayanlar ya art niyetli ya da iflah olmaz durumda olduklarını ortaya koyarlar. Bunların yaşanması bile suçtur. Parti içinde de, başka bölgelerde de bulunmaları suçtur. Fakat böylesi toyluklar halen yaşanıyor.

Ordu kuruluşu için her şeyimizi ortaya koyduğumuzu söylüyoruz. Ama bazıları bununla deli gibi oyun oynuyor. Ama deli değilsiniz, adam olacaksınız. Madem bu mesleğe talip oldunuz, o zaman mesleğin özellikleri var, çelikten kuralları var. Buna uyacak ve bunu içinize sindireceksiniz. Halk evladı olduklarını iddia edenler, böyle davranmak, hal ve hareketlerini böyle ayarlamak zorundadır. Düşman bu tutumlarınızı göz önüne getirdiği için, size her gün çağrı üstüne çağrı yapıyor. Elimizde bazı belgeler var, düşman bile bu düşkünleri affetmeyecektir. Bazı bölgelerde bazılarını kene gibi tutmuş onlara her gün itirafnameler hazırlatıyor, mektuplar yollatıyor. Bunlara dayanarak kuruluşumuzu çökertmek için, sağa sola saldırtıyor. Daha başlangıç aşamasındayken kuruluşumuzu başarısızlığa uğratmak istiyor. Biraz dürüstseniz gösterilmesi gereken tutumun ne olması gerektiği açıktır.

Birçok bölgede savaş hızlanacak ve gelişebilecek iken ya düşkünlükten, ya da önderlik veya çıkar sevdasından vazgeçilmediği için büyük tahribatlar yaratılıyor. Oysa bu iş kavga işidir, savaş işidir. Yine, yetkin ol, önder ol. Parti zaten bunu destekliyor ve güç veriyor. Ama bu işin gerekleri var. Ağa gibi hiç çalışmadan oturarak önder olunur mu? Bunu dayatanlar er veya geç kötü bir sonuca çarpacaklar. Kaçanların hepsi şimdi hem devrim, hem karşıdevrimin mengenesi içindedirler. Onlar sürekli böyle kalacak ve hiçbir kurtuluş şansı da verilmeyecektir. Ordu ile oynanmaz. Hiç kimse "b*iz oyun oynuyoruz, Kürdistan halkı basit bir oyuncaktır*" diyemez. Hayır! Böyle olmadığını herkese kabul ettireceğiz. Hiç kimse gözümüze baka baka kendi yaramazlıklarını oynayamaz.

Söz konusu olan bir halkın tarihidir basit yaklaşılmamalıdır

Birçok alanda yetkilere ve görevlere karşı öyle düşkünlükler, olumsuzluk, yetmezlik sergileniyor ki, insanın şaşmaması elde değil. Kırk yerde yamalı bohça, kırk yerden delikli kova misali kendilerini delik deşik edenler saflarımızda barınamazlar. Kendilerini toparlamayanlar ve kendilerini her gün kırk türlü şikayet küpü durumuna getirenlerin PKK'de yeri yoktur. Bu sözcüklerin PKK içinde fazla yeri yoktur. Kendini yatalak durumuna getirenler, en aşağılık tutumu sergileyenlerdir. İçinden geçtiğimiz süreç bunu affetmeyecek kadar acımasızdır. Ben bile görevlere sıradan yaklaşsam, mahkûm olmayı kabul ederim. Birbirimizi ve içinden geçtiğimiz süreci anlamak durumundayız. Bu sürecin yüklediği görevleri kavramak zorundayız. O halde her bakımdan şanlı bir kuruluş döneminden geçerken, hiç kimse ne sağ, ne sol, bilmem ne toyluk, ne amatörlük, ne de çocukluk hastalığını dayatamaz. Çünkü, bir halkın tarihiyle oynuyor, bir halkın en yüce yaşam şansını elde ettiği bir aşamada onun savaşımıyla oynuyor. Sorumluluklarımıza sahip çıkalım, görevlerimize sahip çıkalım.

Çok çeşitli nedenlerle giremediğiniz Parti hattına, özelliklede onun silahlı savaşım hattına, gerilla savaşım hattına şimdi doğru girin. Bunlar yapılamayacak işler değildir. Bu işlerin çığ gibi büyüyebileceğini görüyorsunuz. Yıllarca bu işi sabote etmekle uğraştılar. Bu işler 1979'da, 1983'te de yapılabilinirdi. Yapmadılar da ne oldular? Bu işten en çok sorumlu olanlar, hakketmedikleri bir kayba uğradılar. Hiç olmazsa bundan sonra döneme hakkını vererek girelim. Bu kadar tecrübe kazanılmış, bu

kadar mevzi açılmış o halde önümüzdeki dönemin gerilla ordusunun kuruluş görevi üzerine yürürken; geçmişten şu veya bu nedenle bir noktaya kadar kabul edilen birçok yetmezlik, toyluk, amatörlük, sağ sol yaklaşımlar neden ve sonuçlarıyla birlikte önümüzdeki döneme hiçbir şekilde yansıtılmamalıdır. "*Bunları biraz daha incelterek yaşayabiliriz*" diyenler, askerlik kurallarına göre yargılanacaklardır. Geçmişte sergilenen bir kaç davranış, günümüzde idama götürecektir. "*Yaşamayın*" demiyoruz. Yaşamın en alasını özgürce ortaya koyduğumuzu söylüyoruz.

Halkın özgür yaşamına bağlılık temelinde yaşama olanağı verilmiştir. Siz de bu yaşamı disiplin ve gönüllülük temelinde kabul ettiniz. Gönüllü kabul ettiğinize göre, bunun ifade ettiği zorunluluğu bir an bile göz ardı edemezsiniz. Bir amatör gibi davranamazsınız. Bu konuda insanlık ölçüleri tutturulmak zorundadır. Madem "*bu işe varım*" dediniz ve söz verdiniz o zaman bunun size yüklediği görevleri, takınmanız gereken tavrı ve disiplini göz ardı edemezsiniz. Bu konuda sözünüzün eri olacaksınız. Bu dönem böyle bir dönemdir. Atılacak her adımın, söylenecek her sözün hesabı vardır ve bunlar da sorulacaktır. O halde döneme köklü ve son derece özverili yaklaşacaksanız. Oldukça disiplinli ve profesyonelce yaklaşacaksanız.

Herkesin yüreği gerillaya hizmet etme temelinde atmalı

Parti kadroları önümüzdeki dönemin üzerine yürürken, bütün çalışmaları belirleyen silahlı savaşıma, gerilla savaşımına hizmet geliştirirken, bu temelde geliştirmeye büyük özen göstermeleri, başarısı için her şeyini ortaya koymaları, bu konuda taviz vermemeleri en temel görevdir. Görülüyor ki önümüzdeki döneme yüklediğimiz temel görev, siyasi sonuçlarıyla birlikte askeri ordulaşmamızın da temel taktiğidir. Başta cephe çalışması, bu temel taktiğe hizmet etmekle mükelleftir. Yurt içi ve yurt dışı çalışmaları, tamamen bu savaşı tırmandırmakla yükümlüdür. Hiç kimse bu temel taktiği bir tarafa bırakarak, PKK adına çalışma yürütemez. Cephe çalışması da olsa, herkesin yüreği gerillaya hizmet temelinde olacaktır. Gerillaya kapalı, ondan çekinen bir örgüt faaliyetimiz olamaz. Hiçbir yanlış anlayışa girmeden, önümüzdeki dönemde en çok çaba harcayacağımız ve daha büyük işler başarmaya çalışacağımız adımlar bunlardır.

Yakın döneme kadar bazı inançsızların ve bu işten sorumlu tutulması gerekenlerin, silahlı savaşıma nasıl sağ yaklaştıklarını ve bu aracı işlemez duruma getirdiklerini, çok tehlikeli konumlardan geçtiklerini biliyoruz. Bu durumların tekrarı artık yargılanmalık bir meseledir. İnançsızlık, askeri kuralların yerine getirilmemesi kabul edilemez. Birimi dağıtarak düşmana teslim olma, bize dayatılan en düşmanca, provakatifce ve bozguncu yaklaşımlardır. Ama hareketimiz bunlarla hesaplaştı. Silahlı savaşım çabalarımız, bugün bunları geride bıraktı. İşte, dosttun da, düşmanın da itiraf etmekten çekinmediği yine, halkımızın kadroyu bile aşan günlük çalışma temposuyla katılımı söz konusudur. PKK bir anlamda budur ve gerilla da tutturduğu seviyedir. Bu konuda her türlü engelleyici çabaya karşı verdiği karşılıktır. Kadrolaşmasının da en belirgin özelliği böyle somutlaşmıştır.

Yakın dönemde halkın yetkin siyasi ordulaşması söz konusu olacaktır. Bu, önemli bir aşamadır. Yüzyılların geleneksel otorite anlayışının parçalanması büyük bir gelişmedir. Bugün Kürdistan'da özellikle sömürgeci ve yerel işbirlikçi otoritenin dağılması, eşsiz bir demokratikleşme ve özgürleşme imkanı veriyor. Daha şimdiden açılan çatlaklardan halkın nasıl sökün ettiği, kendini konuşturduğu, hiçbir baskıyı, işkenceyi ciddiye almadan Parti'ye bağlılık gösterdiği göz önüne getirilirse, daha da genişletilecek çatlaklardan ordu güçleri gibi hücum edecektir. Ve bu, onun baş hedefi olacaktır. Halkın güç olması, kendi kaderine hükmetmesi hem ulusal, hem de demokrasi sorununu sonuçlandırmada temel güç olma rolünü oynayacaktır. Bu rolü en katılımcı, en yaratıcı ve en sorumlu bir biçimde oynaması, tarihte ilk defa tanık olduğumuz bir gelişme olacaktır. Bu büyük bir aşamadır.

Gerilla halk iktidarımızın esas teminatı olacaktır

Daha düne kadar bazı olanaklarını hazırladığımız, programatik temellerini attığımız bu yönlü çabalarımız, önümüzdeki dönem pratiğinde önemli oranda varlık kazanacaktır. Halkın siyasal erki ve ordulaşması kavram olmaktan çıkarak bir yaşam gerçeğine dönüşecektir. Bu gerçeklik, gerillada kısmen de olsa vücut bulmuştur. Yarın gelişme, cephe örgütleriyle, milis düzeniyle, yerel yönetimlerle, ulusal üretim çerçevesine ulaşmakla daha da yaygınlaşacak ve derinleşecektir.

Gelişmeler, Türkiye siyasi ortamına daha güçlü yansıyacaktır. Özellikle Türkiye'yi siyasi çözüme zorlamak, Türkiye'nin en gerici iktidar odaklarından tutalım, en inkârcı tutum ve davranış içinde bulunan çevrelerine kadar, hepsini yeniden durumlarını gözden geçirmeye ve bazı politik çözümlere hazır olmaya itecektir. Birçok mesleki kuruluşları geleneksel uykularından uyandıracak, "*sorunlarınız bizim sorunlarımıza bağlıdır, kurtuluşunuz bizim kurtuluşumuza bağlıdır*" diyerek, bu edilgenleri bu köleleri kendi sorunlarına sahip çıkmaya zorlayacaktır. Kısaca, düzenin resmi siyasi iktidar odaklarının körcesine şiddet politikalarına fazla güvenemeyeceklerini ortaya koyacakları gibi, "*olası siyasi bir gelişme var mıdır?*" biçiminde düşünmeye ve bu anlamda çıkış yapmaya zorlayacaktır. Halk, bunların baskısını, sömürüsünü iliklerine kadar yaşamıştır. Egemenlerinin işlemezliğini, çıkmazlığını çok daha derinden görerek ve de sarsılmış olarak, söyledikleri gibi olmadıklarını görecek ve kendi emekçi çözümlerinin artık vazgeçilmez olduğunu, bunu kendilerinden başka yapacak bir gücün olmadığını görerek devrimci, demokratik seçeneği daha yetkince ortaya koyup çözüm arayacaklardır.

Kürdistan halkının çıkışında kendi çıkışını, Kürdistan halkının kurtulu-

şunda kendi kurtuluşunu görmeye çalışacaktır. En halkçı devrimci dönemlerden birisine girmek durumunda kalacaklardır. Artan hareketlilik hem propaganda da, hem de pratik siyasi çalışmalarda ve eylemlerde giderek bir yoğunlaşmayı Türkiye halkının olanakları dahiline sokacaktır. Eskisiyle kıyaslanmayacak bir demokratik savaşımın oluştuğuna tanık olacaktır. Buna güç verecektir, bundan da güç alacaktır. Bu açıdan önümüzdeki dönemde Türkiye halkının demokrasi mücadelesinde bir sıçrama beklenebilinir. Bunun reformistler ve tasfiyeciler tarafından engellenmesinin aşılması gündeme gelecek ve devrimci önderliğin sağlam geliştiğine tanıklık edecektir. Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gelişmeler, doğru temellerde desteğe dönüşecektir. Kürdistan halkının diğer parçalardaki konumu dar otonomici ve gericidir. Dolayısıyla bu çerçevede ele alan ve büyük bir iflasla karşı karşıya bırakılan önderliklerin yıkılışı, bu parçalardaki halkımızı bilinçlenmeye örgütlenmeye ve yanı başında yeni anlayışları bulmaya yöneltecektir. Daha fazla zaman kaybetmeden, doğru tutumlarla devrimci demokratik ve devrimci radikal ulusal kurtuluşçu temelde buluşmalarına yol açacaktır.

Bütün bu gelişmelere önderlik edecek Partimizdir. Şimdiye kadar gereklerini yeterince yerine getirmeyen Parti görevlileri ve Parti kadroları, bundan sonra rollerini diplomatik alandan tutalım, askeri alana kadar yetkince oynayacaklardır. PKK'de somutlaşan önderlik görevleri layıkıyla yerine getirilirse, rol ifade edilecektir. Amatör gibi, keyfe göre çalışan bir militanlık artık yüz bulamaz. Parti öncülüğü, çoğunuzun içinde bulunduğu büyük yetmezliğe rağmen icra edilecek ve gerekleri yerine getirilecektir.

Teoride bir kaç belirleme yapmakla, çizginin bazı özelliklerini papağan gibi tekrarlamakla, PKK'de pratik politikacılık yapılamaz. Ne eski, ne de yeni hiçbir kadromuz veya adayımız kendini ayak bağı haline getiremez. Her düzeye yansımış bir politik ve askeri savaşım içindeyiz. Atılan her adımın dikkatlice atılması gerekiyor. Öncelikler sırasına göre, esas ve tali olana göre değerlendirilmesi gerekirken; rastgele, toyca, keyfice hesaplamadan pratik sahibi olmanın ve adım atmanın hiçbir değeri yoktur. O halde Parti'nin öncülük sanatı her dönemden daha fazla yetkince uygulanmalıdır.

PKK büyük bir yaşam kuvvetidir. Önemli rollerle yükümlenmiş, iyi planlanmış bir harekettir. Kırk yerden delikli bir kova değildir. İyi işlenmiş, iyi çözümlenmiş, iyi organize edilmiştir ve iyi biçilmiştir. Bunun için yaşadığımızı bilmek durumundayız. Bu konuda kimse, "*gelin PKK'li olun*" diye davetiye de çıkarmıyor. Madem geldiniz layık olmaya çalışın. PKK'lilik imkanlar üzerinde har vurup, harman savuracak bir yer de değildir. Kişinin kendi keyfine göre ahkam biçtiği bir yer hiç değildir.

Şehitlerine kör bakanların PKK'de yeri yoktur

Kürdistan'da devrim işleri, özgürlük işleri savaş gerçeği haline gelmiştir. Partimizin dürüst öğeleri bu işlere layık olmaktan başka, hiçbir seçenek ve talepte bulunamazlar. Hele hele yanlış tutum ve davranışlara giremezler. Hiçbir harekete nasip olmayacak kadar, Parti militanlığı üzerinde teorik çözümlemeler yaptık. Bunların bir abide kadar değerli olan şehitlerde nasıl somutlaşabileceğini gösterdik. Bunlar sizler yetkinleşmeniz içindir. Şehitlerine bu kadar kör bakanların PKK'de yeri yoktur. Çözümlemelere bu kadar muğlak yaklaşanların Parti'de yeri olamaz. Bunu bileceksiniz. PKK ucuz bir karargah değildir. Hele hele sabotörlerin, bozguncuların, direktifsizlerin, ne oldum delilerinin, kendilerine sevdalıların içinde yaşayacakları bir karargah hiçimi hiç değildir. Parti bünyesinde nasıl yaşayacağınızı iyi bilmelisiniz.

Doğru Partilileşme için çok şey söylendi. Bunlar sadece PKK içinde söylenilmedi. Türkiye ortamında, hatta uluslararası alanda bile sosyalizmin doğru örgütlenmesi için, akıl almaz talimatlarla bu işler yürütüldü. Biz de buna büyük bir yaratıcılıkla, karşılık vermek istedik. Bu anlamda PKK'nin kazanımları evrenseldir, enternasyonaldir. Dolayısıyla buna ulaşmak, sosyalizme ulaşmaktır. Bugün sosyalist ülkelerde bile, bu kavramların başına nelerin geldiğini göz önüne getirirsek, bizim için ne kadar elzem olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Partimizin ideolojik politik arılığı oldukça gelişmiştir. Örgütlenmesi pratikte birçok yetmezliği aşarak gelişmektedir. Başından beri açıklığı esas alan örgütsel bir gelişmedir. Hiçbir harekete nasip olmayacak kadar açıklığa yer verir. Bunun için eleştiriler ve özeleştiriler geliştirildi. Bütün bunlar daha güçlü militanı ortaya çıkarabilmek için yapıldı. Böylesine bir hareketin örgütlenmesini elbette esas alacaksınız. Bu kadar çözümleme boşuna yapılmamıştır.

Nasıl PKK'li olunacağı bütün boyutlarıyla gösterilmiştir. Bunu

daha ilk resmi örgüt adıyla ortaya çıktığımızda belirtmiştik. Partimiz'in bütün önemli toplantılarında ve bütün önemli gelişme aşamalarında, kapsamlı olarak belgelendirerek ortaya koyduk. Bütün Partililer, dostlar ve sempatizanlar bundan yararlanabilirler. O halde layık olmasını bileceksiniz. PKK adına bütün çalışma alanlarında ve bütün dönemlerde sorumluluklarımı yerine getirmeye çalıştım. Bizimle yol almak isteyenlere, bazı değerler sunulmuştur. Buna katılımınızın gönüllü olabileceği de ortadadır. Nasıl bir harekete yönelindiği, resmiyetin ve disiplinin nasıl gelişmesi gerektiği de ortadadır. Biz bunlardan sorumluyuz.

Militana savaş kurallarına göre savaşmasını dayatırız

PKK'nin bir sorumluluğu vardır ve bu sorumluluk dalga dalga en ince ayrıntılarına kadar geliştiriliyor. Hiç kimse bu sorumluluktan kurtulamaz. Düşmana kendi taktiğimizle savaşı dayatırız. Dostlarımızın katılımını doğru taktiklerle destekleriz. Militanın da doğru savaş kurallarına göre savaşmasını dayatırız. Dolayısıyla boş bırakılan hiçbir alan yoktur. Düşmanın da açıkça belirttiği gibi; düşman bizi resmi düşman beller, dost bizi dost beller, önder ve öncü güç, öncü olarak beller. Ona göre herkes kendi tutumunu yerleşik kurallara göre daha da geliştirerek, işleyiş esaslarına göre en azami bir biçimde yerine getirmelidir. Bu, devrime örgütlü girmedir. İşte, bütün bunlar önemli bir aşamaya gelmiştir. Kürdistan Devrimi'ne ve onun devrimci kalkışına büyük bir sorumlulukla girmek zorunludur. Tekrar vurguluyorum; devrim ateşle oynamadır, yakılmamak için bu kuralların hakkını vermekten başka hiçbir çareniz yoktur. Sorumluluğu en üst düzeyde sürdürmeye "*evet*", sorumluluğunuzu bu temelde taşımaya da "*evet*" ama, sizin de katılımınızın bu temelde olması şartıyla…

Hiçbir hareketin kendi savaşım tarihine göstermediği açıklığı biz göstermeye çalıştık. Her şey nasıl yerli yerine getiriliyor? Nasıl yürütülüyor? Nasıl elde ediliyor? Nasıl kaybediliyor? Nasıl kazanılıyor? Bütün bunlar ortaya konulmuştur. Doğru yaklaşması gerekenler; öncüdür, halktır, dosttur. Düşmanı da uyarıyorum; biz bir mücadele yürütüyoruz, bizi bütün yönleriyle tanısın ve savaşı o temelde yürütsün. Biz savaşın kurallarıyla yürütülmesinden yanayız. İnsanlarla sınırsız oynayarak, savaşı çığrından çıkararak yürütmek isteyen biz değiliz. Türk devletidir. Savaşı kurallarına göre yürütmemesinden ötürü esef ediyoruz. Bu sızmalar, pravakasyonlar ve işkenceler acı veriyor. Zaten çoğu da Anadolu halk çocuklarıdır. Üzerimize sürdüğü askerlerin ölümlerinden acı duyuyoruz. Sorumlu kimdir? Kör şiddet politikasına takılmaktan ve sorunu çözmek için hiçbir seçeneğe yer vermeyen devlet yetkilileridir.

Anadolu halkı, Türkiye halkı ve bu savaşa sürülen evlatları, sorumluluğu kendi başlarındaki yöneticilerinde görmelidirler. Hiçbir insafa sığmayan ve haksız bir çapul seferi içinde tutmak isteyenlerden hesap sormalıdırlar. Subaylarından, sahte politikacılarından hesap sormalıdırlar. Yürüttükleri savaş çıkarlarına değil. İçine girdikleri hazin ve acımasız durum ilerde daha da gelişecektir. Onların beklentilerine ve yurtseverlik duygularına cevap olmayacaktır. Onları sürekli suça teşvik ediyor, bir avuç tekelcinin ve emperyalist kodamanların çıkarları uğruna insanlıktan çıkarıyorlar. Bu duruma düşmemeleri gerekir. Her zamankinden daha fazla baskıcı, sömürücü ve elit tabakalarına amansız bir biçimde hesap sormaları gerekir. Aksi halde, üzerimize daha fazla gelmeleri, daha fazla acımasız bir karşılık bulacaklarına yol açacaktır. Kürdistan halkı her zamankinden daha fazla kendi savaşımı içine çekilecektir. Kendi savaşımı içine çekilirken, eski köleliğinden kurtulacaktır. Çabalarını azami fedakârlık düzeyine çıkararak, gerekirse canını da vererek bu savaşı kazanabileceğini bilerek, bilinçli katılım gösterecektir.

Gerçek bulundu yol çizildi ve karar da bu temelde verildi

Kenarda, kıyıda ne kadar aşiret kabile, aile, sınıf, tabaka varsa ve bugün kendilerini sol muhalefet, ulusalcı, sosyalist sayan ne kadar çevre varsa, günün bir savaş günü olduğunu kabul etmeleri gerekir. Bu savaşın PKK önderliğinde gelişen bir savaş olduğunu en az düşman kadar kabul etmeliler. Yurtsever ve demokrat olduklarını iddia ediyorlarsa saflarda yerlerini almalılar. Bu kesimleri bir kez daha doğruya çağırıyoruz. En az düşman kadar gerçekleri kabul etmezseniz, yaramazlıklarınızı sürdürürseniz sığındığınız bu çevreler bile sizi kurtaramaz.

Biraz aklınız ve dürüstlüğünüz varsa, bugün büyük bir gerçeklik olan devrimci saflarda ve yurtseverlik savaşımında yerinizi almalısınız. Yıllanmış demagojilerle, gerçeklere alabildiğine yabancılaşmış inkârcı tutumlarla hiçbir yere varamazsınız. Bu davranışlarınızla yaranızı bile tedavi edemezsiniz. Ne istiyorsunuz? Kürdistan halkının büyük özgürlük mücadelesi gündemde. Bir yıl uğraşsanız, bir adımı bile büyük bir başarıyla atabilirsiniz. Bunlar, büyük özgürlük adımlarıdır. Buyurun katılın!

Eğer bunu yapamıyorsanız, en azından engel olmayın. Düşmanlık yaparsanız, düşmana düşmanca karşılık verilir. Şikayetçi olmayın ve sızlanmayın. Bu, savaşın bir gereğidir. Biz bundan sonrasını yürütmeye devam edeceğiz. Vurguladığımız gibi, önümüzdeki dönem yürüme, emretme ve ne pahasına olursa olsun gereklerini yerine getirme dönemidir. Bunun için de yol açılmıştır, buyruk verilmiştir, kuvvet yola dizilmiştir. Hiç kimse yeni tartışmalarla kafa karıştırarak, özellikle de saflarımızda engeller çıkararak emir komutaya ve Önderliğe bağlı olacağını iddia edemez. Gerçeklerimizin üzerini iğne ile kuyu kazar gibi kazdık. Yıllarca girmemiz gereken yolu çok kapsamlı tartıştık. Gerçek bulundu, yol çizildi ve karar da bu temelde verildi. Bunun için inceleme, araştırma, tartışma, ka-

rar verme ve yola dizilme gerçekleşti. Daha dün "*bizi yeniden geriye çeken bu tutumla attığımız adım doğru mudur, değil midir?*" tartışması yapıldı. "*Biz halk mıyız, değil miyiz*" gibi ahmakça tartışmalara "*acaba attığımız adım doğru mudur, yanlış mıdır*?" tartışmaları da eklendi. Peki bu tartışmalar tehlikeli değil midir? Her gün kırk defa kafa karışıklığını yaşayan ve "*bunu tartışmalarla gideririm*" demek büyük tartışmamızın anlamına ters düşmüyor mu? Çok kapsamlı çözümlemelerle sağlanılan karar düzeyimize ters düşmüyor mu? Bu konuda kararsızlığı ve kafa karışıklığını yaşayanlar, kendilerini düzeltmeye muhtaçtırlar. Hem de zaman kaybetmeksizin...

Partimiz yola dizilmiş bir Parti'dir. Şuradan buradan katır, deve, at derleyerek oluşturulmak istenilen bir kervan değildir. Yağız atlar sırtında yola dizilmiş, son süratle giden bir kervandır. Bazıları çok geride kalmışlarsa kendilerine acımalıdırlar. PKK'nin yola dizilişi sağlamdır. Yolu doğru çizilmiş ve kumandası da yetkindir. O halde bunu göz önüne getiren bir yürüyüş içinde olacaksınız. Halkımız bu kervanı takip etmeye yatkındır. Onun doğruluğuna, öncü kuvvetine, emir komutasına inandığı için bugün arkasından yürümektedir. Bunu derinliğine bir gelişim gerçekliğimiz olduğunu bilerek kendinize çekidüzen verin. Kervan yolda yürürken sadece ona uyulur. İkide bir önüne geçerek "*hele durun biraz mola verelim, başka yönler üzerine tartışalım*" demek bir suçtur. Artık bu aşamada büyük özgürlük yürüyüşü karar olmaktan çıkmış, bir uygulama kuvveti haline gelmiştir. Bunun vazgeçilmez bir gereklilik olduğunu bilmelisiniz.

Her şehidin anısına sağlam bağlılık göstererek zafer yarattık

Özgürlüğe yürümekten kaçabilir misiniz? Bu, ihanet olur. En önde yürümek gerekli midir? Tam da öncüye gerekli olandır. Hiç kimse bundan kaçamaz. Ne kadar ağır da olsa, sorumluluğu en üst düzeyde göğüslemekten çekinemez. "*Bunda varım*" diyenlerin de yeri ve tarzı söylediğimiz gibidir. Bunun sorumluluğunu biz yürütüyoruz fakat, arkadaşlarımızla övünmüyoruz. Halkımızın siyasal, askeri ordulaşmasında ve PKK'nin buna önderlik etmesinde umut vadeden bir dönemin içinden geçiyoruz. Bu anlamda geçmiş çabalar ve haketmediğimiz kayıplara rağmen, sonuca ulaşılmıştır. *"Mütevazi bir adımdır"* diyoruz. Doğruya daha iyi yaklaşmak için, daha güçlü adımların sahibi olmak için, "*cesaret ve güçlü bir çağrıdır*" diyoruz. Bundan sonra zincirlerinden daha fazla kopmuş bir halk gerçekliği, daha iyi komuta edecek bir önderlik gerçekliği temelinde daha sağlam bir yürüyüşün gerçekleştiğini söyleyebiliriz.

Parti kadroları başta olmak üzere, dostlarımızın hatta düşmanımızın da oldukça ders çıkaracağı bir mücadele dönemidir. Ulusal kurtuluş tarihimiz her zaman şerefle ve büyük bir kahramanlık atılımı olarak anılacaktır. Halkımızın demokratik toplumsal özgürlüğünde yeni sayfalar açtığı, ulusal kurtuluşla birlikte toplumsal kurtuluşuna da en çok yakınlaştığı bir dönemdir. Kürdistan halkının uluslararası gerçeklikle tanıştığı, kendini kabul ettirdiği şanlı bir dönemdir. Kendi kimliğini sahiplenerek, komşu halklarla eşit ve özgür temelde birlik içinde yaşama isteminde bulunduğu bir dönemdir. Şüphesiz bir başlangıç dönemidir. Daha fazlasını yapmaya çağıran bir dönemdir. Onun için bu atılımı abartmıyoruz ve son derece de alçak gönüllü yaklaşıyoruz.

Bu atılım halkımızla, dostlarımızla, insanlıkla daha fazla birleşmek içindir. Doğruyu daha fazla egemen kılmak, her yönden doğru olan özgürlüğe daha fazla yaklaşmak içindir. Bu atılıma bu temelde sahip çıkacağız. Halkımız da bu temelde gerçeğe sahip çıkacaktır. Bugün bunun gerçeğe dönüştüğünü de kıvançla belirtiyoruz. Daha güçlü katılımlar için sadece çağrı yapmıyor, bunun biricik yaşam tarzı olduğunu, büyük bir özgürlük seçeneği olduğunu, hem de vazgeçilmez bir zorunluluk olduğunu da vurguluyoruz. Önümüzdeki dönemin üzerine bu temelde yürüyen ve gerçekten PKK'de şanlı bir önderlik biçiminde somutlaşan bir önderlikle, onun kumandası altında ayağa kalkan halkımız ve ona her zamankinden daha fazla destek veren dostlarımız kazanacaktır. Biz, her zamankinden daha büyük bir sorumlulukla bu dönemi karşılamaya çalışacağız. Bütün partililer de her şeylerini bu temelde ortaya koylamalıdırlar. Anılarına bağlı olduğumuz ve her şeyin başı haline getirdiğimiz şehitlerimize ve halk için büyük direnişler sergileyen zindandaki yoldaşlarımıza bağlı kalmalıdırlar. Yine, dağlık alanlarda direnen ve zindandaki yoldaşlarımıza daha büyük bir bağlılığın gereği olarak, önümüzdeki dönemin üzerine yürüyeceğiz.

Bu yürüyüş tarzı, bizi amaca ulaştıracaktır. Ben de olmak üzere, her an ve her yerde kayıplarımız olabilir. Ama bunun zayıflık doğurması, yılgınlık getirmesi söz konusu bile olamaz. Biz şimdiye kadar şunu kanıtladık; her kayıbın nedenlerini iyi araştırarak büyük bir gelişmeye dönüştürdük. Her şehidin anısına sağlam bağlılık göstererek zafer yarattık. Elbette bundan sonrası da böyle olacaktır. Eğer bu böyleyse, zafere kadar kesintisiz ve giderek yükselen bir başarıyla yürümek kaçınılmazdır. Nihai zafer de bu temelde sağlanacaktır.

" Partimiz yola dizilmiş bir Parti'dir. Yağız atlar sırtında yola dizilmiş, son süratle giden bir kervandır. Bazıları çok geride kalmışlarsa kendilerine acımalıdırlar. PKK'nin yola dizilişi sağlamdır. Yolu doğru çizilmiş ve kumandası da yetkindir. O halde bunu göz önüne getiren bir yürüyüş içinde olacaksınız. Halkımız bu kervanı takip etmeye yatkındır. Onun doğruluğuna, öncü kuvvetine inandığı için bugün arkasından yürümektedir"

KÜLTÜR SANAT İNSANI OLMAK

"Sanat ürününde yaratım-biçim-soyutlama gibi hususlarda gerçekçi olabilmeyi başarmak sanatçı olabilmenin ölçüsüdür. Günümüz sanatının yoldan çıkmasının temel nedeni; bu konuda yaşanan yaratım ve soyutlama saçmalıklarıdır. Bir sanat eseri, içinden çıktığı toplumun özgürlük kültürünün beğeni ölçülerinin gerisinde bir biçim taşıyorsa, sanat ürünü sayılmayı haketmiyordur. Ve yine toplumun ilerisinde olma yaklaşımı adına abuk-sabuk biçimlerde ürünlere yol açıyorsa, bu da sanat sayılmaz"

Kürt halkının diriliş öyküsünü ifade eden 15 Ağustos Atılımı'nın 24. yılını geride bıraktığımız bugünlerde, Kürt halkı olarak bu diriliş gününde neler yarattığımıza bir kez daha dönüp bakmalıyız. 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan süreç, yaşamın her alanında devam eden bir mücadeledir. Bunun için, yarınlarımızın daha da büyüyecek özgürlük değerleri için 15 Ağustos Atılımı öncesi Kürt insanı ve günümüzün Kürtlüğü arasında ortaya çıkardığımız yaşam farkının gücüyle bir sorgulamayı yaşamamız, bundan sonraki kazanımlarımızın teminatı olacaktır.

15 Ağustos diriliş devrimimizin siyasal, toplumsal, kültürel yaşamımızda birçok değişiklik yarattığı, Kürt halkında görülen coşku ve heyecanın bu adımın etkisiyle ortaya çıktığı ve devam ettiği bilinen bir gerçektir. 15 Ağustos, Kürt insanında yeni bir bakış açısı, yeni güzel duygular ve düşünceler ortaya çıkardı. 15 Ağustos Atılımı'nın toplumumuzun yaşamında yol açtığı değişimleri görmek için çok şey yazıp çizmeye gerek de yoktur. Bu diriliş adımının toplumsal yapımızda yol açtığı yenilikleri görmek için 24 yıl öncesine dönüp bakmak, 24 yıl öncesinin Kürt ve Kürdistan gerçeğini bugün ile kıyaslamak yeterlidir. Bir halkın kendi yaşamını özgürlük kültürü temelinde yeniden kurarken, gerekli süre açısından uzun sayılmayacak bu mücadele süreci, Kürt toplumunun ezici bir çoğunluğunun birebir katılarak yaşadığı bir süreçtir. Dolayısıyla 15 Ağustos'ta başlayan özgürlük mücadelesinin yol açtığı duygu ve düşüncelerin yarattığı toplumsal değişikliklerin en somut sonuçlarının neler olduğunun canlı tanıklarıyız hepimiz! Kürt halkının son 24 yıllık değişim rotasının 15 Ağustos Atılımı'yla ilişkisi bu kadar çarpıcıdır. Bu adımın toplumumuzda yarattığı değişimi kabullenmeyenler dahi, bu gerçekliği itiraf etmek zorunda kalıyorlar. 15 Ağustos Atılımı'yla ortaya çıkan güzellikleri inkâr etmek için bile onu itiraf etmek zorunda kalmak, bu mücadele sürecinin ortaya çıkardıklarının gücüyle bağlantılıdır. 15 Ağustos Atılımı Kürt halkıyla o kadar bütünleşmiştir ki, onu görmezden gelmek mümkün değildir.

Son 24 yıl içinde yaşanan toplumsal alt-üst oluşu görmezden gelmek, Newroz'da alanlara çıkan milyonları görmemek, 'bunlar hayaldir, böyle bir şey yok' demek kadar saçma bir yaklaşımdır. PKK'nin 15 Ağustos Atılımı'yla başlattığı direnişin sonuçlarını, Kürt halkını inkâr eden yeminli PKK düşmanları, ihanetçi Kürtlerin "ekmek yemek için" görmek zorunda oldukları şanlı bir destandır. Bir destanın kahramanları olacağı gibi, inkârcılarının, hainlerinin, düşmanlarının olması da, destanlaşmanın özü gereğidir. PKK ve halk olarak bunu anlıyoruz. Bir toplumsal olay destanlaşmış, bu olayın kahramanları Agit'leşmiş ise, bu destanın karşında, kıyısında ve dışında duranlara düşen de kahrolmaktır. Zaten bir toplumsal çıkış destan haline gelmiş ise; bununla güzelleşip irade olanlar olacağı gibi, kahrolup ölenler de olacaktır. Bu, bir olgunun toplumsal yapılanmaya dönüşmesi şeklinde anlaşılması kaydıyla, özgür Kürt'ün keskin özgürlük, eşitlik ve adalet kılıcını sallaması destanıdır, tarihidir. Ve devam edecektir.

"Toplumsal değerlerimize dayatılan inkâr ve imha siyasetinin tahripkâr sonuçlarını en çıplak izleyebileceğimiz ve sonuçlarını da rahatlıkla değerlendirebileceğimiz alan, kuşkusuz ki kültür-sanat alanı olmaktadır. Kültür-sanat alanı, aynı zamanda 15 Ağustos diriliş destanının sonuçlarının nelere yol açtığı konusunda da bize en çok veri sunan alan olmaktadır"

15 Ağustos diriliş destanı kültür sanat alanında devrim yaratmıştır

Kürtlerin son çeyrek yüzyılda yaşadığı toplumsal ve kültürel değişimi birçok noktada değerlendirmek, yapılanları ve yapılması gerekenleri kendimizden hareketle ele almak, 15 Ağustos Atılımı ile öğrendiğimiz bir başarı yöntemidir. Toplumsal yapımızın kendi içinde yaşadığı değişim-dönüşümü ele almak için, yaşamımızı var eden alanlar üzerinden daha somut değerlendirmelere gitmek gerekir. Kürt halkının yüzlerce yıldır inkâr ve imha baskısı altında yaşadığını sürekli vurgularız. Bu sözün sıkça tekrarlanmasının anlamını iyi bilmek gerekir. Burada önemli olan; bir halka dayatılan "*inkâr ve imha*" baskısının bu halkın zihniyetinde yarattığı tahribatları görmektir. Böyle değil de, düşman yaklaşımlarını en sade ve net dile getiren bir tanımlama olduğu için bu iki kelimeyi sık sık kullandığımız düşünülürse bu yanlış olur. Dolayısıyla inkâr ve imha denilirken, bunun toplumsal zihniyetimizde ve kültürel yapımızda yol açtığı tahripkâr sonuçlarının görülmesi şarttır. Halkımızın kültürel değerlerine dayatılan inkârcılığın yürütülen imha siyasetiyle ilişkisi nedir? biçiminde sürekli bir sorgulamanın olması gerekir. Örneğin halkımıza dayatılan inkârcılığın, Kürt insanının kişiliğinde, ruhsal durumunda vardığı boyut; toplumsal dinamiklerimizi parçalama düzeyi; Kürt iradesini kırma derecesi; yine toplumumuzda yaratılan güvensizlik gibi sonuçlar olmasaydı, günümüzde imha siyasetini bu kadar pervasız yürütme cesaretini bulabilirler miydi? Her şeyden önemlisi de; bugün, bu imha siyasetini devam ettirmek mümkün olabilir miydi? Hayvan haklarının yasallaştığı; ağaçların, çiçeklerin, suların koruma altına alındığı ve geliştirilmesi gerektiğinin çok yoğun tartışıldığı günümüzde, Kürt halkına inkâr ve imha bu kadar kolay dayatılabilir miydi?

Toplumsal değerlerimize dayatılan inkâr ve imha siyasetinin tahripkâr sonuçlarını en çıplak izleyebileceğimiz ve sonuçlarını da rahatlıkla değerlendirebileceğimiz alan, kuşkusuz ki kültür-sanat alanı olmaktadır. Kültür-sanat alanı, aynı zamanda 15 Ağustos diriliş destanının sonuçlarının nelere yol açtığı konusunda da bize en çok veri sunan alan olmaktadır. 15 Ağustos Kürt toplumunda, en başta da kültür-sanat alanında bir devrimin koşullarını ortaya çıkarabileceği kadar değişim ortaya çıkarmıştır.

Kültür; bir halkın, toplumun zaman-mekân içinde yarattığı maddi ve manevi değerleridir. Her toplumsal kuruluşun ihtiyaç duyduğu zihinsel ve maddi yaratımların birer olguya dönüşüp yaşam dediğimiz aktivite içinde anlama dönüşmesi, yani kültürleşmesi için ihtiyaç duyulan temel hususların başında, bu yaratımlar için gerekli olan süre ve bu pratiğin üzerinde gerçekleşeceği mekândır. Hiçbir toplumsal olguyu ve maddi gerçeği zamansız, mekânsız tanımlamak mümkün olmadığı gibi, bir kültürel değeri de onun yaratıldığı zaman ve mekânı gözden uzak tutarak ele alarak tanımlayamayız. Bu yaklaşım kültürün salt maddi değerlerini tanımlamak için değil, manevi (duygu, düşünce) oluşumları için de geçerlidir. İnsanda oluşan her duygu ve düşüncenin zaman ve mekânla direk ilişkisi vardır. Bu sosyal-kültürel tespitler ışığında 15 Ağustos Atılımı'nın gerçekleştiği günden bugüne geçen çeyrek asırlık zaman dilimi içinde Kürtleri oturuşlarından kalkışlarına, dillerini kullanmaktan siyasal eylemliliklerine, mücadele azim ve kararlılıklarından sanatsal ürünlerine kadar her alanda yaşadıkları değişimlerini anlamak önemlidir. Aydınlarımız bu değişimin toplumsal yapımız açısından bir zihniyet devrimi olduğunu görerek değerlendirmeli, pratikte eksiklik arz eden taraflarını eleştirerek yapılacaklara birer aydın olarak en önde katılmalı, görevlerini yerine getirmelidirler. Sanatçılarımız da bu değişime yol açan duygu ve düşünceleri anlayarak bunun sanatsal biçimini daha fazla geliştirmelidirler. Sanatsal ürünlerini bu Kürtlüğün sahip olduğu duygu, düşünce ve yeni yaşam ölçülerine cevap verecek ölçüleri dikkate alarak yapması gerekmektedir. Kazandıran 15 Ağustos ruhu ve düşüncesinin her alanda büyütülmesinde ve zaferlerine yeni zaferler katma mücadelesinde yer alırsak, her birimizin 15 Ağustos Kürt'ü olduğunu söyleyebiliriz.

Kürt olgusunu anlamak insanlığın sorunlarını çözmek için gereklidir

Aydın ve sanatçılarımızın Kürt toplumsal yapılanmasına hem birer sorumluluk sahibi Kürt bireyleri, hem de Kürdistanlılar olarak görev ve sorumluluklarını yerine getirmeleri için ilk yapmaları gerekenin; Kürdistan'da son 24 yılda neler yaşandığı sorusuna cevap oluşturacak anlama derinliğini yakalamaları olduğunu düşünmekteyiz. Bunun için de Kürt aydın ve sanatçılarının şimdiye kadar tam olarak başaramadıkları olay ve olguları ele alma derinliği ve başarısını yakalamaları her zamandan daha fazla gereklidir. Önderliğimiz yapmış olduğu değerlendirmelerle bu konuda gerekli olan desteği vermiştir. Bir kere aydın ve sanatçılarımızın toplumsal olgu dediğimiz insan gerçeğinin ne olduğu, nasıl kurulduğu ve nasıl değiştirildiği konusunda bir anlam gücünü kendilerinde yaratmaları önemlidir. Bu, bilimsel yönteme ulaşmak sadece Kürt olgusunu anlamak ve toplumuna hizmet etmek için değil, insanlık sorunlarını anlamak ve çözmek için de gereklidir. Bir aydın ya da sanatçı, bir toplum veya halk içinde kimlik kazanarak yaşa-

yan grupların, tabakaların ve bireylerin toplumda yaşamak için sahip olmak zorunda oldukları duygu, düşünce ve pratik faaliyetlerini nasıl kazandıklarını bilmek durumundadır. İnsanın var olma biçimi olan toplumsallığı içinde değişim-dönüşüm diyalektiği nasıl işlemektedir? Kürt aydın ve sanatçılarında bu tür sorulara fazla kafa yorma yoktur. Bu soruların cevaplanması için ele alınacak toplumsal yapı Kürtler olunca, bu toplumun yaşadığı inkâr ve imhanın yol açtığı tahribatları ve bu tahribatların neden olduğu sorunları, bu sorunları aşmak için gerekli yol-yöntem ve mücadelenin nasıl olacağını bilince çıkarmak ve insanları buna sevk etmek de aydın ve sanatçıların görevidir. Halk olarak yaşadığımız bunca gelişmeye rağmen, halen geri toplumsal özellikleri kendi içinde barındıran toplumumuzu normal toplumsal bir yapı düzeyine nasıl getirebiliriz sorusuna cevap konusunda Kürt aydın ve sanatçılarının yeterince duyarlılık gösterdikleri söylenemez.

Toplumsal anlamda cahil olmak nereye ait olduğunu bilmemektir

Kürt toplumunda değişim ve dönüşümün yaşanmasına yol açan siyasal, sosyal ve kültürel mücadelenin zaman-mekân ilişkisi yeterince bilinmediği için, aydın ve sanatçılardaki bu bilimsel yöntemin eksikliği eleştirildiğinde hemen hemen tümünün başvurdukları yol; Kürtleri inkâr ve imha eden egemen sistemin diline sarılmak oluyor. Sosyolojik bir dil ile ifade edilirse; bu, Kürt aydın ve sanatçıların yaşadığı '*cehalet*' olarak değerlendirilebilir. Aydın olmak; halk tabiriyle çok okumak, yazmak, gezmek ile bağlantılı bir durum değildir. Toplumsal anlamda cahil olmak; nereye ait olduğunu bilmemektir. Ait olduğu coğrafya ve toplumu bilse de, onu tanıyamamaktır. Tanıma olsa da, kendi toplumsal değişim gerçeğinin tarzını ve dilini bilmemektir. Bu konularda sözünü ettiğimiz durum, sadece birkaç kitap yazmak, birkaç sanat ürünü yapmakla ortadan kaldırılabilinecek bir husus da değildir. Sözünü ettiğimiz husus; tam olarak aydın, sanatçı kişiliğine sahip olmak, toplum içinde görevlerini eksiksiz yapmaktır.

2007 Ağustos'unda Medya savunma alanlarında 3. Tev-Çand Konferansı yapıldı. Tev-Çand; Mezopotamya demokratik kültür sanat hareketi demektir. Tev-Çand 15 Ağustos Atılımı'nın yol açtığı değişim dönüşümün kültür sanat alanında gelişmesinde sorumluluk yüklenmek isteyen Kürt, yurtsever, demokrat ve Apocu olan aydın ve sanatçıların, halk Önderliğimizin felsefi, ideolojik bakış açısı ve mücadelemizin askeri, siyasi ve kültürel olarak ortaya çıkardığı değişimi biçimlendirmek isteyenlerin örgütüdür. Bu konferansta Tev-Çand'ın faaliyetleri, sanat ürünleri ve örgütlenmesi; bu çalışmaları yürüten kadro ve kurumlarının durumu değerlendirildi. Konferans sonrasında ortaya çıkan sanat-sanatçı tablosu belgelerle kamuoyuna ve kendisini Tev-Çand içinde ifade eden üyelerine ulaştırıldı. Konferansta yapılan tartışmaların sonucunda başta Avrupa ve Kuzey Kürdistan'da bulunan sanatçılarımız ve kurumlarımız olmak üzere, ülkemizin her parçasında sanat yapmak isteyen hemen hemen her insanımızda, 15 Ağustos öncesi yaşanan, eski Kürt kişiliğine doğru bir eğilimin yaşanmakta olduğu ortaya çıktı. Kimilerinde ise bir eğilimin de ötesinde neredeyse tümüyle geriye gittikleri biçiminde bir gerçekliğin yaşandığı görüldü. Bu durum yoğunca eleştirildi, giderilmesine dönük kararlar alındı.

Sanatı ve sanatçıyı kurtarmalıyız

Konferans platformunda yapılan değerlendirmelerin ve alınan kararların ne kadar yerinde olduğu görüldü. Aydın ve sanatçıların kimlikleriyle çelişik durumları günümüz dünyasının en temel sorunlarındandır. Kültür konferansımız en geniş anlamda bu realiteye bir müdahale adımıydı. Bunun için "*sanatı ve sanatçıyı kurtarmalıyız*" biçiminde bir değerlendirmeyi konferans sonuç bildirgesine yazma cesaretini gösterdik. Egemen olumsuz anlayışın Kürdistan'daki tüm sanatçıları şu ya da bu düzeyde etkisi altına aldığı yaşanan diğer bir gerçekliktir.

Kendisini Kürt aydın ve sanatçısı olarak gören şahsiyetlerin konferansın bu büyük iddiasını sahiplenip kendilerini her anlamda kültür sanat öncüleri yapacağına, konferansın tartışmalarına ve alınan kararlara karşı; "*bunlar dağda oturmuş ne diyorlar? Çalışmaları ve bizim gerçeğimizi bilmiyorlar. Sanat ve sanatçıyı siyasallaştırmak istiyorlar. Bunlar her zaman söylenen şeylerdir. Bu söylenenler de bir süre sonra etkisini kaybedecek ve biz bildiğimizi yapacağız v*b" anlama gelen yaklaşımlar gösterdiler. Tev-Çand bünyesindeki sanatçı arkadaşlarımızın ağırlıklı bir kesiminin bu biçimde konferansı ele aldıklarını rahatlıkla söyleyebiliriz. Tev-Çand hareketi içindeki en sorumlu ve duyarlı arkadaşların yaklaşımları da; içten protestocu, kabul

etmeme, biçimde kabul ediyormuş gibi görünme şeklinde olmuştur. Kültür hareketi alanında pratikleşen kadroların ezici bir çoğunluğunda adeta bu da nereden çıktı dercesine şok olma durumu yaşanırken, bazıların da ise; konferans çizgisini boşa çıkarıp düzen kişiliklerini; memurculuklarını, bürokratikliklerini yaşatmak için epeyce bir çırpınışları oldu. Bu temeldeki kadro sorunlarının devam ettiği de bilinen bir gerçekliktir.

Konferanstan bu yana bir yıl geçti. Bu vesile ile hem 3. Tev-Çand Konferansı'nda tartışılanları, hem alınan kararlara olan yaklaşımları, hem de son bir yıllık Tev-Çand pratiği ile ortaya çıkanları 15 Ağustos Atılımı'nın 24. yılının kazanımları ışığında değerlendirmek önemlidir ve anlamlıdır. Konferansımızı 15 Ağustos sürecinde yapmamızın da bir anlamı vardı. Bugün de aynı anlamla kendimizi, kültür sanat faaliyetlerimizi değerlendirmek ile görevliyiz. Bu münasebetten hareketle, bir yılın muhasebesini kültür sanat çalışmalarımızda felsefi, ideolojik, sanat anlayışı ve örgütlülük konularında yapmak gerekmektedir.

Mesleki anlamda öğretmen değil öğrenciyiz

Kürdistan'daki kültür sanat çalışmalarımızı, yine bu işlerle doğrudan ilgili olup kendi varlıklarını toplum içinde bu faaliyet içinde hissettirenlerin kendilerini ele almaları için, başlangıçta yapılması gereken şey; genelde kültürel değerler, özelde ise, bunun sanat kolunun ne olduğu konusunda bir netliğe ulaşmaları olduğu ortaya çıkmıştır. Kendi işinin erbabı sayılan bir sanatçıya mesleki olarak yeni bir şeyler öğretme iddiamız kesinlikle yoktur. Mesleki anlamda öğreten değil, öğrenci olduğumuzu belirtmek istiyoruz. Fakat sanatın duygu ve düşünce ilişkisinden hareketle; Kürt toplumsal değişimini sağlayan halk Önderliğimizin bugün paradigmal düzeye varmış teorik tespitlerinin, bunun ideolojik, örgütsel deneyimlerinin bizlerde yarattığı güç, yine 15 Ağustos

"Son bir yıllık Tev-Çand pratiği ile ortaya çıkanları 15 Ağustos Atılımı'nın 24. yılının kazanımları ışığında değerlendirmek önemlidir ve anlamlıdır. Konferansımızı 15 Ağustos sürecinde yapmamızın da bu anlamda bir anlamı vardı. Bugün de aynı anlamla kendimizi, kültür sanat faaliyetlerimizi değerlendirmek ile görevliyiz. Bir yılın muhasebesini yapmalıyız"

Atılımı'yla yaratılan toplumsal değişim düzeyimizin her birimizde yol açtığı yeni ölçülerden hareketle, sanat ve sanat ürününü oluşturan duygu ve düşünceler konusunda her birimizin söyleyeceklerinin olacağı tartışma götürmez bir gerçekliktir. Bu yaklaşıma karşı sanatçı arkadaşlarımız da; '*biz de Kürt'üz, demokratız ve mücadele içinde bu işleri öğrendik. Bu iş için esas aldığımız felsefe, ideolojik yaklaşım Önderliğindir, kimse bu konuda bize bir şey öğretemez*' diyebilirler. Bu savunma refleksine karşı söylenecek tek şey; 3. Tev-Çand Konferansı'nda ortaya çıkan, son 7-8 yıllık pratiğin sanat-sanatçı tablosudur. Bu konuda sadece içinde olanların değil, dışında bir gözlemcinin rahatlıkla gözlemleyebileceği sanatçıların ve Tev-Çand'daki kadroların yaşam düzeyleri, ilişkileri ve ölçüleri yanında, kurumlarımıza hakim olan atmosferdir. Bu alanlarda yaşanan sorunların varlığını inkâr etmek, 15 Ağustos Atılımı'nın Kürt halkında yarattığı yeni yaşam ölçülerini görmemek, ya da inkâr etmek demek olur. Bu sorunların varlığından hareketle kültür sanat çalışmalarımızın özü olacak felsefi, ideolojik doğrultu ve bunun sanat anlayışı konularında Tev-Çand'da çalışan hemen hemen herkesin büyük eksikliklerinin olduğu, sorunlarının esasta da sistemiçileşen zihniyetten kaynaklandığı çok net olarak ortaya çıkmıştır. Bu netlik kendi eksikliklerini göremeyen veya görmek istemeyenler açısından sağlanmış bir netliktir. Çünkü buna benzer değerlendirmeler bir yıl öncesinde yapılmıştı. Bir yılık pratik kültür sanat alanında çalışan arkadaşların ve sanatçıların daha çok mütevazı olmaları gerektiğini, eleştirileri dikkate almak ve özeleştiriyle kendilerindeki değişimi sanat ürününe yansıtacak kadar derinlikli ele almaları gerektiğini ortaya çıkarmıştır. Bu yaklaşım bizim felsefemize göre sanat faaliyetinin ve sanatçılığın özü gereğidir.

Sanatçı halkıyla bütünleşmelidir

Halk içinde kültür sanat kurumlarımıza karşı bir soğukluk vardı. Bu halen tümüyle aşılmamıştır. Sanatçılarımızın halkla ilişkilerinin koptuğu, halkla bütünleşme anlarının sadece sahne üzeri ile sınırlandırıldığı -son dönemlerde bazı olumlu gelişmeler olsa da- bilinmektedir. Kürtlerin öz kültürel değerleriyle özgürce, demokratik ulusal birlik temelinde yaşamak istedikleri, bunun için gençlerinin gerillada tüm dünyanın baskısına rağmen direndiği, başta kadınlar olmak üzere halkımızın, kendi geri toplumsal özelliklerine karşı mücadelesiyle özgürleşmek istediği bilinmektedir. Aynı zamanda inkârcı ve imhacı sisteme karşı da amansız bir direniş içinde olduğu, Kürdistan'ın günlük gerçeğinde görülen bir husustur. Bunun için hemen her gün yüzler, binler alanlardadır. Bu iyi örgütlendirildiğinde, milyonlar da bir araya getirilebilir. Kürt toplumu yaşadığı kimi geriliklerine rağmen, kendisini bir arada tutan ve toplumsal değişime götüren duygu ve düşüncelerin esasta bu olduğunu göstermektedir. Bu arayış içinde olan bir halkın sanatçısı -ki sanatçıların öncülük görevi de vardır-, yeri halkın içi değilse, neresidir? O zaman bu sanatçı nerede yaşamaktadır? Sanatçının halk içinde olması ya da halkla bütünleşmesinden kastımızın sadece sabahtan akşama kadar halkın evine gitmek olmadığını sanırım belirtmek gerekmez. Bir sanatçının halklaşması, halkla bütünleşmesi, halka öncülük etmesi, sanat ürünüyle, yaşamdaki duruşuyla, kabul ve ret ölçüle-

riyle gerçekleşir. Kürt halkı kadın özgürlüğünü, demokratik komünal yaşamı ve kendi kültürel kimliği ile yaşamak istediğini her gün haykırmaktadır ve bunun için her gün ayaktadır. Böyle bir halkın yanında olmayan sanatçı, sanat kadrosu ve sanat kurumu hangi talepleri istemekte ve hangi yaşam ölçülerini esas almaktadır sorusuna cevap verilmek durumundadır. Halkımızın 15 Ağustos dirilişiyle etrafında toplandığı değerler, özgür geleceğinin kuruluşu için en doğru kültürel değerlerimizdir. Sanatçılar öncü olacakları için bu mücadelenin, yani halkı bir araya getiren değerlerin biçime kavuşturulmasından birinci dereceden sorumludurlar. Fakat özellikle son 8 yılda sanatçılarımızın, kurumlarımızın, kültür sanat kadrolarımızın tersinden önde oldukları 3. Tev-Çand Konferansı'nın tespitidir. İşte kültür hareketi içinde 15 Ağustos öncesi Kürt'üne doğru bir gidişatın olduğundan kastımız budur. Konferansımız buna sistem içileşme dedi. Bu biçimdeki pratiğe, yaşam duruşuna kimse kadroluk sıfatı, sanatçı kimliği takamaz. Çünkü ideolojik, örgütsel yaşamımızda kadronun, felsefemizde ideolojimizde sanatçının ve sanatın tarifi bu değildir.

Sanatçı sanatın diliyle konuşur

Bu temelde yapılan eleştirilere karşı da "*hareket kültür sanat alanını siyasallaştırmak istiyor*" biçiminde bir yaklaşım gösterilerek, mevcut geri gerçekliğe koruma kılıfı yapılıyor. Kürt kişiliğinde kendine has savunma mekanizmalarının olduğunu en iyi bilecek durumda olanlar, hiç şüphe yok ki, Özgürlük hareketi içinde olanlardır. Dolayısıyla kültür hareketi içinde de kendini savunmaya alarak eleştirilere karşı nasıl bir yaklaşımın gelişebileceğini tahmin etmek zor olmadığı gibi, eleştirilere karşı gösterilen tepkilerin ne anlama geldiğini bilmek de zor değildir. Bu konuda hemen şunu belirtmek gerekir ki; özgür ve iradeli Kürt'ü ortaya çıkarmak için Önderliğimizin felsefi, ideolojik yaklaşım, mücadele tarzı ve yaptığı eleştiriler Kürt toplumsal yapısındaki değişimi ispatlamıştır. Fakat Önderlik gerçeğindeki bu eleştirel yaklaşıma karşı, kadrolar şahsında -Kürtlerdeki geriliklerin- kendini bin bir kılıfla korumaya aldığını gösteren ve hareket içinde Önderlik gerçeğini anlamamak, Önderlikle bütünleşememek biçiminde dile getirilen duruşun varlığı da mücadele tarihimizde çokça ortaya çıkmıştır. Toplumsal geriliklerimiz, Önderliğimizin kararlı, iradeli, ilkeli ve her koşulda mücadele edecek bir kişiliği yaratmak için yaptığı eleştirilerine karşı, her zaman kendisine bir "*zırh*" yapıp karşı durdu, durmak istiyor. Önderlik, yıllar önce Kürt'ün bu kişilik özelliğine "*zırhlı kişilik*" dedi. Bu zırhlı kişiliğin sanat alanında olduğunu da kendi pratik tecrübelerimizden çok iyi bilmekteyiz. Tabii ki bu alanın "*zırhlı kişiliği*" konuşurken; askeri, siyasi argümanları kullanmaz. Bunun dili "*sanat dili*" olmaktadır. Fakat 30 yılı aşkın ideolojik, siyasi, toplumsal mücadelemiz, 25. yılına giren askeri mücadelemizin ortaya çıkardığı tecrübelerden hareketle, hangi çalışma alanında olursa olsun, hangi dili kullanırsa kullansın bu "*zırhlı Kürt kişiliğinin*" ne demek istediğini bilmek pek zor değildir.

Kültür sanat çalışmasının esasta eleştiri-özeleştiri üzerinden iş yaptığı ve geliştiği bilinen bir gerçekliktir. Bunun için de kültür sanat alanımızı eleştiri-özeleştiriye duyarlı hale getirmek önemli bir kazanım olacaktır. Bu kazanım için hareket olarak geçmişte yaşadığımız tecrübelerin, bu konuda verilen mücadelenin iyi takip edilmesi ve anlaşılması gerekmektedir. Kürt toplumundaki "*zırhlı kişiliğin*" askeri alandaki başarısızlığına geçirdiği kılıf "*zordur, imkânlar yoktur, olmaz, benden ne istiyorsunuz vs*" biçiminde kendisini dışa vurmaktaydı. Bu dilin eskisi kadar olmasa da halen devam ettiği bilinmektedir. Oysaki bu alanda ne kadar yoğunlaştığını, ne kadar yaratıcı yeteneklerini konuşturduğunu, ne kadar kolektif davrandığını, kendisindeki duygu ve düşüncelerin büyük bir eylem gücüne dönüştürüp dönüştürmediğini tartışmaktansa, zırhını ören sözler sarf edilirdi. Bunun etkileri halen de vardır. Siyasi alandaki "*zırhlı kişilik*" başarısız pratiklerini halka giderek, propaganda ederek ve halklaşarak gidermek yerine; "*bu halktan adam çıkmaz, bunlar anlamıyor, hepsi çıkarcı*" gibi sözlerle izah etmeye çalışmaktadır. Sanat alanında da benzer "*zırhlı kişiliğin*" olduğunu bilmek durumundayız.

Kültür sanat alanında bulunan arkadaşlar, kendilerindeki demokratik ulusal Kürt kişilik düzeyini, sanat ürünü ortaya çıkaracak duygu ve düşünce yoğunlaşmasının, komünal ve özgürlükçü temelde soyutlama yapıp yapamadığına bakacağına, yapılan eleştirilere "*bizi siyasallaştırmak istiyorlar, sanat ile siyaset birbirinden ayrıdır, sanatçıya dışarıdan müdahale*

olmaz, sanat yönetilmez" biçiminde, demokratik komünal Kürtlükten uzak düşmüş, felsefesiz ve ideolojisiz kalmış sanatçılıklarına kılıf örmeye çalışmaktadırlar. Bu "*zırhlı kişilik*" günümüz Kürt toplumunda askeri, siyasi alandan daha çok da kültür sanat alanında bulunmaktadır. Kaldık ki, geri toplumsal özelliklerle bir yere kadar asker ve siyasetçi de olunabilir. Eğer toplumsal yaşam içerisinde deşifre olmuş gerilikler başta olmak üzere insanın öngörü ile tahlil edebileceği geri ilişki ve davranışlara yol açan duygu ve düşüncelerin olmaması gereken ilk alan neresidir diye sorulursa, bunun kesin ve doğru cevabı sanat alanı olacaktır.

Düzen sanatçısı olunmak isteniyor

Her zamandan daha büyük bir iddiayla yeni bir yaşama yol açan felsefi ideolojik bakış açımızdan güç alan eleştirilere, kültür sanat alanında savunmacı bir yaklaşımla yaklaşmak ile asıl yapılmak istenen şey; düzen sanatçısı olma istemidir. Düzen sanatçısı denilirken de, Kuzey Kürdistan'daki kültür sanat çalışanlarımız sadece Türk sistemine ya da Türk kültür sanat camiasına özenilmektedir. Yapılan eleştirilere karşı diğer parçalardaki sanatçıların da benzer bir yaklaşımları vardır. Bu biçimde kültür sanat alanında yapılan eleştirilere karşı kendilerini savunmaya çalıştıkları görülmektedir. Bunun için Kuzey Kürdistan'da yapılan bir tartışmada; "*Biz ulusal mücadele veriyoruz. Hangi ulusun alternatifiyiz ki, alternatif sanat yapalım? Ulusal kültür üzerinden alternatif kültür sanat çalışması, ya da alternatif olacak bir kültür sanat ekolü nasıl yaratılır ki*!" biçiminde değerlendirmeler bile olmuştur. Bu yaklaşımın Tev-Çand kurumlarında ve sanatçılarında dile gelmesi kadar vahim bir şey olamaz. Bu değerlendirme sanatçıların hareketimizin ortamında tartışılan kültür sanat felsefesinden sanata-sanatçıya biçilen misyondan hangi düzeyde haberdar olduklarını gösteren trajik ama gerçek bir durumdur. Çünkü bu yaklaşım, dünyayı değiştirmek isteyen bir felsefe ve ideolojiden etkilendiklerini söyleyecek durumda olanların bu dünya görüşünden ne anladıklarını ortaya koymaktadır. Bu ve benzer yaklaşımlar, kültür sanat alanında eleştiriye gelmeyen, eleştirmeyen, özeleştiri vermeyen, yığıncı kişilik duruşunun olduğunu göstermektedir.

Bu konuda son bir yıl içinde ortaya çıkan pratik de öğretici derslerle doludur. Hem bir yılık pratik, hem de örnekler kabilinde dile getirdiğimiz yaklaşımlar kültür sanat hareketimizin yaşadığı en temel sorunun felsefi ideolojik sorunlar olduğunu açıkça göstermektedir. Geçen konferansta sistemiçileşen kültür sanat çalışmasına müdahale edilirken, bu müdahaleyle en azından bu olumsuz gidişatın önü alınmak istenmiştir. Fakat son yaşananlar sorunun sadece pratik örgütsel tedbirlerle aşılamayacağını, asıl sorunun zihniyetten kaynaklı olduğunu daha çarpıcı göstermiştir. Bu da kadronun öncülük etme sorunu ve sanatçının demokratik komünal toplumu geliştirecek anlayışla sanatçı olma sorunudur. O zaman bir yıllık pratikten hareketle şimdi daha güçlü ve net vurgularla öncü kadronun katılım, sorumluluk ve sorunların çözümünde tarz ve temposu nasıl olmalıdır? Tartışma, eleştiri ve özeleştirisi yapılmalıdır. Diğer taraftan Önderliğin yeni paradigması temelinde her zamankinden daha fazla sanat nedir, sanatçı kimdir sorusunu sorup, tartışmalıyız. Bencillikten, özünde kapitalist sistemin sanatçıya küfür etmesi demek olan sanatçı kaprisinden uzak her çalışmayı kendi ürünümüz olarak görmemize yol açacak kadar kolektif bir yaklaşımla eleştiri ve özeleştiri yapabilmek gerekir. Bu konuda geç bile kalınmıştır. Bu temelde yaşanacak yoğunlaşmanın, tartışmanın yeni sanat ürünlerine yol açacak kadar bir derinlik kazanması gerektiği ortaya çıkmıştır.

"Kürt Özgürlük hareketi olarak tüm mücadele alanlarımızda yaptığımız eleştiri ve özeleştiriyi, sanat alanında daha da fazla yapmak durumundayız. Sanatın eleştiri ve özeleştiri üzerinden gelişeceği gerçeği de göz önüne getirilirse, eleştiri ve özeleştiri olgusunun özellikle de kültür sanat alanında yapılması gerektiği ortaya çıkar"

Bu tartışmaların sağlıklı yürümesi için ortamımızda en az yurtseverliğin samimi paylaşımları kadar bir güven olmak durumundadır. Birbirimizi güçlendiren, özgürleştiren yaklaşımlar içinde olmalıyız. 'Zırhlı kişilik' pozisyonundan çıkıp eleştiriye ve özeleştiriye açık, kendine güvenen bireyler olabilmeliyiz. Felsefi ideolojik yaklaşımlarımız üzerinden eleştiriler gerçekleştirilirken, burada beş bin yıllık devletçi sistemin zihniyetinin dile geldiği, sanatçı duruşu noktasında da özellikle kapitalizmin son iki yüzyıldır sanat ve sanatçı duruşuna dayattığı liberal, bireyci ve en son postmodern kültür biçiminde zirveye ulaşan duruş kastedilmektedir. Dolayısıyla özgürleştirici görüş ve eleştiriler karşısında açık olmak, bu konulara karşı, kendini açık hale getirmek, fakat özellikle de kapitalist sanat ve sanatçı kişiliğine karşı da özgürlük düşüncelerinden örülmüş daha güçlü bir "*zırha*" bürünmek gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Sanat eleştiri ve özeleştiri üzerinden gelişir

Fakat kültür sanat ortamında tersi bir durumun olduğu bilinmektedir. Kürt Özgürlük hareketi olarak tüm mücadele alanlarımızda yaptığımız eleştiri ve özeleştiriyi, sanat alanında daha da fazla yapmak durumundayız. Sanatın eleştiri ve özeleştiri üzerinden gelişeceği gerçeği de göz önüne getirilirse, eleştiri ve özeleştiri olgusunun özellikle de kültür sanat alanında yapılması gerektiği ortaya çıkar.

Sanat alanının eleştirilmesinin bir de böyle bir nedeni vardır. Kültür sanat alanımızı diğer tüm faaliyet alanlarından daha fazla eleştirmenin diğer bir nedeni de, yaratılan kültürel değerlerimizin çok kolektif bir tarzda yaratılmasıdır. Bu değerlerimizin oluşmasında temiz duygularıyla dua eden bir yaşlı insanımızdan, canını veren gençlerimize; bir şehit annesinin düşmana olan öfkesinden ve yürek sızısından bir sanatçının dörtlüğüne kadar hemen herkesin bir emeği vardır. Bu nedenlere kültür sanat alanında yaşanan kapitalist kültür sanat ve sanatçı anlayışların yoğun etkisi de eklenince, eleştiri yapmanın gerekliliği kendiliğinden ortaya çıkıyor. Kültür sanat ortamımızda eleştiriye gelememenin temel nedenlerinden birini de bu teşkil etmektedir. Bu etkiden hareketle yapılan eleştirilere karşı sanat insanlarımızın bir sanatçı kişilikte olması gereken duygu, ruh inceliği ve düşünce yoğunluğu, derinliği ile bunları anlamaya çalışması gerekmektedir. Fakat bu tür eleştirilere karşı gelişen kaba bir yaklaşımın olduğunu da belirtmek gerekir. Bu ruh hali ile yaklaşımın sosyo-psikolojik nedenleri vardır. 1980'lerde yurtdışında başlatılan ve 1990'larda kurumlaşma düzeyine gelen kültür sanat kurumlarımızın tüm eksikliklerine rağmen, geçmiş pratik süreç içerisinde bir tecrübe ortaya çıkardığı bilinen bir gerçekliktir.

Sanatçı ürettiği eserlerinde kendi dünya görüşlerini yansıtır

Geçmiş süreç pratik faaliyetleri içerisinde birçok insanımız sanatsal yetenek anlamında önemli gelişmeler yaşamış ve birçok imkânın ortaya çıkarılmasında katkıları olmuştur. Geçmişte ortaya çıkan bu gelişmeler doğru değerlendirildiğinde bugün yaşanan sorunların aşılmasına olumlu katkısı olacaktır. Sanat yapan arkadaşların birçoğunda geçmişte yaptıkları sanata baktıklarında bir beğenmeme gerçekliği ortaya çıkabilmektedir. Bu mesleki bir gelişme olarak ele alınmalıdır. Yaklaşımlarımız geçmişi bir bütün inkâra götürürse objektif olmaz. İçinde yetiştiğimiz geçmiş süreç, şimdikiyle mukayese edildiğinde imkânları daha az, zorlukları daha fazla olan o sürecin tüm negatif koşullarına rağmen, hangi ruh ile gelişme yarattıkları değerlendirilmeye değer bir husustur. Geçmişte -2000'e kadar- yapılan sanat çalışmalarımıza dönük bugünkü kadar eleştirilerin yapılmamış olması, sanat ürünlerimizin o dönem ağırlıkta birebir mücadeleyi ifade etmesi, bugünün ise özgürlük mücadelesinden ve halkımızın demokratik değerlerinden geçmişe nazaran uzak olmasından kaynaklı değildir. Bugün yapılan eleştirilere, kimi sanatçı arkadaşların '*salt propaganda yapmamız isteniyor*' biçiminde, savunmacı bir dille ele alınması doğru değildir. Bu yanlış bir yaklaşımdır.

Bir kere sanat ürününde propagandanın olmadığını, olamayacağını söylemek, kendini baştan kandırmaktır. Çünkü sanatın hangi dalında olursa olsun, her sanat ürünü ele aldığı konuyu ya insanlara beğendirmek ya da o konu hakkında insanlarda bir karşı duygu, ondan uzak durma duygusunu uyandırmak zorundadır. Bir sanat ürünü ele aldığı bir değeri, tema edindiği bir konuyu hangi özeliği kullanarak insanlara sunmaktadır? Sanat ürününü güzelleştiren (estetik anlayış) yaklaşımın istenmese de, sonuçta yol açtığı etki literatürde propagandadır. Bu, sanat ve sanat ürününün temel gerçekliğidir. Dolayısıyla sanatın bir konuyu ya da bir olguyu insanlara beğendirmesi ya da beğendirmemesi biçiminde ona ölçü koyarak insanda bir yaklaşım geliştirmesi normal ve olması gereken bir durumdur. Bir sanatçı sanat dediğimiz yaşam alanının kendi özgün diliyle bu ayrımı yaparken, kendi dünya görüşlerini yansıtır. Bu da sanatçının siyasal duruşu olmaktadır. Bu duruş sanatçının duygu ve düşüncesinin ürünü olan bir eserin kendi özgün diliyle toplumsal görevlerini yapmasıdır. Bu görev toplumsal yapının davranışlarını kabul-ret ölçülerini etkiler.

Sanat kaba ajitatif propaganda ile yapılmaz

Dolayısıyla sanatçı arkadaşların Özgürlük mücadelesinin ve halkımızın otantik değerlerini ifadeye kavuşturma tarzlarına ilişkin yapılan eleştirilerden kastedilenin, bazılarının anladığı biçimiyle salt kaba propagandatif ya da ajitatif şeyler olmadığı bilinmek durumundadır. Fakat bu noktada sanatçılarımızın ürünlerinin önemli bir bölümünde Kürt demokratik ulusal kişiliği ve felsefi, ideolojik alanda yaşanan eksikliklerin, sanatın kullandığı dil olarak olay ve olguları soyutlayarak, ona estetik bir ölçü kazandırarak sunmasında ciddi zayıflıklara yol açtığı görülmelidir. Sanat ürünlerimizin bir kısmında çok kaba bir dilin kullanılmasına neden

olanın estetik ölçülerimizin zayıflığı ve yine soyutlama adı altında bazı eserlerde amacın bir türlü anlaşılmamasının nedenin de, düzenin postmodern anlayışının etkisi olduğu, tüm bu ölçüyü tutturamamanın da belirttiğimiz bu kişilik zafiyetinden kaynaklandığı artık görülmelidir. Yapılan eleştiriler bu biçimde anlaşılmalı ve bu eksiklikleri giderecek bir eğitim sistemi oluşturulmalıdır. Yoksa mücadele değerleri dillendirilsin, halkımızın özgürlük mücadelesine katılınsın, bu konuda öncülük yapılsın denilirken, sanatın özgün yaratıcılığını gölgede bırakacak siyasi bir dil, ya da sanat dili olarak ifade edilemeyen kaba bir dilin kullanılması istenmemektedir.

Sanatçının kullanacağı dil halkın dili olmalıdır

Sanatçılarımız yurtseverliklerinden ötürü bu konuda kendilerini görevli ve sorumlu görüyor ve mutlak suretle herhangi bir mücadele değerimizi sanat ürününe dönüştürmek istiyorlarsa ve burada kullanılan dil kaba oluyorsa, bu sanatçı arkadaşlarımızın sanatsal kişilik noktasında yaşadıkları zayıflıklarının bir sonucudur. Dolayısıyla yapılan eleştirilere karşı, hedeflenen sanatçı kişiliğin ve kimlik sahibi sanat ürünün ortaya çıkması için sanatçı arkadaşlarımızın çok objektif bir biçimde kendilerini değerlendirmeleri ve Önderliğimizin kişilik çözümlemeleri üzerinde yoğunlaşmaları gerekmektedir.

Yapılan eleştirilerin doğru algılanmaması, eleştirilere duyarsız yaklaşılması, savunma refleksine girilmesinin özünde sanat yapan arkadaşların kendi eksikliklerini görmemesinden kaynaklandığı bilinmektedir. Bu yaklaşımları sistem sanatçılığı eleştirisi konusunda istenilen yoğunlaşmayı yaşamalarını engellemektedir. Yine bu yaklaşımları, sanat üsluplarına dönük yapılan eleştirilerin de kendilerinde sanat kişilikleri ya da sanatsal faaliyetlerinin önü kesiliyormuş gibi bir içten tepkinin oluşmasına yol açmaktadır. Oysaki sanat üslubu noktasında gelen eleştiriler, sanat ürünlerimizin Önderliğimizin felsefi ve ideolojik bakış açısı ile donanması, mücadeleci kişiliğin yaşam ölçüleriyle halkımızın taleplerini ifade eden özgürlük değerlerinin güzellik ölçülerini verecek ürünlerin ortaya çıkarılmasına yöneliktir. Bu açıdan sanata ve sanatçıya yapılan eleştiride işin felsefi ve ideolojik özünün iyi anlaşılması gerekmektedir. Sanat ürünlerimiz ve sanatçı kişilikler eleştirilirken, burada dile getirilmek istenenin, sistemin etkileri olduğu bilinerek hem kişilik, hem sanat ürünü irdelenmelidir. Felsefi ve ideolojik yaklaşımlarımız üzerinden yapılacak soyutlamalar, estetik ölçülerimiz ile verilmek istenenler noktasında daha derinlikli bir düzeye, daha güzel sanat ürünlerini ortaya çıkarmaya dönük sürekli bir arayışımızın olması gerekir.

Sanatçı dilini toplumsal sorunların çözümünde kullanmalıdır

Sanatın yaratım özelliklerinden ötürü kişiyi dogmatikleştirecek yanının iyi görülmesine dönük tartışmalar tam bir sanat eğitimi konusudur. Sanat ürününde yaratım-biçim-soyutlama gibi hususlarda gerçekçi olabilmeyi başarmak sanatçı olabilme ölçüsünün temelidir. Günümüz sanatının yoldan çıkmasının temel nedeni; bu konuda yaşanan yaratım ve soyutlama saçmalıklarıdır. Bir sanat eseri, içinden çıktığı toplumun özgürlük kültürünün beğeni ölçülerinin gerisinde bir biçim taşıyorsa, sanat ürünü sayılmayı hak etmeyeceği gibi, toplumun ilerisinde olma yaklaşımı adına da günümüzdeki gibi abuk-sabuk biçimlerde ürünlere yol açıyorsa, bu da sanat sayılmaz. Gerçekçi olmak; sanatın dilini toplumsal sorunların çözümünde demokratik ölçüleri yükseltmek biçiminde kullanmaktır. Gerçekçi olmak; sanatsal yaratımın öldürülmesiyle her tarafının çirkinlik dolu günümüz yaşamının ortaya çıktığını, bu "*at gözlüklü, teneke yürekli*" yaşamdan kapitalizm kadar, aydın ve sanatçıların da sorumlu olduğunu görmektir. Gerçekçi olmak; bu kadar çirkinliğin olduğu bir hayatta sanatçı ve sanat nerede sorusunu büyük bir yüreklilikle sorabilmektir.

Tev-Çand anlayışında sanat ve sanatçılık bu gerçeklikleri yakalamaktan başka bir şey değildir. Dolayısıyla daha güçlü sanat ürününü ortaya çıkarmak amacıyla yapılan eleştirilerin doğru anlaşılması, sanatçılarımızın felsefi, ideolojik, sanat anlayışlarını ve kişiliklerindeki demokratik Kürt kişilik öçlülerini yükseltmek için bir sorgulamayı yapmaları ve gerçekçi olmaları, büyük sanat insanları olmalarının ilk koşuldur.

Dağlara öyle çok yakışırdın ki

"Hewkar arkadaşı bir tek gün dahi moralsiz gördüğümü hatırlamıyorum. Moralli olduğu kadar, etrafına da sürekli moral verirdi. O'nunki ne istediğini bilmenin, hayallerini hayatın içine ekmenin moraliydi. Aynı şekilde eğitimlere katılarak öğrenme, öğretme ve dolayısıyla bilinçlenme görevini de büyük bir heyecan ve coşkuyla yerine getiriyordu"

Adı, soyadı: **Kemal Xemrevi**
Kod adı: **Hewkar Xemrevi**
Doğum yeri ve tarihi: **Amediye/1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995, Gare**
Şehadet tarihi ve yeri: **26 Mayıs 2002 Metina/G.Kürdistan**

Takvim yaprakları 2001 yılının sıcak bir Haziran gününün öğleden sonrasını gösteriyordu. Metina'nın en yüksek tepelerinden birinde konumlanmıştık. Gare'den bir grup arkadaş gelmişti. Yoruldukları her hallerinden belli olsa da hiçbir şikayet emaresi yoktu yüzlerinde. Ulaşmaları gereken yere ulaşmış olmanın sevinci içindeydiler sadece. Hewkar arkadaş da Gare'den gelen o grubun içindeydi. Orta boylu, siyah saçlıydı. En çok bakışları ve orada asılı duran masum ve hep bir şeyler düşündüğünü gösteren ifade çekmişti hepimizin dikkatini. Gözlerindeki ifade gibi çalışkanlığı da ilk bakışta göze çarpıyordu. Çok cana yakın bir arkadaştı, alanımıza gelir gelmez arkadaşlarla hemen ilişki kurmuş ve o sarsılmaz bağlar görünmeden kendisine yer etmeye başlamıştı içimizde.

1979 yılında Amediye'de doğduğunu, Pirozan köyünde büyüdüğünü belirtmişti. Ortaokul sonlarına doğru O da Güney'de yaşanan sorunların, acıların ancak bağımsızlıkla sona ereceğini düşünerek eline silah almış, peşmergelik yapmaya başlamıştı. Biriki yıl sonra peşmergeciliğin hayallerini gerçekleştirebileceği ortamı sunmadığını ve sunabilecek güçte olmadığını görünce yeni arayışlara girmişti. *"Bir gece arkadaşlar evimize geldiler ve babamla derin tartışmalara girdiler. Babam arkadaşların söylediklerini kabullenmiyordu, ama benim aklıma yatmıştı. Bunun üzerine arkadaşlarla daha da yakınlaştım. Yakınlaştıkça da PKK'den ve onun mücadelesinden daha çok etkileniyordum. Hayallerimi gerçekleştirebileceğim tek yerin PKK ortamı olduğunu biliyordum artık ve 1995 yılında Gare alanından ARGK saflarına katıldım"*

1995 yılından 2001 yılına kadar Gare alanında kaldıktan sonra, 2001 yılında kendi önerisiyle Metina'ya gelmişti. Bakışlarında olmak istediği yerde olmanın derin huzuru, yüzünde öğrendiklerinin, aştığı zorlukların derin çizgileri, sözlerinde dağlara bağlılığın kararlılığı ve sevinci vardı.

"Çocukluğumun anıları Metina dağlarına duyduğum özlemin gölgesinde geçti. Köyümüz Metina dağının karşısındaydı. Günün ilk ışıklarıyla gözümü açar açmaz ilk burayı görüyordum. Yüksekliği, ormanları ve heybeti bende ilgi ve merak uyandırıyor, kendimi bildim bileli beni kendisine çekiyordu. Alelacele büyümek ve Metina'da, Gare'de kır gezilerine çıkmak istiyordum. İşte şimdi sonunda buralara ulaştım. İnsanın çocukluk hayallerindeki yerlere kavuşması bir başkadır. Metina'nın güzelliklerini ayrıntılarıyla daha yeni yeni görmekteyim."

Bir gün O'nu, tepenin başında yalnız başına bir kayanın üzerinde oturmuş, etrafına bakınıp düşünürken görmüştüm. *"Heval Hewkar yine neye daldın öyle"* diye sormuştum yanı başına oturarak. *"Metina! Bir ucu Haftanin, bir ucu Kaşura, bir ucu Zap, bir ucu Gare, bir ucu Çiyayê Spî. Bütün bu dağların kesiştiği ve birbirine açıldığı yer. Kuzeyden güneye, güneyden kuzeye geçen herkesin izini düşürdüğü dağlar. Güllerin arasında en güzeli; Karagül gibi. Eskiden bu dağlarda neyin olduğunu bilmeden bağlanmıştım. Şimdi ise bilerek bağlanmışım. Güzelliklerini daha çok fark ediyorum şimdi. Metina, yiğitlerin diyarı. Her taşında, her karış toprağında, bütün patikalarında şehitlerin kanı, onların bıraktığı anılar var, bunu insanın iliklerini sızlatırcasına hissettiriyor"* diye cevap vermişti etrafına daha derin bakmayı sürdürürken.

Güney halkına, etrafında olup bitenlere gözünü kapattığı için, peşmergelere de amaçlarını büyütmedikleri için kızıyordu. *"Hayata küsmüş bunlar. Her şey para olmuş. Vatan, yurtseverlik, dürüstlük kalmamış. Bilmezler, anlamazlar bu dağların, bu yiğitlerin kanının değerini"* diye iç çekiyor, *"Onlara gerçekleri göstermenin bir yolunu mutlaka bulmak gerekir"* diyordu.

Hewkar arkadaşın yaşamın her alanındaki örnek duruşu, tüm arkadaşları O'na bağlamıştı. Hangi konuda olursa olsun O'nunla çok rahat tartışabiliyorduk. Yüreğindeki dürüstlüğü çevresindeki herkese güven ve rahatlık hissettiriyordu. *"Dürüst olduğunuz kadar samimi olun, samimi olduğumuz kadar yoldaşlarımızı sever sayarız"* diyordu.

Günlük olayları takip etmek hayatının bir parçasıydı. Savaşçıydı, hem de yaman bir savaşçı... *"Savaş ateştir. Maddeyi yok eden tek şey ateştir. Dolayısıyla savaş da düşmanı yakmak için elimizdeki en büyük araçtır"* diyordu.

Hewkar arkadaşı bir tek gün dahi moralsiz gördüğümü hatırlamıyorum. Moralli olduğu kadar, etrafına da sürekli moral verirdi. O'nunki ne istediğini bilmenin, hayallerini hayatın içine ekmenin moraliydi. Aynı şekilde eğitimlere

katılarak öğrenme, öğretme ve dolayısıyla bilinçlenme görevini de büyük bir heyecan ve coşkuyla yerine getiriyordu.

En sevdiği şeylerden birisi de geceleri yıldızları seyretmekti. Yıldızları seyrederken dalar giderdi uzaklara. Biz de O'nu rahatsız etmeden sessizce seyrederdik yıldızları. Bir gün yıldızları seyrederken, *"biz Apocuyuz. Bu ruhu savaşta da, barışta da bütün benliğimizle hissedebilmeli, hayatın her alanına işlemeliyiz. Kalp atışlarımızı bu ruh düzenlemelidir"* demişti.

26 Mayıs 2002 gecesi, uzanmış, son gelen bilgiler üzerine mantık yürütüyordu. Düşmanın operasyon yapma ihtimalinin olduğu yönünde bilgiler gelmişti. Zaten Kuzey Kürdistan'da da operasyonlar hemen hemen her alanda gelişmiş, hatta bu operasyonlarda iki arkadaşın şehit düştüğü haberi de gelmişti. *"Bu düşman ne barıştan, ne kardeşlikten anlamıyor"* diyordu. Operasyonlar ne kadar kapsamlı gelişirse gelişsin zorlanmazdı. O güne kadar onlarca operasyon görmüş, onlarca çatışmaya girmiş ve bütün bunlardan büyük tecrübeler edinmişti.

O hiçbir zaman önce kendisini düşünmedi. Savaşın en yoğun olduğu zamanlarda da, saldırıya gittiği eylemlerde de kendisinden önce arkadaşları vardı O'nun için. Yanımızda hiç savaş tecrübesi olmayan birkaç yeni arkadaş da vardı. Operasyonun çıkması halinde onların zorlanabileceğini düşünüyor, bir çözüm bulmaya çalışıyordu. *"Onları korumak bizim gibi tecrübeli arkadaşlara düşer"* diyordu. Yeni arkadaşları nasıl koruyabileceğini düşünerek uykuya dalmıştı ve düşündüğü şeyleri pratikleştirmeyi güneşin yüzünü göstereceği sabaha bırakmıştı.

Gecenin sessizliği silahların sesiyle bölünmüştü. Düşman Bamernê, Kadişê ve Enişkê merkezlerinden, üç koldan araziye çıkmıştı. Hewkar arkadaşın içinde bulunduğu bölüğün konumlandığı yere nokta baskını yaparak sonuç almak istiyordu. Fakat nöbetçi subay olan arkadaş noktaya girmeye çalışan düşman güçlerini fark etmiş ve hemen üzerlerine ateş açmıştı. Yankılanan ve bütün arkadaşları uyandıran işte bu silah sesleriydi.

Düşmanın noktaya girdiğini gören arkadaşlar, sabahın üç buçuğunda hemen saldırıya geçmiş, düşmanı nokta dışına atmışlardı. Hewkar arkadaş da mangasını almış ve uygun bir tepede mevzilendirmişti. Çatışmada zorlanan düşman güçleri hemen havadan destek istemişlerdi. Kısa bir süre sonra gelen kobralar müdahale edince, Hewkar arkadaş, arkadaşlarını önceden yapılmış olan sığınağa göndermiş, kendisi de bir süre bekleyip etrafı kontrol ettikten sonra, onların yanına gitmişti. Diğer arkadaşların durumunu merak ettiği için yerinde duramıyordu. Sığınakta diğer gruplarla cihaz bağlantısı kurmuş ve durumlarını sormuştu. Arkadaşlar, beş arkadaşın hafif yaralandığını söylemişlerdi. Bu durum, Hewkar arkadaşın hemen harekete geçmesi için yetmişti. Mutlaka bunun karşılığı verilmeliydi.

Hewkar arkadaş bir süre bekledikten sonra, düşmanın kobra vuruşlarının desteği altında sızma yapıp yapmadığını kontrol etmek için sığınaktan çıkmış, bu esnada Hewkar arkadaşa suikast yapılmıştı.

Heval Hewkar, onca sevdiği, çocukluk hayallerini süsleyen Metina'da yağmur olur, güneş olur, dağ olur, rüzgar olur ve bütün arkadaşlarının yüreğinde yeni bir söz olur.

Arkadaşlar, saat altı buçukta Hewkar arkadaşın cenazesini de yanlarına alarak geri çekilmişlerdi. Hewkar arkadaş fiziki olarak aramızda olmazsa da, Apocu ruhun bir parçası olarak tüm yoldaşlarının beyninde ve yüreğinde alevlenip tutuşacak, tüm anlarda onlarla birlikte olacak ve güç verecektir.

Metina'da, 2002 yılının ilk şehidi olması dolayısıyla arkadaşları O'nu, 2002 yılı Kürdistan şehitleri sembolü ilan etmişlerdi. Adını anmak sözdü ve Metina'daki yüzlerce arkadaş, intikamının alınacağına dair yüzlerce ant içti. O'na bağlılık demek, mücadeleye daha çok bağlanmak demekti ve bağlılık sözlerini bir kez daha verdiler hep birlikte.

Mücadele arkadaşları

Onları asla unutmayacağız.
Seni ve gülüşlerini
hatırlayacağım hep
yüreğimin kuytu köşelerinde
gizlenmiş gönül bahçelerinde
saklayacağım
Şafakların ilk ışıklarıyla
Anımsayacağım simanı
rüzgarın esintileriyle dört bir yana
salacağım şehadet haberini
yaban gülleri diktireceğim mezarına
öfkemi kanla yazacağım taşlarına
seni sevdiğim için
yaşayacağım hergün
ve intikamını alacağım

AY IŞIĞINDA

"Ne yapacağımızı şaşırmış, Canday'la bakışıp duruyorduk. Soğukkanlı olmak iyi bir şeydir de, savaş ortamında her şeye bu kadar şakavari yaklaşmak da kabul edilemezdi. Uyarılarımızı duymuyor diye, kolundan çekiştirip, susturmaya çalışırken "aman arkadaşlar anlaşılan bu gece ay ve ayı ile başınız çok derde girmiş..." sözünü tamamlayamadan yeniden gülme krizine tutuldu"

Kurejahro tepesinin batısındaki yükseltilerinde, sinsice çömelmiş, bir grup hayvanı andıran kayalıkların arasında, ürkek turuncu bir ışıkla, ağır ağır tırmanıyormuş gibi yükselen ay, halinden memnun ipeksi gülümseyişiyle tam arkamızda bizi izliyordu. En arkadaki iki kayanın karşılıklı uzanan sivri uçları arasında sıkışıp kalmış gibi, bir süre hareketsiz kaldı. Nereye gideceğine karar verememiş bir gece yolcusunun temkinli sessizliğiyle parmak uçlarına basa basa tepeyi kolaçan ediyor gibiydi. Derken, doğuya doğru tepenin alçaldığı boğaza kadar simden ışıklı bir halı yayarak yoluna devam etti.

Canda arkadaş, *"Her tarafımız soğuktan uyuştu"* dedi, zor duyabildiğim bir fısıltıyla. O sırada ay biraz daha yükselmiş, boğazın üstünde bir kapı gibi daralan kayalıkların arasındaki nöbet yerimizi aydınlatıyordu. Canda bir çözüm bulabilirmişim gibi *"keşke bir battaniyemiz olsaydı"* deyince, dayanamadım *"iyi ki yok, battaniyenin altında rehavete kapılır, uyurduk"* dedim. Onun dağda geçirdiği ilk kışı olduğunu biliyordum. Gerçi sonu gelmez gibi görülen fırtınalı günleri, dev bir çuvaldan dökülüyormuşçasına soluk aldırmadan yağan karla geçen haftaları geride bırakmıştık. Mayıs ayının ilk günleriydi. 97 kışının karı erimeden bütün güçler intişara çıkmıştı. Zap çevresindeki vadiler baharın ilk müjdecilerini çoktan karşılamıştı. Oysa tepelerde hala kışın soğuk elleri geziniyordu.

Karların eridiği yerlerde güneşe yüzünü gösteren toprak, gecenin ayazında katılaşıp, donuyordu. Canda, üşüyen ayaklarını yere vurdukça, topraktan katır kutur sesler geliyordu. O, sıcak diyarlarda doğup büyümüş bir Türkmen kızıydı. Üst üste giydiğimiz, dikiş tutmayacak kadar parçalanmış naylon çoraplar ve incelmiş lastik ayakkabılarla ne yapsak da ısıtamazdık ayaklarımızı. O da biliyordu. Uysal, gönüllü bir kabullenmeyle alışmaya çalışıyordu. Omuzlarımız bir birine değiyor, sık sık göz atıyorum Ona. Omuzlarına attığı kefiyenin içinde iyice büzdüğü gövdesini izliyor, bir serçeye benzetiyordum. Birden 60-70 metre kadar aşağılarda boğaza çıkan yamaçta belli belirsiz bir ışık fark eder gibi oldum. Emin olmayınca bakması için işaret ettim. *"her hangi bir ses var mı?" "yok"* dedi. İyice kulak kesildikten sonra anlam verememiştik. Operasyonun ilk günleriydi. Bütün güçler alarm durumunda, hepimiz tedbirliydik. Neyin nesiydi bu tuhaf ışık? Kim cesaret edebilirdi? Gece on birden sonra bölüğümüzden bir grup arkadaş eyleme gitmişti Dereluk'a bakan KDP makarası vurulacaktı. Eylem başlamış olsa, seslerinin buraya geleceğini biliyorduk. Başlamamıştı. Diğer bölük yönetimleri de bu eylemden haberdardı. Böyle bir süreçte eylem yapılacak bir gecede ışık kullanan, ya delirmiş olmalı ya da hain olabilirdi ancak. Gözlerimizi kırpıştırarak tekrar tekrar bakıyorduk. *"ikimiz de gördüğümüze göre bu bir göz aldanması falan değil."* diyen Canda'ya hak verdim. *"Arkadaşlara haber versek mi?" Canda* fısıltıyla konuşuyor, ağır işittiğimden cevabını duyamıyor, böyle bir durumda da bu onu kızdırıyordu. Fısıltıları duyamayacağımı biliyor, çözümsüzlük ve endişeden dolayı garip bir gerginlik yaşıyorduk.

"Senin burada yalnız kalman doğru olmaz. Ateş edilirse zaten duyar, ben de karşılık veririm. Bu durumda kimse farklı bir şey yapamaz. En iyisi sen git yönetime haber ver" dedim.

Kah işaretlerle, kah sıkıntılı, boğuk fısıltılarla bir süre çekiştikten sonra Canda'yı güçlükle ikna edip gönderdim. O da beni yalnız bırakmak istemiyordu. Eh, sağırda olsam ne de olsa ondan daha deneyimliydim. Canda, ne denli ayaklarının ucuyla hafifçe basmaya çalışsa da, bisküvi yığının üzerinde yürüyormuş gibi ses çıkararak uzaklaştı. Şiddetli sesler dışında dört beş metreden sonra hiçbir ses duyamıyordum. Bu yüzden tüm enerjimi gözlerime vermiş en ufak kıpırtıyı, arazideki her hangi bir değişimi kolluyordum.

Başımıza musallat olan bu esrarengiz ışık birden bire iki metre kadar sağa kaydı. Gözümü hiç kırpmadan bakmış olmama rağmen ışığın nasıl yer değiştirdiğini anlayamamıştım. Sanki olduğu yerde sönmesi ile, sağ tarafta belirmesi aynı anda olmuştu. Kafamda onlarca olasılık geçiriyor, hiç birini mantıklı bulmuyordum. Düşman şaşırtma mı yapmaya çalışıyordu? Belki de mevzileri boşaltmış, farklı yönden sızma yapacaktı. İyi ama, ne diye, hangi mantıkla böyle bir şaşırtma yapabilirlerdi?

Bu arada Canda arkadaş gevenlerin arasında ilerlerken, karşıdan ona doğru

gelen kocaman şekilsiz, bir karartı fark ediyor. Korunma güdüsüyle hemen geven yığınlarının arasına çömeliyor. İyice yaklaşan karartının bir ayı olduğuna emin olunca korkudan bir titreme alıyor, sırtı terliyor o soğukta. Böyle kritik bir gecede bağırıp, imdat isteyemez, silah da kullanamazdı. Kaçmaya kalksa, ayının onu iki adımda yakalayacağını, duyduğu onlarca ayı hikayesinden öğrenmişti. Hantal görünümüne rağmen, müthiş hızlı koşabiliyorlardı. Tesadüf bu ya tam da o günlerde son iki yıldır Cudi ve Kurejahro tepeleri civarında görülen kaplan hikayesi anlatılıp duruyordu. Kimi peşine düşüp avlama planı yapıyor, kimileri de ilk Kürt "hayvan sevenleri" olarak bunun soyu çoktan tükenmiş Ortadoğu kaplanı olduğuna, paha biçilmez ulusal bir hazine olarak korunması gerektiğine dair dil döküyorlardı. Bari uzaktan fotoğrafını çekelim, Avrupa'ya gönderelim. Bunca yıldır savaşı görmezden gelen Batı dünyası belki bu kaplanlar sayesinde dağlarımıza gelir diye önerenler de vardı.

Ayı yaklaştıkça Canda'nın kalp atışları hızlanıyor, silahına daha sıkı sarılıyordu. Kaplan iki ayağı üzerine yürüyemeyeceğine göre, kesinlikle bir ayıydı bu. Kalın kollarını iki yana doğru açmış, gözüne kestirdiği avını iki pençesiyle kıskıvrak yakalama planı kurduğu belliydi. Kış uykusundan yeni çıkmış yiyecek bulamamış bir ayının pekâlâ insan eti yiyebileceğini düşündükçe korkusu büyüyordu. Artık iki üç metre ya var ya yoktu ararlarında. Canda artık ayıya bakamıyor, kafasını iyice eğip tostoparlak olmuş, son umutla onu görmeden geçip gitmesini bekliyordu.

"Kimsin sen, burada ne yapıyorsun?" Bu kadar şok fazlaydı artık. Tepesinde aniden patlayan bu sesle sersemleyen Canda arkadaş neye uğradığını şaşırmıştı. Konuşan ayıya da inanacak değildi artık. Kafasını kaldırıp geleninin bir erkek arkadaş olduğunu görünce sinirli sinirli güldü. Gece subayı olan Metin'di bu. Başından ayaklarına dek biçimsiz bir şekilde sarkan battaniye omuzlarından yana doğru uzanmış silahıyla onu bu gece kim görse saldırmaya hazır vahşi bir hayvan sanırdı. Metin, heyecanı geçen Canda'nın anlattıklarını sakin sakin dinlemiş nöbet yerine gelip bakmaya karar vermişti.

İkisi geldiğinde sanki fırsatını bulursa kaçacakmış ya da gizlenecek bir yaratıkmış gibi gözlerimi o ışıktan hiç ayırmadan, fısıltıyla son durumu ve düşüncelerimi söyledim. Metin Harûni bağıra bağıra *"ne zaman gördünüz, ses falan var mıydı?"* dedi. Canda'nın *"sessiz konuş, yavaş, yavaş…şşşşt!…"* şeklinde sık sık uyarmasına rağmen, Metin arkadaşımız istifini fazla bozmuyordu. Çünkü benim gibi onun da işitme sorunu vardı. Hiç değilse ses tonumu kontrol edebilmenin üstünlüğü ile *"Heval, durumu fazla ciddiye almıyorsun galiba"* dedim. Duyup duymayacağını fazla kestirmeden. Metin elini alnına koyarak kahkaha ile gülmeye başladı. Tam bu esnada gizemli ışık da bu sesleri duyup korkmuş, irkilmiş gibi biraz daha sağ tarafa kaydı.

Ne yapacağımızı şaşırmış, Canda'yla bakışıp duruyorduk. Soğukkanlı olmak iyi bir şeydir de, savaş ortamında her şeye bu kadar şakavari yaklaşmak da kabul edilmezdi. Uyarılarımızı duymuyor diye, kolundan çekiştirip, susturmaya çalışırken *"aman arkadaşlar anlaşılan bu gece ay ve ayı ile başınız çok derde girmiş…"* sözünü tamamlayamadan yeniden gülme krizine tutuldu. *"Yeter artık, sen bizimle alay mı ediyorsun heval Metin?"* iyice sinirlenen Canda arkadaş, tetbiri, güvenlik kurallarını bir tarafa bırakmış, bastıramadığı öfkesi ile sesini iyice yükseltmişti. Bunun üzerine sakin ol dercesine kollarını oynatan Metin arkadaş ciddi bir tavırla *"kusura bakmayın ama kim olsa gülerdi bu duruma. Aynen böyle bir olay, Botan'da da, Çırav'da da başımıza gelmişti. Dikkat ettiyseniz kaya oyuklarında derin olan yerlerde erimiş kar suları var. ayazdan şimdi üzeri buz tutmuştur"* diyerek bir bilim adamı tavrıyla bir bana bir Canda'ya bakıyor, tepkimizi anlamak, merakımızı iyice arttırmak istiyordu. *"işte ay ışığı bu ince buz tabakasında kırılıp, bir ayna gibi ışık yansıtıyor. Anlayacağınız siz bu gece ne ayı, nede ayıyı pusuya düşüremediniz"* diye sözlerini sürdürmüştü.

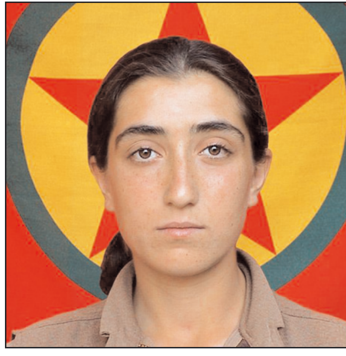
Canda arkadaş pek bozulmuş, üst üste yaşadığımız gerginliklerin tümüyle bir yanılsama olmasını kabullenemiyordu. Metin arkadaşın gayet bilimsel olan bu açıklamasına hiç ikna olmuyordu. Öyle ya bütün bu telaş, heyecan, bütün ortak kurgularımız birden bire sönüvermiş, diğer ayı meselesi de araya girince gülünç durma düşmüştük.

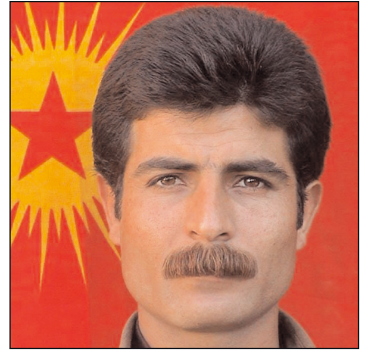
"Peki ama ışık niye hareket ediyor?" dedik, Metin'in teorisinde bir gedik bulma sevinciyle. Metin hiç duraksamadan *"Ohooo, artık onu da mı anlatayım heval, siz üniversite okumuşsunuz, ben ise alfabeyi dağda öğrenmişim. Neyse, neyse kızmayın. Işık hareket ediyor, çünkü ay hareket ediyor. Farklı kayalara denk geldiğinde aynı şey tekrarlanıyor…"*

Artık verecek cevabımız kalmamıştı. Bir süre sissizce bu ışık oyununu izledik. Işık, muzip muzip göz kırpıyordu. Sanki *"nasıl da kandırdım sizi"* dercesine yer değiştirmeye devam ediyordu.

Adı, soyadı:**Hayrettin Tan**
Kod adı:**Bawer Nusaybin**
Doğum yeri-tarihi:**Mardin 1978**
Şehadet tarihi:**22 Mayıs 2008**
Kato Xelila/Çatak/Van

Adı, soyadı:**Kamil Ogün**
Kod adı:**Cemil Çatak**
Doğum yeri-tarihi:**Van 1982**
Şehadet tarihi:**20 Haziran 2008**
Kato Xelilan/Çatak/Van

Adı, soyadı:**Nihayet Kaya**
Kod adı:**Eylem Dağlı**
Doğum yeri-tarihi:**Hakkari 1984**
Şehadet tarihi:**20 Haziran 2008**
Kato Xelilan/Çatak/Van

Adı, soyadı:**Cahit Cengiz**
Kod adı:**Rızgar Merdan**
Doğum yeri-tarihi:**Patnos 1977**
Şehadet tarihi:**24 Haziran 2008**
Yayladere/Bingöl

Adı, soyadı:**Bülent Erbaşlı**
Kod adı:**Sabri Serhat**
Doğum yeri-tarihi:**Maraş 1978**
Şehadet tarihi:**28 Haziran 2008**
Kaleni köyü/Xoy

Adı, soyadı:**Abdulkadir Sino**
Kod adı:**Welat Afrin**
Doğum yeri-tarihi:**Afrin 1974**
Şehadet tarihi:**19 Temmuz 2008**
Dewa Xira/Genç

Adı, soyadı:**Xerip Sabah**
Kod adı:**Çiya Kurdistan**
Doğum yeri-tarihi:**Hewler 1987**
Şehadet tarihi:**23 Temmuz 2008**
Çukurca

Adı, soyadı:**Abdurrahman Nalioğlu**
Kod adı: **Ferhat Dersim**
Doğum yeri-tarihi:**Amed 1975**
Şehadet tarihi:**25 Temmuz 2008**
Besta/Şırnak

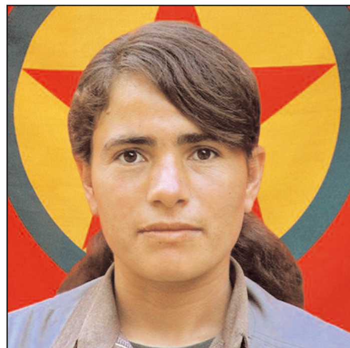

Adı, soyadı:**Fahri Arslan**
Kod adı:**Gever Faraşin**
Doğ-yeri-tarihi:**Beytüşşebap 1979**
Şehadet tarihi:**25 Temmuz 2008**
Besta/Şırnak

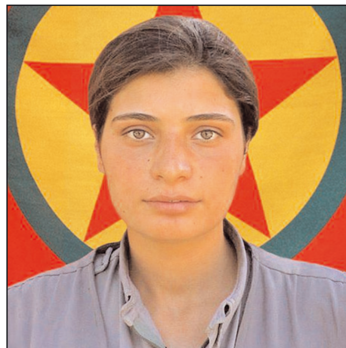

Adı, soyadı:**Güllü Kalmaz**
Kod adı:**Zerin Kajin**
Doğum yeri-tarihi:**Van 1982**
Şehadet tarihi:**25 Temmuz 2008**
Besta/Şırnak

Adı, soyadı:**Hıdır Coşkun**
Kod adı:**Polat Dersim**
Doğum yeri-tarihi:**Dersim 1982**
Şehadet tarihi:**25 Temmuz 2008**
Besta/Şırnak

Adı, soyadı:**Nazan Bayram**
Kod adı:**Nuda Karker**
Doğum yeri-tarihi:**Van 1972**
Şehadet tarihi:**25 Temmuz 2008**
Besta/Şırnak

Adı, soyadı:**Meral Tekinalp**
Kod adı:**Dicle**
Doğum yeri-tarihi:**Antep 1980**
Şehadet tarihi:**27 Temmuz 2008**
Bingöl

Adı, soyadı:**Aynur Erdem**
Kod adı:**Eylem Amed**
Doğum yeri-tarihi:**Çınar 1981**
Şehadet tarihi:**31 Temmuz 2008**
Ovacık/Dersim

Adı, soyadı:**Kader Çiftçi**
Kod adı:**Zilan Amed**
Doğum yeri-tarihi:**Amed 1978**
Şehadet tarihi:**31 Temmuz 2008**
Ovacık/Dersim

Adı, soyadı:**Ferdi Dehşet**
Kod adı:**Botan Hilvan**
Doğum yeri-tarihi:**Ceyhan 1984**
Şehadet tarihi:**23 Temmuz 2007**
Besta/Şırnak

Nazan Bayram (Nuda Karker)